

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๑๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิด
ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยประธานกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติราชการของ
คณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี ๒๕๕๑ ต่อวุฒิสภาเพื่อทราบตามมาตรา ๑๓ (๕) ของ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๘

ที่ นร 1502/2-169

สำนักงานอธิการบดี
เลขที่ **4207**
วันที่ **30 ต.ค. ๖1**
เวลา **11.๐๐ น.**

สำนักงาน ป.ป.ป.

ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

ตุลาคม 2541

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี 2541

การเขียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี 2541 จำนวน 1 เล่ม

ด้วยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.2518 มาตรา 13 (5) ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีหน้าที่รายงานผลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อ นายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้น ต่อไป

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงขอเสนอรายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี 2541 มาพร้อมนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และจะได้ดำเนินการจัดพิมพ์ รายงานประจำปีนี้เผยแพร่ต่อไปด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

A handwritten signature, possibly reading "J. H. ...".

(นายโสภาส อรุณินท์)

ประธานกรรมการ ป.ป.ป.

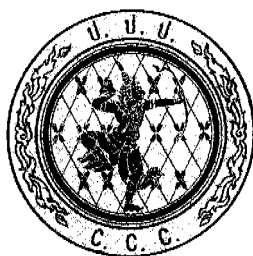
กองวิจัยและวางแผน

โทร.2822532,2820198

លេខសៀវ 2820407

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานผลการปฏิบัติราชการ ประจำปี ๒๕๔๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบในวงราชการ

และในฐานะ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

พ.ร.บ.รกรงราชูปถัมภ์

ในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตร แก่ผู้สอยไม้ได้ตามหลักสูตร
ของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร วันจันทร์ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

กฎหมายมิใช่ตัวความยุติธรรม หากเป็นแต่เพียงบทบัญญัติหรือปัจจัย
ที่ตราไว้เพื่อรักษาความยุติธรรม ผู้ใดก็ตาม แม้ไม่รู้กฎหมาย แต่ถ้าประพฤติ
ปฏิบัติด้วยความสุจริตแล้ว ควรจะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายเต็มที่ ตรง
กันข้าม คนที่รู้กฎหมาย แต่ใช้กฎหมายไปในทางทุจริต ควรต้องถือว่าทุจริต
และกฎหมายไม่ควรคุ้มครองจนเกินไป เพราะฉะนั้น จึงไม่สมควรจะถือว่า
การรักษาความยุติธรรมในแผ่นดินมีวงกว้างอยู่เพียงแค่ขอบเขตของกฎหมาย
จำเป็นต้องขยายออกไปให้ถึงศีลธรรมจรรยา ตลอดจนเหตุและผลตามเป็นจริง
ด้วย...

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

นายพิชัย รัตตกุล

Legislative Institutional Repository of Thailand
รองนายกรัฐมนตรี

กำกับการบริหารราชการส่วนราชการ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์

Legislative Institutional Repository of Thailand

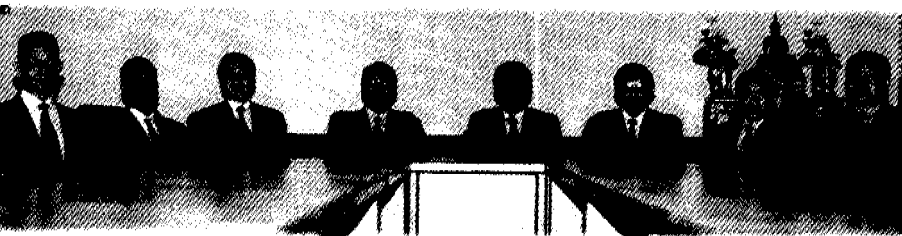
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

สั่งและปฏิบัติราชการส่วนราชการ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติเห็นชอบร่าง พ.ร.บ. ควบคุมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

จากซ้ายไปขวา

๑. พลโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์	กรรมการ
๒. นายปัญญา สติจิต	กรรมการ
๓. นายธานี รัตนาลักษณ์	กรรมการ
๔. นายกล้านรงค์ จันทิก	กรรมการและเลขาธิการ
๕. นายโอภาส อรุณินท์	ประธานกรรมการ
๖. นายสุจิต บุญบงการ	กรรมการ
๗. นายจิระ บุญพจนสุนทร	กรรมการ
๘. นายสมชัย เศรษฐเกียรติ	กรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฝ่ายบริหารสำนักงาน ป.ป.ป.

ป.ป.ป. สำนักงาน ป.ป.ป. : โทร. ๐๒-๒๕๖๒-๒๕๖๓, ๐๒-๒๕๖๒-๒๕๖๔, ๐๒-๒๕๖๒-๒๕๖๕, ๐๒-๒๕๖๒-๒๕๖๖, ๐๒-๒๕๖๒-๒๕๖๗, ๐๒-๒๕๖๒-๒๕๖๘, ๐๒-๒๕๖๒-๒๕๖๙

นายก้านรงค์ จันทิก
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายไพฑูรย์ ประดิษฐ์สาร
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายศุภโชค เจิงวรรณ
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายชิตชัย พานิชพันธ์
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายทองสุด กลิ่นประภัสร์
นิติกร ๙

นายชานูณรงค์ รักดิวิจิตร
เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๙
(ด้านป้องกันการค้าทุจริตและ
ประพฤติกมิทบทในวงราชการ)

นายบำรุง จิตมั่ง
เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๙
(ด้านสืบสวนสอบสวน
เรื่องร้องเรียนผิดปกติ)

นายสุวิทย์ เอี่ยมสะอาด
เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๙
(ด้านสืบสวนสอบสวน)

นายนิรันดร์ ประดิษฐ์กุล
เลขาธิการกรม

ว่าที่ร้อยตรี เอื้อวงศ์ วงศ์ทองเหลือ
ผู้อำนวยการกองการวิจัยและวางแผน

นายชัยยง เพิ่มภูศรี
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑

นายวินัย กลิ่นสุวรรณ
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒

นายศราวุธ เมนะเศวต
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๓

นายพิทยา สายถิ่นทวีกลิต
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๔

อารัมภบท

ในปัจจุบันนี้ มีผู้พากันวิจารณ์กันโดยทั่วไปว่า สาเหตุสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติบ้านเมืองของเราต้องเสื่อมสลายลงไปก็คือ “การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ” หนักที่รู้จักกันเป็นลางคถาว่า “คอรัปชั่น”

ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. มาจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา ๒๓ ปี สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อปกป้อง ดูแลผลประโยชน์ของชาติด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถมาโดยตลอด ในหลายเขตของอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการและการเมือง โดยบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีบทบาทหน้าที่ และเพิ่มอำนาจให้ถึงขอบเขตกว้างขวางมากยิ่งขึ้น เพื่อกำหนดเงื่อนไขในการต่อต้านการแสวงหาผลประโยชน์ มิให้ประเทศชาติบ้านเมืองของเราต้องเสื่อมสลายไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้สำนักงานได้บัญญัติให้สำนักงาน ป.ป.ป. เป็น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ภายในสองปี นับแต่วันประกาศใช้

รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในรอบปี ๒๕๕๑ นี้ นอกจากจะเป็นการให้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๑๓ (๕) ที่บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีหน้าที่ “รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกต ต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปี นั้นต่อไป” แล้ว ยังจะเป็นการรายงานผลงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ (๕) ที่บัญญัติว่า “รายงานผลการตรวจสอบ และผลการปฏิบัติหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกต ต่อ คณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี แล้วนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป”

ถึงแม้ว่าองค์กรของรัฐในส่วนที่จะต้องรับภาระหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ได้มีการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงไปประการใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่สุดที่จะสนับสนุนให้การกิจขององค์กรเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายก็คือ การได้รับความร่วมมือจากประชาชนทุกคน ในวันนี้จะร่วมกันแสดงออกและ ปกป้อง และรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและของพระองค์ มิให้รั่วไหล หรือยอมให้ผู้หนึ่งผู้ใดแสวงหาผลประโยชน์ในสมถวิล งามทั้งให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการหมดสิ้นไป)

สารบัญ

ส่วนที่ ๑

๑. ผลงาน

ด้านการป้องกัน

๒ การเสนอมาตรการป้องกันอาวุธปืนและประทุติมีขอบในวงราชการ

ต่อคณะรัฐมนตรี

- เรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในปีก่อน แต่ได้มีมติให้รอการไป

- มาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา : เฉพาะกรณี

การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างของทางราชการ

- เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

การเสริมสร้างค่านิยมในการแสดงความยินดีหรือแสดงความเสียใจ

- เนื่องหิคนคณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติส่งเรื่องให้ส่วนราชการปรับปรุงการปฏิบัติ

ราชการเพื่อป้องกันอาวุธปืนและประทุติมีขอบเน้นการประสงงาน

- มาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา : เฉพาะกรณี

การเผยแพร่ข่าวและการติดต่อประกาศประวดราคา

การใช้วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ของทางราชการ

- เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีมติให้ยุติเรื่อง

๒ การส่งเสริมการวิจัย

๒ การกำหนดนโยบายและแผน

๒ การเผยแพร่สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ยังรัฐ

๒ การประชาสัมพันธ์

กิจกรรมข่าว

- กิจกรรมให้ข้อมูล

- กิจกรรมบรรยาย

กิจกรรมคำขวัญ

กิจกรรมสื่อสิ่งพิมพ์

กิจกรรมสหกรณ์ทางสถานีโทรทัศน์

- กิจกรรมสหกรณ์ทางสถานีวิทยุ

- กิจกรรมการแสดงความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน

หน้า

๑

๒

๒

๓

๓

๓

๖

๖

๙

๙

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

๑๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

- กิจกรรมการมอบโล่เชิดชูเกียรติและประกาศนียบัตร ผู้รับสนองกิจกรรมของ ป.ป.ป.	๒๓
- กิจกรรมการประกวดการพูด	๒๔
- กิจกรรมนิทรรศการ กิจกรรมสัมมนาตามโครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ. ส.บ.ต.	๒๕
- กิจกรรมการดำเนินการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก	๒๖
- กิจกรรมอื่นๆ	๒๗
II การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต	๓๑
- โครงการสนับสนุนการศึกษาสัมพันธ	๓๑
- กิจกรรมผลิตวีดิทัศน์เพื่อการศึกษ	๓๒
- กิจกรรมผลิตอุปกรณ์การเรียนการสอน	๓๓
- โครงการสัมมนาครูผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษา	๓๔
- โครงการรณรงค์ทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต	๓๕

ด้านการปราบปราม

๓๖

● ด้านการปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบ ในองราชการ	๓๖
เรื่องที่รับไว้ดำเนินการในองประมาณ ๒๕๔๑	๓๖
ลักษณะความผิดของเรื่องที่กล่าวหาเรียน	๓๖
สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาเรียน	๓๗
ลักษณะความผิดของเรื่องกล่าวหาเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	๓๗
สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาเรียน ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	๔๐
● ด้านการปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผิดกฏการรั่วรัวผิดปกติ	๔๑
- เรื่องกล่าวหาเรียนว่ารั่วรัวผิดปกติที่รับไว้ดำเนินการ	๔๑
- สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาว่ารั่วรัวผิดปกติจากเรื่อง กล่าวหาเรียน	๔๑
- สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาเรียนว่า รั่วรัวผิดปกติที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	๔๑
● ตารางผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านการปราบปราม	๔๖
- ผลงานที่อาจประเมินเป็นตัวเงินได้	๔๖

เรื่องที่น่าสนใจ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑. เรื่อง	เจ้าพนักงานที่ดินกับพวกร่วมกันทุจริตในการออกหนังสือรับรอง การทำประโยชน์ที่ดินที่ป่าโกงกาง	๔๗

๓. เรื่อง	เจ้าหน้าที่กรมที่ดินและกรมการปกครองทุ่งวัดในการออกหนังสือ รับรองการทำประโยชน์ (น.ส.ก.) โดยมิชอบ	๕๑
๔. เรื่อง	เจ้าหน้าที่ที่ดินและเจ้าหน้าที่กรมการปกครองทุ่งวัดในการออก น.ส.ก. โดยที่ผู้มีที่ดินและผู้ยื่นคำขอเป็นผู้อยู่ไม่มีสิทธิในที่ดิน ไม่ได้ครอบครองการ ทำประโยชน์ในที่ดิน ไม่ได้ยื่นคำขอ และไม่มีการรังวัดพิสูจน์สอยสวนการทำ ประโยชน์ในที่ดิน และที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๕๒
๕. เรื่อง	ปลัดอำเภอกับพมททุ่งวัดเงินจัดที่ควมสุสว่างเขื่อน	๕๖
๕. เรื่อง	นายช่างโยธากรมทางหลวงกับพมททุ่งวัดเงินที่ทางราชการจำสให้ แก่ราษฎรเป็นค้ทดแทนในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและที่ดิน	๕๗
๖. เรื่อง	เจ้าหน้าที่สำรวจวัดกับเงิน	๖๑
๗. เรื่อง	พมททุ่งวัดเงินกับการอุดสาหกรรมท้องถิ่นจัดตั้งบริษัทดำเนินทุน แต่ยังยั้งการอุดสาหกรรมท้องถิ่น	๖๒
๘. เรื่อง	นายทหารยศพันเอกทำหลักฐานแห่งแก่เจ้าเข้าที่พิกและควาจ้าง อนพาทนะ	๖๓
๙. เรื่อง	สารวัดระสอให้ดำรงกรมรักษคณเฑเี่ยงของเจ้าหน้าทีดำรง	๖๖
๑๐. เรื่อง	การพิสูจน์ความผิดเจ้าหน้าที่ของวิุฒณะนักกรเงิน	๖๗
๑๑. เรื่อง	เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครร่วมกันทุ่งวัดในการจ้างเหมาจัดพิมพ์ เอกสารเผยแพร่	๖๘
๑๒. เรื่อง	เจ้าหน้าที่บริหารงานไปกับพมททุ่งวัดในการเบิกเงินตามโครงการ ส่งเสริมเกษตรกรรมปลูก	๖๙
๑๓. เรื่อง	เจ้าหน้าที่ที่ดินทุ่งวัดในการออกหนังสือรับรองการทำ ประโยชน์ (น.ส.ก.)	๗๐
๑๔. เรื่อง	ผู้บริหารโรงเรียนไม่ประกาศประกาศตราจ้างเหมาก่อสร้าง อาคารเรียนและอาคารประกอบ	๗๒

๒. ข้อสังเกต

- ด้านการป้องกัน ๗๔
- ด้านการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ๗๕
- ด้านการปราบปราม ๗๗

๓. อำนาจหน้าที่และการจัดองค์กร

- อำนาจหน้าที่ ๗๙

อำนาจ

หน้าที่

- ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ ๘๑

- การจัดองค์กร	๘๒
คณะกรรมการ ป.ป.ป.	๘๒
สำนักงาน ป.ป.ป.	๘๓
- การแบ่งส่วนราชการ	๘๓
แผนภูมิการแบ่งงานและการจัดอัตรากำลัง (ระดับบริหาร)	๘๕
งบประมาณ	๘๖
อัตรากำลัง	๘๗

ส่วนที่ ๒ ๘๘

๑. ผลงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ๙๐

● ด้านการป้องกัน ๙๐

● ด้านการปราบปราม ๙๑

- งานตรวจสอบทรัพย์สินผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๙๑
 - ระเบียบชี้แจงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ๙๑
 - ประกาศเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของ ๙๑
นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ให้สาธารณชนทราบตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕๓ วรรคสอง
 - ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๙๒
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๓, ๒๕๔
- งานไต่สวนกรณีร่ำรวยผิดปกติตามรัฐธรรมนูญ ๙๒

● ด้านอื่นๆ ๙๓

๒. ข้อสังเกต ๙๔

- ด้านกฎหมาย ๙๔
- ด้านการดำเนินการ ๙๕

๓. อำนาจหน้าที่และการจัดองค์กร ๙๖

- อำนาจ ๙๖
- หน้าที่ ๙๗
- การจัดองค์กร ๙๗

ภาคผนวก ๙๙

- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๑๐๑
ในพระราชกฤษฎีกา พ.ร. ๒๕๑๔
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๑๑๓

- ในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔ ๑๑๕
 - พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕ ๑๑๕
 - กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ๑๓๐
 - กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ๑๔๒
 - สำเนา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ๑๔๕
 - สำเนา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการพลเรือน (เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.) ๑๕๕
 - รายชื่อคณะอนุกรรมการ ป.ป.ป. ๑๕๖
 - ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ ๑๖๒
 - รายงานการวิจัย เรื่อง ทิศนาคติของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจาก ป.ป.ป. เป็น ป.ป.ช. ๑๗๓
 - บันทึกด้วยภาพ ๑๗๔

ส่วนที่ ๑

ผลงาน

ดามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐
ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ อันเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่
จะต้องดำเนินการต่อไปให้ได้ผลอย่างจริงจัง ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ คณะกรรม
การ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ มีผลงานดังต่อไปนี้

๑. ด้านการป้องกัน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่ใน
ด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ ใน ๖ ลักษณะ คือ

๑.๑ การเสนอมาตรการป้องกันการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการต่อคณะรัฐมนตรี

๑.๒ การส่งเสริมการวิจัย

๑.๓ การกำหนดนโยบายและแผน

๑.๔ การแสดงสัมพันธภาพและหุ้นส่วนกับเจ้า-

หน้าที่ของรัฐ

๑.๕ การประชาสัมพันธ์

๑.๖ การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมใน

ความซื่อสัตย์สุจริต

๑.๑ การเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อคณะรัฐมนตรี

การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญ เพราะเหตุว่า ถ้ามีการวางมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมมีส่วนป้องกันยับยั้ง หรือลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้อย่างมาก

สำหรับแนวทางการดำเนินงานป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย จัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรีรวมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติงานราชการที่ไม่เหมาะสมเป็นสาเหตุหรือเป็นช่องทางอันสำคัญอย่างหนึ่ง ที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการแล้วเสนอเป็นมาตรการหรือความคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกิจการเขาส่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการในลักษณะที่เป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ต่อไป

๑.๑.๑ เรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในปีก่อน แต่ได้มีมติในรอบปี

๑) มาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการเสนอขอกู้เงินสินเชื่อราคา : เฉพาะกรณีการกำหนดราคา กลางงานก่อสร้างของทางราชการ

สืบเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาเรื่องกล่าวหาของเรียนพนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งว่า มีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต กรณีการประกวดราคาซื้อ AUTOMATIC SWITCHING EQUIPMENT FOR H.T. CAPACITOR BANK

เพราะได้ยกเลิกการประกวดราคาทั้งที่บริษัทผู้เข้าประกวดราคาได้เสนอราคาถูกต้อง และยกเลิกก็เพราะมีเจตนาจะซื้อจากกิจการวิสาหกิจ

อย่างไรก็ตามจากการสอบสวนไม่พบว่ามี การทุจริตตามข้อกล่าวหา จึงมีมติให้ยุติเรื่อง พร้อมทั้งมีความเห็นเป็นคำสั่งแยกว่า เมื่อได้ยกเลิกการประกวดราคาและไปซื้ออุปกรณ์จากบริษัทที่เข้าเสนอราคาอีกรายหนึ่งนั้น ปากฎว่า การเสนอราคาขายอุปกรณ์ดังกล่าวในแต่ละครั้งของวิสาหกิจแห่งนั้นแตกต่างกันมาก ไม่มาตรฐาน จึงเห็นสมควรได้พิจารณาว่ามาตรการเพื่อป้องกันมิให้ทางราชการเสียหายและผู้ขายมิให้ได้กำไรเกินไป

ในการพิจารณาถึงกรณีดังกล่าวในคราวต่อมานั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่าเป็นกรณี ที่เกี่ยวกับการกำหนดราคามาตรฐานหรือราคากลาง คือ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดซื้อ ตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุได้กำหนดให้ส่วนราชการต้องคำนึงถึงราคามาตรฐาน ในขณะที่เดียวกันยังมีมติคณะรัฐมนตรี เช่น ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๖ มีมติเห็นชอบให้สำนักงานประมาณเป็นผู้กำหนดราคามาตรฐานครุภัณฑ์ และให้ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติต่อไป

สำหรับราคาวัสดุ ระยะก่อนสำนึกนายก รัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ได้กำหนดเรื่องการจัดทำราคามาตรฐานหรือราคากลาง แต่เพื่อความคล่องตัวในการจัดซื้อจัดจ้าง วัสดุทุกประเภท กระทรวงการคลังจึงได้เชิญในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ได้รับมอบหมาย พิจารณามติให้เบิกจ่ายค่าวัสดุได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัด โดยดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ

ในชั้นนี้จึงกล่าวได้ว่าการจัดทำราคามาตรฐานหรือราคากลางของครุภัณฑ์และวัสดุเป็นการแก้ไขมีผลกระทบที่เกี่ยวเนื่องมีหัวใจที่กำกับดูแลและมีข้อกำหนดให้ส่วนราชการต้องถือปฏิบัติอยู่แล้ว

แต่ในส่วนของการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างของทางราชการนั้น คณะกรรมการปป.ป. เห็นว่าปัจจุบันมีมติคณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้ในลักษณะต่างๆ มากมาย ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความสับสน เป็นช่องทางให้เกิดการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และมีส่วนทำให้เกิดการสมยอมกัน (สับ) ในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเป็นอย่างมาก

ข้อกำหนดให้กับรักษารายละเอียดการคำนวณราคากลางไว้เป็นความลับ เป็นหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาถึงทางปฏิบัติที่เป็นจริง ประกอบกับระบอบการว่าด้วยการพัสดุที่มีข้อกำหนดไว้ เช่น ก่อนจะดำเนินการจัดจ้างทุกครั้ง ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัสดุต้องทำรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบถึงราคากลาง หรือข้อกำหนดเรื่องหลักประกันของหลักประกันสัญญาที่กำหนดมีมูลค่าเป็นจำนวนเต็มในอัตราร้อยละห้าของวงเงิน เป็นต้น ข้อกำหนดในลักษณะเหล่านี้จะไม่ทำให้การกำหนดราคากลางเป็นความลับได้อย่างจริงจัง และมีบางกรณีที่มีการกำหนดราคากลางเป็นเรื่องที่สามารถประมาณการหรือพอจะทราบได้ก็อยู่แล้ว เช่น การกำหนดวงเงินค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของส่วนราชการที่มีปวักภูโพนหรืองบประมาณประจำปี

การกำหนดให้กับราคากลางไว้เป็นความลับ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไปยื่นฟ้อง

ทางเพื่อการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบได้ ด้วยการได้เผยแพร่ราคากลางให้ผู้ประสงค์เข้าประกวดราคาบางรายทราบล่วงหน้า ทำให้ผู้เข้าประกวดราคาทราบข้อมูลและได้เปรียบในการแข่งขันประกวดราคา ทำให้เกิดการประมาณกำไรที่ตนจะได้ไว้ได้ก่อนและส่งผลถึงการมีส่วนทำให้เกิดการเตรียมการเพื่อสมยอมกันเสนอราคา

ราคากลางที่ปิดไว้เป็นความลับเป็นการยาก ที่บุคคลทั่วไป และผู้ที่เกี่ยวข้องจะสังเกตหรือทราบได้ว่าการกำหนดราคากลางนั้นมีความถูกต้องและได้มาตรฐานเพียงใด ได้กำหนดให้ราคากลางสูงกว่าความเป็นจริงและมีความประสงค์ของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบแอบแฝงอยู่หรือไม่ และราคากลางที่ทราบเฉพาะในกลุ่มผู้ผลประโยชน์ร่วมกันได้ก่อให้เกิดความเสียหายและปัญหาต่างๆ แก่รัฐตลอดมา

ในทางตรงข้ามถ้าการกำหนดราคากลางได้กระทำโดยเปิดเผยและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป และมีการกำหนดราคากลางไว้ต่างถูกต้อง ใกล้เคียงความเป็นจริง สามารถตรวจสอบได้แน่นอนอกจากจะทำให้ผู้เข้าแข่งขันประกวดราคาได้ความเท่าเทียมกันโดยเท่าเทียมกัน ก่อให้เกิดการแข่งขันในลักษณะที่ผู้เข้าแข่งขันต้องใช้ความสามารถในทางการบริหารงานและการจัดการมากขึ้นแล้ว ยังช่วยลดโอกาสการเสนอราคาในลักษณะที่ได้มาเอาค่าใช้จ่ายสำหรับเป็นค่าตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามารวมในราคาที่ได้เสนอ และที่สำคัญจะทำให้ลดความเสียหายที่รัฐจะได้รับจากการสมยอมกันเสนอราคาให้ทางหนึ่งด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับการที่รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและมีหน่วยงานประสงค์แก้ปัญหาการสมยอมกันเสนอราคา

ให้ได้ผลมากยิ่งขึ้น คณะกรรมการฯ ไปไป จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีมาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา : เฉพาะกรณีการกำหนดราคากลาง งานก่อสร้างของทางราชการ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจได้ถือปฏิบัติตามหลักการต่อไปนี้

๑. การกำหนดให้ต้องมีการประกาศเปิดเผยราคากลาง คือ

๑) ในกรณีประกวดราคางานก่อสร้างทุกครั้ง ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต้องประกาศราคากลางของงานก่อสร้างนั้นไว้ในประกาศประกวดราคาด้วย

๒) ราคากลางที่ระบุไว้ในกรณีประกวดราคางานก่อสร้างนั้น จะต้องเป็นราคาที่ได้มาจากการคำนวณแบบสรุปใบรายการ

๓) กรณีได้ประกาศผลการประกวดราคาก่อสร้าง และปรากฏว่ามีการเสนอราคาที่แตกต่างไปจากราคากลางที่ระบุไว้ในประกาศประกวดราคาหรือไม่ก็ตาม ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ต้องพิจารณาดำเนินการตามระเบียบและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกำหนด โดยไม่ถือว่าราคากลางที่กำหนดไว้ในประกาศประกวดราคาต้องมีผลผูกพันให้ปฏิบัติไปตามนั้น

๒. หน้าที่การคำนวณราคากลาง

เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และเพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการถอดรูปแบบรายการ และการคำนวณราคากลางได้มาตรฐานและถูกต้อง นอกเหนือจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแล้ว สมควรกำหนดให้หน่วย

งานหรือบุคคลมีหน้าที่ในด้านนี้เป็นการเพิ่มเติม คือ

๑) กรณีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจเจ้าของงบประมาณ ได้ขอให้กรมโยธาธิการ กรมชลประทาน หรือหน่วยงานอื่นใด ออกแบบสร้างอาคารและหน่วยงานที่ว่านได้เตรียมออกแบบให้แล้ว ให้กำหนดให้ส่วนราชการที่รับออกแบบงานก่อสร้างนั้น ได้ถอดรูปแบบรายการและคำนวณราคากลางให้ด้วย

๒) ในกรณีที่มีการจ้างให้เอกชนเป็นผู้ออกแบบงานก่อสร้าง ให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจผู้ว่าจ้าง สามารถกำหนดให้ผู้รับจ้างออกแบบถอดแบบรายการพร้อมทั้งการคำนวณราคากลางให้

๓) ราคากลางและรายละเอียดของงานคำนวณราคากลางที่ได้มาดังกล่าวให้คณะกรรมการกำหนดราคากลางรับไปดำเนินการต่อไป

๓. การควบคุม กำกับดูแลการคำนวณราคากลาง

เพื่อให้การควบคุม กำกับและดูแลการคำนวณราคากลาง การมีมาตรฐานแบบรายการมีความถูกต้องได้มาตรฐาน และป้องกันมิให้มีการฉวยโอกาสการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการกำหนดราคากลาง สมควรให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการ คือ

๑) เสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการควบคุมราคากลาง พร้อมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลาง การกำกับ ดูแลการคำนวณราคากลางและให้ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๓ ซึ่งได้พิจารณาเรื่องมาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา

และมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเสนอ

๒) ให้ประมวลหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคำนวณราคากลางที่กระจายอยู่ในมติคณะรัฐมนตรีหลายฉบับ รวมทั้งที่มีปรากฏในหนังสือแจ้งเวียนของส่วนราชการ มาพิจารณากำหนดเป็นหลักเกณฑ์สำหรับให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจได้ง่าย ถูกต้องและมีแนวทางปฏิบัติอย่างเดียวกัน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๑ ลงมติเห็นชอบมาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคาเฉพาะกรณีการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างของทางราชการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.เสนอ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร. ๐๒๐๔/ว๑๒ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๑

๑.๑.๒ เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๒) การเสริมสร้างค่านิยมในการแสดงความซื่อสัตย์หรือแสดงความเสียใจ

สำนักงานเลขาธิการสภาการคณะรัฐมนตรีได้เสนอคณะรัฐมนตรี ตามคำปรารภขององค์นายกรัฐมนตรี (พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ) ว่า ปัจจุบันมีการประพฤติปฏิบัติในวงราชการที่ข้าราชการชั้นผู้น้อยนิยมยกย่องหรือเบียดเบียนให้เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาในโอกาสพิธีต่างๆหรือมอบให้ในรูปของฝากของถวายนันทนาการ ซึ่งมีราคาแพงและปราศจากเหตุผลมาปฏิบัติประเพณีนิยมบางครังมีลักษณะเป็นการประจบประชันกันทำให้สิ้นเปลืองโดยไม่ชอบ ข้าราชการโดยไม่จำเป็นและสร้างทัศนคติที่ผิดทั้งยังเป็นช่องทางให้เกิดการประพฤติมิชอบอื่นๆในวงราชการอีกด้วย จึงเสนอเพื่อพิจารณาให้

ความเห็นชอบแนวทางการกำหนดวินัยของข้าราชการในการให้ของขวัญแก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชาว่า

“เพื่อเป็นการเสริมสร้างค่านิยมที่ซื่อสัตย์และป้องกันกาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอีกสถานหนึ่ง ข้าราชการชั้นผู้น้อยพึงงดการให้ของขวัญแก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชา หรือสมาชิกในครอบครัว นอกเหนือจากโอกาสพิธีที่บุคคลทั่วไปปฏิบัติตามมารยาทในสังคมหรือปกติประเพณีนิยมอันสมควร ในการนี้ประสงค์จะแสดงความเห็นต่อที่รื้อความปรารถนาดีควรส่งเสริมให้ข้าราชการหรือการสงนวมในสมุดอวยพร โดยเฉพาะการเรียไรในหมู่ข้าราชการหรือการใช้เงินสวัสดิการใดๆ ของส่วนรวมเพื่จัดหาของขวัญให้เป็นอันงดโดยเด็ดขาด และขอให้ข้าราชการการเมืองและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างด้วยการรับของขวัญและกำชับผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ทั้งนี้ ให้ออกว่าการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้เป็นความผิดวินัยอย่างหนึ่งทั้งผู้ให้และผู้รับ และให้สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสำนักงาน ป.ป.ป. ร่วมกันกำหนดมูลค่าของขวัญที่ผู้ให้และผู้รับสมควรยกยอและพึงรับตามได้ตามปกติประเพณีนิยม รวมทั้งกำหนดระเบียบปฏิบัติในเรื่องนี้ และจะลงมติประกาศใช้บังคับปลูกฝังค่านิยมในเรื่องดังกล่าวด้วย”

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๑ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ

ผู้แทนจากสำนักงานการรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสำนักงาน ป.ป.ป. ได้ร่วมกันพิจารณากำหนด

มูลค่าของขวัญที่อยู่ในเกณฑ์สมควรจะมอบและพึงรับมอบได้ตามปกติประเพณีนิยม รวมทั้งกำหนดระเบียบปฏิบัติในเรื่องนี้ โดยมอบให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าของเรื่อง และได้ยกเป็นร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์และมูลค่าในการให้และรับของขวัญของข้าราชการ พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญกำหนดห้ามข้าราชการให้ของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชา ข้าราชการด้วยกัน หรือสมาชิกในครอบครัว เว้นแต่การให้ตามปกติประเพณีนิยมหรือมารยาทในสังคม จึงให้มีการให้ของขวัญกันได้ แต่จะต้องไม่ใช่เงินสด หรือสินทรัพย์ที่เปลี่ยนสภาพเป็นเงินสดได้ และของขวัญต้องมีมูลค่าไม่เกิน ๕๐๐ บาท

สำหรับที่มาของการกำหนดมูลค่าของขวัญหรือวงเงินที่อยู่ในเกณฑ์สมควรมอบและพึงรับมอบให้ ขึ้นสูงไม่เกิน ๕๐๐ บาท นั้น ได้พิจารณาจากเทศกาลวันสำคัญตามประเพณีที่มีการให้ของขวัญหรือแสดงความยินดี หรือการแสดงความรักในโอกาสส่วนตัวของผู้บังคับกรมมอบให้แก่กัน เช่น กระเช้า หรือแจกันดอกไม้ไทย กระเช้าผลไม้ไทย พวงหรีดดอกไม้อื่นๆ ซึ่งเป็นภาวอุดหนุนสินค้าไทย และสามารถหาซื้อได้ในวงเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท นอกจากนี้ได้พิจารณาจากการคำนวณค่าเฉลี่ยอัตราเงินเดือนของข้าราชการระดับ ๑ ถึงระดับ ๑๑ ทั้งหมด ได้ค่าเฉลี่ยของเงินเดือนประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท ทั้งในค่าเฉลี่ยของเงินเดือนจะมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ รวมอยู่ด้วย เช่น ค่าของขวัญ เงินบริจาค ประมาณร้อยละ ๒.๕ ต่อเดือน ซึ่งคำนวณได้เท่ากับ ๕๐๐ บาท

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอร่างระเบียบดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม

๒๕๔๖ แล้วมีมติว่า

"๑) ควรจะมีหลักการในการเปลี่ยนแปลงความคิดในเรื่องของค่านิยมที่ข้าราชการต้องได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยเสน่หาจากผู้มาติดต่อราชการ หรือผู้ซึ่งอาจได้วิงวอนขอโทษจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นโดยเด็ดขาด

๒) ควรจะเปลี่ยนแปลงความนิยมปฏิบัติโดยไม่ให้ข้าราชการให้เงินหรือของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชาอย่างเด็ดขาด

๓) หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติควรจะมีชัดเจน กระตือรือร้น และง่ายต่อการปฏิบัติ"

เนื่องจากในขณะนั้น สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสริมสร้างค่านิยมการอวยพรอย่างประณีต พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งร่างระเบียบทั้งสองเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน จึงสมควรรวมร่างระเบียบทั้งสองเป็นฉบับเดียวกัน และมอบให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการแห่งชาติ และสำนักงาน ป.ป.ป. รับไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ผู้แทน ก.พ. ๕ หน่วยงานดังกล่าว ได้ร่วมกันพิจารณาปรับปรุงร่างระเบียบฯ อีกครั้งหนึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และได้แก้ไขปรับปรุงใหม่เป็นร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสริมสร้างค่านิยมในการแสดงความยินดีหรือแสดงความเสียใจ พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญกำหนดห้ามข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของส่วนราชการให้เงินหรือของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในครอบครัวของผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชา เพื่อบูชาร้อยยอหรือรู้เห็นเป็นใจให้สมาชิกในครอบครัวรับเงินหรือของขวัญจากผู้ใต้บังคับบัญชาหรือ

สมาชิกในครอบครัวของผู้ได้บังคับบัญชา ไม่ได้เว้นแต่การให้ตามปกติประเพณีนิยม หรือมารยาทในสังคมที่มีการให้เงินหรือของขวัญ อาจจะให้เงินหรือของขวัญที่มีความสัมพันธ์กับประเพณีและผลิตรายในประเพณี โดยมิว่าเงินหรือมูลค่าของขวัญไม่เกิน ๕๐๐ บาท และกำหนดด้วยว่าการไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอร่างระเบียบฯ ดังกล่าว ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยมีข้อเสนอดังต่อไปนี้ ๓ ประเด็นประกอบพิจารณาด้วย คือ

๑) สมควรมีมติสั่งการให้รัฐมนตรีสาขาท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นนำหลักการตามร่างระเบียบนี้ไปถือปฏิบัติด้วย

๒) มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาในเรื่องการสำรวจนำนิยมของบุคคลทั่วไปตามหลักเกณฑ์ในร่างระเบียบนี้ เพื่อให้ได้ผลในทางปฏิบัติ

๓) มอบหมายให้สำนักงาน ก.พ. นำหลักเกณฑ์ตามร่างระเบียบนี้ไปกำหนดไว้ในหลักเกณฑ์การควบคุมเกี่ยวกับจริยธรรมของข้าราชการต่อไปด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๑ ลงมติว่า “โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและข้าราชการการเมืองรับยักยอกผิด หรือกระทำความผิดคดีตำแหน่งที่ราชการแล้วรายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมทั้งสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี จึงมอบให้สำนักงาน ป.ป.ป. ซึ่งทำหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติใน

ขณะนั้นเป็นเจ้าของเรื่องรับร่างระเบียบในเรื่องนี้ไปพิจารณาปรับปรุง ร่วมกันคณะกรรมการ ป.ป.ป. อีกครั้งหนึ่ง โดยให้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีที่ว่า ร่างระเบียบนี้ควรให้ครอบคลุมถึงข้าราชการการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่ง ทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับไปพิจารณาด้วย นอกจากนั้นเงินหรือมูลค่าของสิ่งที่จะมอบให้แก่กัน จะสมควรกำหนดจำนวนเท่าใดจึงจะเหมาะสมตามปกติประเพณีนิยมหรือมารยาททางสังคม แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป”

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเสริมสร้างค่านิยมในการแสดงความกินดีหรือแสดงความเสียใจ พ.ศ. ประกอบกับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีแล้ว มีความเห็นสอดคล้องกับแนวทางและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในร่างระเบียบดังกล่าว รวมทั้งข้อเสนอดังเดิม ๓ ประเด็นตามที่สำนักงานนายกรัฐมนตรีเสนอ เพราะจะเป็นการช่วยขจัดกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ทางหนึ่ง

สำหรับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีที่ว่า ร่างระเบียบนี้ควรให้ครอบคลุมถึงข้าราชการการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่งทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับด้วย นอกจากนั้นเงินหรือมูลค่าของสิ่งที่จะมอบให้แก่กัน จะสมควรกำหนดจำนวนเท่าใด จึงจะเหมาะสม ตามปกติประเพณีนิยมหรือมารยาททางสังคมนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ดังนี้

๑) กรณีจะให้ระเบียบใช้บังคับครอบคลุมข้าราชการการเมืองด้วยนั้น เห็นว่า การที่ร่างระเบียบนี้ไม่ได้กำหนดให้ใช้บังคับครอบคลุมถึงข้าราชการการเมืองอาจเนื่องมาจากพระราชก-

บัญญัติระบอบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยข้าราชการการเมืองไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยข้าราชการการเมืองไว้ ดังนั้น หากให้ร่างระเบียบมีผลใช้บังคับกับข้าราชการการเมืองด้วย และมีกรณีข้าราชการการเมืองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ ก็ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการการเมืองได้ ซึ่งก็จะเท่ากับว่าร่างระเบียบนี้ไม่สามารถใช้บังคับเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติแก่ข้าราชการการเมืองได้

ดังนั้น ถ้าหากจะให้หลักการตามร่างระเบียบฯ นี้สามารถนำไปใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมืองให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง เห็นควรที่คณะรัฐมนตรีจะต้องพิจารณาสมมติสั่งการให้ข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่งต้องถือปฏิบัติตามหลักการในร่างระเบียบฯ นี้ และกำหนดมาตรฐานในการลงโทษข้าราชการการเมืองที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ชัดเจน

๒) กรณีที่จะให้ร่างระเบียบบังคับใช้ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่งนั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๑(๙) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจจะเรียกให้ลงบังคับได้ เฉพาะการบริหารราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น จึงไม่สามารถวางระเบียบโดยอาศัยมาตรา ๑๑(๙) ไปใช้บังคับให้ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐในภาพแทน หรือรัฐวิสาหกิจได้ อย่างไรก็ดีตาม หากคณะรัฐมนตรีประสงค์จะให้นำหลักการตามร่างระเบียบนี้ไปใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกตำแหน่ง สมควรที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติสั่งการให้หน่วยงานของรัฐและ

รัฐวิสาหกิจ นำหลักการตามร่างระเบียบนี้ไปถือปฏิบัติด้วย ซึ่งจะเป็นไปตามความเห็นของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่เคยเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาไว้แล้ว

๓) สำหรับวงเงินหรือมูลค่าสิ่งของที่มอบให้แก่นักิน จะสมควรกำหนดจำนวนเท่าใดจึงจะเหมาะสมตามปกติประเพณีนิยม หรือมารยาทในสังคมนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า หลักการตามร่างระเบียบฯ นี้ต้องการให้ข้าราชการให้เงินหรือสิ่งของแก่ผู้บังคับบัญชาโดยเด็ดขาดเพียงแต่มีข้อยกเว้นให้สามารถให้แก่นักินได้ในบางโอกาสที่จำเป็นเท่านั้น คือตามปกติประเพณีนิยม หรือมารยาทในสังคม และการให้ดังกล่าวก็ควรเป็นไปโดยประหยัดและก่อให้เกิดโทษ ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ให้มากนัก ดังนั้นวงเงินหรือสิ่งของที่จะให้แก่นักินจึงควรมีมูลค่าไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือที่ นร ๔๕๐๒/๑๔๓๒ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑ แจ้งข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ตามกรณีดังกล่าว มุ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปแล้ว

๑.๑.๓ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติส่งเรื่องให้ส่วนราชการปรับปรุงการปฏิบัติราชการเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นการประสานงาน

๑) มาตราการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันแสนความเฉพาะกรณีการเผยแพร่ข่าวและการเปิดเผยเอกสารประกอบตรา
สืบเนื่องจากกรณีคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ได้พิจารณาและมติเห็นชอบตามที่มีการประชุม

ร่วมระหว่างรัฐมนตรีและปลัดกระทรวง เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๓ ซึ่งได้พิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการทำทุจริตและแก้ไขปัญหามารยาตมกัณห์ระหว่างผู้เสนอการคว่ำ ๑๐ ประการ และมีประการหนึ่งกำหนดให้ “สำนักงาน ป.ป.ป. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน กำหนดมาตรการให้การติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของส่วนราชการต่างๆ ในเรื่องการปกครองอย่างใกล้ชิดและตมเนื่อง”

ต่อมาคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๔ ได้พิจารณาและเห็นสมควรกำหนดมาตรการเสริมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานก่อสร้างของส่วนราชการต่างๆ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอให้ “ตรวจสอบทุกมูลที่ได้จากกรมประชาสัมพันธ์ และองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อสมท.) ว่า มีหน่วยงานใดที่ไม่ปฏิบัติตาม มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุในการประกาศประกวดราคา แล้วนำเสนหคณะกรรการ ป.ป.ป. พิจารณาส่งเรื่องให้ผู้มีชัยบัญชาของหน่วยงานนั้นๆ ดำเนินการสอบสวนตามอำนาจหน้าที่และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทราบต่อไป”

ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีนั้น กรมประชาสัมพันธ์ได้แจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ป. ทราบโดยตลอด ถึงกรณีที่ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ส่งประกาศประกวดราคาส่งตัวไม่สามารถเผยแพร่ได้ทัน และจากการได้ประมวลผลและตรวจสอบพบว่าในระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๓๔ - กันยายน ๒๕๓๕ มีประกาศประกวดราคาของทางราชการที่กรมประชาสัมพันธ์ได้รับสำเนา ทำให้ไม่สามารถประกาศเผยแพร่ได้ทัน รวม ๑๘๖๖ เรื่อง กรม

ประชาสัมพันธ์จึงได้แจ้งให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต้นสังกัดทราบ รวมทั้งให้พิจารณาดำเนินการแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และแจ้งให้กรมประชาสัมพันธ์ทราบถึงผลการดำเนินการนั้นด้วย

จากผลการดำเนินการในกรณีดังกล่าวซึ่งหน่วยงานต้นสังกัดได้แจ้งให้กรมประชาสัมพันธ์ทราบ และกรมประชาสัมพันธ์ได้แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงาน ป.ป.ป. ทราบมาตามลำดับเช่นกันนั้น สำนักงาน ป.ป.ป. ได้นำมาประมวลและศึกษาแล้วพบว่า การประกาศประกวดราคาที่ยกมประชาสัมพันธ์ระบุว่าได้รับสำเนาและไม่สามารถเผยแพร่ได้ทัน มีกรณีที่จะต้องพิจารณาทั้งในส่วนของการกำหนดระยะเวลาเพื่อการส่งหรือปิดประกาศประกวดราคา การกำหนดระยะเวลาเพื่อการให้หรือขายเอกสารประกวดราคา การกำหนดระยะเวลาเพื่อการคำนวณราคา ซึ่งมีผลเนื่องมาจากข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุที่ไม่มีความชัดเจนและไม่สอดคล้องกับหลักการปฏิบัติที่เป็นจริง นอกจากนี้ยังพบว่าวิธีการส่งประกาศประกวดราคา ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบยังไม่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานต้นสังกัดก็ไม่ได้ดำเนินการอย่างใดกับการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามนี้

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้เกี่ยวข้องของต้นสังกัดดำเนินการส่งหรือปิดประกาศประกวดราคาตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รวมทั้งเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเดิมปฏิบัติ เกี่ยวกับเรื่องการส่งหรือปิดประกาศประกวดราคาให้เป็นไปตามระเบียบอย่างเคร่งครัด และเป็นมาตรฐานสากลใน

การสมยอมกันเสนอราคาได้อีกทางหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาเห็นสมควรกำหนดให้มีมาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา : เฉพาะกรณีการเผยแพร่ข่าวและการปิดประกาศประกวดราคา ซึ่งมีข้อพิจารณาและข้อเสนอแนะโดยสรุป ดังนี้

๑. ข้อกำหนดในเรื่องการส่งประกาศและปิดประกาศประกวดราคา

ด้วยเหตุที่ระบุเบื่อกว่า ว่าด้วยการพัสดุได้กำหนดให้การปิดหรือการส่งประกาศประกวดราคาไปยังสถานที่หรือบุคคลต่างๆ ต้องกระทำก่อนวันรับซองประกาศประกวดราคาไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน โดยไม่ได้ให้ความสำคัญต่อระยะเวลาของการให้หรือขายเอกสารประกวดราคา จึงทำให้มีการปิดหรือส่งประกาศประกวดราคาเพื่อการประกาศเผยแพร่ ในช่วงวันที่ได้กำหนดไว้สำหรับการให้หรือขายเอกสารประกวดราคา ผลจากการนี้ได้ทำให้สถานที่หรือบุคคลต่างๆ ดังกล่าว ได้รับการทราบหรือรับประกาศประกวดราคามาก่อนกำหนดวันให้หรือขายเอกสารประกวดราคาไปแล้ว การจะดำเนินการเพื่อประกาศหรือเผยแพร่ต่อไปจึงไม่เกิดประโยชน์

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีการส่งประกาศประกวดราคาก่อนถึงกำหนดวันให้หรือขายเอกสารไม่น้อยกว่า ๗ วันทำการ ทั้งนี้เพื่อกำหนดให้มีการประกาศเผยแพร่และบุคคลที่สนใจได้ทราบก่อนถึงวันกำหนดให้หรือขายเอกสารประกวดราคา

๒. การกำหนดช่วงเวลาเพื่อการให้หรือขายเอกสารประกวดราคา

ตามระเบียบฯ ว่าด้วยการพัสดุได้กำหนดให้มีเวลาเพื่อการให้หรือขายเอกสาร ประกวดราคาไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน ซึ่งในทางปฏิบัติหน่วย

งานต่างๆ จะกำหนดจำนวนวันมากน้อยแตกต่างกันไป แต่ก็มีปัญหา คือ การกำหนดการให้หรือขายเอกสารประกวดราคาไว้น้อยวันและในจำนวนนี้จะมีวันหยุดราชการรวมอยู่ด้วย ประกอบกับมีบางกรณีที่เกิดผลหรือส่วนราชการที่ได้รับประกาศประกวดราคาและมีหน้าที่จะต้องนำไปเปิดหรือประกาศเผยแพร่ต่อไป ปรากฏว่าแม้วันที่ได้รับประกาศประกวดราคาจะยังไม่พ้นกำหนดวันให้หรือขายเอกสารการประกวดราคาก็ตาม แต่วันที่เหลือเป็นวันหยุดราชการ จึงทำให้การประกาศเผยแพร่ไม่มีประโยชน์เช่นกัน

ในกรณีของการให้หรือขายเอกสารประกวดราคา คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นสมควรให้ระบุว่าต้องมีกำหนดไม่น้อยกว่า ๗ วันทำการ

๓. การกำหนดระยะเวลาเพื่อการคำนวณราคา

ตามระเบียบฯ ว่าด้วยการพัสดุได้กำหนดให้การให้หรือขายเอกสารประกวดราคาจะต้อง “ให้เผื่อเวลาไว้สำหรับการคำนวณราคาของผู้ประสงค์จะเข้ามาเสนอราคา” ตามระเบียบฯ นี้ จึงไม่ได้กำหนดว่าจะต้องเผื่อระยะเวลาเพื่อการนี้ไว้มากน้อยเพียงใด ซึ่งทำให้ส่วนราชการบางแห่งมีการกำหนดให้รับซองประกวดราคา ในระยะเวลาการยื่น投标文件ระยะเวลาการให้หรือขายเอกสารประกวดราคา และจะเป็นเพราะเหตุใดก็ได้ตามได้ทำให้ผู้มาซื้อหรือมาซื้อเอกสารประกวดราคาไปขณะที่ใกล้หมดระยะเวลาการให้หรือขายเอกสารประกวดราคา ไม่มีระยะเวลาเพียงพอสำหรับการคำนวณราคาได้

เพื่อกำหนดปัญหาดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีระยะเวลาเพื่อการคำนวณราคาไม่น้อยกว่า ๗ วันทำการ นับแต่สิ้นสุดกำหนดวันให้หรือขายเอกสารประกวด

รณาดจนถึงกำหนดวันเริ่มรับข้อของประกวดราคา

๔. วิธีการส่งประกาศประกวดราคา

การส่งประกาศประกวดราคาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอ คือ นับเป็นการส่งทางไปรษณีย์ให้ส่งโดยมีกล่องหีบคน ถ้ามิใช่ส่งทางไปรษณีย์ให้ถือว่าผิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖

สำหรับการส่งประกาศประกวดราคาทางไปรษณีย์นั้น ปรากฏว่าทั้งส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการส่งทางไปรษณีย์ธรรมดา ซึ่งไม่เป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

นอกจากนี้จากการตรวจสอบการส่งประกาศประกวดราคาที่มีการประชาสัมพันธ์รับว่าเป็นการจัดส่งล่าช้าและเป็นเหตุให้เผยแพร่ได้ไม่ทันนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากระบบการจัดส่ง ดังนั้น การกำหนดให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเพียงประการเดียว ในบางกรณีไม่อาจตรวจสอบได้ว่าความล่าช้าที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของเจ้าหน้าที่ฝ่ายใด ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นสมควรกำหนดให้การส่งประกาศประกวดราคาทางไปรษณีย์ต้องจัดส่งโดยใช้บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) นับแต่บัดนี้ไปโดยไม่บริการไปรษณีย์ด่วนพิเศษ จึงให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

๕. การดำเนินการรับผู้ที่เกี่ยวข้องหรือรับผิดชอบในการส่งประกาศประกวดราคา

ดังที่กล่าวในข้อที่ ๔. แล้วว่าการส่งประกาศประกวดราคา โดยเฉพาะวิธีการส่งซึ่งปรากฏว่ามีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจจำนวนมาก ยังไม่ได้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี และได้ดำเนินการใดๆ กับผู้ที่ไม่

ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามนี้ ประกอบกับคณะรัฐมนตรีมีมติให้ส่วนราชการกำชับให้เจ้าหน้าที่ยึดปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้ก็ให้ขอโทษ และหากฝ่าฝืนให้พิจารณาโทษทุกราย

นอกจากนี้ยังมีหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรีแจ้งว่านายกรัฐมนตรีได้เห็นชอบตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอที่จะให้กำชับให้ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรการป้องกันเกี่ยวกับการประกวดราคาที่สำคัญรวมหัว (อ้ว) กัน หากมีการฝ่าฝืนให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นสมควรให้กำหนดว่ากรณีมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าการส่งประกาศหรือการเปิดเผยประกาศประกวดราคา ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบฯ เกี่ยวกับการพัสดุหรือที่มติดคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ ก็ให้ถือว่าผู้ที่เกี่ยวข้องมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๖. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการส่งประกาศประกวดราคามติคณะรัฐมนตรี

ข้อกำหนดที่เป็นหลักการเกี่ยวกับการส่งประกาศประกวดราคามีปรากฏอยู่ในมติดคณะรัฐมนตรีหลายฉบับและไม่ได้ให้มากำหนดไว้ในระเบียบฯ ว่าด้วยกรมพัสดุดังนี้ จึงทำให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจมีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นถึงความจำเป็นต่อการกำหนดให้ทั้งส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจได้พิจารณาหลักการต่างๆ เกี่ยวกับกาส่งประกาศประกวดราคาไปถือปฏิบัติในลักษณะเดียวกันด้วย

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๕๐๒/๑๗๕๖๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๐

แจ้งประสานงานสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามที่ส่งเบตงทศนครกรรมการ ป.ป.ป. กรณีมาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา เฉพาะการเผยแพร่ข่าว และการเปิดเผยราคา เพื่อประกอบ การพิจารณาของคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) ในการแก้ไขปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป

สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๕/๑๐๐๘๐ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐ แจ้งว่าคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพ.) ได้มีการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีการแก้ไขระเบียบฯ ในประเด็นที่สอดคล้อง กับทัศนคติและตามมาตรฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ข้อ ๑ - ข้อ ๙ รวมทั้งมีข้อเสนอประกอบ การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีตามมาตราที่ ๖๖ แล้ว สำหรับข้อเสนอนี้ข้อ ๕ สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๕/๗ ๓๖๘๑ ลง วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๐ แจ้งเวียนให้ส่วน ราชการต่างๆ ทราบคำสั่งของนายกรัฐมนตรีไป อีกส่วนหนึ่งด้วยแล้ว

๒) การใช้วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ของทางราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันนี้ส่วนราชการต่างๆ ได้จัดซื้อวิทยุ- โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการ กัน ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ในแต่ละปีเป็นเงินจำนวนมาก อีกทั้งส่วนราชการแต่ละแห่งได้มีระเบียบปฏิบัติที่แตกต่างกัน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ศึกษาหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายวิทยุโทรศัพท์-เคลื่อนที่ซึ่งปรากฏว่ากระทรวงการคลังได้อนุญาต

ให้เบิกจ่ายได้ โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้า ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณที่จะพิจารณาเบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น เหมาะสม และประหยัด เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งต่างจากหลักเกณฑ์การติดตั้งโทรศัพท์ของทางราชการที่กระทรวงการคลังกำหนดให้ทางราชการจ่ายค่าเช่าโทรศัพท์ (ค่าเช่าหมายเลข) และค่าให้บริการสำหรับส่วนราชการที่มีโทรศัพท์ติดตั้ง ประจำบ้านพักตามที่พักจริงไม่เกินคนละเดือนละ ๑๐๐ ครั้ง ส่วนที่เกิน ๑๐๐ ครั้ง ให้จ่ายเอง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวจากทุกส่วนราชการ ปรากฏว่าส่วนราชการบางแห่งกำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายวิทยุโทรศัพท์-เคลื่อนที่ในแต่ละเดือนส่วนที่เกินผู้ถือครองต้องจ่ายค่าใช้บริการเอง ส่วนราชการบางแห่งไม่ได้กำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยจ่ายให้ตามที่เรียกเก็บ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นควรให้ตั้งข้อสังเกตเพื่อเป็นการประสานงานไปยังกระทรวงการคลังว่า ตามที่กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้บริการวิทยุ-โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการนั้น จากข้อมูลที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับแจ้งกลับมาจากส่วนราชการ ปรากฏว่าส่วนราชการบางแห่งกำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ในแต่ละเดือนส่วนที่เกินผู้ถือครองต้องจ่ายค่าใช้บริการเอง ส่วนราชการบางแห่งไม่ได้กำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายวิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยจ่ายให้ตามที่เรียกเก็บ ทำให้เกิดการลักลั่นกัน คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงขอเสนอหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการที่กระทรวงการคลังจะได้นำไปพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ

กับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายการวิทยุโทรทัศน์เคลื่อน-
ที่ให้เหมาะสมต่อไป

ต่อมา กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือแจ้ง
ให้ทราบว่า กระทรวงการคลังได้นำข้อมูลและข้อ
สังเกตของสำนักงาน ป.ป.ป. ไปใช้ประกอบการ
พิจารณาเพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิก
จ่ายค่าใช้จ่ายวิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ของทางราชการ
และโทรศัพท์ประจำบ้านพักข้าราชการของส่วน-
ราชการทั้งในและต่างประเทศแล้ว และได้มีหนังสือ
เวียนถึงทุกส่วนราชการแจ้งว่า ด้วยปรากฏว่า
หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายการวิทยุ
โทรทัศน์เคลื่อนที่ของส่วนราชการทั้งในและต่าง
ประเทศซึ่งได้กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการ
เจ้าของงบประมาณเป็นผู้มีดุลพินิจกำหนดการ
เบิกจ่ายค่าใช้จ่ายการวิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ได้ตาม
ความจำเป็นเหมาะสม และประหยัดเพื่อประโยชน์
ของทางราชการนั้น ก่อให้เกิดความสับสนในทาง
ปฏิบัติของส่วนราชการต่างๆ ทำให้การใช้จ่ายไม่
สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการเงิน
การคลังของประเทศ ประกอบกับมติคณะรัฐ-
มนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๑ ด้รับทราบ
มาตรการและการจัดทำแผนการประหยัดค่าใช้จ่าย
งบประมาณในภาครัฐที่กำหนดให้กระทรวง
การคลังกำหนดวงเงินการเบิกค่าใช้จ่ายการวิทยุ
โทรทัศน์เคลื่อนที่ให้ทุกส่วนราชการถือปฏิบัติ

กระทรวงการคลังจึงเห็นสมควรกำหนด
กรอบวงเงินการเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้วิทยุ
วิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ (ค่าเช่าหมายเลขและค่าใช้
บริการ) ของส่วนราชการต่างๆ ทั้งในและต่าง
ประเทศ เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ดังนี้

๑. ให้ส่วนราชการใช้ดุลพินิจในการบริหาร
งบประมาณการเบิกค่าใช้จ่ายการวิทยุโทรทัศน์
เคลื่อนที่ (ค่าเช่าหมายเลขและค่าใช้บริการ)

ของทางราชการภายในวงเงินงบประมาณที่มีอยู่
และหากจำเป็นต้องเบิกค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้
บริการวิทยุโทรทัศน์เคลื่อนที่ดังกล่าวให้พิจารณา
ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ
ภายในวงเงินไม่เกินหนึ่งแสนหนึ่งแสน ๑๐,๐๐๐ บาท
โดยส่วนที่เกินให้ข้าราชการผู้ถือครองฯ เป็นผู้รับ
ผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง

๒. เมื่อส่วนราชการได้วงเงินดังกล่าวแล้ว
ให้ดำเนินการเก็บเงินส่วนที่เกินวงเงินที่กำหนดจาก
ผู้ถือครองฯ เพื่อสมทบจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายวิทยุโทรทัศน์
เคลื่อนที่ตามวงเงินนี้ หากไม่สามารถเรียก
เก็บได้ทัน ให้ส่วนราชการเบิกจ่ายจากเงินงบ-
ประมาณไปก่อนและให้รีบเก็บเงินส่วนที่เกิน
วงเงินจากผู้ถือครองฯ นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน
ต่อไป ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ลงนามลงนาม ๒๕๔๑
เป็นต้นไป

๑.๑.๕ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีมติให้ยุติเรื่อง

สืบเนื่องจากกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.
ซึ่งอยู่ในระหว่างการศึกษาตรวจสอบการปกปิด
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่
นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ตามอำนาจหน้าที่
ปรากฏว่าเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. กำลัง
พิจารณาดำเนินการอยู่นั้น ส่วนราชการ หน่ว
งานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง หรือมี
หน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ได้ดำเนินการไต่
ถามและที่ประชุมไต่ถาม มาตรการ กฎหมาย หรือ
ข้อบัญญัติ ฯลฯ ที่สอดคล้องกับแนวความเห็น
ตามเจตนารมณ์ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือ
ปรากฏว่าเรื่องตามกรณีดังกล่าวเดิม กฎหมาย
ข้อบัญญัติ ระเบียบ ฯลฯ ที่มีผลบังคับใช้โดย
มีประสิทธิภาพอยู่แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป.

จึงเห็นสมควรให้ยุติเรื่อง โดยในบังคับประมาณ ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติให้ยุติเรื่อง รวมทั้งสิ้น ๗ เรื่อง ดังนี้

- ๑) มาตราการป้องกันพยานกลับคำให้การ
- ๒) มาตราการป้องกันการทำทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับคำพิพากษายกศาลในสถานพยาบาลเอกชน
- ๓) มาตราการคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง
- ๔) การกำหนดเงื่อนไข คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้มีชื่อรูปแบบรายการในการจัดซื้อจัดจ้าง
- ๕) การศึกษาระบบการใช้จ่ายเงินของสมาชิกสภา
- ๖) การทุจริตและประพฤติมิชอบกรณีการออกประกาศประกวดราคา และกำหนดขายแบบ ในช่วงที่มีวันหยุดคาบเกี่ยวกันหลายวัน เพื่อประโยชน์แก่ผู้รับเหมาบางราย
- ๗) การดำเนินคดีกับผู้เสียหายเสกติดให้โทษกลุ่มแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

๑.๒ การส่งเสริมการวิจัย

การส่งเสริมการวิจัยเป็นงานป้องกันใน ยกระดับหนึ่งที่มีความสำคัญโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและเปิดโอกาสให้หน่วยงาน หรือบุคคลต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ได้ เข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับกา

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ- มิชอบในวงราชการ และนำผลการวิจัยดังกล่าว มาศึกษาวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะเบื้องต้น เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ป. เพื่อประกอบการ พิจารณาในการกำหนดมาตรการและแนวทางการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ- มิชอบในวงราชการ

ในถึงประมาณ ๒๕๕๑ สำนักงานปป.ป. ได้ดำเนินการส่งเสริมการวิจัย คือ

๑. ติดต่อหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัย เพื่อให้มีแหล่งเงินทุนอุดหนุนการวิจัยแก่นักวิจัย ที่ต้องการศึกษาวิเคราะห์วิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการโดยได้จัดทำ ทั่วชุดโครงการวิจัยเรื่องการทุจริตและประพฤติ- มิชอบ นำเสนอสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย (สกว.) เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อก การวิจัยในด้านนี้เป็นพิเศษ มี รมหาเสนาฯ นาย ศร.พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว อนุกรรมการฝ่ายวิจัย เป็น ผู้ประสานงานโครงการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการ จัดทำรายละเอียดของชุดโครงการเสนอ สกว. พิจารณานุมัติ

๒. สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ขอรับทุนอุดหนุน การวิจัยประเภทเร่งด่วนจากสำนักงานคณะ กรรมการวิจัยแห่งชาติเพื่อบริหารการวิจัยดังนี้

๒.๑ โครงการวิจัยเรื่อง “รายงานผลการ ปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. : เน้น การศึกษากระบวนการยุติธรรมภายหลังการ ที่มุลคามผิดทางอาญา” ได้รับเงินอุดหนุนจำนวน ๒๕๕,๐๐๐ บาท ระยะเวลาการวิจัย ๖ เดือน ตั้ง แต่เดือน กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งสำนัก- งาน ป.ป.ป. ได้ดำเนินการวิจัยเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างเผยแพร่

๒.๒ โครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบ

การบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” ได้รับเงินอุดหนุนจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ดำเนินการโดยอนุกรรมการฝ่ายวิจัย ดร.พงษ์เทพ วงศ์โกศาทร และคณะ ระหว่างปีงบประมาณ ๖ เดือน ตั้งแต่เดือน กันยายน ๒๕๔๑ – กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ซึ่งขณะนั้นอยู่ระหว่างดำเนินการวิจัย

๓. สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดโครงการประกวดผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ซึ่งคณะกรรมการฝ่ายวิจัยได้พิจารณาผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ ที่ส่งเข้าประกวดและมีคุณสมบัติให้รางวัลผลงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ดังนี้

๓.๑ รางวัลผลงานวิจัย

๓.๑.๑ รางวัลดีเด่น จำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

๓.๑.๒ รางวัลชมเชย ๑ รางวัล จำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ เรื่อง “รายงานผลการวิจัยเรื่องการปฏิรูประบบสวัสดิการข้าราชการของข้าราชการ: กรณีศึกษา ๒๕๓๘” โดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

๓.๒ รางวัลวิทยานิพนธ์

๓.๒.๑ รางวัลดีเด่น จำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ “วิทยานิพนธ์เรื่องบทบาทของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ในการดำเนินคดีอาญา” โดยนางสาว หมสิน มั่นชาวมย์

๓.๒.๒ รางวัลชมเชย จำนวนเงิน ๗,๕๐๐ บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ ได้แก่ “วิทยา-

นิพนธ์เรื่องมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันการทุจริตในการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินและการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน” โดย นายประจวบ ศรีวิจิตรวงศ์

๑.๓ การกำหนดนโยบายและแผน

เป็นงานด้านศึกษา วิเคราะห์ ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำนโยบายและแผนงานและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนงานที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๑. จัดทำแผนแม่บท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๒ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการปฏิบัติงานภายใต้นโยบายของคณะกรรมการ ป.ป.ป. โดยได้ปรับเปลี่ยนนโยบายและแนวทางการดำเนินงานตามภารกิจหลักให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งได้บัญญัติให้มีองค์กรตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ คือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริต ทั้งของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย โดยในขณะที่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นสำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

สาระสำคัญของแผนแม่บท (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ ประกอบด้วย

ภารกิจหลัก ๒ ด้าน คือ ปฏิบัติหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

ทิศทางในการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. และสำนักงาน ป.ป.ป. คือมุ่งที่จะเป็นองค์กรซึ่งเป็นหน่วยงานกลางในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงการเมืองให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่เชื่อถือและศรัทธาของเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามที่ประชาชนทั่วไปตั้งความหวังไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ “ลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และลดการทุจริตในวงการเมืองให้เหลือน้อยที่สุด หรือให้บรรเทาเบาบางลง”

นโยบายในการดำเนินงานตามภารกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แบ่งเป็น

นโยบายทั่วไป

การลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและลดการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้เหลือน้อยที่สุดนั้น ต้องใช้การป้องกันควบคู่ไปกับการปราบปรามโดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุเพื่อลดการสูญเสียทั้งเศรษฐกิจและทรัพยากรบุคคลด้วยการเสริมสร้างให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่ที่ระบอบควบคุมหรือมาตรการตรวจสอบที่โปร่งใสให้สามารถควบคุมการทุจริตได้ มีผลให้การกระทำการทุจริตในวงราชการและวงการเมืองน้อยลงและส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

ชาติ และในขณะที่ใช้การป้องกันในส่วนที่ป้องกันได้แล้วจะต้องทำการปราบปรามในส่วนที่จำเป็นต้องปราบปรามด้วยการจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ทุจริตให้พ้นไปจากวงราชการและวงการเมืองแต่ทั้งการป้องกันและการปราบปรามการทุจริตจะบรรลุผลได้ก็ต่อเมื่อ สำนักงาน ป.ป.ป. มีการบริหารและการจัดการที่ดีมีบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและเพียงพอ มีวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งมีการประสานความร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และประชาชนทั่วไปให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามให้มากที่สุดและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

นโยบายเฉพาะด้าน

๑. นโยบายด้านป้องกัน

๑.๑ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

เพิ่มบทบาทในด้านป้องกันให้ปรากฏชัดและเป็นที่ยอมรับด้วยการเสริมสร้างและปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต มีมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่มีประสิทธิภาพเพื่อการป้องกันภัยซึ่งการลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้น้อยลง มีการติดตามผลการปฏิบัติตามมาตรการ การวิเคราะห์และประเมินผลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วยการศึกษาเชื่อมโยงกับกลไกตรวจสอบภายในของส่วนราชการต่างๆ เช่น ผู้ตรวจราชการกระทรวง ผู้ตรวจราชการกรม

ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่น พัฒนางานวิเคราะห์วิจัย รวมทั้งแผนงานให้ครอบคลุมทั้งระบบ เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรการในทางปฏิบัติให้ทันกับสถานการณ์ การวิเคราะห์ตำแหน่งที่ต้องแสดงสิทธิพลียและหนี้สินให้มีผลในทางปฏิบัติ นอกจากนั้นต้องให้ความสำคัญกับการป้องกันในเชิงรุกด้วยการเข้าตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินของหน่วยงานต่างๆ ให้มากที่สุดด้วย

๑.๑ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ในบทบาทด้านการปกครอง ในฐานะเป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทั้งเป็นการกึ่งใหม่ จะต้องสร้างความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและประชาชนทั่วไปให้เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทั้งการวิเคราะห์ วิจัยเพื่อพิจารณาฎาแบบและวิธีการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้สามารถตรวจสอบได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มาตรการในการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญในหมวดที่ว่าด้วยการตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย รวมทั้งวิเคราะห์ วิจัยหารูปแบบและวิธีการปฏิบัติตามภารกิจให้มีประสิทธิภาพ

๒. นโยบายด้านปราบปราม

๒.๑ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

เพิ่มขีดความสามารถและเน้นการปราบปรามในเรื่องที่สำคัญเร่งด่วน ทั้งความเสียหาย

ให้กับประเทศชาติอย่างรุนแรงโดยการสืบสวนสอบสวนด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ และใช้ตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ทั้งเรื่องทุจริตและประพฤติมิชอบและเรื่องจรรยาบรรณผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้รับโทษทันตาเห็น ในการปฏิบัติงานด้านปราบปรามให้มีการประสานงานกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ เช่น สดง. ป.ป.ป. ตำรวจ หรือหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อลดความซ้ำซ้อนของงานให้ต้นสังกัดมีส่วนร่วมในการสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในเรื่องที่ต้องจำเป็นต้องใช้ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านเพื่อความละเอียดรอบคอบ และเป็นที่ยอมรับในชั้นสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชาให้มีการติดตามผลการปฏิบัติในเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ส่งเรื่องให้ต้นสังกัดหรือพนักงานสอบสวนดำเนินการทางวินัยหรือทางอาญาอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ในการปฏิบัติงานสอบสวนต้องเน้นการใช้ระบบข้อมูลและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้มากที่สุด

๒.๒ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องบรรดาสภาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน การถอดถอนออกจากตำแหน่งและการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานต้องใช้กลไกของรัฐเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ป. และที่ปรึกษา ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ อย่างเป็นระบบเพื่อให้มีส่วนร่วมในการปราบปรามให้เป็นผลสำเร็จด้วย

๓. นโยบายด้านสนับสนุนการป้องกันและปราบปราม

(๑) ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการ

บริหารของสำนักงาน ป.ป.ป. ให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพเพื่อยกรับงานตามภารกิจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๒) พัฒนาบุคลากรทั้งสายงานหลักและสายงานสนับสนุน ตั้งแต่วิธีการคัดเลือกการฝึกอบรม โดยจะต้องคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้พื้นฐาน บุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีเข้ามาปฏิบัติหน้าที่

(๓) นำวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาปฏิบัติงานให้เต็มรูปแบบ รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรให้มีทัศนคติความรู้ความสามารถให้ทันกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้วย

(๔) จัดทำงบประมาณให้เพียงพอในด้านการบริหาร จัดให้มีสวัสดิการและค่าตอบแทนแก่บุคลากรเพื่อจูงใจและสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่

ฯลฯ

๒. จัดทำแผนปฏิบัติการสำนักงาน ป.ป.ป. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑

ภายใต้กรอบของแผนแม่บท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือของผู้นับตั้งบัญชาในการควบคุม กำกับและตรวจสอบการปฏิบัติงานตามภารกิจหน่วยงานต่างๆ ในรอบปีงบประมาณให้เป็นไปตามเป้าหมายและสอดคล้องกับนโยบายทั้งด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแบ่งการปฏิบัติงานออกเป็นแผนงานตามนโยบายของคณะกรรมการ ป.ป.ป. แต่ละด้าน และกำหนดให้มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานทุก ๖ เดือน

งานด้านป้องกันประกอบด้วย ๕ แผนงาน คือ

- แผนงานเสริมสร้างทัศนคติและเผยแพร่
- แผนงานมาตรการป้องกัน
- แผนงานวิจัยและส่งเสริมการวิจัย
- แผนงานวิเคราะห์ตำแหน่งแสดง

สินทรัพย์และหนี้สิน

- แผนงานสถิติและข้อมูล

งานด้านปราบปรามประกอบด้วย ๕ แผนงาน คือ

- แผนงานสืบสวนสอบสวนเรื่องทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ

- แผนงานตรวจสอบทรัพย์สินตาม พ.ร.บ. ป.ป.ป.

- แผนงานคดี ตาม พ.ร.บ. ป.ป.ป.

- แผนงานตรวจสอบทรัพย์สินและได้

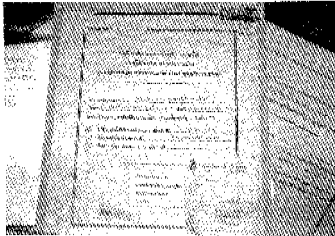
- แผนงานถอดถอนและดำเนินคดี

อาญา

๑.๕ การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๒๓ กำหนดให้คณะรัฐมนตรี

มีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์

และหนังสือตามรายการ บัญชีการ และเวลาตามกำหนดในพระราชกฤษฎีกา ที่ลงในปี พ.ศ. ๒๔๖๗ คณะกรรมการการ ป.ป.ป. ได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน รวมทั้ง ๗๔,๐๘๗ ตำแหน่ง

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๔๖๗ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๔๖๗ และมติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน จำนวน ๗๔,๐๘๗ ตำแหน่ง ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือไปบอกส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่างๆ เพื่อทราบและถือปฏิบัติแล้ว ตามหนังสือที่ นร ๐๒๐๒/๖ ๘๘ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๔๖๗

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่อยู่ในตำแหน่งที่กำหนดให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินแล้ว ได้มีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ทหารมหิตกฎหมายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินทั้งทางโทรศัพท์และหนังสือทวนเวียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นจำนวนมาก ดังอย่างเช่น

๑ กรณีกรมการบางท่านของรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งผู้สมัครด้วย และได้ส่งแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินต่อรัฐสภาแล้ว กรมการดังกล่าวจะต้องยื่นแบบแสดงรายการ

สินทรัพย์และหนี้สินตามนัยของมาตรา ๘(๔) แห่งพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๔๖๔ อีกหรือไม่

๒. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้ว หากภายหลังได้พ้นจากตำแหน่งโดยการโอนหรือย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน หรือที่ต่ำกว่าระดับนั้น กับตำแหน่งเดิม ซึ่งตำแหน่งใหม่เป็นตำแหน่งที่กำหนดให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะต้องยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินอีกหรือไม่

๓. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งยกเว้นได้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ต่อมาย้ายไปดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง จะต้องยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๔ หรือไม่

๔. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งรองปลัดกระทรวง ได้เคยยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจด้วย จะต้องยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ อีกหรือไม่

๕. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้ยื่นแบบแสดง

รายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว
ต่อมาได้รับการเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่
สูงขึ้นในหน่วยงานเดิม หรือได้โอนไปรับราชการ
อีกกรมหนึ่ง ในตำแหน่งที่จะต้องแสดงรายการ
สินทรัพย์และหนี้สินเช่นเดียวกัน เจ้าหน้าที่ของ
รัฐผู้นั้น จะต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน
ในตำแหน่งใหม่นี้ อีกตามมาตรา ๓(๒) หรือไม่
ทางกรมเดิมหรือกรมใหม่เป็นผู้แจ้งไปยังสำนักงาน
ป.ป.ป. และคู่มือแสดงรายการสินทรัพย์และ
หนี้สินของผู้นั้นจะต้องเก็บไว้ที่กรมเดิมหรือกรม
ใหม่

๖. ประธานหรือกรรมการรัฐวิสาหกิจ จะ
ต้องยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน
ตามมาตรา ๓ ด้วยผู้ใด

นอกจากนี้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
การแสดงผลทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ บวรพลยัง ได้บัญญัติให้
คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีอำนาจเปิดช่องแบบ
แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่
ของรัฐที่ได้ยื่นแสดงไว้ เพื่ทำการตรวจสอบได้
หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจาก
ตำแหน่ง

ดังนั้น ในทางปฏิบัติที่ผ่านมา ก่อนสิ้น
เดือนกันยายนของทุกปี คณะกรรมการ ป.ป.ป.
จะดำเนินการเปิดช่องแบบแสดงรายการสินทรัพย์
และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะพ้นจากตำแหน่ง
เพราะเกษียณอายุ เพื่พิจารณาว่ามีการฉ้อ
ฉวยที่จะต้องทำการตรวจสอบถึงพฤติการณ์
ว่าทุจริตหรือไม่หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
หรือไม่

สำหรับในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ นี้ คณะ-
กรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการเปิดช่องแบบ
แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่

ของรัฐที่เกษียณอายุ รวมทั้งสิ้น ๑,๗๕๑ ราย
พบว่ามีการฉ้อฉลที่ต้องทำการตรวจสอบหรือสอบ
ถามผู้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน
เพิ่มเติม จำนวน ๔๔ ราย แยกเป็นข้าราชการที่มี
ผลประโยชน์ จำนวน ๘ ราย ข้าราชการหรือ
พนักงานรัฐวิสาหกิจตั้งแต่ระดับ ๔ ขึ้นไป จำนวน
๘ ราย และข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
ตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา จำนวน ๓๔ ราย ทั้งนี้ เนื่องจาก
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านี้ บางรายไม่ได้ยื่นแบบ
แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินก่อนที่จะเกษียณ
อายุไม่น้อยกว่าสามสิบวันตามที่กฎหมายกำหนด
บางรายมีที่ดินเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นจำนวนมาก
โดยไม่ปรากฏรายละเอียดที่มา บางรายมีเงินฝากใน
บัญชีธนาคารเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากผิดปกติหรือ
มีทรัพย์สินที่สงสัยสิ่งอื่นๆ คณะกรรมการ ป.ป.ป.
จึงมีมติรับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๔๔ ราย นี้ไว้
พิจารณาเพื่อดำเนินการตรวจสอบตามอำนาจ
หน้าที่ต่อไป

๑.๕ การประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์เป็นยุทธวิธีหนึ่งของ
งานด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ ซึ่งเป็นนโยบายหลักของ
สำนักงาน ป.ป.ป. ที่ประสงค์จะเน้นการป้องกัน
มากกว่าการปราบปราม ทั้งนี้ เพื่อลดทวีการเบ-
าการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้
เหลือน้อยที่สุด

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้กำหนดวัตถุประสงค์
หลักในการประชาสัมพันธ์ไว้ ๓ ประการ คือ
การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และปลูกจิตสำนึก ส่วน
การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว
คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. ได้
จัดทำแผนปฏิบัติงานด้านประชาสัมพันธ์ประจำ

ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑ ขึ้น โดยกลุ่มเป้าหมาย วิธีดำเนินการ และการให้ยืม ตลอดจนกลยุทธ์ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

กิจกรรมข่าว

ดำเนินการจัดทำข่าวกิจกรรมและผลการปฏิบัติงาน ทั้งในด้านการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่อเผยแพร่ทางสื่อมวลชนแขนงต่างๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงกิจกรรมของสำนักงาน ป.ป.ป. ทั้งนี้ได้ดำเนินการในรูปแบบของข่าวแจก ภาพข่าว การแถลงข่าว และการเชิญผู้แทนสื่อมวลชนมาร่วมถ่ายทอดข่าวในโอกาสพิเศษต่างๆ รวมถึงการเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ ในรูปข่าวอ่าน ข่าวประกอบเสียง และบทความ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ได้ดำเนินการรวมทั้งสิ้น ๒๖ ข่าว

กิจกรรมให้ข้อมูล

๑. จัดทำเอกสารประกอบด้วย แผ่นพับ โปสเตอร์ สติกเกอร์ หนังสือ “จารึกสุจริต ๕” จุลสาร ป.ป.ป. และเอกสารอื่นๆ เพื่อเผยแพร่ในการสัมมนาตามโครงการต่างๆ และเผยแพร่ต่อประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้สนใจที่มาดูงานที่ สำนักงาน ป.ป.ป. หรือมาพบตัวมูลโดยตรง รวมถึงการนำเอกสารเหล่านี้ไปเผยแพร่ประกอบการบรรยายของเจ้าหน้าที่ป.ป.ป.ที่ได้รับเชิญให้ไปบรรยายเรื่องเกี่ยวกับ ป.ป.ป. ตามหน่วยงานต่างๆ

๒. เผยแพร่สไลด์มัลติมีเดีย แนะนำสำนักงาน ป.ป.ป. เรื่อง “ป.ป.ป. กับงานป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ” แก่ผู้ร่วมสัมมนาหรือเสวนาตามโครงการต่างๆ และผู้เข้ารับการอบรมของส่วนราชการต่างๆ

กิจกรรมบรรยาย

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดส่งวิทยากรไปบรรยายเกี่ยวกับเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามส่วนราชการ และภาครัฐวิสาหกิจต่างๆ โดยตลอด

กิจกรรมคำขวัญ

๑. ดำเนินการเผยแพร่คำขวัญของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) เนื่องในโอกาสวันก่อตั้ง สำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๒๓ ปี สักความ “ศักดิ์ศรีสุจริต กู้เศรษฐกิจ สร้างชาติไทย” ทางสถานีโทรทัศน์ สถานีวิทยุ และสื่อมวลชนแขนงต่างๆ

๒. ดำเนินการเผยแพร่คำขวัญเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทางสื่อมวลชนแขนงต่างๆ และสื่อสิ่งพิมพ์ อุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น ดินสอ ไม้บรรทัด เป็นต้น

กิจกรรมสื่อสิ่งพิมพ์

๑. ดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือ “จารึกสุจริต ๕” ซึ่งมีเนื้อหาด้านการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อก่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดีของรัฐ และประชาชนทั่วไป เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๒๓ ปี (๓ มีนาคม ๒๕๔๑) จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

๒. ดำเนินการจัดพิมพ์ “จุลสาร ป.ป.ป.” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมด้านต่างๆ ของสำนัก-

งาน ป.ป.ป. เพื่อเผยแพร่ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป จำนวน ๓ ฉบับ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๑ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๔๑ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม และประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๑ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

กิจกรรมสนทนาทางสถานีโทรทัศน์

ดำเนินการจัดกิจกรรมการสนทนาทาง สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๙ อ.ส.ม.ท. เนื่อง ในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๒๓ ปี ทางรายการ “ตรงประเด็น” เรื่อง ป.ป.ป. เกี่ยวข้องกับ ป.ป.ช. อย่างไรเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๑ เวลา ๒๐.๓๐ น. ผู้ร่วมรายการประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ กรรมการ ป.ป.ป. และ ประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์
๒. รองศาสตราจารย์ ทองทอง จันทรางศุ นักวิชาการ
๓. นายกล้านรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.
๔. นายพลวัตรศักดิ์ สุทธวธเรน ดำเนินรายการ

กิจกรรมสนทนาทางสถานีวิทยุ

ดำเนินการจัดกิจกรรมสนทนาทางสถานี วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย คลื่นความถี่ FM ๙๒.๕ เมกะ ๑๓๓.๓๐ - ๑๓๓.๕ ๕ น. ในรายการ “สารพันยามบ่าย” ในรูปแบบการสัมภาษณ์สด ทางโทรศัพท์ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ความเคลื่อนไหวที่แตกต่าง ระหว่าง ป.ป.ป. และ ป.ป.ช. ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ผู้ร่วม รายการ

ดำเนินการเผยแพร่การสัมภาษณ์โครง การประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ อ.บ.ค. ที่จังหวัด พะเยา เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๑ และที่ จังหวัดลำพูนเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๑ ทาง สถานีวิทยุกระจายเสียง อ.ส.ม.ท. จังหวัดพะเยา และจังหวัดลำพูน ทั้งนี้ โดยความอนุเคราะห์ ขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย

กิจกรรมแสดงความยินดีต่อสื่อมวลชน

ดำเนินการนำกระเช้าดอกไม้ไปแสดงความ ยินดีต่อสื่อมวลชนในโลกาสที่สื่อมวลชนควม รอบวันก่อตั้ง เพื่อสร้างความประทับใจและเป็ นการประชาสัมพันธ์หน่วยงาน ในปัจจุบันประมาณ ๒๕๔๑ ได้ดำเนินการรวมทั้งสิ้น จำนวน ๕ แห่ง

กิจกรรมการมอบโล่เชิดชูเกียรติและประกาศ- นียบัตรผู้สนับสนุนกิจกรรมของ ป.ป.ป.

การจัดกิจกรรมนี้ เป็นการตอบแทนผู้ทำ คุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดย ได้ดำเนินการให้ทางราชการได้รับประโยชน์ใน การป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการ ให้แนวคิด ให้การสนับสนุน ด้านทรัพยากรและวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเป็นผลให้การ

๒๓

ปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เกิดผลดีแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างถึง ทั้งนี้ โดยสำนักงาน ป.ป.ป. ได้มอบโล่เชิดชูเกียรติ หรือประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติแก่ภาครัฐและภาคเอกชน ดังนี้

ผู้ที่ได้รับโล่เชิดชูเกียรติจำนวน ๗ ราย คือ

๑. บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มอบเงินสนับสนุนกิจกรรมการประกวดการพูดของสำนักงาน ป.ป.ป. เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๒. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย มอบเงินสนับสนุนกิจกรรมการประกวดการพูดของสำนักงาน ป.ป.ป. เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๓. บริษัท ดี.ที.ซี.อินเตอร์สตีส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทไคโนว จำกัด มอบเงินสนับสนุนกิจกรรมการประกวดการพูดของสำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๔. สมาคมนักเรียนทุนรัฐบาลไทย มอบเงินสนับสนุนกิจกรรมการประกวดการพูดของสำนักงาน ป.ป.ป. เนื่องในโอกาสวันก่อตั้ง

สำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท

๕. สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล มอบเงินสนับสนุนกิจกรรมการประกวดการพูดของสำนักงาน ป.ป.ป. เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๑๓๐,๐๐๐ บาท

๖. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ พานิชย์ มอบเงินสนับสนุนกองทุนสวัสดิการข้าราชการ ป.ป.ป. จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๗. บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด สนับสนุนการจัดพิมพ์หนังสือ “เจาะลึกจุด ๔” เพื่อเผยแพร่ในงานวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๒๓ ปี วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๑ และในโอกาสอื่นที่เหมาะสม จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรเชิดชูเกียรติจำนวน ๒ ราย คือ

๑. บริษัท ไทยหยอส์ จำกัด มอบเงินสนับสนุนกิจกรรมการประกวดการพูดของสำนักงาน ป.ป.ป. เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท

๒. กรมสรรพสามิต มอบเงินสนับสนุนกิจกรรมการประกวดการพูดของสำนักงาน ป.ป.ป. เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๔๖,๐๐๐ บาท

การมอบโล่เชิดชูเกียรติและประกาศนียบัตรสนับสนุนกิจกรรมของ ป.ป.ป. นั้น รองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย วัชรวงษ์) ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๑ ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

กิจกรรมประกวดการพูด

ดำเนินการจัดกิจกรรมประกวดการพูดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.อ. ครบรอบ ๒๓ ปี (๓ มีนาคม ๒๕๕๑) ในหัวข้อ “ซึ่กัฒนัฒ์สูงริต ภูัเศรณูกิจัไทย” เมื่อวันทึ่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ณ ห้องประชุม ๓ ชั้น ๒ สำนักงาน ป.ป.อ.

รยบ ป.ป.อ. ทรกอย ภูัเศรณูกิจัไทย

ผู้ได้รับโล่เกียรติยศและรางวัล จำนวน ๖ คน มีดังนี้

รางวัลที่ ๑ ได้รับโล่เกียรติยศของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) พร้อมเงินรางวัล ๑๐,๐๐๐ บาท ได้แก่ นายเมธีพงศ์ พรพวณ โรงเรียนนัฒสุทธีวราราม กรุงเทพมหานคร

รางวัลที่ ๒ ได้รับโล่เกียรติยศของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) พร้อมเงินรางวัล ๘,๐๐๐ บาท ได้แก่ นางสาวศุภวรรณ สวาทยานนท์

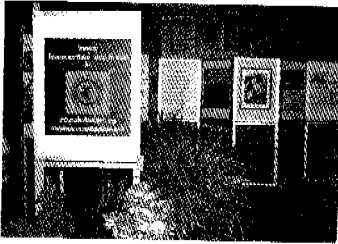

โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร รางวัลที่ ๓ ได้รับโล่เกียรติยศของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) พร้อมเงินรางวัล ๖,๐๐๐ บาท ได้แก่ นางสาวนุชรี สามีสมบูรณ์ดี โรงเรียนสตรัฒมหาพฒาราม กรุงเทพมหานคร รางวัลชมเชย มี ๓ รางวัล ได้รับโล่เกียรติยศของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) พร้อมเงินรางวัล รางวัลละ ๒,๐๐๐ บาท เรียงรายชื่อตามตัวอักษร ดังนี้

- นายณรภัทร พัทธพรพรรณ
โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
 - นางสาวสุวิมล วรธีรวงศ์
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
 - นางสาวกวพรรณ ตั้งสมบูรณ์
โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัยจังหวัดนครปฐม
- การรับรางวัลดังกล่าวของนายกรัฐมนตรี (นายพืชัย รัตตกุล) ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

กิจกรรมนี้ทรศการ
Legislative Institutional Repository of Thailand
ดำเนินการจัดกิจกรรมนี้ทรศการเกยว
กับงานทงสำนักงาน ป.ป.อ. ดังนี้
-จัดนี้ทรศการในโครงการสพาทันการ

ศึกษาสัมพันธ์ ณ โรงเรียนอนุบาลสามเสน โรงเรียนวัดาวตมรณกล โรงเรียนโคกเงินบูรณะ และโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย รวม ๔ ครั้ง

จัดนิทรรศการในโครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ อบ.ต. ที่จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดน่าน จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา และจังหวัดลำพูน รวม ๖ ครั้ง

จัดนิทรรศการในโครงการสัมมนาครูอาจารย์ ผู้ปฏิบัติภาระสอนของสถาบันการศึกษา

เขตการศึกษาที่ ๑ จังหวัดนครปฐม

กิจกรรมสัมมนาตามโครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ อบ.ต.

ดำเนินการจัดการสัมมนาตามโครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ อบ.ต. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. เสริมสร้างทัศนคติความนิยมในความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงาน ป.ป.ป. และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบ.ต.) ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วย ประธาน อบ.ต. ปลัด อบ.ต. ผู้ว่าราชการจังหวัด กรมการ ป.ป.ป. สภามรรมาการ ป.ป.ป. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ซึ่งในภาพประมาณ ๒๕๖๑ ได้ดำเนินการรวม ๖ ครั้ง ๖ จังหวัด ดังนี้

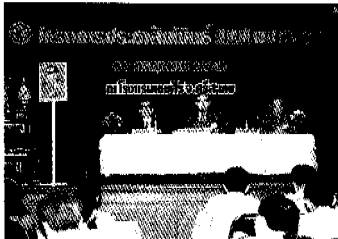
๑. จังหวัดน่าน เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ณ โรงแรมน่านวัลเลอรี่สโควท จังหวัดน่าน โดยหมื่นนายกถันรงค์ จันทิก เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๒๔ คน

๒. จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ณ โรงแรมวิมุกขวิทยาลัย จังหวัดเชียงราย โดยมีศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ กรรมการ ป.ป.ป. และประธานคณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา

จำนวน ๑๓๑ คน

๓. จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ณ โรงแรมเกษศิริ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีนายจรัสพงษ์ สีวาชะวีโรจน์

ประธานอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เป็นประธานในที่นี้ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๓๑ คน

๔. จังหวัดสุรินทร์ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ณ โรงแรมทองธารินทร์ จังหวัดสุรินทร์

โดยนายจรัสพงษ์ สีวาชะวีโรจน์ ประธานอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เป็นประธานในที่นี้ มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน ๑๒๗ คน

๕. จังหวัดพะเยา เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๑ ณ โรงแรมเทพเวรี่ จังหวัดพะเยา โดยมีศาสตราจารย์ สุธิต บุญบงการ กรรมการ ป.ป.ป. และประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นประธานในที่นี้ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน ๑๕๔ คน

๖. จังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๑ ณ บ้านสวนเชิงดอย จังหวัดลำพูน โดยมีศาสตราจารย์ สุธิต บุญบงการ กรรมการ ป.ป.ป. และประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นประธานในที่นี้ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาจำนวน ๑๑๕ คน รูปแบบการสัมมนา เป็นการอภิปราย

เป็นคณะ เรื่อง การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ การแบ่ง

กลุ่มย่อยและการเสวนา เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เข้าร่วมสัมมนา โดยทั้ง ๖ จังหวัดมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ป.ป.บ. ดังต่อไปนี้

๑. ให้ ป.ป.บ. จัดตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทุกหน่วยงานโดยตรง ไม่ต้องผ่านศาลากลางจังหวัด ส.ส. หรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานราชการ

๒. ป.ป.บ. ควรแต่งตั้งประชาชนในพื้นที่เป็นตัวแทนของ ป.ป.บ. เพื่อคอยรับฟังปัญหาและตรวจสอบการทุจริตโดยรวมก่อน แล้วจึงประสานต่อ ป.ป.บ. ในส่วนกลางให้ดำเนินการต่อไป และ ป.ป.บ. ควรกำหนดวิธีการตรวจสอบให้ประชาชน

๓. ควรมีการประชุมสัมพันธไมตรีกับหน่วยงานการทุจริตและประพฤติมิชอบในพื้นที่ให้ประชาชนทราบ

๔. ป.ป.บ. ควรจัดให้มีการศึกษาวิจัยองค์กรเพื่อหาสาเหตุของการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๕. ป.ป.บ. ควรดำเนินการให้จริงจังลงตามเนื้อ และปฏิบัติต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเป็นธรรม

๖. ป.ป.บ. ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนสนใจในการตรวจสอบการทำงานของตัวเองและของเข

๗. ตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานราชการที่มีการจัดซื้อจัดจ้างและส่งเจ้าหน้าที่เข้าสังเกตการณ์การประมวลงานทุกครั้งที่มีการประมวลงาน กำหนดให้หน่วยงานทุกหน่วยส่งเอกสารประกาศการประมวลงานมาถึงสำนักงาน ป.ป.บ.

๘. ควรมีการตรวจสอบในพื้นที่มากขึ้นกว่าเดิม โดยให้องค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เพื่อให้ได้ความโปร่งใสและลดข้อขัดแย้งภายในองค์กร

๙. ป.ป.บ. จะต้องมีความเด็ดขาดในการแก้ปัญหา โดยไม่เห็นแก่หน้าผู้ใดทั้งสิ้นและไม่เกรงกลัวต่ออำนาจ อิทธิพลใดๆ ทั้งสิ้น ทำงานโดยความโปร่งใส ทั้งกรรมการ และจะต้องประสานงานกับประชาชนโดยใกล้ชิด เพื่อให้ได้ข้อมูลและที่เกาะแนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบให้ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑๐. ขบ.ต. เป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่เกิดขึ้นใหม่การบริหารงานด้านต่างๆอาจจะมีทับซ้อนและสิ่งสำคัญคือยังขาดความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดส่วนใหญ่ จึงอยากให้มีการสัมมนาให้ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในราชการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

๑๑. พิจารณาแยกกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้รัดกุมครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่คิดจะแสวงหาผลประโยชน์ไม่สามารถจะทำการได้ หรือกระทำการได้แต่ต้อง จัดสมมนาให้ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นมีจิตสำนึกที่ดีต่อตนเอง ต่อสังคมส่วนรวม ไม่เห็นประโยชน์แค่ตนเองหรือพวกพ้องแยกกันประโยชน์ส่วนรวม และไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในทางทุจริต

๑๒. ยกมาตรฐานการซื้อแต่ขาดในการป้องกันและสมยอมมาค่า

๑๓. ควรพิจารณาให้ทั้งพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๑๔. ขอให้ ป.ป.บ. เข้าพื้นที่ และเข้าหาประชาชนที่คิดซื้อโดยมีประชาชนเป็นแนวร่วมในการทำงาน ป.ป.บ. จะประสบความสำเร็จตามเจตนารมณ์

๑๕. ป.ป.บ. ควรมีเอกสารหรือวารสารในการให้ความรู้ถึงการป้องกันและการทุจริตและ

พฤติกรรมชอบในวงราชการให้ อ.บ.ค. ทราบอย่าง ต่อเนื่อง

๑๖. ก่อนที่ ป.ป.ป. จะตรวจสอบหน่วยงานใด ขอให้หาข้อมูลให้เป็นรูปธรรมก่อน อย่า เชื้อหนังสือร้องเรียน หรือจดหมาย บัตรสนเท่ห์ เพราะส่วนมากจะเป็นการกลั่นแกล้งกัน

๑๗. จัดวิทยากรไปให้การอบรม แนะนำข้อผิดพลาดที่ได้ตรวจสอบในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับ กฎระเบียบ ที่มีการละเว้นไม่ปฏิบัติตามอยู่เสมอ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม แนวทางการ ย.บ.ค. ทุกระดับ

๑๘. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน เข้าใจความหมาย บทบาทหน้าที่ของ ป.ป.ป. และอำนาจในการตรวจสอบของประชาชนใน ระบอบาณาการซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถทำให้ข้าราชการ ต่างๆ ทำงานด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ เพื่อประโยชน์โดยส่วนรวม

๑๙. ควรกำหนดให้ผู้สมัครเป็นสมาชิก ก.บ.ค. มีวุฒิ ม.๓ ขึ้นไป เพราะทุกวันนี้ อ.บ.ค. แต่ละตำบลบางคนไม่มีความรู้ความสามารถใน กฎระเบียบ หรือหน้าที่ของ ก.บ.ค. เท่าที่ควร

๒๐. จัดให้มีการตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกให้บ่อยที่สุด เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ท้องถิ่นราชการการเมืองเกี่ยวกับการทุจริตและ ประเพณีคัมภีรในวงราชการ

๒๑. ควรกำหนดให้ผู้ซึ่งสังกัดองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๑๐ ล้านบาทขึ้นไป ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

๒๒. ปลูกจิตสำนึกให้คนในชาติตั้งแต่แรก เกิดมีความรักชาติและหวงแหนชาติของตน ไม่ ทุจริตต่อหน้าที่ ที่ให้เห็นภัยจากการทุจริต ทำให้ ประเทศชาติเสียหาย เศรษฐกิจล่มสลาย

กิจกรรมการดำเนินการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก โดยการวิจัย เรื่อง “ทัศนคติ ของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจาก ป.ป.ป. เป็น ป.ป.ช.” ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากคณะ วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการด้วยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มอย่างลึกซึ้ง (Focus-Group Interview) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการ พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันของ สมาชิกกลุ่ม จากกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม คือ

๑. นิสิตนักศึกษา
๒. สื่อมวลชนและนักการเมือง
๓. นักธุรกิจ
๔. ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
๕. ประชาชนทั่วไป

โดยดำเนินการเมื่อวันที่ ๔ และ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ณ โรงแรมเซ็นจูรี่ปาร์ค กรุงเทพมหานคร ประเด็นที่ใช้สัมภาษณ์กลุ่มมี ๓ ประเด็น คือ

๑. ภาพพจน์ของ ป.ป.ป. ในปัจจุบัน
๒. อยากเห็น ป.ป.ช. ทำอะไรให้ประชาชน และอยากให้ ป.ป.ช. มีภาพพจน์ที่พึงประสงค์ อย่างไร
๓. ข้อเสนอแนะในการทำประชาสัมพันธ์

เชิงรุกแก่ ป.ป.ช.

ทั้งนี้ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทางความร่วมมือกับสำนักงานด้านการป้องกัน การทุจริตของ ป.ป.ช. (รายละเอียดโปรดดูภาคผนวก)

กิจกรรมอื่นๆ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มอบหนังสือ ชมเชย เพื่อเป็นการยกย่องผู้ประพฤติปฏิบัติตน พลางด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยรองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย วัชรวงษ์) ได้ให้เกียรติมาเป็นประธาน

ในพิธี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๑ ณ ตึกสันติ-ไมตรี ทำเนียบรัฐบาล จำนวน ๑๔ บาท ดังนี้

- เด็กชายพงษ์พันธุ์ ถนนอมหมยม เด็กชายธนรัตน์ ช่างแก้วมณี และเด็กชายกุลพัทธ์ เลิศจารวงค์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร เก็บเงินสดได้

จำนวน ๑๔,๕๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

- เด็กชายอนนต์ โพธิ์สิน และเด็กชาย เยอพงษ์ วงศ์บุญมา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพญาไท กรุงเทพมหานคร เก็บกระเป๋าสตางค์พร้อม現金 ๒ วง มูลค่าประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

- สิบตำรวจโทหญิง ภณิดา อ้นจีน ผู้บังคับหมู่งาน ๕ ฝ่ายอำนวยการ สถาบัน พัฒนาข้าราชการตำรวจ เก็บกระเป๋าสตางค์มี เงินสด จำนวน ๕,๐๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

นางฉันทิษ อัครนนท์ อาจารย์ ๓ ระดับ ๘ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต จักรพงษ์วนารักษ์ เก็บสร้อยข้อมือทองคำหนัก ๑ บาท มูลค่า จำนวน ๕,๐๐๐ บาท แล้วนำส่งคืน เจ้าของ

- นางสาวนิตยา จันทะวงษ์ พนักงานทำ ความสะอาด โรงแรมารีนพาส กรุงเทพมหานคร เก็บกระเป๋าสตางค์มีเงินสด จำนวน ๓,๐๐๐ กว่าบาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

- เด็กหญิงกิตติยา โพธิ์พิศ เด็กหญิง นพมาศ รอดอยู่สุข เด็กหญิงวรรณพร ไสยราช เด็กชายเนรมิตร บวรสุวรรณ เด็กชายสมปอง บรมทองสุข และเด็กชายสมศรี ตาลเจิม นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเทศบาล ๒ วัด ทินกรนิมิต จังหวัดนนทบุรี เก็บเงินได้จำนวน ๓๐,๕๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

สำหรับบุคคลที่ได้รับการยกย่องเป็น ผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด สำนักงาน ป.ป.ช. จะดำเนินการส่งหนังสือชมเชยให้ผู้ว่าราชการ จังหวัด ดำเนินการยกย่องให้ต่อไป จำนวน ๑๒ ราย ดังนี้

เด็กหญิงศุทธิณี ศาณูหิรัญประเสริฐ

๓๓๑

นักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โรงเรียนชุมชนบ้านหัว
กุญแจ จังหวัดชลบุรี เก็บเงินได้ จำนวน ๑,๐๐๐
บาท แล้วนำส่งครูเพื่อประกาศหาเจ้าของ

- นายเพิ่มศักดิ์ ล้วนแก้ว ชาวจังหวัด
ชลบุรี เก็บบัตร ATM ธนาคารกสิกรไทย จำกัด
พร้อมรหัสมีจำนวนเงิน ๒๖๒,๐๘๘ บาท แล้ว
นำส่งคืนเจ้าของ

- นายพัฒนาเทพ สัจจานนท์ นักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๙ โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย
จังหวัดสุพรรณบุรี เก็บกระเป๋าสตางค์มีเงิน จำนวน
๑๓,๒๕๐ บาท พร้อมเอกสารการเงิน แล้วนำส่ง
คืนเจ้าของ

- นักเรียนโรงเรียนสหุณตเดช จังหวัด
จันทบุรี เก็บของมีค่าแล้วนำส่งคืนเจ้าของ จำนวน
๖ ราย ดังนี้

๑. เด็กชายเจษฎา แซ่เซ่ง นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๒ เก็บเงินหลังคีมูลค่า จำนวน
๔,๐๐๐ บาท

๒. เด็กชายไผ่พันธุ์ ไผ่ทอง นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เก็บโทรศัพท์มือถือ มูลค่า
จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท

๓. เด็กหญิงวนิดา โสทาสวรรค์ นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ เก็บโทรศัพท์มือถือมูลค่า
จำนวน ๒๔,๐๐๐ บาท

๔. เด็กชายอนุทัต พรหมอ่อน และเด็ก
ชายนครินทร์ บำรุงเจริญสุข นักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ ๕ เก็บกล้องถ่ายรูปมูลค่า จำนวน
๑๐,๐๐๐ บาท

๕. เด็กหญิงณัฏฐาณิดา เข็มทอง นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เก็บนาฬิกาข้อมือ มูลค่า
จำนวน ๔,๐๐๐ บาท

- นางสาวพนิดา เทพมาลาพันธ์ศิริ
นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่

เก็บกระเป๋าสตางค์มีเงินสดพร้อมเช็ค มูลค่ากว่า
จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

- นางสาวเกศัญญาพร หอมทผล นักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ เก็บเพชร ๒ เม็ด
มูลค่าจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

- นายขยงยุทธ ดลกุล อาจารย์ที่โรงเรียน
เรียนคำไททองบริเวณบ้านม่วงบ้านทุ่ง จังหวัด
กาฬสินธุ์ นำเงินจำนวน ๑,๓๕๐ บาท คืนเจ้า
หน้าที่ไปรษณีย์ที่จ่ายเกินจากการไปซื้ออาหารนัด

๑.๖ การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความ ซื่อสัตย์สุจริต

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ให้ความสำคัญใน
การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์
สุจริต โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้
เพื่อสร้างจิตสำนึก และทัศนคติที่ถูกต้องในด้าน
ความซื่อสัตย์สุจริต ส่งเสริมและยกย่องคนดี คน
นำไปสู่การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ เป็นการเกื้อหนุนได้เป็นอย่างดี ซึ่ง
ได้มอบหมายให้คณะกรรมการเสริมสร้าง
ทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตรับผิดชอบ
ส่วนนี้โดยตรง โดยหาวิธีการที่จะแพร่หรือเสริม
แนวคิดเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียนการ
สอนให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นคุณธรรมที่ทุกคน
จะต้องยึดถือเป็นหลักในการทำงานและยาวดำรง
ตนเพื่อพัฒนาและสร้างสรรค์สังคมให้มีวัฒนธรรม
ที่ดีงามและจำเป็นต้องอาศัยวิธีการหรือกลยุทธที่
ละเอียดถี่ถ้วนที่จะปลูกฝังแนวความคิด โดยครู
อาจารย์ และผู้รับผิดชอบในสถาบันการศึกษา
จะเป็นผู้มีผลสำคัญยิ่งในการกำหนดทิศทางให้
เป็นไปในแนวทางดังกล่าวนี้ โดยได้จัดทำแผน
ปฏิบัติงานด้านการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมใน
ความซื่อสัตย์สุจริตประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ขึ้น

เนปอ

ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

โครงการสถาบันการศึกษาสัมพันธ์

ดำเนินการจัดโครงการสถาบันการศึกษาสัมพันธ์ต่อเนื่องจากการจัดสัมมนาในระดับผู้บริหารของสถาบันการศึกษาทั้งสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถาบันการศึกษาต่างๆ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการส่งเสริมกิจกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของสถาบันการศึกษา ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ได้ดำเนินการในสถาบันการศึกษาต่างๆ ดังนี้

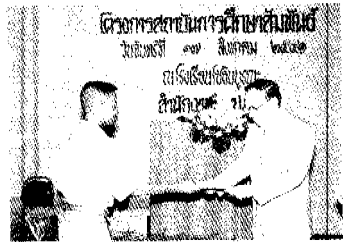

- โรงเรียนอนุบาลสามเสน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑

โรงเรียนวัดประมณศ กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑

- โรงเรียนโกอินบุรณะ กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑

- โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๑

จากการดำเนินการตามโครงการนี้สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดนิทรรศการที่มีเนื้อหาด้านเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตในสมัยวันช้างต้นเป็นการล่วงหน้า ๗ วัน ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นอย่างมาก ในส่วนทองโรงเรียนก็ได้จัดประกวดคำขวัญสุนทรพจน์ ภาพวาด การแสดงบทบาทสมมติที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และยกย่องนักเรียนที่ซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ป. ได้มอบเกียรติบัตรเป็นการเชิดชูเกียรติแก่นักเรียนจำนวน ๒๗๐ คน พร้อมเงินรางวัลให้เชิดชูเกียรติแก่นักเรียนการศึกษาเพื่อยกย่อง และสร้างขวัญกำลังใจ ในการกระทำคุณงามความดีดังกล่าว

กิจกรรมผลิตวีดิทัศน์เพื่อการศึกษา

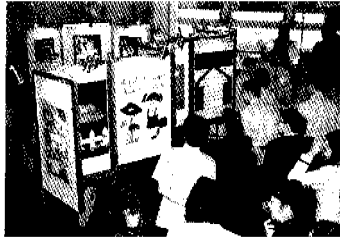
ดำเนินการผลิตวีดิทัศน์เพื่อการศึกษา เพื่อมอบให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ ในรูปแบบการสำเนาเทปละครั้น เรื่อง “เมืองคนดี” ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐๕ ตอน มีเนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต ในปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ได้มอบให้กับกรมการศึกษานอกโรงเรียน สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดปัตตานี การประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม โรงเรียนวัดสุทธาวาราม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โรงเรียนอนุบาลสามเสน โรงเรียนวัฒนามงคล โรงเรียนโยธินบูรณะ และโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย รวม ๑๑ แห่ง

กิจกรรมผลิตอุปกรณ์การเรียนการสอน

ดำเนินการผลิตอุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น ดินสอย ไม้บรรทัด โดยพิมพ์คำขวัญเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อเผยแพร่ในสถาบันการศึกษาตามโครงการของสำนักงาน ป.ป.ป.

โครงการสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษา

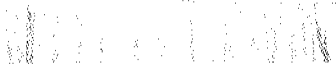
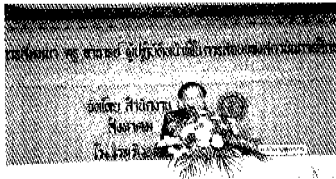
ดำเนินการจัดสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษา เขตการ

ศึกษา ๑ จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนและควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิดได้เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ป. และร่วมมือกับ ป.ป.ป. ในการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่นำไปสู่การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต หรือสร้างสื่อเพื่อสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริตในสถาบันการศึกษา และเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนโดยตรงกับสำนักงาน ป.ป.ป. และได้ดำเนินการครั้งแรกที่เขตการศึกษา ๑ จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๑ ณ โรงแรมริเวอร์ จังหวัดนครปฐม โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายไชยยศ สะสมะทรัพย์) เป็นประธานในพิธีมีผู้เข้าร่วมสัมมนาคำนวณ ๑๓๐๒ คน

รูปแบบของการสัมมนา ประกอบด้วย การเสวนา เรื่อง มโนทัศน์พัฒนาคุณภาพชีวิต และเรื่อง การสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต การสัมมนากลุ่มย่อยในหัวข้อเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของโรงเรียนในเรื่องเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต นอกจากนี้ยังเข้าร่วมสัมมนาได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเขต ป.ป.ป. ดังนี้

๑. การจัดสัมมนาคควรเจาะลึกลงไปในแต่ละ

ละหน่วยงาน จะได้ผลมากกว่าการนำหลายหน่วยงานมาวมกัน เพราะการสัมมนาครั้งนี้เจาะเน้นลงไปในเรื่องการปรับทัศนคติคนรวม ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีรูปแบบเน้นการเรีกนการสอนที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่ได้พฤติกรรมในเชิงพัฒนา

๒. สำนักงาน ป.ป.ป. ควรจัดสัมมนาให้ทุกๆ สถานศึกษา เพื่อให้ครู อาจารย์ทุกท่าน ได้รับประสบการณ์โดยตรง จะได้ช่วยกันปลูกฝังค่านิยมแก่นักเรียนในโรงเรียน

๓. สำนักงาน ป.ป.ป. ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาในลักษณะนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้ผู้ที่ไม่เคยผ่านการอบรมได้เข้าอบรมจะดีมาก

๔. ควรใช้เวลาการสัมนามากกว่านี้ เพราะวิทยากรพูดดีได้สาระ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง การจัดครั้งนี้วิทยากรบรรยายได้น้อยเพราะเวลาจำกัดเกินไป สำหรับการแบ่งกลุ่มควรให้กลุ่มย่อยมากกว่านี้ และควรนำสื่อที่แสดงให้เห็นเป็นรูปธรรมในการส่งเสริมความซื่อสัตย์มาแสดงให้มาก และหลากหลายประเภท

๕. ควรจัดการรวมสัมมนาเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน เพื่อเตือนสติให้ได้คิด

๖. ควรเชิญวิทยากรจากหลายอาชีพมา

ให้ความรู้ และแนวคิด พร้อมเอกสาร ข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งไปให้โรงเรียนเพื่อศึกษาหาความรู้

๗. ในการจัดการรวมควรเพียง ๑-๒ คน ไม่สามารถนำความรู้ไปดำเนินการได้ ควรจัดอบรมสัมมนาเฉพาะครูคนในทุกหน่วยงาน อาจได้กใช้วิธีการอบรมทางไกล เพื่อปลูกจิตสำนึก เพราะทุกคนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล

๘. การสัมมนาครั้งต่อไปควรจัด ๒-๓ วัน เพื่อให้มีแนวทางในการปฏิบัติงานชัดเจนยิ่งขึ้น และพร้อมที่จะเผยแพร่ไปสู่เยาวชนตลอดทั้งชุมชนที่ต่อการศึกษา

๙. เป็นโครงการที่ดี ควรจัดสัมมนาให้สถาบันทั้งในต่าง เช่น ตำรวจ มหาวิทยาลัย ฯลฯ

๑๐. ควรหาอาสาสมัครหรือตัวแทนไปไป. ในโรงเรียน

๑๑. เคยเผยแพร่ความซื่อสัตย์สูงสุดให้สื่อมวลชนมาก เพื่อให้ประชาชนทราบ

๑๒. เผยแพร่การปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. และสุภาพให้เยาวชน ประชาชน ครูผู้สอนเห็นผลว่าโทษที่เกิดจากการคอร์รัปชันมีผลต่อสังคมหน่วยงาน และประเทศชาติ เพราะการรับรู้ถึงผลเสียโทษภัย ก็เป็นการปลูกจิตสำนึกให้เกิดการรังเกียจ จะมีตระวังช่วยกันดูแลป้องกันมิให้คนใกล้ตัวทุจริตต่อหน่วยงานได้

๑๓. ป.ป.ป. ควรมีบทบาท ชุมชนเศรษฐ-
กาส์ในการปลูกจิตสำนึกปลูกฝังค่านิยมในความ
ซื่อสัตย์สุจริตให้กับเยาวชน คนรุ่นใหม่ให้กว้าง
ขวางจริงจังอย่างเป็นรูปธรรมและอย่างต่อเนื่อง
เพราะกลุ่มเยาวชนถือเป็นคลื่นลูกใหม่ของสังคม
ซึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบชาติบ้านเมืองในอนาคต
ต่อไป

โครงการรักษาดูถูกทาง สร้างเสริมความซื่อสัตย์- สุจริต

สำนักงาน ป.ป.ป. ให้เล็งเห็นถึงความ
สำคัญในการที่จะปลูกฝังและส่งเสริมให้เยาวชน
มีความรักชาติและมีความซื่อสัตย์สุจริตในเรื่องความ
ซื่อสัตย์สุจริตในการยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ที่มีความ
ซื่อสัตย์สุจริตเป็นสำคัญ จึงจัดให้มีการประกวด
โครงการรักษาดูถูกทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์
สุจริต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครู อาจารย์ และ
บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการกระบวนการเรียน
การสอนในระดับมัธยมศึกษา เสนอแนวคิด แนว
ปฏิบัติ กระบวนการ สื่อที่สนับสนุนและกิจกรรม
หลากหลายเป็นระบบ เกี่ยวกับการรักษาดูถูกทางด้วย
ความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อใช้ในการกระบวนการจัดการศึกษา
เพื่อการเรียนการสอนของเยาวชน ซึ่งมีผู้ส่ง
โครงการเข้าประกวด จำนวน ๔๔ โครงการ

สถาบันและบุคคลที่ได้รับถ้วยพระราชทาน
โล่ และรางวัล ๖ ราย มีดังนี้

รางวัลชนะเลิศ

นายพระราชนาถจากสมเด็จพระเทพ
รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พร้อมเงิน
รางวัล จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท ได้แก่

โรงเรียนดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
กรุงเทพมหานคร

รางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่ง

โล่ของสำนักงานป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และ
บริษัท เซฟ-ที-คัท (ประเทศไทย) จำกัด พร้อม
เงินรางวัล จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท ได้แก่

โรงเรียนไผ่ฤดีศึกษา
กรุงเทพมหานคร

รางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง

โล่ของสำนักงานป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และ
บริษัท เซฟ-ที-คัท (ประเทศไทย) จำกัด พร้อม
เงินรางวัล จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ได้แก่

นางดวงใจ เลิศชัยวรกุล
โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร

รางวัลชมเชย ๓ รางวัล

โล่ของสำนักงานป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และ
บริษัท เซฟ-ที-คัท (ประเทศไทย) จำกัด พร้อม
เงินรางวัล ละ จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ได้แก่

- โรงเรียนสุพิศพนพิทยการ กรุงเทพมหานคร
- นายเดโช สิงห์พันธ์ โรงเรียนวังวิเศษ
จังหวัดตรัง
- โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
จังหวัดปทุมธานี

LIRT

๒. การรื้อฟื้นคดีอาญา

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่สืบสวนสอบสวน เพื่อกำหนดโทษจำคุกแก่ผู้กระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ยังของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ และในการนี้ที่มีพฤติการณ์ หรือมีการกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ยังของรัฐได้ร่วมขโมยไป หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เมื่อเห็นว่าพฤติการณ์ หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องมีมูลเพียงพอ คณะกรรมการจะรับพิจารณาและดำเนินการสืบสวนสอบสวน ต่อไป

การปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

๒.๑ ด้านการปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ในระยะเวลา ๒๕๖๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการด้านการปราบปราม กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการซึ่งมีผลงานพอสรุปได้ดังนี้

๒.๑.๑ เรื่องที่ได้รับไว้ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๖๑

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาหรือเรียน	จำนวนเรื่อง
๑	เรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่ได้รับไว้ดำเนินการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐	๑,๔๖๖
๒	เรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่ได้รับไว้ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๖๑	๑,๑๔๗
รวมเรื่องที่ได้รับไว้ดำเนินการทั้งสิ้น		๓,๖๑๓

๒.๑.๒ ลักษณะความผิดของเรื่องทั้งกล่าวหาหรือเรียน

ลำดับที่	ลักษณะความผิด	จำนวนเรื่อง
ก. ความผิดทางอาญา		
๑	กักขังหรือกักขังของทางราชการ	๒๕
๒	ใช้ตำแหน่งในตำแหน่งโดยมิชอบ	๓๖
๓	ใช้ตำแหน่งในตำแหน่งโดยทุจริต	๑๕
๔	ฉ้อโกง	๒๐
๕	ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้บุคคลเสียหาย	๕๗
๖	ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด	๒
๗	เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายอาญา	

๓๔๕

	กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ	๑๐
๘	ปลอมเอกสาร และหรือให้หรือจ้างเอกสารปลอม	๕
๙	ฉ้อโกง	๘
๑๐	ทำให้หวงห้ามโดยมิชอบด้วยกฎหมาย	๕
๑๑	ความผิดทางอาญากรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น	๑
	รวม	๑๘๑

ข. ความผิดทางวินัย

ลำดับที่	ประเภทความผิด	จำนวนเรื่อง
๑	อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น	๒๗
๒	ใช้ทรัพย์สินของทางราชการโดยมิชอบ	๓๑
๓	ใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐในบังคับบัญชาโดยมิชอบ	๒
๔	ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	๖๔๓
๕	รายงานเท็จ	๖
๖	ไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ	๑
๗	กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว	๓๔
๘	ไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและระเบียบการคลัง	๑๗
๙	ไม่เชื่อหรือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบธรรมเนียมของทางราชการหรือมติคณะรัฐมนตรี	๓
๑๐	ความผิดทางวินัยกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น	๑๙๘
	รวม	๙๖๒

ค. ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ลำดับที่	ประเภทความผิด	จำนวนเรื่อง
๑	เบิกค่าเช่าบ้านเกินเป็นเท็จ	๙๓
๒	เบิกค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางเกินเป็นเท็จ	๖๙
๓	เบิกค่ารักษาพยาบาลเกินเป็นเท็จ	๒
๔	ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น	๘
	รวม	๑๖๒

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๒๒ เรื่อง

หน้า ๖

๒.๑.๓ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาร้องเรียน

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง

ลำดับที่	ชื่อส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวง หรือทบวง	๑๒
๒	สำนักนายกรัฐมนตรี	๙
๓	กระทรวงกลาโหม	๓๔
๔	กระทรวงการคลัง	๒๐
๕	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๖๗
๖	กระทรวงคมนาคม	๕๕
๗	กระทรวงพาณิชย์	๑๐
๘	กระทรวงมหาดไทย	๓๙๗
๙	กระทรวงยุติธรรม	๑๓
๑๐	กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	๑๘
๑๑	กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	๕
๑๒	กระทรวงศึกษาธิการ	๑๗๖
๑๓	กระทรวงสาธารณสุข	๕๓
๑๔	กระทรวงอุตสาหกรรม	๖
๑๕	ทบวงมหาวิทยาลัย	๒๑
รวม		๙๒๙

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด

ลำดับที่	รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑	สำนักนายกรัฐมนตรี	๙
๒	กระทรวงกลาโหม	๑
๓	กระทรวงการคลัง	๑๖
๔	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๖๖
๕	กระทรวงคมนาคม	๕๑๓
๖	กระทรวงมหาดไทย	๒๕
๗	กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	๑
๘	กระทรวงศึกษาธิการ	๑
๙	กระทรวงสาธารณสุข	๑
๑๐	กระทรวงอุตสาหกรรม	๖
รวม		๑๒๙

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓๗

ค. รายการส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	รายการส่วนท้องถิ่น	จำนวนเรื่อง
๑	กรุงเทพมหานคร	๒๒
๒	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๗
๓	เทศบาล	๕๕
๔	สุขาภิบาล	๒๒
๕	สภาตำบล	๔
๖	องค์การบริหารส่วนตำบล (ย.บ.ต.)	๗๑
รวม		๑๘๐

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ เรื่อง

๒.๑.๕ ลักษณะความผิดของเรื่องกล่าวหาเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ก. ความผิดทางอาญา

ลำดับที่	ประเภทความผิด	จำนวนเรื่อง
๑	ขี้กยศหรือทรัพย์สินของทางราชการ	๑๓
๒	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ	๓๐
๓	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต	๑๖
๔	รับสินบน	๕
๕	ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือโดยทุจริต	๕๑
๖	ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายตามหน้าที่	๑
๗	เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หรือจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายอาญา กระทำหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบ	๘
๘	ปลอมเอกสาร และหรือใช้หรือวางเอกสารปลอม	๒
๙	ฉ้อโกง	๑
รวม		๑๒๕

ข. ความผิดทางวินัย

ลำดับที่	ประเภทความผิด	จำนวนเรื่อง
๑	ลาป่วยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น	๑๖
๒	ใช้ทรัพย์สินของทางราชการโดยมิชอบ	๒๔

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๗๕๐

๓	ใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐในบังคับบัญชาโดยมิชอบ	๒
๔	ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	๔๗๒
๕	รายงานเท็จ	๓
๖	ไม่ปฏิบัติตามเวลาให้แก่ราชการ	๗
๗	กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว	๒๒
๘	ไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและระเบียบการคลัง	๑๓
๙	ไม่ถือหรือปฏิบัติตามกฎหมาย จะเก็บ แบบธรรมเนียมของทางราชการหรือ มัตตเนยรัฐมนตรี	๖
๑๐	ความผิดทางวินัยกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น	๑๑๗
	รวม	๖๘๒

ค. ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ลำดับที่	ประเภทเรื่อง	จำนวนเรื่อง
๑	เบิกค่าเช่าบ้านอันเป็นเท็จ	๒๒
๒	เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางอันเป็นเท็จ	๑๖
๓	ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น	๒
	รวม	๔๐

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๖ เรื่อง

๒.๑.๕ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง

ลำดับที่	ส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	๙
๒	สำนักนายกรัฐมนตรี	๕
๓	กระทรวงกลาโหม	๑๖
๔	กระทรวงการคลัง	๑๗
๕	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๑๐
๖	กระทรวงคมนาคม	๓๙
๗	กระทรวงพาณิชย์	๗
๘	กระทรวงมหาดไทย	๒๗๗
๙	กระทรวงยุติธรรม	๕
๑๐	กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	๑๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔๑

๑๑	กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	๕'
๑๒	กระทรวงศึกษาธิการ	๑๕'
๑๓	กระทรวงสาธารณสุข	๓๒
๑๔	กระทรวงอุตสาหกรรม	๗
๑๕	ทบวงมหาวิทยาลัย	๑๖'
รวม		๗๑๕'

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด

ลำดับที่	รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑	กระทรวงการคลัง	๕'
๒	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๕'
๓	กระทรวงคมนาคม	๒๑๑
๔	กระทรวงมหาดไทย	๑๖
๕	กระทรวงอุตสาหกรรม	๒
รวม		๕๗

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	ราชการส่วนท้องถิ่น	จำนวนเรื่อง
๑	กรุงเทพมหานคร	๑๕'
๒	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๕'
๓	เทศบาล	๒๘
๔	สุขาภิบาล	๑๕'
๕	สภาตำบล	๗
๖	เมืองพัทยา	๑
๗	องค์การบริหารส่วนตำบล (อ.บ.ต.)	๔
รวม		๗๓

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ๑๑ เรื่อง

๒.๒ ด้านการปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร้ายชัดปกติ

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการด้านการปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร้ายชัดปกติ ซึ่งมีผลงานพอสรุปได้ ดังนี้

๒.๒.๑ เรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่าร้ายรายผิดปกติที่รับไว้ดำเนินการ

- (๑) เรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่รับไว้ดำเนินการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ จำนวน ๘๗ เรื่อง
 (๒) เรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่รับไว้ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ จำนวน ๑๓๓ เรื่อง
รวมเรื่องที่ได้รับไว้ดำเนินการทั้งสิ้น ๑๔๐ เรื่อง

๒.๒.๒ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาว่าร้ายรายผิดปกติจากเรื่องกล่าวหาร้องเรียน

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง		
ลำดับที่	สังกัดเจ้าหน้าที่ของรัฐ	จำนวนเรื่อง
๑	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวง หรือทบวง	๒
๒	สำนักงานรัฐมนตรี	๓
๓	กระทรวงกลาโหม	๔
๔	กระทรวงการคลัง	๑๐
๕	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๒๕
๖	กระทรวงคมนาคม	๑๑
๗	กระทรวงพาณิชย์	๑
๘	กระทรวงมหาดไทย	๑๕
๙	กระทรวงศึกษาธิการ	๘
๑๐	กระทรวงสาธารณสุข	๑๐
๑๑	ทบวงมหาวิทยาลัย	๓
รวม		๑๒๐

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด		
ลำดับที่	รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑	กระทรวงการคลัง	๔
๒	กระทรวงคมนาคม	๔
๓	กระทรวงมหาดไทย	๑
รวม		๙

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น		
ลำดับที่	ราชการส่วนท้องถิ่นแยกตามลำดับส่วนราชการที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑	กรุงเทพมหานคร	๓
๒	เทศบาล	๑
รวม		๔

๔๓

๒.๒.๓ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาฟ้องเรียนว่าร่ำรวยผิดปกติที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง		
ลำดับที่	ส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	๓
๒	กระทรวงกลาโหม	๔
๓	กระทรวงการคลัง	๕
๔	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๖
๕	กระทรวงคมนาคม	๕
๖	กระทรวงพาณิชย์	๑
๗	กระทรวงมหาดไทย	๓๐
๘	กระทรวงศึกษาธิการ	๖
๙	กระทรวงสาธารณสุข	๕
๑๐	กระทรวงอุตสาหกรรม	๑
๑๑	ทบวงมหาวิทยาลัย	๓
รวม		๘๓

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด		
ลำดับที่	รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑	กระทรวงการคลัง	๑
๒	กระทรวงคมนาคม	๑
๓	กระทรวงมหาดไทย	๑
รวม		๓

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น		
ลำดับที่	ราชการส่วนท้องถิ่นแยกตามลำดับส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑	เทศบาล	๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ตารางแสดงผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านการปราบปราม

[illegible]

ผลงานที่อาจประเมินเป็นตัวเงินได้

เมื่อการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ประชานการรวมภาระส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย และถ้าการนั้นเป็นความผิดทางอาญาก็ให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป ส่วนในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำให้เกิดความเสียหายสูญหายแก่ทรัพย์สินของรัฐก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการหาผู้รับผิดชอบทางแพ่ง เพื่ชดเชยความเสียหายแก่ทางราชการด้วย รวมทั้งในกรณีมีการคาดการณ์การเก็บจะได้แจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะกรรมการ ได้ปฏิวัติงานและมีผลงานที่อาจประเมินเป็นตัวเงินได้ดังนี้

๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการออกเอกสารสิทธิ (น.ส. ๓ ก.) โดยมีทบท ได้แจ้งให้จังหวัดพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิ (น.ส. ๓ ก.) รวมทั้งสิ้น ๒๑,๔๖๕ ไร่ ราคาประเมินประมาณ ๑,๒๗๖,๐๔๘,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งพันสองร้อยเจ็ดสิบหกล้านบาทสี่หมื่นแปดพันบาทถ้วน)

๒. กรณีผู้ถูกกล่าวหาทุจริตและประพฤติมิชอบเบิกเงินค่าเช่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าพาหนะด้วยการทำหลักฐานใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักเกินเท็จ และปลอมหลักฐานค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าพาหนะมาประกอบการขอเบิก ได้แจ้งให้กองทัพภาคใต้ดำเนินการเรียกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าพาหนะที่เบิกไปโดยไม่มีสิทธิ จำนวนเงิน ๒๔,๙๓๙.๐๐ บาท (หกหมื่นแปดพันสี่ร้อยสามสิบเก้าบาทถ้วน) คืนแก่ทางราชการ

๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการเบิกจ่ายเงินตามโครงการส่งเสริมเกษตรการปลูกป่าโดย

มิชอบ โดยดำเนินการจัดทำเอกสาร และรับรองเอกสารเป็นเท็จ ได้แจ้งให้กรมป่าไม้ดำเนินการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งเพื่อชดเชยเงินคืนแก่ทางราชการ จำนวน ๓๕๑,๐๐๐.๐๐ (สามแสนห้าหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน)

๔. กรณีผู้ถูกกล่าวหาจัดทำหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวเป็นเท็จ ได้แจ้งให้กรมป่าไม้ดำเนินการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งเพื่อชดเชยเงินคืนแก่ทางราชการจำนวนเงิน ๔๓,๘๖๒.๐๐ บาท (สี่หมื่นสามพันแปดร้อยหกสิบสองบาทถ้วน)

๕. กรณีผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการจัดทำเอกสารหลักฐานทางราชการเป็นเท็จเพื่อช่วยเหลือร้านค้าให้ชนะการประกวดราคา และได้เป็นผู้รับจ้างพิมพ์เอกสารเผยแพร่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและทำการเปลี่ยนแปลงแปลงที่ใช้สัญญาจ้างที่ได้ลงนามแล้วเพื่อให้ผู้รับจ้างสามารถส่งมอบงานจ้างได้เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหายจากการจ้างจัดพิมพ์เอกสารในราคาแพงกว่าปกติ จำนวนเงิน ๓,๙๗๘,๙๕๐.๐๐ บาท (สามล้านเก้าแสนเจ็ดพันแปดหมื่นเก้าร้อยห้าสิบบาทถ้วน) ได้แจ้งให้กรุงเทพมหานครดำเนินการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งต่อไป

๖. กรณีผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการออกเอกสารสิทธิ (น.ส.๓ก.) โดยมีชอบ ได้แจ้งให้จังหวัดพิจารณาเพิกถอน (น.ส.๓ก.) รวมทั้งสิ้น ๑๓๕ ไร่ ราคาประเมินประมาณ ๖๙,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หกสิบล้านห้าหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

๗. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปราชการโดยไม่มีสิทธิ ได้แจ้งให้กรมป่าไม้เรียกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางที่เบิกไปโดยไม่มีสิทธิคืนแก่ทางราชการ จำนวนเงิน ๑๔,๒๖๖.๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสี่พันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

๘๗

๘. กรณีที่มีการนำเอาพื้นที่ของทางราชการไปให้เอกชนเช่า โดยผู้บอกกล่าวหาว่ามีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแลและเรียกเก็บค่าเช่าไม่ได้ดำเนินการเรียกเก็บเงินจากผู้เช่าที่ค้างชำระเช่าเป็นเวลานาน ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงิน ๓๔๖,๕๐๐.๐๐ บาท (สามแสนสี่หมื่นหกพันห้าร้อยบาทถ้วน) ได้แจ้งให้การรถไฟแห่งประเทศไทยดำเนินการเรียกเก็บค่าเช่าที่ค้างชำระให้ครบถ้วนต่อไป)

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๖๖

เรื่องที่น่าสนใจ

งานด้านการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ในเรื่องที่ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วเสร็จและได้ ชี้มูลความผิดทางวินัยและทางอาญา รวมทั้งเรื่องที่ได้มีการประสานงานกับส่วน ราชการต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการต่างๆ บรรลุเป้าหมาย มี ประสิทธิภาพนั้น ในช่วงระยะเวลารายงานนี้ได้มีผลงานปรากฏอยู่เป็นจำนวน มาก ซึ่งเห็นสมควรนำมากล่าวเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจบางเรื่อง คือ

๑. เรื่อง เจ้าพนักงานที่ดินกับพวกร่วมกัน ทุจริตในการออกหนังสือรับรองการทำ ประโยชน์ทับพื้นที่ป่าโกงกาง

มีการกล่าวหาหรือเรียกรว่าเจ้าพนักงาน ที่ดินจังหวัดนครศรีธรรมราชดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหาร งานที่ตรังอำเภอหนึ่งในจังหวัดภูเก็ตกับพวกร่วมกัน ทุจริตในการออก น.ส.๓ก. ทับพื้นที่ป่าโกงกาง

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จ จจริงว่ามีการทุจริตในการออกหนังสือรับรองการ ทำประโยชน์ (น.ส.๓ก.) เลขที่ ๒๓ เลขที่ ๒๔ ให้ กับนาย ส. เกินกว่าจำนวนที่ระบุไว้ในหลักฐาน แบบแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑.) เลขที่ ๓๔๘ โดย นาย ส. ได้ถูกเก็บเข้าไปในพื้นที่ป่าโกงกางซึ่งอยู่

ทางด้านทิศตะวันออกของที่ดิน ทำให้มีจำนวนเนื้อที่เพิ่มเติมจากจำนวนที่ปรากฏตามหลักฐาน ส.ค.๑ จากเดิมมีเนื้อที่ ๕ ไร่ เป็นเนื้อที่ ๒๖ ไร่ ๕๐ ตารางวา

โดยเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๓๐ นาย ภ. เจ่าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอหนึ่งในจังหวัดภูเก็ตได้ร่วมกับนาย ส. จัดทำบันทึกเพื่อขอให้ฝ่ายพิจารณาทบทวนการออก น.ส.๓ก. ตามรายงานแบบบันทึกการสอบสวนสิทธิและพิสูจน์การทำประโยชน์ที่นาย ส. เคยยื่นเรื่องและนำสำรวจเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และทางราชการปฏิเสธที่จะออก น.ส.๓ก. ให้เพราะที่ดินตั้งอยู่ในเขตป่าไม้จึงแปลงโดยนาย ภ. ได้ทำบันทึกถ้อยคำของนาย ท. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ นาย ย. กำนันตำบลสาครยืนยวนว่าที่ดินของนาย ส. ตามหลักฐาน ส.ค.๑ เลขที่ ๓๔๘ ที่ระบุว่าทางทิศตะวันออกจดป่าโกงกาง (ป่าโกงกาง) มีการเปลี่ยนแปลงเป็นจุดที่มีการครอบครองของนาย ป. แล้วนาย ภ. ก็ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่ดินของนาย ส. ซึ่งประกอบด้วย นาย จ. ปลัดอำเภอ นาย น. ป่าไม้ตำบลนายภ. นาย ย. ซึ่งคณะกรรมการได้รายงานการตรวจสอบเห็นว่าที่ดินแปลงนี้ไม่อยู่ในเขตป่าไม้แล้ว ดยนาย ช. นายอำเภอเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๓๐ เห็นเหตุให้นาย ช. ลงนามออก น.ส.๓ก. ในที่ดินแปลงนี้ให้กับนาย ส. ไปโดยมิชอบ

อีกครั้งหนึ่งเป็นกรณีออก น.ส.๓ก. เป็นการเฉพาะรายโดยมิได้แจ้งการตรวจครอบครองให้แก่ นาย ป. ตาม น.ส.๓ก. เลขที่ ๔๖๘ เลขที่ ๔๗ เนื้อที่ ๒๖ ไร่ ๕๐ ตารางวา โดยถูกผู้ที่ป่าโกงกาง นาย ป. ได้ยื่นคำขอรับรองการทำประโยชน์ในที่ดินแปลงนี้ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๐ โดยอ้างว่าเป็นที่ดินที่ครอบครองทำประโยชน์มาก่อนที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับแต่ไม่มีหลักฐาน

แจ้งการครอบครอง ซึ่งได้แจ้งความประสงค์จะได้สิทธิในที่ดินเลขที่ ๑๐๒ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ โดยมีนาย ง. เป็นผู้แจ้ง

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ นาย ภ. ร่วมกับนาย ป. และนาย ง. จัดทำรายงานการพิสูจน์สอบสวน การทำประโยชน์ที่ดินแปลงนี้เป็นเท็จโดยอ้างว่ามีการทำสวนมะพร้าวเดิมทั้งแปลงทั้งที่ความจริงแล้วบริเวณพื้นที่นี้เป็นป่าโกงกางอยู่ นอกจากนี้นาย ภ. ยังได้จัดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่ดินแปลงดังกล่าวซึ่งมีนาย จ. นาย น. นาย ย. เป็นกรรมการ คณะกรรมการ

ได้รายงานผลการตรวจสอบเป็นเท็จว่าที่ดินไม่ได้อยู่ในเขตป่าไม้ และนาย จ. ก็ได้แก้ไขอาณาเขตทางเคียงด้านทิศเหนือของที่ดินตาม น.ส.๓ก. เลขที่ ๑๔๙, ๒๑๑, ๑๗, ๒๓ ซึ่งได้ยกไปล่วงหน้าแล้วโดยแก้ไขจาก “ป่าโกงกาง” เป็น “ที่มีการครอบครอง” เพื่อให้ความสะดวกในการดำเนินการออก น.ส.๓ก. ให้กับนาย ป.

ต่อมานาย ภ. ได้ดำเนินการจัดทำหนังสือให้นาย กำนันของนามเพื่อขออนุมัติยก น.ส.๓ก. เป็นการเฉพาะราย โดยมีได้แจ้งการตรวจครอบครองต่อผู้ว่าราชการผู้เกิดตามมาตรา ๕๔ ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดินและจังหวัดภูเก็ตได้มีหนังสือสั่งการให้อำเภอดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติการครอบครองและสภาพการทำประโยชน์ของที่ดินแปลงที่ขออนุมัติมาเสียก่อนโดยยังไม่ได้กั้นมัตให้ดำเนินการออก น.ส.๓ก. แต่อย่างไรก็ดี นาย ว. นายอำเภอในขณะนั้นกลับลงนามออก น.ส.๓ก. ให้ผู้ขอไปทันที

คณะกรรการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วจึงมีมติว่า น.ส.๓ก. เลขที่ ๒๓ และเลขที่ ๔๖๘ ค.สาฎเป็น น.ส.๓ก. ที่ยกโดยมิชอบด้วยกฎหมายให้

๑. ที่มูลความผิดทางวินัยนาย ก. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๒๓ ในฐานะผู้รับผิดชอบหน้าที่ราชการในฐานะรายงานถึงต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงและฐานประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ ววรรคสาม มาตรา ๗๓ ววรรคสอง และมาตรา ๘๑ ววรรคสอง

๒. ที่มูลความผิดทางวินัย นาย ข. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๔๖๗ ในฐานะผู้รับผิดชอบหน้าที่ราชการในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงและฐานประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ ววรรคสาม มาตรา ๗๑ ววรรคสอง มาตรา ๗๓ ววรรคสอง และมาตรา ๘๑ ววรรคสอง

๓. ที่มูลความผิดทางอาญา นาย ข. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๒๓ และเลขที่ ๔๖๗ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๔. ที่มูลความผิดทางวินัยนาย ข. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๒๓ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ ววรรคสอง

๕. ที่มูลความผิดทางวินัยนาย ข. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๔๖๘ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วย กฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ ววรรคสาม มาตรา ๗๑ ววรรคสอง และมาตรา ๘๑ ววรรคสอง สำหรับความผิดทางอาญาพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอว่ามีการกระทำเป็นความผิดทางอาญา จึงให้คงที่มูลความผิด

๖. ให้คงที่เรื่องนาย จ. นาย ข. นาย ค. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๒๓ และเลขที่ ๔๖๗ เพราะได้เกษียณอายุราชการพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินกว่า ๑ ปีแล้ว คณะกรรมการ ป.ป. ไม่มีความจำเป็นต้องดำเนินการต่อไปได้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๑ จัดทำ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

๗. การกระทำของนาย ส. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๒๓ และการกระทำของนาย และ นาย ป. กรณียก น.ส.ตก. เลขที่ ๔๖๗ มีมูลเป็นความผิดทางอาญาในแจ้งพนักงานสอบสวนทราบเป็นการประสานงาน

๘. ให้แจ้งประสานงานให้ผู้มีอำนาจจังหวัดภูเก็ตดำเนินการเพิกถอนพริศแพไค น.ส.ตก. เลขที่ ๒๓ และเลขที่ ๔๖๘ ซึ่งยกไม่ชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๖๑ และแจ้งกรมที่ดินทราบ

๒. เรื่อง เจ้าหน้าที่กรมที่ดินและกรมการปกครองทุจริตการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ก.) โดยมีขอบ

มีการกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตในการเดินสำรวจออก น.ส.๓ก. ในท้องที่อำเภอหนึ่งหนึ่งในจังหวัดพังงาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙ กรมที่ดินและจังหวัดพังงาได้ดำเนินโครงการเดินสำรวจเพื่อออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ก.) ในเขตอำเภอแห่งหนึ่งในจังหวัดพังงาเป็นเนื้อที่ประมาณ ๒๘,๐๐๐ ไร่ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้มีเรื่องร้องเรียนไปถึงกรมที่ดินและสำนักงาน ป.ป.บ.ว่า การเดินสำรวจเพื่อออก น.ส.๓ก. ดังกล่าวเป็นไปโดยมิชอบและมีการออกทั้งพื้นที่ป่าไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๐๙ จำนวนมาก ซึ่งจากการสืบสวนสอบสวนพบว่ามีที่ดินที่ออก น.ส.๓ก. จำนวน ๖๒๘ แปลงเนื้อที่ ๑๓,๐๐๐ ไร่เศษมีสภาพเป็นที่เขาสูงเขาเปลื้องดัดไม่มีการทำประโยชน์จากนั้นจึงได้คัดเลือกที่ดินรวม ๑๐๗ แปลง โดยสุ่มตัวอย่างมาทำการสอบสวนทั้งที่แจ้งรังเพิ่มเติ่มอีกครั้งหนึ่งและได้ข้อเท็จจริงดังนี้

๑. มีการออก น.ส.๓ก. โดยมิชอบในพื้นที่ ๓ ตำบลคือ ตำบลทะเล ตำบลท่านา และตำบลร่มเย็นเป็นพื้นที่หลายระวาง รูปถ่ายทางอากาศซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการเป็นคณะเดียวกัน

๒. ในการสอบสวนผู้ขอออก น.ส.๓ก. อ้างว่าครอบครองและทำประโยชน์ที่ดินมาก่อนประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗ ใช้บังคับโดยระบุใน น.ส.๓ก. ว่าครอบครองต่อเนื่องมาจากบุคคลอื่น แต่จากการสืบสวนสอบสวนและตรวจสอบที่ดินจำนวน ๑๐๗ แปลงดังกล่าวตามที่คัด

เลือกแบบสุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ ตำบล พบว่าออกโดยมิชอบด้วยเหตุผลที่สามารถหักล้างได้ ดังนี้

๑. ผู้ขอออก น.ส.๓ก. ส่วนใหญ่ (ประมาณ ๕๐% ของ ๖๒๘ แปลง) มิได้เป็นเจ้าของที่ดินที่แจ้งรังแต่ถูกอาศัยชื่อเป็นผู้บอก

๒. ไม่มีการครอบครองและทำประโยชน์ตามที่ระบุกฎหมายกำหนดแห่งใด

๒.๑ พยานบุคคลที่ถูกระบุอ้างใน น.ส.๓ก. ว่าเป็นเจ้าของที่ดินก่อนผู้ขอออกนั้นไม่มีตัวตนจริงตามที่อ้าง

๒.๒ พยานผู้เกี่ยวข้องบางรายในด้านการแปลภาพถ่ายทางอากาศได้นำภาพถ่ายทางอากาศ พ.ศ. ๒๕๑๙ บริเวณที่ออก น.ส.๓ก. มาแปลแล้วได้ผลว่าเป็นพื้นที่ที่เป็นภูเขา ที่เขา ป่าไม้ ไม่มีร่องรอยการทำประโยชน์แต่อย่างใด

๒.๓ สภาพที่ดินที่ได้ตรวจสอบยังมีสภาพเป็นป่าไม้ไม่มีการทำประโยชน์เป็นส่วนมากอีกทั้งเป็นภูเขาที่มีความลาดชันสูงมากขัดกับระเบียบกฎหมาย

ดังนั้นจากข้อเท็จจริงดังกล่าว น.ส.๓ก. ที่ออกจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย โสภพิพัฒน์ประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๕๘, ๕๙ วรรค ๒ กฎกระทรวงและข้อบัญญัติคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ

๓. ตามเหตุผลที่กล่าวอ้างทั้งหมดได้มีการฟ้องคดีไปแล้วจำนวน ๑๑ แปลงทั้งศาลแพ่งและโดยนำเหตุผลดังกล่าวมาวิเคราะห์ และที่ขาดคือว่าเป็นการออก น.ส.๓ก. ที่มิชอบและละทิ้งกฎหมายว่าเจ้าหน้าที่ที่บ่งรายชื่อแล้ว

๔. ในการดำเนินการออก น.ส.๓ก. ดังกล่าว ข้าราชการ ได้มอบหมายให้ตัวแทนไปร่วมดำเนินการเพื่อให้มีการออก น.ส.๓ก. โดยมิชอบและภายหลังที่ดินได้ตกมาเป็นของบ้านพัก ข. ทั้ง

สิ้น

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาพบข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า

๑. น.ส.๓๓ จำนวน ๖๒๘ แปลง ซึ่งยกในครั้งที่ ๓ คำแปลในอำเภอหนึ่งในจังหวัดพังงา เป็น น.ส.๓๓. ที่ออกโดยมีขอบด้วยกฎหมายกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ประกาศและระเบียบของทางราชการ

๒. ที่มูลคามผิดทางวินัยนาย ก. และนาย ข. ซึ่งทั้งสองคนมีหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่พิสูจน์สอบสวนตามคำสั่งกรมที่ดินซึ่งรับผิดชอบในการเดินสำรวจออก น.ส.๓๓. ตามหนังสือต่อน้ำที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการหรือมติดังกล่าวของรัฐมนตรีให้เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงและฐานประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง

๓. ที่มูลคามผิดทางวินัยนาย ค. นาย ส. นาย ข. นาย จ. และนาย ท. ซึ่งทั้ง ๕ คนนี้เป็นผู้ปกครองท้องที่และได้ลงนามในฐานะผู้ปกครองท้องที่อื่นเป็นภาระรับรองการพิสูจน์สอบสวน น.ส.๓๓. ที่ออกโดยมีขอบทั้งที่มีหน้าที่ตามคำสั่งสำนักที่ ๒๓๖/๒๕๒๘ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ ซึ่งมอบหมายให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ปกครองท้องที่เพื่อเป็นพยานในการพิสูจน์สอบสวนสิทธิในการออก น.ส.๓๓. ข้างขึ้นที่รับรองแนวเขตที่ดินของหน่วยงานที่สาธารณูปโภคไม่พินทุ์ที่รับดูแลและให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของที่ดินที่มีการเดินสำรวจ จึงมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ

ของทางราชการหรือมติดังกล่าวของรัฐมนตรีให้เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติดังกล่าวอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๑ ทวิ วรรคสอง

๔. ที่มูลคามผิดทางวินัยนาย ข. นาย อ. นาย ข. นาย ค. นาย ส. นาย ข. นาย ท. ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗

๕. ให้ยุติเรื่องทางวินัยนาย พ. นาย จ. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่พิสูจน์สอบสวน นาย ค. ผู้ช่วยกำนันประจำตำบล นาย ผ. นาย ห. นาย ง. นาย ฉ. ซึ่งเป็นผู้ปกครองท้องที่ แต่พฤติการณ์และภาระที่ทางกองคดีทั้ง ๗ มีมูลเป็นความผิดทางวินัย

๖. พฤติการณ์การกระทำความผิด นาย ข. นาย ค. และนาย ส. รวมทั้งเจ้าหน้าที่ ก. มีมูลเป็นความผิดทางวินัย

๗. ให้ยุติเรื่องนาย ข. นาย ส. นาย พ. นาย ค. นาย ก. นาย ข. นาย ข. และ นาย ฉ.

๘. ให้แจ้งกรมที่ดินและจังหวัดพังงาพิจารณาปรับปรุงแผน น.ส.๓๓. ตามข้อ ๑ ตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและคำสั่ง และพิจารณาตรวจแผน น.ส.๓๓. ที่ยกโดยการเดินทางสำรวจเมื่อพ.ศ. ๒๕๒๔ ในเขตพื้นที่อำเภอหนึ่งในจังหวัดพังงาที่ต่อมาโอนขายให้กับบริษัท ก.

นอกเหนือจากข้อ ๑ ทุกแปลงว่าตกโดยชอบ
ตัวกฎหมายหรือไม่ การโอนขายสภพหรือไม่
แล้วดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๔. ให้แจ้งพฤติการณ์และภาระกระทำของ
บุคคลตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ให้พนักงานสอบสวนเพื่อ
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เป็นการประสานงาน

**๓. เรื่อง เจ้าหน้าที่ที่ดินและเจ้าหน้าที่
กรมการปกครองทุจริตในการออก
น.ส.๓ก. โดยที่ผู้มีชื่อเป็นผู้ยื่นคำขอ
เป็นผู้ไม่มีสิทธิในที่ดิน ไม่ได้ครอบ-
ครองทำประโยชน์ในที่ดิน ไม่ได้ยื่น
คำขอและไม่ได้มีการรังวัดพิสูจน์
สอบสวนการทำประโยชน์ในที่ดิน
และที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรม**

มีการกล่าวหาว่าร้องเรียนผู้ว่าราชการจังหวัด
แห่งหนึ่งกับพวก ว่าทุจริตในการออกเอกสาร
สิทธิที่ดิน น.ส.๓ก. ในเขตพื้นที่อำเภอหนึ่ง เมื่อปี
พ.ศ. ๒๕๓๗-๒๕๓๘

จากการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยาน
หลักฐานการออก น.ส. ๓ก. ตามมาตรา ๕๔ ตรี
แห่งประมวลกฎหมายที่ดินในเขตพื้นที่อำเภอ
หนึ่งในจังหวัดหนองคาย ปรากฏว่าไม่สามารถ
ตรวจสอบบัญชีรับทำการและคุมเรื่อง (ท.ล.๑๔)
ทะเบียนหนังสือรับรองการทำประโยชน์โดยใช้
รูปถ่ายทางอากาศ (น.ส.๔) สารบบ น.ส.๓ก.
และน.ส.๓ก. ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดได้ เพราะ
เอกสารดังกล่าวได้สูญหาย ส่วน น.ส.๔ ได้ถูกฉีก
ขาดสูญหายไปในช่วงที่ลงทะเบียนเลขที่ น.ส.๓ก.
ครั้งนี้

แต่จากการสืบสวนสอบสวนสามารถตรวจ
สอบบัญชีรายละเอียดเงินมัดจำเพื่อใช้จ่ายในการ

รังวัด (บ.ท.ด. ๕๔) เล่มที่ ๑-๒ ปึงบประมาณ
๒๕๓๗ พบว่าระหว่างวันที่ ๑-๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๗
ปรากฏรายชื่อผู้วางเงินมัดจำเฉพาะการออก
น.ส.๓ก. เฉพาะราย โดยมีได้แจ้งการครบครณ
จำนวน ๔๕๐ แปลง โดยการวางมัดจำนั้นบาง
วันได้ครบถ้วนที่อื่นคำขอ น.ส.๓ก. และตรวจสภพ
บัญชีรับจ่ายแบบพิมพ์ (ค.ท.ด. ๒๔) พบว่าใน
ช่วงตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๒๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ มีการเบิกจ่ายแบบพิมพ์
น.ส.๓ก. ไปใช้จำนวนทั้งสิ้น ๕๒๗ คูณใบ และตรวจ
สภพพบสำเนาใบเสร็จรับเงินของสำนักงานที่ดิน
อำเภอ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๗ ว่าชำระเงิน
ค่าธรรมเนียมค่า น.ส.๓ก. รายที่ให้ผู้วางเงินจำนวน
เนื้อที่และที่ดินที่ดิน จำนวน ๕๓ ฉบับ การชำระ
เงินค่า น.ส.๓ก. เป็นการชำระเมื่อดำเนินการออก
น.ส.๓ก. เสร็จสิ้น และออก น.ส.๓ก. แจกให้กับผู้
ยื่นคำขอ ซึ่งรายที่ถือผู้วางเงินและที่ดินของที่ดิน
จะตรงกับรายที่ถือผู้วางเงินมัดจำรังวัดดังกล่าว
ข้างต้น และได้ตรวจสอบเอกสารการทบทวนมัด
จำผู้ว่าราชการจังหวัดที่สำนักงานที่ดินจังหวัดซึ่ง
นาย อ. ผู้ว่าราชการจังหวัด อนุมัติให้ออก
น.ส.๓ก.ได้ จำนวน ๑๕๗ แปลง ซึ่งเป็นที่ดิน
ที่ตั้งอยู่ที่ตำบลหนึ่งจำนวน ๕๓ แปลงและมีราย
ชื่อ จำนวนเนื้อที่ดินตรงกับรายละเอียดในสำเนา
ใบเสร็จรับเงินค่า น.ส.๓ก. ของสำนักงานที่ดิน
อำเภอ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๓๗

จากการสืบสวนสอบสวนยังได้รับสำเนา
น.ส.๓ก. จาก นาย ข. สมาชิกสภาจังหวัด ซึ่ง
เป็นสำเนา น.ส.๓ก. ที่หมายเลขแบบพิมพ์เป็น
น.ส.๓ก. ที่เบิกจ่ายจากสำนักงานที่ดินอำเภอและ
สำเนา น.ส.๓ก. ดังกล่าว มีรายละเอียดความ

ตามระเบียบแล้ว เป็น น.ส.๓ก. สำหรับที่ดินที่ตั้ง
อยู่ ๓ ตำบล สำหรับที่ดินตำบลหนึ่งนั้น เมื่อนำ

มาตรวจสอบกับสำเนาใบเสร็จรับเงินค่า น.ส.คก. แล้วจะมอบซองเย็บผู้ที่ได้รับ น.ส.คก. จำนวน เนื้อที่ตรงกัน ซึ่งได้ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับ สำเนา น.ส.คก. ทั้ง ๓๕ ฉบับ ตรวจสอบแล้ว ทอมรับว่าได้เกี่ยวข้องกับการจัดทำ น.ส.คก. ตาม สำเนา น.ส.คก. นั้นจึง และได้ส่งข้อวิจารณ์ไปแล้ว ซึ่งเมื่อนำสำเนา น.ส.คก. ทั้ง ๓๕ ฉบับ ไปตรวจสอบ กับรูปถ่ายทางอากาศแล้ว ปรากฏว่ามี จำนวน ๑๓ แปลง ที่ปรากฏรูปแปลงที่ดินใน ะวางรูปถ่ายทางอากาศครบถ้วนแล้ว และจากการสอบถามคำผู้ที่มิใช่เป็นผู้ที่นำคำชกออก น.ส.คก. จำนวน ๔๓ แปลง ผู้มีชื่อจำนวน ๕๔ ราย จากผู้อื่นคำชก ๗๓ ราย โดยบางรายมีมากกว่ ๑ แปลง ทุกรายให้โทษคำชกต้องตั้งกันมา ตนเองไม่เคยไปยื่นคำชกออก น.ส.คก. และไม่มี ที่ดินตรงตามเอกสารดังกล่าวข้างต้น ไม่ได้นำ เจ้าหน้าที่ที่เดินทางไปทำการรังวัดพิสูจน์สภาพการ ทำประโยชน์ แต่ส่วนมากแล้วทอมว่าไม่เคย ชยที่เดินทางไปกับกลุ่มบุคคลของนาย ป. แต่เป็น ที่ดินแปลงเล็กแปลงน้อย ไม่ใช่ที่ดินตามที่ปรากฏ ในเอกสาร โดยได้ลงชื่อในเอกสารต่างๆ ให้ไป แต่ไม่เคยได้ทำ น.ส.คก. และไม่ทราบว่ามีรายการ น.ส.คก. เป็นที่ของตน

ในการสอบถามคำ นาย น. เจ้าหน้าที่ บริหารที่ดินอำเภอ และนาย ข. นาย พ. และนาย ช. เจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินอำเภอ รวมทั้งนาย ส. ผู้รับแจ้งจัดทำเอกสาร นาย ข. ผู้ติดต่อกับชาวบ้าน และได้นำที่ของญาติคิดเองมาเป็นผู้อื่นคำชก ออก น.ส.คก. และนาย ด. กำนันได้บอกเท็จจริง เป็นอย่างเดียวกันว่า การดำเนินการออก น.ส.คก. ครั้งนี้ ไม่ได้ไปทำการรังวัดตรวจสอบพิสูจน์สภาพ การทำประโยชน์ในที่ดินแต่อย่างใด เพียงแต่ ได้จัดทำเอกสารเรื่องราวและให้ผู้เกี่ยวข้องเก็บ

เอกสารส่งที่เพื่อให้เอกสารครบถ้วน ตามกฎ หมายและจะเทียบเท่านั้น นอกจากนี้ทั้งปรากฏ ว่าเงินที่ได้วางมัดจำเพื่อใช้จำในการรังวัดได้ใช้ จำเป็นค่าประกาศและพิสูจน์ จำนวนเงิน ๓๐ บาทเท่านั้น ไม่ได้มีการเบิกเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับ ช่างออกไปรังวัดพิสูจน์สภาพสวนในที่ดิน แต่อย่างใด ซึ่งต่อมาได้มีการมอบจ่ายคืนไปทั้งหมด

สำหรับการสอบ น.ส.คก. ที่ได้ดำเนินการ การจนเสร็จสิ้นและได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมแล้ว คือ การออก น.ส.คก. ในตำบลที่กล่าวนี้ จำนวน ๔๓ แปลง ส่วนการดำเนินการเพื่อกก น.ส.คก. ในตำบลอื่นๆ จำนวน ๖๔ แปลง นั้น ได้ดำเนินการ ถึงขั้นผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติแล้ว แต่ไม่ ปรากฏว่าทั้ง ๖๔ แปลง ได้มีการชำระค่าธรรมเนียม แต่อย่างใด สำหรับที่เหลืออีก ๑๓๓ ราย ที่ปรากฏรายชื่อการวางเงินมัดจำรังวัดนั้น ไม่ สามารถตรวจสอบพบเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการเพื่อกก น.ส.คก. คงพบเพียงแค่ เอกสารการถอนจ่ายเงินมัดจำรังวัดคืน ซึ่งสาม คำทอมได้แจ้งว่าได้มีการรังวัดพิสูจน์สอบสวนเสร็จ สิ้นแล้ว จึงขอถอนจ่ายเงินมัดจำที่เหลือจากการ ทัเป็นค่าประกาศและพิสูจน์แปลงละ ๓๐ บาท แล้ว คืน จำนวนทั้งหมด ๓๐๕๔ บาท ซึ่งอาจมี การดำเนินการไปแล้วบางส่วนเหลือเกิดเรื่องร้อง เรี่ยขึ้นจึงมิได้ดำเนินการต่อ และเอกสารได้ สูญหายไป

เมื่อรวมที่ดินที่มีการดำเนินการออก น.ส.คก. โดยมีเลขไปที่ขึ้น ๑๙๗๗ แปลง เป็น เนื้อที่ประมาณ ๔,๙๑๔-๐๐-๑๙ไร่

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วมี มติว่า

๑. การดำเนินการเพื่อกก น.ส.คก. ตาม ประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๕๔๗๖ ในเขต

ที่ยังที่อำเภอหนึ่ง ในจังหวัดหนองคาย เมื่อปี ๒๕๓๗-๒๕๓๘ เป็นการจัดทำเอกสารเท็จขึ้น โดยที่ผู้มีชื่อเป็นผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ไม่มีสิทธิในที่ดิน ไม่ได้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดิน ไม่ได้ยื่นคำทวงถามงานเจ้าหน้าที่ ไม่ได้ไปทำการรังวัดพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ในที่ดิน กรณีเนื้อที่เกิน ๕๐ ไร่ ไม่มีการตรวจสอบสภาพการทำประโยชน์ อีกทั้งเป็นการดำเนินการออกในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมซึ่งที่ดินไม่มีหลักฐานการแจ้งการครอบครอง ส.ค.๑ หรือหลักฐานการแจ้งความประสงค์จะได้สิทธิในที่ดิน ส.ค. ๒ ก่อนมีการกำหนดเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ยก น.ส.๓ก. ได้ จำนวน ๑๔๗ แปลง โดยมีหลักฐานการรับชำระค่าธรรมเนียมค่า น.ส.๓ก. จากผู้มีชื่อเป็นผู้ยื่นคำขอแล้ว จำนวน ๕๓ แปลง ในเขตตำบล ลำเกลย จังหวัดแห่งนี้ การดำเนินการออก น.ส.๓ก. ดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๕๔๗ ฎกระทรวงฉบับที่ ๕๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๗ ระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๒) และพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ มาตรา ๓๖๗

๒. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยและทางอาญาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๒.๑ การกระทำของนาย น. เจ้าหน้าที่ที่ดินสำนักงานที่ดินลำเอกรเป็นผู้รับคำขอยก น.ส.๓ก. และจัดเอกสารแบบพิมพ์ที่เกี่ยวข้องเป็นชุดๆ ให้กับผู้มีชื่อคำขอไปกรอกชื่อกับความ และเป็นมูลชี้ทักในเอกสารดังกล่าวในฐานะเป็นทางรังวัดทั้งที่ได้ไปรังวัดพิสูจน์สอบสวนจริง และ

ทั้งเป็นผู้เบิกแบบพิมพ์ น.ส.๓ก. จำนวน ๕๓ ชุดจึงมอบให้นาย ส. ไปใช้ในการออก น.ส. ๓ก. พร้อมทั้งมอบทะเบียน น.ส.๓ก. (น.ส.๔) เพื่อกำนำปลงทะเบียนเลขที่ น.ส.๓ก. และเมื่อจัดทำเอกสารเสร็จสิ้นยังเป็นผู้สั่งให้ชำระค่าธรรมเนียม ค่า น.ส.๓ก. ทั้ง ๕๓ ฉบับ ทั้งที่ทราบดีว่าการดำเนินการทุกขั้นตอนไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

๒.๒ การกระทำของนาย น. เจ้าหน้าที่บริหารที่ดินอำเภอ กรณีเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในการดำเนินการเพื่อออก น.ส.๓ก. ไม่ชอบครั้งนี้ ทั้งที่ย่อมจะรับคำขอดำเนินการออก น.ส.๓ก. ตนเองมีความเห็นว่าไม่อาจออก น.ส.๓ก. ตามมาตรา ๕๔๗ ด้ เพราะค่าเกณฑ์พื้นที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน แต่ก็ยังรับดำเนินการและทราบดีว่าการดำเนินการทั้งหมดเป็นเพียงการจัดทำเอกสารของกลุ่มบุคคลที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินผู้ได้บังคับบัญชาของตนไม่ได้ไปทำการรังวัดพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ตามกฎหมายและระเบียบอย่างใด รวมทั้งได้สั่งการและรู้เห็นให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนกระทำการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับตน ทั้งยังได้เบิกแบบพิมพ์ น.ส.๓ก. ให้ไปใช้ในการยื่นขอยกน.ส.๓ก. ได้ตกลงกับกลุ่มบุคคลของ นาย ป. ว่าเมื่อออก น.ส.๓ก. เสร็จสิ้นแล้ว และนำไปจำหน่ายกับธนาคารหรือสถาบันการเงินแล้ว จะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อการนี้ และยังมีเงินฝากเข้าบัญชีที่ธนาคารกสิกรไทย โดยเฉพาะวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ จำนวน ๕๐๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นวันที่มีการแจก น.ส.๓ก. จำนวน ๕๓ ฉบับ และวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ จำนวน ๕๗๓,๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ยก น.ส.๓ก. จำนวน ๖๔ แปลง

๒๓. การกระทำของนาย ช. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายก อบจ.เมืองนามในหนังสืออำเภอกิ่งผู้ว่าราชการจังหวัด ขออนุมัติออก น.ส.๓๓.๓๓ มาตรา ๕๔ ตรี ประมวลกฎหมายที่ดิน ในเขตท้องที่ตำบลหนึ่ง จำนวน ๙๓ แปลง และลงนามยกย น.ส.๓๓.๓๓ ดังกล่าว จำนวน ๙๓ ฉบับ ทั้งที่ยกยอนที่จะมีการรับคำขอออก น.ส.๓๓.๓๓. เคยมีความเห็นตามที่นาย น. เสนอว่าไม่อาจออก น.ส.๓๓.๓๓. ตามมาตรา ๕๔ ตรี ได้ เพราะอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน แต่ต่อมาได้ให้นาย น. รับดำเนินการให้กับกลุ่มบุคคลซึ่งมีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเมื่อได้รับคำขอเพียงระยะเวลา ๒ เดือน ได้ลงนามเสนอขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ย่อมต้องทราบได้ว่าสำนักงานที่ดินของสำนักงานที่ดินอำเภอไม่สามารถดำเนินการรังวัดพิสูจน์สอบสวนตามระเบียบได้ถึงจำนวน ๙๓ แปลง นอกจากนี้ยังลงชื่อในวันที่มีการตรวจสอบการทำประโยชน์ กรณีที่ตกยกยอนนี้ที่เกิน ๙๐ ไร่ ตามคำสั่งจังหวัดทั้งที่ตนเองไม่ได้ไปตรวจสอบการทำประโยชน์แต่อย่างใด อีกทั้งตามหนังสือที่ขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ไม่ได้เสนอพิพจน์รายงานแจ้งเขตปฏิรูปที่ดินแต่อย่างใด

๒๔. การกระทำของ นาย จ. นายก อบจ. ในกรณีลงนามในหนังสืออำเภอกิ่งผู้ว่าราชการจังหวัด ตกยกยอนผิดยกย น.ส.๓๓.๓๓. จำนวน ๖๔ แปลงครั้งเดียวจำนวนมากโดยไม่เฉลียวใจตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งปรากฏว่าเป็นการดำเนินการที่ผิดยกย น.ส.๓๓.๓๓. ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และยังได้มีหนังสืออำเภอกิ่งผู้ว่าราชการจังหวัดว่า น.ส.๓๓.๓๓. ที่ได้รับยกยอนดินนี้ถูกต้องทุกราย ทั้งที่คณะกรรมการตรวจสอบยังไม่ได้รายงานผลการตรวจสอบ

๒๕. การกระทำของ นาย ม. เจ้าหน้าที่

บริหารงานที่ดิน ๕ สำนักงานที่ดินจังหวัด กรณีเป็นผู้ตรวจสอบเรื่องการอนุมัติการออก น.ส.๓๓.๓๓. ตามมาตรา ๕๔ ตรี ของสำนักงานที่ดินอำเภอทั้ง ๑๔๗ แปลง เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเรื่องยอมทราบได้ว่า เมื่อก่อนระยะเวลาตั้งแต่วันยื่นคำขอถึงวันที่ขออนุมัติ และมีจำนวนมากยกยอนไปไม่ได้ที่เจ้าหน้าที่ที่ดิน จะทำการรังวัดพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์ ได้ทันภายในเวลาอันรวดเร็ว อีกทั้งได้ให้ถือยกยอนรับว่าได้ดำเนินการภายใต้การควบคุมกำกับตั้งการของ นาย จ. นาย ก. ให้ดำเนินการโดยเร็ว และก่อนจะดำเนินการของสำนักงานที่ดินดำเนินการของอำเภออื่นมาแล้วเป็นการดำเนินการตรวจสอบมากมาย นอกจากนี้ นาย ส. บุคคลภายนอก ซึ่งเป็นผู้รับจ้างทำเอกสารการยกย น.ส.๓๓.๓๓. ให้ถือยกยอนยืนยันว่า นาย ม. ได้ไปตรวจสอบและลงชื่อในเอกสารที่ผ่านเข้าซึ่งได้เป็นหัวหน้ากลุ่มแล้ว เหล่านี้ด้วย และแม้ว่าการเสนอขออนุมัติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดตามระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๒) นั้น จะตกยกยอนเกิน ๙๐ ไร่ หรือยกยอนเกินที่กำหนด แต่การขออนุมัตินั้น ต้องได้มีการดำเนินการรังวัดพิสูจน์สอบสวนการทำประโยชน์มาขอด้วยกฎหมายก่อน

การกระทำของบุคคลทั้ง ๕ คือ นาย ข. นาย น. นาย ช. นาย จ. นาย ม. มีมูลเป็นความผิดทั้งวินัย และฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานละเว้นหน้าที่อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๔ วรรคสองและมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๓. การกระทำของนาย ข. เจ้าหน้าที่ยื่น
๓ สำนักงานที่ดินอำเภอ กรมจัดทำเอกสารเรื่อง
ราวและลงชื่อในฐานะช่างรังวัดเพื่อให้ออกน.ส.๓ก.
ทั้งที่ไม่ได้กระทำการรังวัดพิสูจน์สอบสวนการทำ
ประโยชน์และการกระทำของนาย พ. นายช่างรังวัด
๓ สำนักงานที่ดินอำเภอกรณีลงชื่อเบิกแบบพิมพ์
น.ส.๓ก. จำนวน ๔๕ ฉบับ โดยระบุในช่องจ่ายว่า
จ่ายให้กับนาย ป. ซึ่งแบบพิมพ์ดังกล่าวนำไปใช้
ในการออก น.ส.๓ก. โดยมีข้อ มูลความผิด
ทางวินัยฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่
ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการอัน
เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และ
ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา
๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๙๔ วรรคสอง

๔. การกระทำของ นาย ก. ผู้ว่าราชการ
จังหวัดในคราวนั้น กรณีออก น.ส.๓ก. ตามมาตรา
๕๔ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน จำนวน ๔๓
แปลง เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๗ และจำนวน ๖๔
แปลง เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ตามที่
เสนอของสำนักงานที่ดินจังหวัด ซึ่งมีกรณี
ในคราวเดียวกันเป็นจำนวนมากแปลงและตาม
เอกสารเรื่องราวปรากฏขัดแย้งว่า นับแต่วันยื่น
คำขอถึงวันที่ที่ออกน.ส.๓ก.มีระยะเวลาประมาณ ๒ เดือน
ย่อมเป็นไปได้ที่เจ้าหน้าที่จะรังวัดพิสูจน์สอบ
สวนการทำประโยชน์ได้ทัน ควรจะต้องตรวจสอบ
ว่าการดำเนินการเพื่อย้อนภูมิต้นนั้น เป็นการ
ดำเนินการที่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ
ของทางราชการหรือไม่ สำหรับประเด็นเรื่องเขต
ปฏิรูปนั้น นาย อ. มีฐานะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
และประธานคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดย่อม
ทราบดีว่าท้องที่ใดในจังหวัดเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน
รวมทั้งต้องทราบเกี่ยวกับกฎหมายระเบียบที่

เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปที่ดินและความเห็นของ
คณะกรรมการกฎหมาย แต่ก็ยังอนุมัติที่ดินไปทั้ง
หมด ๑๕๗ แปลง มีมูลความผิดทางวินัยฐาน
ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราช-
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๘๕ วรรคสอง

๕. การกระทำของ นาย ง. เมื่อครั้งยังกษา
การในตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด แม้จะ
เกษียณอายุราชการพ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่
ของรัฐไปก่อนที่จะสำนักงาน ป.ป.ป. รับเรื่องไว้
พิจารณา แต่ได้เป็นผู้กำกับดูแลและสั่งการออก
น.ส.๓ก. โดยมีข้อ มูลและตรวจสอบเสนอเรื่องราว
การออกน.ส.๓ก. เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติ
ทั้งที่ทราบดีว่าไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออก
น.ส.๓ก. ได้ มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็น
เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา
๑๕๗ ให้แจ้งพฤติการณ์ให้พนักงานสอบสวน
ดำเนินคดีเป็นการประสาธนาน

๖. การกระทำของ นาย ล. นาย ท. นาย ธ.
ซึ่งเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่เป็นผู้ติดต่อราษฎรใน
ท้องที่เพื่อนำรายชื่อราษฎรมาเป็นผู้ยื่นคำขอออก
น.ส.๓ก. รวมทั้งยังได้เป็นผู้ยื่นคำขอออก น.ส.๓ก.
โดยมีข้อ มูลตามกฎหมายอันเป็นการร่วมมือกับ
เจ้าหน้าที่ของรัฐละเมิดบุคคลอื่นเป็นเหตุให้ม
ีการออก น.ส.๓ก. โดยมีข้อ มูล และการกระทำ
ของคณะบุคคลซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐประกอบ
ด้วย นาย บ. นาย จ. นาย ค. นาย ฉ. นาย ช. นาย
พ. นาย ส. ซึ่งเป็นกลุ่มนายทุนผู้ดำเนินการรวบรวม
รายชื่อราษฎรเพื่อใช้ในการประกมยยื่นคำขอ
และจัดทำเอกสารหลักฐานในการดำเนินการเพื่
ออก น.ส.๓ก. โดยเป็นเหตุร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ

รัฐที่เกี่ยวข้องมีมูลความผิดทางอาญาด้าน-
สนุนให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๕๘ ประกอบ มาตรา ๘๖

๗. ให้แจ้งกรมที่ดิน และจังหวัดหนองคาย
พิจารณาดี เน้นการติดตามคำร้องหาข้อเท็จจริงนี้

๗.๑ กรณี น.ส.๓๓. จำนวน ๔๓ แปลง
และเรื่องแนวเขตการยก น.ส.๓๓. จำนวน ๖๔ แปลง
ซึ่งดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๗.๒ ตรวจสอบการใช้แบบพิมพ์ น.ส.๓๓.
ของสำนักงานที่ดินอำเภอ ซึ่งเก็บใช้ ตั้งแต่วันที่ ๖
ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
จำนวน ๕๖๒๗ ฉบับ

๗.๓ สอบสวนหาผู้มีส่วนได้เสียกรณียื่น
หนังสือขอยกแปลงที่ดินของนายโคกใช้รูปถ่ายทาง
อากาศ (น.ส.๔) ของตำบลที่ ๒๓ น.ส.๓๓. โดย
มีนาย บุญนาคหลาย และบัญชีรับทราบและคุม
เชิง (ท.บ.๑๔) ของสำนักงานที่ดินอำเภอ แห่งที่
๒/๗๗ ให้ในระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ ถึง
เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ อยู่ภาย

๔. เรื่อง ปลัดอำเภอกับพวกทุจริตเงิน ซื้อวัสดุสร้างเรือน

มีการกล่าวหาว่าต้องเรียนว่าปลัดอำเภอ
แห่งหนึ่งในจังหวัดนครพนมได้จ้างพวกผู้ร้อง
ผิดเงื่อนไขการก่อสร้างเรือนเพื่อเก็บภาษีไม่ใช้
เงินอุดหนุน แต่เมื่อเบิกเงินจากทางราชการแล้วไม่
ยอมนำมาจ่ายให้กับพวกผู้ร้อง กลับเปลี่ยนไป
ใช้กับนายโคกใช้ส่วนตัว

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จ
จริงว่าเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักงานแห่งหนึ่ง
จังหวัดตราด ได้สำรวจสภาพคลองที่ประสบปัญหา
ความแห้งแล้งเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน

และเกษตรกรโดยการสร้างเขื่อนกระสอบให้
สามารถเก็บกักน้ำไว้ได้ตลอดปี ๒๕๕๗ และได้
ขอรับความช่วยเหลือจากจังหวัดตราดหลักเกณฑ์
และวิธีการดำเนินการของกระทรวงมหาดไทย
เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ราษฎรที่ประสบ
ภัยธรรมชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยจัดหารัษฎการสอบ
ทราบ ไม่แบบและเสาเข็มเพื่อนำไปใช้ปิดกั้นคลอง
เพื่อให้สามารถเก็บกักน้ำไว้ช่วยเหลือพื้นที่ที่ประสบ
ความแห้งแล้งได้ซึ่งโครงการดังกล่าวกรมได้
ดำเนินการในท้องที่ต่างๆ รวม ๕ โครงการ ๑๔
แห่งวงเงิน ๒๐๔,๔๕๔ บาท ต่อมาอำเภอได้
ดำเนินการจัดซื้อวัสดุที่ใช้สร้างเขื่อนกระสอบโดย
มีลักษณะราคาและไน้ยื่นซองเสนอราคา รวม ๒
จาก ว่ากรมฯทางส่วนเจ้าบิต ๓ เป็นผู้เสนอ
ราคาต่ำสุดจึงได้เป็นผู้ขายวัสดุก่อสร้างให้กับอำเภอ
ในราคา ๒๐๔,๔๕๔ บาท อำเภอได้มีคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการชุดต่างๆ และมีคณะกรรมการ
ตรวจรับวัสดุประกอบด้วย นาย ส. ปลัดอำเภอ
เป็นประธาน นาย ต. ปลัดอำเภอ นาย ป. พง-
โยธา ส่วนอำเภอ เป็นกรรมการ ต่อมาวันที่ ๑๐
กันยายน ๒๕๕๖ ได้มีการสั่งจ่ายวัสดุก่อสร้าง
ดังกล่าว ระหว่างทางขนส่งส่วนเจ้าบิต ๓ โดยนาย พ.
หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้ขายกับอำเภอ โดยนาย ว.
นายอำเภอ ผู้ที่ ๓ ตามสัญญาได้ระบุให้ผู้ขายส่ง
มอบสิ่งของที่ซื้อให้แก่ผู้ซื้อ ณ สถานที่ก่อสร้าง
เขื่อนกระสอบภายในวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๗
ในการก่อสร้างดังกล่าวปรากฏว่าไม่แบบและไม่
เสาเข็มที่จะนำมาก่อสร้างเขื่อนกระสอบนั้น
อำเภอไม่ได้นำมาให้ใช้ในการก่อสร้างแต่อย่างใด
ซึ่งเท็จจริงกลับปรากฏว่านาย พ.ได้ใช้เงินติด
ค่าไม้ซุงฯ ที่ก่อสร้างมาใช้กับวังแทน แต่เมื่อ
เบิกเงินค่าไม้ตามรายการ ที่ได้หักแล้วแล้วได้นำ
ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

ส่วนห้างหุ้นส่วน จำกัด ด. ได้นำใบส่งของประกอบข้ออ้างว่าได้มีการส่งมอบไม้ที่จัดซื้อจริง ส่วนการตรวจรหัสตู้ที่เป็นไม้เนื้อนั้น นาย ย. และ นาย ป. บรรยายต่างให้ถ้อยคำว่าจะตรวจรับไม้แบบและไม้เสาเข็มมาทำการก่อสร้าง ส่วนไม้จะสีที่มาจากอะไรไม่ทราบ จากการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ถ้อยคำสอดคล้องต่อกันว่าการดำเนินการก่อสร้างเชื่อมกระสอบทั้ง ๙ โครงการนี้เป็นการดำเนินการของนาย ส. ผู้เดียว แม้แต่เรื่องการเบิกเงินค่าก่อสร้าง นาย ส. ก็จะเป็นผู้เร่รัดให้ไปเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ขายวัสดุเอง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีมติชี้มูลความผิดทางวินัย นาย ส. กรณีได้ให้ราษฎรแต่ละหมู่บ้านไปจัดหาไม้เสาเข็มและไม้แบบมาทำการก่อสร้างเชื่อมกระสอบและในฐานะกรรมการตรวจรับได้ทำหลักฐานการตรวจรับไม้แบบและไม้เสาเข็มทั้งที่ไม่ได้จัดซื้อจริงแล้วเบิกจ่ายเงินไปให้ประโยชน์ส่วนตัว ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติด้อยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๔ วรรคสอง มาตรา ๙๔ วรรคสอง และชี้มูลความผิดทางอาญานาย ส. ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสารกระทำการรักร่องเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และ มาตรา ๑๖๒ (๔) ให้อุดรื่อง นาย ร. นาย ก. นาย ป.

สำหรับพฤติการณ์การกระทำของนาย พ. หุ่นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ด. มีมูลเป็นความผิดทางอาญารฐานสนับสนุนให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและฐานสนับสนุนให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสารกระทำการรักร่องเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒(๔) ประกอบ มาตรา ๘๖ ให้แจ้งพฤติการณ์ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เป็นการประสานงาน

๕. เรื่อง นายช่างโยธากรมทางหลวงกับพวกทุจริตเงินที่ทางราชการจ่ายให้แก่ราษฎรเป็นค่าทดแทนในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและที่ดิน

มีการกล่าวหาถึงนายช่างโยธาช่างโยธา ๔ และพนักงานขับรถขนส่งของกรมทางหลวงทุจริตเงินที่ทางราชการจ่ายให้แก่ราษฎรเป็นค่าทดแทนที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๑ สายนาเกลือ-นาเกลือ มีระยะทาง ๓๐ กม. แต่ได้มีสัญญาความรับผิดชอบของจังหวัดมหาสารคาม ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๔ จังหวัดได้มอบเส้นทางสายนี้ให้อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง เมื่อกรมทางหลวงได้รับมอบเส้นทางสายนี้แล้วจึงได้ดำเนินการสร้างและขยายเส้นทาง

ดังกล่าวโดยได้ยกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนและมอบหมายให้กองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินเข้าไปดำเนินการโดยส่งเจ้าหน้าที่ของกองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินยกไปปฏิบัติงานสำรวจทรัพย์สินของราษฎรที่อยู่ในบริเวณที่จะเวนคืนเพื่อจะได้กำหนดและจ่ายค่าทดแทนให้แก่ราษฎร ซึ่งเจ้าหน้าที่ประกอบด้วยนาง น. เจ้าหน้าที่จัดหาที่ดิน ๒ เป็นหัวหน้าโครงการที่ ๓ นาย ก. นายช่างโยธา ๔ นาย ข. พนักงานขับรถยนต์เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสนามปฏิบัติงานอยู่ที่แขวงกรมทางหลวงมาตลอดตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๗

ในการปฏิบัติงานนาย ก. และนาย ข. จะออกไปพบกันผู้ให้ที่ดินเพื่อแจ้งความประสงค์ให้ทราบและจะเข้าไปสำรวจที่ดินแต่ละแปลงว่าบุคคลใดเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินที่อยู่ในเขตทางมีสิ่งปลูกสร้างหรือพืชผลอะไรบ้างโดยได้ถ่ายภาพและจดบันทึกข้อมูลไว้ในสมุดสำรวจ มีการเสนอจำนวนเงินค่าตอบแทนและต้องลงจำนวนเงินลงเป็นที่ยกกันแล้วจึงยกหลักฐานลงในแบบฟอร์มบันทึกการสำรวจและจัดทำแผนผังและประมาณการค่าทดแทนในแบบฟอร์ม ชส.๑ (ค่าทดแทนสิ่งปลูกสร้าง) ชส.๒ (แผนผังบริเวณที่ถูกเขตทาง) ชส.๓ (รายการประมาณราคาค่าทดแทน) พร้อมทั้งให้ราษฎรที่ถูกเขตทางแต่ละรายลงรายชื่อในเอกสารต่าง ๆ นาย ก. จะรวบรวมเอกสารหลักฐานดังกล่าวเสนอผ่านนาง น. หัวหน้าโครงการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้อง และขอความเห็นชอบในราคาค่าทดแทนที่ประมาณราคาไว้ โดยนาย ก. ได้ประมาณราคาที่ดินและทรัพย์สินที่ถูกเขตทางไว้สูงกว่าที่ตกลงกับราษฎรที่ถูกเขตทาง เมื่อผู้กำหนดราคากลางทางหลวงที่ ๕ (ขอนแก่น) ได้ส่งมาเห็นชอบแล้วนาง น.

จะทำเรื่องเสนอคณะกรรมการกำหนดค่าเฉลี่ยที่ดินเพื่อพิจารณาจ่ายค่าทดแทนเมื่อคณะกรรมการกำหนดราคาเห็นชอบแล้วจึงได้ปิดประกาศรายชื่อราษฎร นาย จ. นายช่างแขวงทางหลวงในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาได้ส่งเรื่องให้สำนักทางหลวงที่ ๕ พิจารณานุมัติ การจ่ายเงินแก่ราษฎรแล้วนาย ก. ได้นัดหมายราษฎรที่ถูกเขตทางไปรับค่าทดแทนที่แขวงกรมทางหลวงมาสามครั้ง โดยนาย ก. ได้เรียกเก็บบัตรประจำตัวประชาชนของราษฎรไว้ก่อนแล้ว นาย จ. จึงได้ส่งจำเลยคนแรกมากรุงเทพฯ (มหาชน) สาขามหาสารคามแต่ไม่ได้ติดต่อ เมื่อราษฎรที่ถูกเขตทางไปรับเงินยังแขวงกรมทางหลวงมาสามครั้งแต่ไม่ติดต่อ นาย ก. กลับให้ราษฎรลงชื่อรับเช็คในเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งลงชื่อสีกหลังเห็นด้วยโดยราษฎรมิได้รับเช็คจากนาย จ. แต่อย่างใด หลังจากนั้นจึงให้ราษฎรไปขอที่ธนาคารกรุงเทพฯ จำกัด (มหาชน) สาขามหาสารคาม ขอพินัยเชื่อและรับเงินโดยนาย ข. จะคอยดูแลตลอดเวลา เมื่อได้รับเงินจากเจ้าหน้าที่ธนาคารตามจำนวนที่อยู่ในเช็คแล้ว นาย ข. จะพาราษฎรยกไปประดิษฐานอาคารเพื่อพบนาย ก. ซึ่งอยู่ที่บ้านหลังธนาคารนาย ก. ยึดเงินของราษฎรไปทั้งหมดแล้วนำเงินให้ให้กับจำนวนที่ตกลงกันไว้ตอนสำรวจและประมาณราคา ส่วนเงินที่เหลือ นาย ก. ได้เก็บเข้ากระเป๋าคู ซึ่งให้ราษฎรไม่ทราบจำนวนเงินที่ทางราชการอนุมัติจ่ายให้ แต่ได้มาทราบภายหลังจากเจ้าหน้าที่ธนาคารแจ้งให้ทราบว่าได้ส่งกว่าที่ตกลงกับนาย ข. ซึ่งราษฎรผู้สมภารราษฎรที่ถูกเขตทาง ๕ วงศ์ ปรากฏว่านาย ก. หักเงินไปเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๒๖,๓๗๔ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่า การกระทำของนาย ก. มีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสามและมาตรา ๙๕ วรรคสองและมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและฐานฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๓๓๓ ประกอบมาตรา ๙๖

การกระทำของนาย ข. ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ที่เข้าร่วมกระทำการก่อกวน ก. มีมูลความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๔๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญาเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตและฐานฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ และมาตรา ๓๓๓

ส่วนการกระทำของนาย จ. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งช่างแขวงการทางพยานหลักฐานยังไม่มีส่วนผิดเพียงพที่จะพิจารณาเป็นการร่วมกระทำ ความผิดกับนาย ก. และนาย ท. มีมติให้ยุติเรื่องให้แจ้งผู้บังคับบัญชาทราบแล้วว่าการสืบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ครั้งนี้เป็นการสืบสวนอย่างราชฎที่ถูกต้องทางเพียง ๕ รายการจากราชฎที่ถูกเพิกถอนกว่า ๑๐๐ รายการ

๖. เรื่อง เจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกเก็บเงิน

มีการกล่าวหาตำรวจเรือนร้อยตำรวจเอก. พ. รองสารวัตรสภพสวน สถานีตำรวจภูธรตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดฉะเชิงเทราเรียกเก็บเงินจากนาย จ. จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ทั้งๆ ที่ไม่ได้กระทำผิด

จากการสืบสวนสภพสวนข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๙ เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. ขณะที่ยนาย จ. กับพวกได้นำรถยนต์ดีเกิ้ลเอน ระชนต์บรรทุก ๖ ล้อ และระบเเ ๑ คัน มาทำการปรับปรุงซ่อมแซมถนนเข้าสวนผลไม้ของนาย จ. และมีการขยายถนนให้ใหญ่ขึ้นจากสภาพเดิมด้วย โดยได้มีการขออนุญาตดำเนินการจากกำนันในตำบลและเจ้าของที่ดินข้างเคียงแล้ว ปรากฏว่าได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรตำบลทราบที่มาภายหลังคือ ร้อยตำรวจเอก ข. และส่าตำรวจเอก พ. กับพวกประมาณ ๔-๕ คน ได้มายึดกุญแจรถยนต์รถบรรทุก รบเเและโหนาย จ. กับพวกไปให้สถานีตำรวจภูธรตำบลแล้ว ร้อยตำรวจเอก ท. ไม่ได้แจ้งกล่าวหาทำนทีกการจับกุมและลงบันทึกประจำวันรายงานคดีตามระเบียบของทางราชการแต่ได้ร่วมกับ สิบตำรวจเอก พ. เรียกเก็บเงินจากนาย จ. จำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท เมื่อได้รับเงินแล้วจึงได้ปล่อยตัวนาย จ. กับพวกไปในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๙ เวลาประมาณ ๐๓.๐๐ น. โดยไม่มีการบันทึกการจับกุมหรือลงรายงานประจำวันแต่อย่างใด

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ร้อยตำรวจเอก. ข. และสิบตำรวจเอก พ. กรณีเรียกเก็บเงินจากนาย จ. จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่กระทำการทรมานไม่กระทำกรอย่างใดในตำแหน่ง ฐานทุจริตต่อ

หน้าที่ราชการและฐานประพฤติดังกล่าวข้างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ บวรคสาม และมาตรา ๘๘ บวรคสภง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๖๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๕ และที่มูลความผิดทางกฎหมายฐานเป็น เจ้าพนักงานเรียกรับหรือกล่มจรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดใน ตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วย หน้าที่และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙, ๑๕๗

๗ เรื่อง พนักงานองค์การอุตสาหกรรม ห้องเย็นจัดตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจแข่ง กับองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็น

มีภาพกล่าวหาว่า ร้องเย็นนาส น. รอง- ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาดองค์การอุตสาหกรรม ห้องเย็น (อ.ย.) และนาง จ. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง วิชาการ อ.ย. สาขาในจังหวัดแห่งหนึ่งว่า พยายาม และประพฤติดมิชอบจัดตั้งบริษัทขึ้นมาเพื่อมีวิธดุ ประสงค์ค้าขายแข่งกับ อ.ย.

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย น. ได้รับคำสั่งจากองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นให้ไปดำรงตำแหน่งผู้จัดการ อ.ย. สาขาจังหวัด เมื่อเดือน ธันวาคม ๒๕๒๘ เมื่อได้รับตำแหน่งดังกล่าว นาย น. ได้พยายามหา รายได้เพิ่มเติมให้กับ อ.ย. สาขาจังหวัดโดยการเข้าร่วมประกอบธนาคารขมิ้นสุประกอบอาหารให้กับ

โรงพยาบาลศูนย์จังหวัดในป พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งทาง โรงพยาบาลได้แบ่งวัสดุประกอบอาหารไว้เป็น ๔ ประเภท คือ

ประเภท ก. จำพวกเนื้อสัตว์

ประเภท ข. จำพวกผักสด

ประเภท ค. จำพวกของแห้งและเครื่อง กระป๋อง

ประเภท ง. จำพวกไข่

ผลการประกวดราคาปรากฏว่าในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ และ ๒๕๓๑ อ.ย. สาขาจังหวัดนี้ได้รับการพิจารณาให้จัดส่งอาหารประเภท ก. ให้กับโรงพยาบาลฯ ในปี ๒๕๓๒ นาย ป. ซึ่งเป็นญาติกับนาย ว. ได้ดำเนินการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. โดยมีนาย ข. เป็นหุ้นส่วน ในปี ๒๕๓๕ นาย ป. ได้ชักชวนนาง น. มาร่วมลงทุนเป็นหุ้นส่วนกับ ห้างด้วย ห้างจึงได้ประกอบธนาคารขมิ้นสุประกอบอาหารกับโรงพยาบาลศูนย์จังหวัดด้วยทุกครั้งที่ การประกวดราคาในหมวด ก. ตั้งแต่ปี ๒๕๓๒- ๒๕๓๕ มีผู้ยื่นซองเพียง ๒ ราย คือ ค.ย. สาขา จังหวัดและหอจ. พ. ผลปรากฏว่า หอจ.พ. เป็นผู้ ได้รับการพิจารณาทุกครั้ง

ปี ๒๕๓๒ ได้จัดซื้อวัสดุประเภทเนื้อสัตว์จาก หอจ. พ. ในวงเงิน ๒,๐๕๕,๒๒๖ บาท

ปี ๒๕๓๓ ได้จัดซื้อในวงเงิน ๒,๐๒๗,๙๘๘ บาท

ปี ๒๕๓๔ ได้จัดซื้อในวงเงิน ๒,๖๙๔,๙๘๒ บาท

ปี ๒๕๓๕ ได้จัดซื้อในวงเงิน ๓,๖๖๔,๙๘๖ บาท

ปี ๒๕๓๖ ได้จัดซื้อในวงเงิน ๓,๒๖๑,๙๘๖ บาท

ปี ๒๕๓๘ ได้จัดซื้อ ครั้งที่ ๑ ในวงเงิน ๒,๐๕๖,๙๐๐ บาท

ครั้งที่ ๒ ในวงเงิน ๒,๒๒๕,๙๒๐ บาท

ปี ๒๕๓๙ ได้จัดซื้อในวงเงิน ๒,๒๒๕,๙๒๐ บาท

จนกระทั่งในปี ๒๕๓๖ หอจ.พ. เข้าร่วมยื่น พกประกวดราคาในหมวด ค. แข่งขันกับ อ.ย.

ผลปรากฏว่า หจก. พ. ได้รับการพิจารณาทุกครั้ง นาย ว. ขณะดำรงตำแหน่งผู้จัดการ อ.ย. สาขาสังเคราะห์ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕-๒๕๓๖ อ.ย. ได้มอบอำนาจให้เป็นผู้กระทำการแทน อ.ย. ในการยื่นขอของประกวดราคาขายวัสดุประกอบอาหาร รวมทั้งลงนามในสัญญาจะซื้อขายกับโรงพยาบาลศูนย์จังหวัด นาย ว. ได้กระทำการช่วยเหลือ หจก.พ. หลายครั้ง คือในปี ๒๕๓๓ นาย ป. ได้มอบอำนาจให้นาย ว. เป็นผู้รับหนังสือค้ำประกันของธนาคารไทยพาณิชย์แทนและในปี ๒๕๓๕ นาย ว. เป็นผู้ไปติดต่อและจ้างบริษัท จ. จำกัด เป็นผู้ดำเนินการจัดทำบัญชีเพื่อแจ้งเสียภาษีต่อกรมสรรพากรให้กับ หจก.พ. รวมทั้งในปี ๒๕๓๗ แม้ได้รับคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการฯ ก็ยังได้จ้างบริษัทดังกล่าวไปดำเนินการจดทะเบียนแก่หุ้นส่วนจากนาย ส. เป็นนาย ส. หนึ่งการไปยื่นขอประกวดราคากับโรงพยาบาลศูนย์จังหวัด นาย ว. มักจะดำเนินการยื่นขอประกวดราคาในนาม หจก.พ. ร่วมกับนาย ป. เป็นประจำครั้งหลังสุดเมื่อเดือน มกราคม ๒๕๔๐

สำหรับนาง จ. เมื่อปี ๒๕๓๖ นาง น. หุ่นส่วนของห้างได้จ้างให้ไปช่วยดูแลด้านการจัดเก็บเงินจากโรงพยาบาลศูนย์จังหวัดโดยให้ค่าตอบแทนเดือนละ ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ บาท นาง จ. ได้ทำหน้าที่ให้ หจก.พ. มาลงคะแนนทั้งปัจจุบัน โดยเฉพาะในช่วงปี ๒๕๓๗-๒๕๓๙ นาย ว. ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการรักษาการผู้สืบทอดการได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้นาง จ. รักษาการตำแหน่งผู้จัดการ อ.ย. สาขาสังเคราะห์และมอบอำนาจให้เขายื่นขอของประกวดราคาขายวัสดุประกอบอาหารทั้งประเภท ก. และ ค. ต่อโรงพยาบาลศูนย์จังหวัดในนามองค์การอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่นาง จ. ยังคงรับจ้างดำเนินการให้กับ หจก.พ. ไม่ว่าเป็น

การไปรับเช็คจากโรงพยาบาลฯ ไปรับหนังสือจะซื้อขายหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารให้กับห้างดังกล่าว

คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติ ที่มีความผิดทางวินัยนาย ว. และนาง จ.ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบเพื่อให้ได้ผลดีหรือความก้าวหน้าแห่งการงานด้วยความเอาใจใส่ รับผิดชอบรักษาผลประโยชน์ของ ก.ย. ฐานเป็นตัวแทนการในทางหุ้นส่วนบริษัท ฐานไม่ปฏิบัติตามหน้าที่การงานด้วยความซื่อสัตย์และประพฤติอยู่ในความสุจริตอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นนำยศตำแหน่งที่การงานจะโดยตรงหรือโดยอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ฐานไม่รักษาชื่อเสียงให้เป็นที่ว่าเป็นผู้ประพฤติดีด้วยได้กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน ฐานทุจริตต่อหน้าที่การงานและฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามระเบียบว่าด้วยวินัยและการลงโทษพนักงานองค์การท้องถิ่นและโรงงานฯ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๒(๓) (๕) (๖) (๗) และข้อ ๔(๓) (๔)

สำหรับความผิดทางอาญาพยานหลักฐานยังไม่พอพียง ings ที่มีความผิด

๘. เรื่อง นายทหารยศพันเอกทำหลักฐานเท็จเบิกค่าเช่าที่พักและค่าว่าจ้างยานพาหนะ

มีการกล่าวหาหรือเรียนว่า พันเอก น. เมื่อครั้งมียศพันโท ตำแหน่งผู้บังคับกองพันทหารม้า จังหวัดหนึ่ง ในฐานะประธานกรรมการตรวจเลือกทางกองเกินเข้ารับราชการทางกองประจำการ ประจำปี ๒๕๓๕ ชุดที่ ๓๓ คณะที่ ๒ กับพวก ทำหลักฐานเท็จเบิกจ่ายเงินจากทางราชการเป็นค่าเช่าที่พักและค่าว่าจ้างยานพาหนะ

โดยมีการปลอมลายมือที่เจ้าหน้าที่ผู้รับเงินในใบสำคัญหลักฐานการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจเลือกทหาร

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏหลักฐานเท็จจริงว่า กองทัพภาคที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ประจำปี ๒๕๓๕ ชุดที่ ๓๓ คณะที่ ๒ จังหวัดหนึ่ง เจ้าหน้าที่ซึ่งช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ผู้ขาย และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งเงินเจ้าหน้าที่ต่างสังกัดเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๗ คน โดยมี พันเอก น. เมื่อครั้งมียศเป็นพันโท ตำแหน่งผู้บังคับกองพันทหารม้า เป็นประธานกรรมการ ในการเดินทางไปปฏิบัติราชการตรวจเลือกทหารฯ ครั้งนี้ พันเอก น. ได้หลบเดินทางไปจากกองพันทหารม้า เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕ พร้อมกับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ และได้ลักนำเงินสดในสังกัดอีกประมาณ ๒๐ นาย ไปปฏิบัติงาน โดยนำเงินสดมาประมาณ ๕๐ ที่นั่ง ของกองพันทหารม้าเป็นพาหนะเดินทางของเจ้าหน้าที่ทั้งหมด และได้นำรถปัดดังกล่าวไปใช้รวมในการตรวจเลือกทหารที่จังหวัดดียง ตามรายงานการเดินทางไปราชการ และใบสำคัญค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ พันเอก น. ใช้เป็นหลักฐานหลักให้เงินที่ทหารจ่าย เป็นเงินค่าเบี่ยงเบน ค่าเช่าที่พัก และค่าอาหารพาหนะ โดยพันเอก น. ได้มอบหมายให้จำสิบเอก ว. เป็นผู้ช่วยเหลือประสานการตรวจเลือกทหารและเป็นผู้จัดทำรายงานการเดินทางไปราชการและใบสำคัญค่าใช้จ่าย และทั้งทำหน้าที่เจ้าหน้าที่ธุรการและการเงินของคณะกรรมการตรวจเลือกทหารฯ ซึ่งปรากฏพยานหลักฐานรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า นายอากาศตรี ร. พันโท พ. จำสิบเอก ผ. จำสิบตรี ม. และร้อยเอก

ท. รวม ๕ คนได้ออกเดินทางจากต้นสังกัด เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๕ ไม่ตรงกับวันขึ้นบัญชีรายงานการเดินทางไปราชการ คือ วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕ กรณีนี้จึงเป็นการเบิกจ่ายเงินค่าเบี่ยงเบนให้กับบุคคลทั้ง ๕ มากกว่าจำนวนวันที่ไปราชการจริงเป็นจำนวน ๑ วันรวมเป็นเงิน ๖๐๐ บาท และได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าเบี่ยงเบนให้แก่สิบเอก ส. ผิดประเภท ซึ่งเบิกเงินเกินกว่าสิทธิเป็นเงิน ๕๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๑๐๐ บาท และในการเบิกเงินค่าเช่าที่พักปรากฏว่าคณะกรรมการตรวจเลือกทหาร ชุดที่ ๓๓ คณะที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทั้ง ๒๗ คน มิได้เข้าพักที่โรงแรม ย. พัทยาตามใบสำคัญ โดยเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้ไปพักแรมในกองพันทหารราบซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมืองจังหวัดนั้น เว้นแต่รายสิบเอก ก. ที่ไปพักแรมที่บ้านพักของตนเอง และจำสิบเอก ส. ที่ไปพักแรมที่บ้านพักข้าราชการ สัสดีจังหวัดอันเป็นที่อยู่อาศัยปกติในขณะนั้น แต่พันเอก น. ได้ดำเนินการจัดหาใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักที่โรงแรม ย. มาใช้เป็นหลักฐานขอเบิกเงินค่าเช่าที่พักจากทางราชการ สำหรับเจ้าหน้าที่ทั้ง ๒๗ คน การเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่พักจำนวนทั้งสิ้น ๖๕,๔๐๐ บาท จึงเป็นการผิดชอบไม่สมควรที่จะได้รับเงินจากทางราชการส่วนการเบิกจ่ายเงินค่าอาหารพาหนะปรากฏว่า พันเอก น. พันตรี อ. ร้อยโท ง. จำสิบเอก ข. จำสิบเอก ข. จำสิบเอก ข. จำสิบเอก ข. นาวาตรี บ. จำสิบเอก ก. และจำสิบตรี ค. รวม ๑๓ คน ได้เดินทางไปและกลับโดยรถปัดจำนวนประมาณ ๕๐ ที่นั่ง ของกองพันทหารม้า เว้นแต่ภาคที่ ๑. พันจ่าอากาศเอก ป. พันจ่าอากาศเอก ผ. พันจ่าอากาศ พ. พันจ่าอากาศเอก ณ. และนายอากาศตรี ข. รวม ๖ คน ได้เดินทางไปราชการครั้งนี้ด้วยรถยนต์ และ

สิบเอก ส. เป็นเจ้าหน้าที่ที่อยู่แผนกสี่ต่งจังหวัด จึงไม่มีการเดินทางโดยรถยนต์โดยสารตามที่ระบุในรายงานการเดินทาง และใบสำคัญฯ การเบิกจ่ายยานพาหนะในนามของเจ้าหน้าที่ทั้ง ๒๐ คน เป็นเงิน ๒,๖๓๙ บาท จึงเป็นการจัดทำใบสำคัญค่ายานพาหนะเป็นเท็จ ส่วนการจ้างเหมาคนพาหนะไปใช้เป็นยานพาหนะในการตรวจเลือกทหารฯ ระหว่างที่พักร่วมกับสถานที่ตรวจเลือกทหารฯ นั้นไม่ปรากฏพยานหลักฐานพอที่จะพึงได้ว่ามีการจ้างเหมาตามคำกล่าวหา

สำหรับสาขามีชื่อผู้รับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงค่าเช่าที่พัก และค่ายานพาหนะตามใบสำคัญหลักฐานการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการดังกล่าว จำสิบเอก ว. ให้การรับว่าจัดทำเอกสารที่ยกเจ้าหน้าที่การเงินกองทัพบกที่ ๑ ทักท้วงให้จัดทำใหม่เป็นชุดย่อย ๖ ชุดตามสังกัดของเจ้าหน้าที่นั้น ได้มีการปลอมสาขามีชื่อของเรืออากาศโท ต. พันจ่าอากาศเอก ป. พันจ่าอากาศเอก ผ. พันจ่าอากาศเอก พ. พันจ่าอากาศเอก ก. นาวาอากาศตรี ข. นาวาตรี ค. ร้อยเอก ท. ร้อยโท พ. จำสิบเอก ฉ. จำสิบตรี ม. สิบเอก ส. และสิบเอก ก. รวม ๑๓ คน ในการจัดทำใบสำคัญหลักฐานการจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการดังกล่าว เป็นการกระทำและอยู่ในความรับผิดชอบของพันเอก น. และจำสิบเอก ว. แล้วบุคคลทั้งสองได้นำใบสำคัญไปใช้เป็นหลักฐานขอเบิกเงินจากทางราชการ โดยวิธีการฉ้อโกงให้ใบสำคัญส่งคืนเงินสมทบของราชการของพันเอก น. และนำเงินที่ได้รับจากการกระทำไปแบ่งเฉลี่ยจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ทุกคน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการใช้สิทธิขอเบิกเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการโดยฉ้อโกงด้วยพระราชกฤษฎีกา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ประกอบระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงเดินทางไปและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ และเป็นการปลอมและใช้เอกสารราชการปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริตเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ด้วยการแสดงเท็จมาขึ้นเป็นเท็จ เป็นเหตุให้ได้รับทรัพย์สินไปจากทางราชการซึ่งพันเอก น. และจำสิบเอก ว. มิได้พึงงอกได้กล่าวแต่อย่างใด

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีมติ

๑. ชี้มูลความผิดทางวินัยพันเอก น. และ

จำสิบเอก ว. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๕ กรณีฝ่าฝืนการเบิกเงินค่าเช่าที่พักค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะให้กับกรรมการตรวจเลือกทหารกองเกินเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ประจำปี ๒๕๓๔ ชุดที่ ๓๓ คณะที่ ๒ ด้วยการนำหลักฐานใบเสร็จรับเงินค่าเช่าที่พักเป็นเท็จและปลอมหลักฐานค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะ มาประกอบการเบิก

๒. ชี้มูลความผิดทางวินัยพันเอก น. และจำสิบเอก ว. กรณีการกระทำฐานปลอมและใช้เอกสารปลอม และฐานฉ้อโกง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๓๔๑

๓. ให้แจ้งกองทัพบก ดำเนินการเรียกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะที่เบิกไปโดยไม่มียศ จำนวน ๖๙,๕๓๔ บาท จากพันเอก น. คืนแก่ทางราชการ

๙. เรื่อง สารวัตรสถานีตำรวจภูธรยกยอก เบี้ยเลี้ยงของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

มีการกล่าวหาเรื่องเงิน พันตำรวจโท ล. สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกว่าหักเงินเบี้ยเลี้ยงตำรวจในสถานีตำรวจภูธรตำบลที่ไปปฏิบัติหน้าที่นอกเขตวังกลอคักข จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในระหว่างวันที่ ๒๓-๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๗ สถานีตำรวจภูธรตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลกได้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปเฝ้าความยาวักขารักษาความปลอดภัยในระหว่างที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินโดยจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็น ๒ ชุด ซึ่งชุดแรกปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างวันที่ ๒๓-๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน ๒๗ นาย โดยได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงแต่เพียงอย่างเดียว เป็นเงินค่าเบี้ยเลี้ยงจำนวน ๖,๗๒๐ บาท ชุดที่ ๒ ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน ๑๕ นาย เป็นการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๗ โดยได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าที่พัก จำนวน ๑๓,๑๖๒ บาท รวม ๑๙,๘๘๒ บาท ต่อมาเมื่อ พันตำรวจโท ล. ได้เดินทางไปรับเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน ๑๙,๘๘๒ บาท แล้วได้ไปพบกับ จำรัสตำรวจ ว. ผู้ร้อง โดยได้มอบเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักให้ จำนวน ๑๙,๘๘๒ บาท พร้อมกับบอกว่าจะให้หัวหน้าไปจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวด้วย โดยหักเงินไว้จำนวน ๕,๐๐๐ บาท โดยอ้างว่าหักให้กับตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๑,๐๐๐ บาท และตนเองหักไปอีกจำนวน ๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินที่หักไว้ ๕,๐๐๐ บาท ต่อมา จำรัสตำรวจ ว. ได้นำเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักไปจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่ปฏิบัติหน้าที่ทั้ง ๒ ชุด แต่

เนื่องจากเงินไม่พอจ่ายตามหลักที่จะได้รับ และปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน ๑๒ ราย ไม่ยินยอมรับเงินดังกล่าว โดยอ้างว่ามีสิทธิได้รับมากกว่าที่จ่ายและเห็นว่ามีการทุจริตและประพฤติมิชอบแล้ว จำรัสตำรวจ ว. จึงได้หยุดจ่ายเงินไว้ก่อน แล้วรายงานเรื่องดังกล่าวให้ พันตำรวจโท ล. ทราบ ต่อจากนั้น พันตำรวจโท ล. จึงมอบเงินคืนให้กับ จำรัสตำรวจ ว. จำนวน ๕,๐๐๐ บาท พร้อมกับสั่งกำชับว่าในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๗ ให้วิทยุแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนเก็บประชุมเพื่อรับเงินค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเช่าที่พักที่ยังไม่ได้รับหรือได้รับไม่ครบถ้วน เมื่อถึงกำหนดนัด พันตำรวจโท ล. ได้ประชุมเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกคนและได้เรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ยังไม่ได้รับเงินและที่ยังได้รับไม่ครบถ้วนให้มารับเงิน แต่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน ๑๒ นาย ไม่ทันยกมรับเงินโดยอ้างว่าได้มีเจตนาทุจริตมาแต่เริ่มแรก พันตำรวจโท ล. จึงได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้ง ๑๒ นาย เขียนรายงานขึ้นงเหตุสุดที่มิชอบรับเงิน ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมดก็ได้เขียนรายงานขึ้นงเหตุสุดไปและได้บันทึกร้องเรียนต่อ พันตำรวจโท ล. รองผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกำแพง และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก ว่า พันตำรวจโท ล. และ จำรัสตำรวจ ว. ทุจริตในการจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พัก ในเวลาเดียวกันนั้นเอง พันตำรวจโท ล. ก็ได้นำเงินเบี้ยเลี้ยงและค่าเช่าที่พักของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้ง ๑๒ นาย จำนวน ๖,๒๘๖ บาท ส่งคืนตำรวจภูธร จังหวัดพิษณุโลก เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗

คณะกรรมาธิการฯ ได้พิจารณาแล้วมีมติ

๑. ที่มีความผิดทางวินัย พันตำรวจโท ล. ที่กระทำการเบี่ยงเบนเบี่ยงของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สถานีด้าวรงมูรตักกล จากด้าวรงมูรพัพณโลก
เพี้ยนไปจ่ายให้แก่เจ้าหน้าทีด้าวรงซึ่งปฏิบัติ
ราชการณายความโลดตมิช จำนวน ๑๘,๘๓๒
บาท แต่กลับหักเงินดังกล่าว จำนวน ๙,๐๐๐ บาท
เก็บไว้เป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่มีสิทธิ มีมูล
ความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๘๒ วรรคสามและมาตรา ๙๕ วรรคสอง
ประกอบพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ.
๒๕๓๗ มาตรา ๒ (๑๒) และพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๓๑ มาตรา ๔๔
และมาตรา ๖๑

๒. ชีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็น
เจ้าพนักงาน มีหน้าที่เก็บ ทำ จัดการหรือรักษา
ทรัพย์สินได้เกิดบังเอิญเป็นของตนเองหรือเป็นของผู้อื่น
โดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สิน
นั้นเสียและฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสีย
หายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๑๗๗ และมาตรา ๑๕๗

๑๐. เรื่อง การพิสูจน์ความผิดเจ้าหน้าที่ ของรัฐขณะเรียกเก็บเงิน

มีผู้มากล่าวหาร้องเรียน สิบตำรวจตรี ข.
สังกัดสถานีตำรวจนครบาลแห่งหนึ่ง ว่ากลั่นแกล้ง
จับกุมผู้ร้องแล้วเรียกเก็บเงินขอให้สำนักงานป.ป.ป.
ประสานงานเพื่อดำเนินการจับกุมสิบตำรวจตรี ข.
สำนักงาน ป.ป.ป. พิจารณาเห็นว่า เป็น
การร้องเรียนให้มีการพิสูจน์ความผิดเจ้าหน้าที่
ของรัฐและกระทำความผิดเรียกเก็บเงิน จึงได้ประสาน
กับกองบัญชาการสอบสวนกลางและกองปราบ

ปรามเพื่อดำเนินการจับกุมตามกำหนดหน้าที่ ผล
การดำเนินการปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจกอง
ปราบปรามได้สอบปากคำผู้ร้องซึ่งเป็นผู้เสียหาย
พร้อมนำเงินจำนวน ๓,๐๐๐ บาท ผัดเอกสาร
และบันทึกเป็นหลักฐานประกอบการจับกุมและ
ได้นำซีเพื่อทำการจับกุมขณะที่ สิบตำรวจตรี ข.
รับเงินจำนวนดังกล่าว จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจ
กองปราบปรามได้จับกุม สิบตำรวจตรี ข. พร้อม
ของกลาง หนึ่งซองกับใบละ ๕๐๐ บาท จำนวน ๑๐
ใบ ที่หลังสถานีตำรวจนครบาลแห่งนั้นในเวลา
ประมาณ ๑๕.๐๐ น. ของวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๑
โดยแจ้งข้อหาว่าเรียกเก็บทรัพย์สินโดยมิชอบ เพื่อ
ช่วยเหลือผู้กระทำความผิดและลงบันทึกประจำวัน
ไว้เป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วมี
มติรับทราบและให้ยุติเรื่องเพราะเป็นเรื่องการ
พิสูจน์ความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐในขณะที่
เรียกเก็บเงิน ได้ประสานงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
จับกุมผู้กล่าวหาและพนักงานสอบสวนได้
ดำเนินคดีอาญากับผู้กล่าวหาแล้ว ซึ่งผู้บังคับ
บัญชาต้นสังกัดจะต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป
ให้ส่งเอกสารหลักฐานให้พนักงานสอบสวนดำเนิน
การต่อไป

๑๑. เรื่อง เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร ร่วมกันทุจริตในการจ้างเหมาจัดพิมพ์ เอกสารเผยแพร่

มีผู้มากล่าวหาร้องเรียนกับที่ตราชั่วราชการ
ระดับ ๑๐ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้หนึ่ง กับพวก
ว่าร่วมกันทุจริตในการจ้างเหมาจัดพิมพ์เอกสาร
เผยแพร่การพัฒนาสังแวดล้อมแก่ประชาชน

จากการสืบสวนสอบสวนคดีแจ้งจึงยังไม่ได้
ว่า เมื่อถึงประมาณ ๒๕๓๘ กรุงเทพมหานคร

ได้รับงบประมาณประจำปีหมวดรายจ่ายอื่น จำนวนเงิน ๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายพิมพ์เอกสารเผยแพร่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน นาย พ. อดีตข้าราชการระดับ ๑๐ ผู้ถูกกล่าวหาได้อนุมัติดำเนินการจ้างเหมาจัดทำพิมพ์เอกสารดังกล่าวโดยมีงบประมาณราคา พร้อมทั้งได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญตรวจสอบประกวดราคา คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาซึ่งประกอบด้วยผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยจำนวน ๘ ราย มีทั้งหุ้นส่วนจำกัด เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุดเป็นเงิน ๓,๐๒๐,๕๐๐ บาท เมื่อเสร็จสิ้นการเปิดซองประกวดราคาแล้ว นาย พ. ได้ให้นาย ข. ผู้ได้บันทึกบัญชีนำเอกสารประกวดราคาของผู้ที่ขึ้นซองประกวดราคาทั้งหมดไปทำการแก้ไขและส่งมอบให้แก่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา ทำให้ผลการประกวดราคาสรุปว่า มีผู้เสนอราคาเพียง ๑ รายเท่านั้นที่มีรายละเอียด เอกสารประกอบการพิจารณาถูกต้องตามประกาศประกวดราคา คือ บริษัท ข. ซึ่งเสนอราคา ๗,๒๖๗,๕๐๐ บาท และวัน อ. ซึ่งเสนอราคา ๗,๑๙๗,๕๐๐ บาท สำหรับหุ้นส่วนจำกัด ข. ผู้เสนอราคาต่ำสุดนั้น ไม่มีรายละเอียดการจัดพิมพ์ และราคาที่ไม่ได้แจ้งว่าเป็นราคาทั้งหมดทำให้มูลค่าเพิ่มแล้วหรือไม่ จึงไม่ได้รับการคัดเลือก เมื่อได้มีการต่อรองราคากับผู้เสนอราคาทั้ง ๒ ราย โดยนาย พ. เป็นผู้ต่อรองราคาเอง แล้ววัน อ. ยินยอมลดราคาเหลือ ๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท นาย พ. นาย ข. และนางสาว ก. เจ้าหน้าที่อีกคนหนึ่ง จึงได้ร่วมกันทำสัญญาเลขที่ ๓๙/๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๘ ว่าจ้างวัน อ. เป็นผู้จัดทำพิมพ์เอกสารเผยแพร่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชน เป็นเงิน

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๘ คณะกรรมการตรวจการจ้างตรวจสอบแล้วไม่รับมอบงานจ้าง เนื่องจากผู้จ้างจ้างไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญา ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๘ คณะกรรมการตรวจการจ้างไม่รับมอบงาน เพราะผู้รับจ้างยังไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญา นาย พ. จึงได้มีคำสั่งให้เปลี่ยนแปลงประกวดการตรวจการจ้างใหม่ โดยให้เหตุผลว่า เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว ต่อมาผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบแล้วไม่รับมอบงานจ้าง โดยให้เหตุผลว่า เพราะผู้รับจ้างยังไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญา ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๘ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการตรวจรับมอบงาน เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘ ซึ่งปรากฏว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ในสัญญา จำนวน ๑๓๖ วัน ถูกปรับรวมเป็นเงิน ๘๙๘,๑๒๒ บาท

ในการสืบสวนสอบสวนพบข้อเท็จจริงซึ่งเป็นเท็จของเรื่องนี้ว่า การจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนครั้งนี้ เป็นโครงการที่สภากรุงเทพมหานครได้เป็นผู้จัดงบประมาณ ประจำปี ๒๕๓๘ จำนวน ๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้สำนักงานเขตต่างๆ โดยให้แต่ละสำนักงานเขตดำเนินการจัดพิมพ์เอง แต่ นาย พ. มีนโยบายจะให้หน่วยงานที่ดินเป็นผู้จัดทำและเป็นผู้ดำเนินการจัดพิมพ์ให้แก่สำนักงานเขตต่างๆ และได้มอบให้นาย น. เป็นผู้จัดทำ ผู้รับจ้าง ซึ่งนาย น. ได้ติดต่อให้บ้าน ส. จัดพิมพ์เอกสารดังกล่าว โดยตกลงว่าจะดำเนินการจ้างโดยวิธีพิเศษ ให้บ้าน ส. จัดพิมพ์เอกสาร

มหานครไม่อนุมัติให้จ้างโดยวิธีพิเศษ แต่ให้จ้างโดยวิธีประกวดราคา เป็นเหตุให้ร้าน อ. เสียเงินทุนจำนวนประมาณ ๕ ล้านบาท ที่ได้ใช้จ่ายในการจัดพิมพ์เอกสารไว้ก่อนแล้ว นาย น. จึงพาร้าน อ. ไปพบ นาย พ. เพื่อขอความช่วยเหลือ นาย พ. ได้เรียกผลประโยชน์ตอบแทนการช่วยเหลือเป็นเงิน ๑๐% ของค่าจ้าง ซึ่งร้าน อ. ได้ตกลงตามข้อเสนอ และได้ไปยื่นซองประกวดราคาจ้างพิมพ์ โดยได้นำบริษัทและร้านค้าที่เป็นพรรคพวก รวม ๓ ราย ไปรวมยื่นซองประกวดราคาด้วย แต่ให้เสนอราคาสูงกว่าร้าน อ. เป็นเหตุให้ร้าน ข. ชนะการประกวดราคาตั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วมีมติที่มูลความผิดทางวินัย นาย พ. นางสาว ก. นาย ท. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติดื้ออู้อายร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๔ และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องพิสดาร พ.ศ. ๒๕๓๒ ข้อ ๔ (๑) และข้อมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียก รับหรือยอมจะรับ ททรัพย์สินโดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจโน้ตเอาแห่งโดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๑ และมาตรา ๑๕๘ ทั้งนี้ ให้แจ้งกรุงเทพมหานคร ดำเนินการ

สอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งต่อไป

๑๒. เรื่อง เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้กับพวก ทุจริตในการเบิกเงินตามโครงการส่งเสริมเกษตรกรปลูกป่า

มีการกล่าวหาเรื่องเรียนว่า นาย ท. เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๖ สำนักงานป่าไม้จังหวัดหนึ่งกับพวก ทุจริตในการเบิกเงินโครงการส่งเสริมเกษตรกรปลูกป่า

จากการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงพบว่า ราษฎรในท้องที่ตำบลหนึ่งในจังหวัดนี้ มีชื่อเป็นผู้เข้าร่วมโครงการและขึ้นทะเบียนที่ดินเพื่อปลูกป่าตามโครงการ (ส.ก.๓) จำนวน ๑๗ ราย แต่ความจริงแล้วราษฎรผู้มีชื่อเข้าร่วมโครงการดังกล่าว จำนวน ๖ ราย มีได้ยื่นคำขอเข้าร่วมโครงการและขึ้นทะเบียนที่ดินเพื่อปลูกป่าตามโครงการแต่อย่างใด ส่วนอีก ๑๑ ราย ได้เข้าร่วมโครงการแต่มิได้ปลูกป่าตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบของทางราชการ แต่กลับปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้เบิกจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ราษฎรทั้ง ๑๗ ราย เดิมจำนวนที่กำหนดไว้ในระเบียบ โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมิได้ตรวจสภาพพื้นที่ในขั้นตอนการยื่นคำขอ และมีได้ตรวจสภาพรับรองผลการปลูกป่าในขั้นตอนการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือ ทั้งปรากฏข้อเท็จจริงว่าที่ดินที่นำมาขึ้นทะเบียนเพื่อปลูกป่านั้น ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะนำมาขึ้นทะเบียนที่ดินได้ เนื่องจากราษฎรเหล่านี้มิใช่เจ้าของที่ดินหรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้ยังปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารและรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ เบิกจ่ายเงินตามโครงการทั้ง ๑๗ ราย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น รวมเป็นเงิน

๒๕๑๑-๑๒๐๖ บทกวีสมัยสุโขทัย

คณะกรรมกรรป.ป.ป. พิจารณาลำดับมีมติให้ที่สุโขทัยมีมติทางวินัย นาย พ. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ ผู้ถูกกล่าวหา และนาย พ. ป้าไม้คำเกอ ในฐานะผู้จัดทำคดีเห็นว่าทางราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ที่ราชการได้ลงใจไม่ปฏิบัติดีตามอนุสัญญา ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียภาพแก่ราชการ เวลที่งานมีมติ ฐานละเลยงานเชิงต่อผู้ให้คำปรึกษา คำนึงเป็นเหตุให้เสียภาพแก่ราชการลงข้อวินิจฉัย และฐานประพฤติดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการวินัยพิจารณาคดีระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๕๒ วรรคสาม มาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๖ วรรคสอง มาตรา ๕๗ วรรคสอง มีผลลงโทษทางวินัย นาย พ. ฐานปฏิบัติหน้าที่ประมาทเลินเล่อในตำแหน่งโดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดซึ่งมีอำนาจได้เสียเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตและฐานเป็นเจ้าพนักงานรับของนอกเวลาหรือ ตมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๕) ซึ่งผู้ถูกลงโทษทางวินัย นาย พ. ฐานเป็นเจ้าพนักงานได้ให้หมายไปดำเนินคดีโดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานรับของนอกเวลาหรือ ตมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๓ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๕)

นอกจากนี้คณะกรรมการป.ป.ป. ได้มีมติให้ที่สุโขทัยมีมติเฉพาะทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอีก ๓ นาย ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ทาง

ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริตหา เกาใจใส่ วรรคระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการและฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ ตามพระธรรมนูญระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง พร้อมทั้งให้แจ้งประธานเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ดำเนินการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งด้วย

๑๓. เรื่อง เจ้าหน้าที่ที่ดินทุจริตในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.)

มีการกล่าวหาเรื่องเรียนว่าเจ้าหน้าที่ที่ดินอำเภอในจังหวัดหนึ่ง ทุจริตในการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ก.) ให้แก่บริษัท ส.

จากการสืบสวนสอบสวนตักเพียงจริงจึงได้ว่า ที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งของโครงการของบริษัท ส. ซึ่งเป็นโครงการจัดสรรที่ดินและรีสอร์ท ตามที่มีรายการกำหนดไว้ คือที่ดินโฉนด น.ส.๓ก เลขที่ ๒๕๓๕ ได้มีการดำเนินการออก น.ส.๓ก. โดยมีชอมนอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า การออก น.ส.๓ก. ไม่ลงบันทึกการออก น.ส.๓ก. เลขที่ ๒๕๓๕ และ ๒๖๓๖ ซึ่งอยู่ใกล้กันนั้น มีความไม่ต่อเนื่องของเอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบการออก น.ส.๓ก. และมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้ซื้อที่ดิน น.ส.๓ก. ที่เกี่ยวกันโดยมีหลักฐานกฎหมายโดยที่ดินทั้ง ๓ แปลง มีการดำเนินการโดยมีชอมน

ดังนั้น
๑. น.ส.๓ก. เลขที่ ๒๕๓๕ เป็นการนำที่ดินข้างเคียงที่มีหลักฐานเดิม (ส.ค.๑) และไม่มีหลักฐานเดิมมารวมออกเป็น น.ส.๓ก. เพื่อ

ให้เนื้อที่เพิ่มมากขึ้นเป็นการมีผลด้วยประมวล-กฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๔

๒. น.ส.๓ก. เลขที่ ๒๖๔๕ เป็นที่ดินที่ไม่มีหลักฐาน ส.ค.๑ แต่ได้นำ ส.ค.๑ ของที่ดินข้างเคียงที่นายอกรวมใน น.ส.๓ก. เลขที่ ๒๔๓๕ มากล่าวอ้าง ถึงทั้งที่ดินมีสภาพเป็นที่ว่าง ไม่มีการครอบครองและทำประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการออกโดยมิชอบด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๔ ประกอบด้วยมาตรา ๕๖ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ ชั้ ๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ ชั้ ๔

๓. น.ส.๓ก. เลขที่ ๒๖๓๖ เป็นที่ดินแปลงติดต่อกับน.ส.๓ก. เลขที่ ๒๖๔๕ มีการนำ ส.ค.๑ ของที่ดินแปลงนี้มาอ้างและสภาพที่ดินเป็นที่เขาภูเขา โดยผู้ยกคณ น.ส.๓ก. แปลงนี้ กับผู้ช้อออก น.ส.๓ก. เลขที่ ๒๖๔๕ ต่างได้รับรองแนเขตให้แก่กันในลักษณะเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงเป็นการออก น.ส.๓ก. โดยมิชอบ ด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๔ ประกอบด้วยมาตรา ๕๖ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ ชั้ ๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ ชั้ ๔ และประกาศกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๔๔ เรื่อง กำหนดเขตทุ่งห้ามที่เขา หรือภูเขา ตามความในมาตรา ๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

คณะกรรมการปป.ป. พิจารณาแล้วมีมติดังนี้

๑. ข้อมูลความผิดทางวินัยนาย.ชวงรังวัดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤดิชั่วร้ายแรง

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๑๔ มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง และข้อมูลความผิดทางอาญา นาย.ช. ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๒. ข้อมูลความผิดทางวินัยนาย.ร.เจ้าหน้าที่ที่ดิน ๔ และนาย.ญ. เจ้าพนักงานปกครอง ๔ ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๑๔ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

๓. ข้อมูลความผิดทางวินัย นาย.ช. นาย.ต.สำรวจ และนาย.บ. เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดิน คำนวณ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๑๔ มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และข้อมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๔. ให้แจ้งประธานสภาพนักงานสามัญให้ดำเนินการตามกำหนดหน้าที่แก่ นาย.ส. นาย.ก. และนาง.ข. ผู้ช้อออก น.ส. ๓ ก. ทั้งสามแปลงนี้ ฐานสนับสนุนให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต

๕. ให้แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเพิกถอนหรือแก้ไขที่ต้น น.ส.๓๐. ที่ออกโดยมีลักษณะตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑ ต่อไป

๑๔. เรื่อง ผู้บริหารโรงเรียนไม่ประกาศประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบ

มีการกล่าวหาโรงเรียนว่า ผู้บริหารโรงเรียน ๙ แห่ง ในจังหวัดหนึ่ง มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริตโดยไม่ประกาศประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบ เพื่อให้มีการสมยอมกัน (หัว) ในการประกวดราคา

จากการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงพบว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๓๗ กรมสามัญศึกษาได้จัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนในจังหวัดนี้ เป็นค่าก่อสร้างอาคารเรียนแบบเบ็ดเสร็จ แบบ กข. และ ค. พร้อมอาคารประกอบ รวม ๕ รายการ วงเงินโรงเรียนละ ๑๐,๗๖๙,๐๐๐ บาท รวม ๖ โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียน ต., ท., ค., ผ., ศ., พ. สำหรับโรงเรียน ต., ท. มีการประกวดราคาโดยซอง และได้ตกลงว่าจ้างในวงเงิน ๘,๑๖๔,๐๐๐ บาท และ ๘,๙๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ต่อย่างงบประมาณที่ได้รับ สำหรับโรงเรียนทั้ง ๕ แห่ง ปรากฏว่า

๑. โรงเรียน ค. และโรงเรียน ผ. มีนาย ข. เป็นผู้บริหารโรงเรียนทั้ง ๒ แห่ง ปรากฏว่ามีผู้ซื้อแบบจำนวน ๒๐ ราย เท่ากัน และมีรายชื่อดังกันถึง ๑๙ ราย แต่กลับมีผู้ยื่นซองเสนอราคาทั้งโรงเรียน ค. เพียง ๔ ราย และได้ตกลงจ้างทั้งหุ้นส่วนจำกัด ค. ในวงเงิน ๑๐,๗๖๔,๒๙๙ บาท สำหรับโรงเรียน ผ. มีผู้ยื่นซองเสนอราคาเพียง ๖ ราย และได้ตกลงจ้างทั้งหุ้นส่วนจำกัด พ. ในวงเงิน ๑๐,๗๖๘,๑๕๑ บาท แต่ก็ทั้งจังหวัดตามทาง

การสอบสวนปรากฏว่า ในช่วงที่มีการประกวดราคาประกวดราคาโรงเรียน ค. ระหว่างวันที่ ๑-๖ เมษายน ๒๕๓๗ ไม่มีบริษัทห้างร้านใดมาซื้อแบบประมูลการเลย จนในวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๗ มีบรรดาบริษัทห้างร้านต่าง มาขอซื้อแบบประมูลการจำนวน ๒๐ ชุด และส่งมอบซองซื้อผู้ซื้อแบบให้เจ้าหน้าที่ลงรายการในบัญชีซองแบบประมูลการ ภายหลังจากนั้นประมาณ ๒-๓ วัน นาย ข. ผู้บริหารโรงเรียน ได้สั่งการให้จัดทำบัญชีขายแบบประมูลการใหม่ โดยให้ลงรายการขายรูปแบบรายการกระฉวยวันที่เล็กน้อยไปเป็นวันละ ๓-๔-๕ ราย สำหรับโรงเรียน ผ. ในช่วงระหว่างวันที่ ๑-๑๐ เมษายน ๒๕๓๗ ที่ทำรูปแบบรายการ นั้น ไม่ปรากฏว่ามีผู้มาขอซื้อแบบประมูลการดังกล่าว จนกระทั่งก่อนหมดระยะเวลาขายรูปแบบรายการประมาณ ๒ วัน นาย ข. ได้สั่งการด้วยวาจาให้จัดทำบัญชีขายแบบประมูลการโดยมีรายชื่อผู้ซื้อแบบจำนวน ๒๐ ราย นอกจากนี้ ในการส่งประกาศประกวดราคาก็ปรากฏว่าไม่มีการส่งประกาศประกวดราคาไปเผยแพร่ถึงประชาสัมพันธ์จังหวัดแต่อย่างใด

๒. โรงเรียน ค. ปรากฏว่ามีผู้ซื้อเอกสารประกวดราคา ๘ ราย แต่ยื่นซองเสนอราคาเพียง ๓ ราย และได้ตกลงจ้างทั้งหุ้นส่วนจำกัด ก. ก่อสร้าง ในวงเงิน ๑๐,๗๖๔,๒๙๐ บาท จากการตรวจสอบผู้ซื้อรูปแบบรายการทั้ง ๗ ราย ปรากฏว่าทั้งหุ้นส่วนจำกัด ข. และทั้งหุ้นส่วนจำกัด ข. มีชื่อนาย น. และนาย ก. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดระเบียบ ซึ่งมีนามสกุลเดียวกันแต่ใช้ชื่อแบบประมูลการทั้ง ๒ ราย แต่ยื่นซองราคาเพียงรายเดียวในขณะเดียวกันทั้งหุ้นส่วนจำกัด ก. ก่อสร้างกับทั้งหุ้นส่วนจำกัด ป. ก็มีหุ้นส่วนผู้จัดกาที่มีนามสกุลเดียวกันแต่ยื่นซองราคาเพียงรายเดียว

เช่นกัน ผลที่สุด ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ.ก่อสร้าง เป็นผู้ได้งาน ในส่วนของหลักฐานการส่งประกาศประกวดราคา ปรากฏว่าไม่มีการประกาศประกวดราคาไปยังองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อสมท.) ซึ่งนาย ท. ผู้จัดการโรงเรียน ขอมริบว่า เป็นผู้จัดทำและส่งประกาศประกวดราคาด้วยตนเอง ทั้งรับว่ามีได้จัดส่งประกาศประกวดราคาไปยังองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ทั้งในจังหวัดและที่กรุงเทพมหานคร เพราะเข้าใจว่าส่งไปยังสถานีวิทยุกระจายเสียงจังหวัด และกรมประชาสัมพันธ์ ก็เพียงพอแล้ว

๓. โรงเรียน พ. ปรากฏตามหลักฐานบัญชีขายแบบรูปรายการว่ามีผู้ที่ไปแบบ จำนวน ๒๐ ราย โดยมีรายชื่อตรงกับบัญชีรายชื่อที่ผู้ซื้อแบบรูปรายการประกวดราคา ๓ โรงเรียนข้างต้น จำนวน ๑๗ ราย แต่มีผู้ยื่นซองเสนอราคาเพียง ๕ ราย และได้ตกลงว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. ก่อสร้าง โฉงเงิน ๑๐,๗๔๘,๐๔๗ บาท ซึ่งเจ้าหน้าที่ยืนยันว่ามีผู้มาซื้อแบบตามบัญชีขายแบบรูปรายการจริง แต่ไม่มีการจัดส่งประกาศประกวดราคาไปยังศูนย์รวมข่าวของจังหวัด ส่วน นาย ม. ผู้จัดการโรงเรียน ก็ยอมรับว่ามีได้ส่งประกาศประกวดราคาไปยังศูนย์รวมข่าวของจังหวัด และในส่วนที่ส่งไปยังกรมประชาสัมพันธ์ นั้นก็เป็นการมาหลังจากที่ได้ส่งไปยังหน่วยงานอื่นๆ แล้ว และมีได้ส่งโดยมีกล่องทะเบียนตามระเบียบด้วย

เมื่อเปรียบเทียบราคาค่าจ้างก่อสร้างโรงเรียน ๕ แห่ง ดังกล่าวข้างต้น กับโรงเรียนอีกสองแห่งที่มีการประกวดราคาโดยชอบแล้วปรากฏว่าราคาค่าจ้างก่อสร้างโรงเรียน ๕ แห่ง มีวงเงินสูงกว่า ๒ ล้านบาทเศษ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วมีมติ

๑. ที่มูลคามผิดทางวินัย นาย ข. ในฐานะผู้บริหารโรงเรียน ค. และ ฝ. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติด้อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๖ วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๕

๒. ที่มูลคามผิดทางวินัย นาย ท. และ นาย ม. ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติด้อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๘๕ วรรคสอง และ มาตรา ๘๕ วรรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๕

LIRT

ข้อสังเกต

ผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี ๒๕๕๑ ซึ่งได้ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ประกอบด้วยผลงานหลักอยู่ ๒ ประการ คือ ผลงานด้านป้องกัน และผลงานด้านปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และจากผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในรอบปีที่ผ่านมา ได้มีข้อสังเกตดังต่อไปนี้

๑. ด้านการป้องกัน

ในรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปีที่แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับปัญหาข้อละเมิด ๒ ประการ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การปฏิบัติงานด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น

ปัญหาทั้ง ๒ ประกอบด้วย ปัญหาที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจยังไม่ได้มีนโยบายหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งการป้องกัน การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ บางเรื่องที่คณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอประการหนึ่ง ปัญหาอีกประการ คือ ความล่าช้าของส่วนราชการในการพิจารณาให้ความเห็น

ชอบหรือไม่เห็นชอบกับมาตการป้องกัน การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นสมควรนำเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ส่วนราชการที่ เกี่ยวข้องไปดำเนินการต่อไป

มาถึงงบประมาณ ๒๕๔๑ นี้ ปัญหาที่ ส่วนราชการเกี่ยวข้อง ได้ปฏิบัติตามมาตการ ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบที่คณะ- รัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอเป็นประการใดนั้น เป็นกรณี ที่สมควรแก่การพิจารณาควรได้พิจารณาและนำมา ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาของส่วน ราชการผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ

จากคำตอบในกระทู้ทำให้ดูเหมือนว่าส่วน ราชการนั้นๆ ได้ดำเนินการหรือปฏิบัติตามมติ คณะรัฐมนตรีแล้ว แต่ถ้าพิจารณาในรายละเอียด จะเห็นได้ชัดว่าชัดเจนว่าในขณะหรือเวลานั้น ส่วนราชการที่ว่านี้ยังไม่ปฏิบัติตามที่เป็นไปตามมติ คณะรัฐมนตรี

ความจริงแล้วในการปฏิบัติตามมติคณะ- รัฐมนตรีนั้น คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ ได้มีมติไว้อย่าง ชัดเจนว่า “ให้ส่วนราชการกำกับเจ้าหน้าที่ให้คัด ปฏิบัติตาม มติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัด กรณี ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีได้ ให้ ขททบทวนมติ และหากฝ่าฝืนให้พิจารณาลงโทษ ทางวินัยทุกราย”

สิ่งสำคัญแก่ทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติงานด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการและสมควรได้นำมาพิจารณา ด้วย คือ ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับ ปัจจุบัน ได้ก่อให้เกิดความต้องการที่จะให้ ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบการ

ใช้อำนาจรัฐมากกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต

นอกจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว การประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยทัณฑ์ข่มขืนทางของ ราชการ กฎหมายว่าด้วยการลงทุนร่วมระหว่าง รัฐและเอกชน กฎหมายว่าด้วยการจัดการสิ่ง- แวดล้อม และอีกมาก ส่วนแต่แสดงถึงเจตจำนงที่ จะให้มีการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปด้วยความ โปร่งใส รวมไปถึงการก่อให้เกิดความรู้สึกต้อง การธรรมรัฐ

ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นแนว ทางที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานป้องกันการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่กำลัง ดำเนินการอยู่หรือจะได้นำดำเนินการต่อไป

แนวทางที่ว่านั้น คือ งานป้องกันการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จำเป็น ต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างมาตรฐานหรือ การกำหนดให้มีแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ที่มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ทุก ขั้นตอน การปฏิบัติหน้าที่ตามแนวทางนี้ จึงมีไ้ เป็นเพียงเพื่อป้องกันการทุจริตด้านเดียว แต่ต้อง เป็นมาตรฐานที่สามารถคุ้มครองผู้ปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความสุจริตได้อีกทางหนึ่งด้วย

การสร้างความคุ้มกันแก่ผู้สุจริตเป็นเรื่อง ที่ไม่อาจมองข้ามได้ และจะเป็นแนวทางหนึ่ง ที่ทำให้ผู้สุจริตสามารถดำรงความสุจริตไว้ได้ โดย ไม่หวั่นไหวต่อการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรมของผู้ มีอำนาจทั้งหลาย

๒. ด้านการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

จากการที่ได้เสนอข้อสังเกตด้านการ เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

ในรายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๑๓(๕) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ผ่านไปเป็นเวลา ๑ ปี กระแสสังคมยังคงมุ่งสู่พฤติกรรมในทางที่ไม่ถูกต้อง ไม่ควร มีการเสนอข้อมูลข่าวสารการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ปรากฏกันอย่างต่อเนื่อง สภาทนายความแห่งประเทศไทยได้เสนอในหมวดการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการ และการเมือง

สำนักงานเลขาธิการของรัฐบาลไทยได้ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในปัจจุบัน คงยากที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวในขณะนี้ให้หมดสิ้นไปได้ ทั้งที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็ได้พยายามหาทางที่จะใช้กลไกการและวิธีการป้องกันอย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้จะมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ และปริมาณของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีทั้งในส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไปก็ตาม โดยมุ่งเน้นสร้างค่านิยมที่ฝังรากลึกในจิตสำนึกของสังคมไทยให้กลับสู่สังคมที่ดี

สำหรับในส่วนของคุณธรรม ก็ได้วางมาตรฐานและเกณฑ์การวัดผลของสถาบันการศึกษาให้ยึดหลักเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหลักในการเรียนการสอน เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนได้เห็นความสำคัญของความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว วิชาคุณสาระโยชน์และทรัพย์สินของประเทศไทย ยกย่องและส่งเสริมคนดี พร้อมทั้งบังคับและต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งนี้ เพื่อหวังว่าเยาวชนจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าพร้อมที่จะพัฒนาสังคมและ

ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าในอนาคตต่อไป

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีการตรวจสอบอำนาจรัฐอย่างชัดเจน เพื่อกำหนดการปฏิบัติงานของราชการและการเมืองให้มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันรัฐก็ต้องจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ว่าราชการและพนักงาน หรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อกำหนดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย

ถึงแม้จะมีมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมให้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ แต่สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของแต่ละคน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จะต้องพึงสำนึกให้เห็นด้วยการปฏิบัติเป็นตัวอย่างก่อน และเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา ถึงแม้ว่าแล้วที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันในการที่จะจัดปัญหาการทุจริตไปจากสังคม เพื่อสร้างภาพพจน์ของประเทศชาติ โดยกำหนดเป็นนโยบายของรัฐให้มีการรณรงค์สร้างค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตตลอดทั้งให้ทุกสถาบันทั้งในส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชนร่วมมือและปฏิบัติตามอย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพื่อสร้างสังคมที่ดีของสังคมในการสนับสนุนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่จะมีผลบังคับใช้ในวันข้างหน้า และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบที่ปราชญ์จะให้ชาติ บ้านเมือง มีอายุยืนยาว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และคุณธรรมจริยธรรมที่มี

๑. สถานภาพปราบปราม

การปราบปรามผู้ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีการกล่าวกันโดยทั่วไปว่า ยิ่งปราบปรามมากยิ่งเท่าใด การทุจริตก็จะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเป็นเงาตามตัว ดังปรากฏชัดเท็จจริงตามข่าวสารและสื่อมวลชนทั่วไปว่า ในวาทะที่ผ่านมามีเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ส่อไปในทางมิชอบหลายวงการและทุกระดับชั้น ตั้งแต่ข้าราชการชั้นผู้น้อยไปจนถึงผู้บริหารระดับสูง เหตุที่เป็นไปจึงจูงใจให้เกิดปัญหาดังกล่าวว่า จะมาจากการขาดความสำนึกของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และการละเลยในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่เหล่านั้น แม้ว่าข่าวสารยุคสมัยนี้จะกว้างไกลและทันสมัย แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐเหล่านี้ก็จะเสี่ยงต่อการหาประโยชน์โดยมิชอบอยู่เสมอ จะด้วยเหตุผลเรื่องค่าครองชีพในสภาวะเศรษฐกิจของไทยที่เป็นลูกก็ไม่เป็นเหตุผลที่จะนำมาอ้างอิงได้ เหตุผลประการหนึ่งที่สามารถชวนให้ความสนใจก็คือ เป็นเพราะกลไกของกำหนดหน้าที่ในการปราบปรามยังไม่สมบูรณ์เพียงพอหรือไม่ จนเป็นเหตุให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยบัญญัติไว้เป็นหมวดหนึ่งในเรื่องการตรวจสอบการให้คำนำจากรัฐ มุ่งเน้นให้มีองค์กรที่เข้มแข็งในการตรวจสอบ โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้ชัดเจน ให้ความหวังแก่ประชาชนโดยทั่วไปว่าจะสามารถสกัดกั้นการทุจริตได้ระดับหนึ่ง

การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. หลังจากที่มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันประกาศใช้แล้ว ต้องปฏิบัติงานอยู่ใน ๒ ฐานะ คือ ในฐานะคณะกรรมการ ป.ป.ป. ซึ่ง

ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และในฐานะคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แม้ว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. จะต้องปฏิบัติหน้าที่ใน ๒ ฐานะก็ตาม ผลงานทางด้านปราบปรามตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็มีได้ผลน้อยลงแต่ประการใด แต่ผลงานที่ดำเนินการแล้วเสร็จนั้นบางส่วนมิได้ปรากฏในสื่อสารมวลชน ทำให้สาธารณชนไม่ทราบ จึงกล่าววิจารณ์กันว่า ป.ป.ป. ไม่มีผลงาน

งานปราบปรามเป็นงานที่สลับซับซ้อน จุดเริ่มต้นอาจจะเริ่มจากหนังสือร้องเรียนเพียงฉบับเดียว คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะต้องค้นหาหลักฐาน ทั้งพยานเอกสาร พยานวัตถุ และพยานบุคคล และประมวลเรื่องประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเป็นสำนวนการสอบสวน เพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย จึงเป็นเหตุให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. สลับซับซ้อนในบางเรื่อง นอกจากนั้นบางเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ส่งเรื่องไปหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการก็มิได้รับการตอบกลับลงเท่าที่ควร และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็ไม่อาจที่จะเข้าไปท้วงติงถึงอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนั้นได้ เช่นกรณีการออกหนังสือรับรองที่ ประโยชน์ทวีภักดิ์ที่ดินที่มีข้อสงสัยกฎหมาย เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการ ก็จะมีประสิทธิภาพต่ำ บางเรื่องก็พิจารณาขัดแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นเหตุให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไม่มีผลในทางปฏิบัติเท่าที่คาดหวัง เพราะติดขัดในปัญหา

๗๔๖

ดังกล่าว ด้วยเหตุปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ประชาชน
หน่วยงาน แม้กระทั่งผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องกับ
ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันในการปราบปรามการ
ทุจริตให้ลดน้อยลง โดยเฉพาะในยุคของข่าว
สารสมัยใหม่ สื่อมวลชนทุกสาขาทุกสถาบันจะ
ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ เผยแพร่สิ่งต่างๆ ที่
ไม่ถูกต้องให้สาธารณชนได้ทราบ

Legislative Institutional Repository of Thailand

อำนาจหน้าที่ และการจัดองค์กร

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีผลใช้บังคับเมื่อ ๔ มีนาคม ๒๕๑๘ และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ เมื่อ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๐ พระราชบัญญัตินี้ได้มอบหมายภาระหน้าที่ให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน และเพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้น

๑. อำนาจหน้าที่

๑. อำนาจ

พระราชบัญญัติ ป.ป.พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไข
Legislative Institutional Repository of Thailand
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ 111/11. (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ให้คณะกรรมการ ป.ป.พ.ศ. ๒๕๑๘
การหรือกรวมการตั้งประธานกรรมการมอบหมาย

มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ และเมื่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจได้รับหนังสือสอบถามแล้ว จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงที่ได้มีการสอบถามทุกครั้ง ภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม

ในการนี้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการชี้แจงข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสัปดาห์ ให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถามทราบก่อนวันสิ้นสุดกำหนดพร้อมกับเหตุผล โดยทบทวนระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสัปดาห์ แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนี้ที่สืบสวนและสอบสวนมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแจ้งให้บุคคลใดๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนี้

(๓) ดึงอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวน หรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๔) ในการพิจารณาสอบสวน ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้ส่งพิจารณา หรือพิจารณาเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนมาให้รายงานไปตั้งหน้ากรณรัฐมนตรีเพื่อทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาหรือเรียนสั่งพิจารณาหรือพิจารณา เพื่กรวยพิจารณาพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่กรณี

ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการ ตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

๒. หน้า

พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไว้ดังนี้

(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามราชการ วิธีการ และเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตมิชอบปฏิบัติหน้าที่ในวงราชการ

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการต่างๆ เพื่อกำกับและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) รายงานผลการปฏิบัติงานราชการตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อกรณรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีต่อไป

(๖) สืบสวนสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง

เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือมี
การกล่าวหาหรือเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระ
ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

๒. ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ต้องปฏิบัติงาน
อยู่ภายในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมาย
กำหนดไว้ดังนี้

(๑) การปฏิบัติงานของคณะกรรมการจะ
ต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประทุ
ษณ์ภายในวงราชการ

(๒) การสืบสวนสอบสวนการทุจริตหรือ
ประทุษณ์มิชอบจะกระทำได้เฉพาะแต่ผู้ที่เ็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐ กล่าวคือ เป็นข้าราชการหรือ
พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือมีเงินเดือน
ประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานใน
หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจผู้บริหารท้องถิ่น
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมายรวมถึง
กรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ
หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจด้วย เท่านั้น

(๓) คณะกรรมการไม่สามารถรับหรือยก
เรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

- เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จ
เด็ดขาดและนาคกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว เว้นแต่
เป็นกรณีที่มีผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่
ดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่
คณะกรรมการมีมูลความผิดไปหรือการดำเนินการ
ทางวินัยของผู้บังคับบัญชาไม่ถูกต้องหรือไม่
เหมาะสม

- เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของ

ศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาด
ในเรื่องนั้นแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นกรณีการ
ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระ
ผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๔) คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกเรื่องดัง
ต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาได้

- เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่
วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาหรือเรียนและ
คณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่วางทนาย
หลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวน
ต่อไปได้

- เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้น
เป็นการกระทำผิดวินัยของข้าราชการตามหลัก-
เกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- เรื่องที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ ซึ่ง
ไม่ระบุชานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการ
สืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๕) เรื่องใดที่คณะกรรมการไม่รับหรือ
ไม่ยกขึ้นพิจารณาตาม (๓) หรือ (๔) บั
คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้
ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา
ร้องเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้
คณะกรรมการทราบก็ได้

(๖) เมื่อสืบสวนสอบสวนแล้วได้ความว่า
เป็นการทุจริตหรือประทุษณ์มิชอบ ก็ชี้มูลความ
ผิดทางวินัยและหรือทางอาญา แล้วคณะกรรมการ
จะดำเนินการต่อไปดังนี้

ในกรณีที่มูลเป็นความผิดทางวินัย
ประธานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรี
ทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้
ดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความ
ผิดทางอาญาที่จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวน
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ

มูลความผิด

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สภาสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ประธานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและสั่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งทดแทนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญาที่จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติที่มูลความผิด

กรณีที่มีบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ร่วมกระทำความผิดในทางอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการก็จะชี้มูลความผิดทางอาญาแก่บุคคลนั้นด้วย ทั้งประธานกรรมการจะแจ้งเรื่องต่อพนักงานสอบสวนเป็นการประสานงานเพื่อดำเนินคดีต่อไป

(๓) ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) ผู้ใดจะเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติกรตามอำนาจหน้าที่มิได้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมอบหมายหรือเป็นการกระทำตามที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือพิจารณาสอบสวน

(๕) การแสวงหาพยานหลักฐานกระทำได้เพียงมีหน้าที่สืบเสาะบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนเท่านั้น จะเข้าไปตรวจค้น ยึด หรืออายัดพยานหลักฐานใดๆ เองไม่ได้

(๖๐) คณะกรรมการไม่มีอำนาจจับกุม การ

จับกุมผู้กระทำความผิดในกรณีทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการอาจขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจับกุมผู้ต้องหาดังกล่าวได้ ซึ่งต้องกระทำในลักษณะของการร่วมมือประสานงาน

๖. การวินิจฉัยข้อ

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่น สักไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน กับเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการที่จะแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ โดยจะต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์และความรู้ความชำนาญในวิทยาการหรือกิจการต่างๆ และการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนนั้น ยกเว้นก็จะต้องมีการมีส่วนร่วมผู้ตัวสหหนึ่งคน

ในใจสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประจำกองต่างๆ ดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายบริหารและปกครอง

(๒) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายมั่นคงและยุติธรรม

๔๓

(๓) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายเศรษฐกิจ

(๔) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายสังคม

(๕) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายทรัพยากรธรรมชาติ

(๖) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายรัฐวิสาหกิจ

(๗) คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ๑

(๘) คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ๒

(๙) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนการฉ้อโกง

(๑๐) คณะอนุกรรมการดำเนินการทางวินัยและคดี

(๑๑) คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน

(๑๒) คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัย

(๑๓) คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

(๑๔) คณะอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติคำนิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

(๑๕) คณะอนุกรรมการพิจารณาตอบแทนผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๖) คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ

๒. สำนักงาน ป.ป.ป.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ป.” มีอำนาจดังนี้ คือ

๑. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พระราชบัญญัติว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๒. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการหรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๔. การแบ่งส่วนราชการ

พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๖ กอง คือ

๑. สำนักงานเลขาธิการกรม

๒. กองวิจัยและวางแผน

๓. กองสืบสวนสอบสวน ๑

๔. กองสืบสวนสอบสวน ๒

๕. กองสืบสวนสอบสวน ๓

๖. กองสืบสวนสอบสวน ๔

โดยกองต่างๆ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) สำนักงานเลขาธิการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และราชการที่มีโต้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใด

โดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณ งานทะเบียนเอกสารสืบเกี่ยวกับเรื่องกลารหาข้อเรียนและอื่นๆ ตลอดจนงานจัดการประชุมของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยความสะดวกและงานเลขานุการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ การอาหาร สถานที่ และยานพาหนะของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ง) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานห้องสมุดงานวิทยุสื่อสาร และงานประสานงานและให้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวนของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองวิจัยและวางแผน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(ก) วิจัยและส่งเสริมการวิจัยเพื่อการเสนอแนะในการกำหนดนโยบายแผนแม่บทมาตรการและวิธีการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เสนอต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และคณะรัฐมนตรี ตลอดจนจัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทที่กำหนดไว้ รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด

(ข) เร่งรัดและติดตามผลการปฏิบัติงานตามมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานราชการตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลของคณะกรรมการต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร

(ค) พัฒนารูปแบบ รูปแบบ และวิธีการสำรวจและแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(ง) จัดระบบการสำรวจ การจัดเก็บ และการใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในสังกัด และเป็นศูนย์กลางของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(จ) ประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงาน ตลอดจนเผยแพร่กิจกรรมความดี ความก้าวหน้า และผลงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งดำเนินการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

๔๙

(๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓)-(๖) กองสืบสวนสอบสวน ๑-๕ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) สืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือแจ้งเบาะแส หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าร้ายรอยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(ข) ประสานงานและติดตามการดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีกับเจ้า-

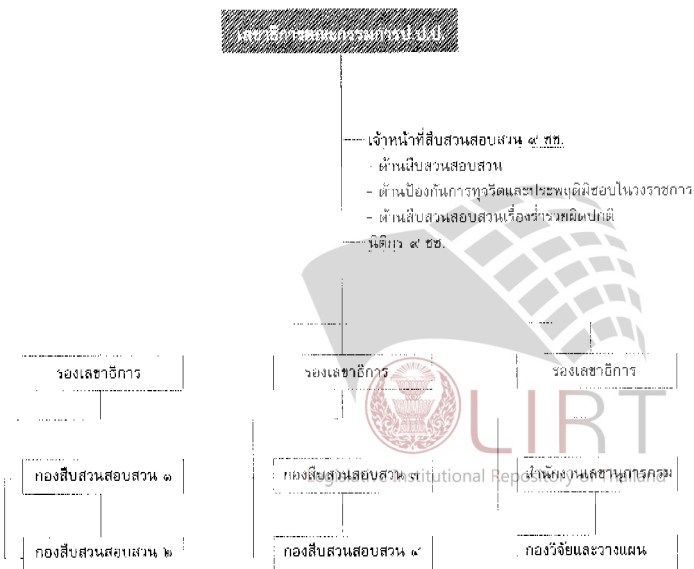
หน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(ค) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการเกี่ยวกับการสืบสวนและการดำเนินคดีของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ง) ปฏิบัติงานเลขานุการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

แผนภูมิการแบ่งงานและการจัดอัตรากำลัง (ระดับบริหาร)

งบประมาณ

ในใบบ่งประมาณ ๒๕๕๑ สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับอนุมัติเงินงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ เป็นจำนวนเงิน ๑๒๐,๕๖๓,๕๐๐ บาท จำแนกตามหมวดรายจ่าย ดังนี้

ก. งานบริหารทั่วไป

๑. เงินได้คืนและค่าจ้างประจำ	
๑.๑ เงินได้คืน	๑๓,๓๑๓,๐๐๐ บาท
๑.๒ ค่าจ้างประจำ	๕,๗๓๐,๕๐๐ บาท
รวม	๑๘,๐๔๓,๕๐๐ บาท
๒. ค่าตอบแทนให้สอยและวัสดุ	
๒.๑ ค่าตอบแทน	๒๒๕,๖๐๐ บาท
๒.๒ ค่าใช้สอย	๓,๗๗๒,๗๐๐ บาท
๒.๓ ค่าวัสดุ	๑,๕๕๐,๘๐๐ บาท
รวม	๕,๕๐๘,๑๐๐ บาท
๓. ค่าสาธารณูปโภค	๒,๕๑๐,๖๐๐ บาท
๔. ค่าครุภัณฑ์	๒๓๔,๐๐๐ บาท
๕. รายจ่ายอื่นๆ	๓๕๓,๕๐๐ บาท

ข. งานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๑. เงินเดือน	๑๕,๒๖๘,๕๐๐ บาท
๒. ค่าตอบแทนให้สอยและวัสดุ	
๒.๑ ค่าตอบแทน	๕,๕๖๘,๑๐๐ บาท
๒.๒ ค่าใช้สอย	๖,๓๗๕,๙๐๐ บาท
๒.๓ ค่าวัสดุ	๕๕๐,๐๐๐ บาท
รวม	๑๑,๔๙๒,๕๐๐ บาท
๓. ค่าครุภัณฑ์	๑๒๒,๖๐๐ บาท

ค. โครงการก่อสร้างอาคารจอดรถยนต์และที่ทำงาน

๓๓,๔๕๐,๐๐๐ บาท

อัตราค่าสิ่ง

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ สำนักงาน ป.ป.ป. มีกรอบอัตราค่าสิ่งเจ้าหน้าที่รวมทั้งสิ้น ๓๖๖ อัตรา ในจำนวนนี้เป็นข้าราชการ ๓๑๑ อัตรา ดำรงตำแหน่งดังนี้

สายงานบริหาร	๕ อัตรา
สายงานสืบสวนสอบสวน	๑๕๗ อัตรา
สายงานนิติกร	๕๕ อัตรา
สายงานบริหารทั่วไป	๒๒ อัตรา
สายงานบุคลากร	๘ อัตรา
สายงานการเงินบัญชีและพัสดุ	๑๑ อัตรา
สายงานธุรการ	๒๕ อัตรา
สายงานบันทึกข้อมูล	๓๐ อัตรา
สายงานประชาสัมพันธ์	
และโสตทัศนศึกษา	๕ อัตรา
สายงานตรวจสอบภายใน	๑ อัตรา
สายงานทางศิลป์	๑ อัตรา
รวม	๓๑๑ อัตรา
ลูกจ้างประจำ	๕๕ อัตรา

LIRT

ผลงาน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ดามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมาตรา ๓๒๑ วรรค ๑ บัญญัติว่า

“ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญนี้ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งต้องกระทำภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้”

ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวโดยมีผลงานดังต่อไปนี้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๗ บัญญัติว่า

“รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำ
มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรง
ตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงาน
หรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและ

ประพจน์มีทศก และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่”

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้แต่งตั้งและอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจรรยาบรรณของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อทำการศึกษา วิเคราะห์ รวบรวม

และดำเนินการจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมดังกล่าว เพราะหากเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนมีพื้นฐานยึดมั่นทางคุณธรรมและฝักใฝ่ในจริยธรรมที่ดีงาม ก็จะเป็นการป้องกันการทุจริตและประพจน์มีทศก และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดผลได้ ซึ่งขณัณเอยในระหว่างการดำเนินการ

๒. ด้านการปราบปราม

ผลงานด้านการปราบปรามการทุจริตตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีดังต่อไปนี้

ก. งานตรวจสอบทรัพย์สินผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๑. รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

๑.๑ กรณีเข้ารับตำแหน่ง	๑,๑๒๑ ราย
- นายกรัฐมนตรี	๒ ราย
- รัฐมนตรี	๑๐๔ ราย
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๓๙๓ ราย
- สมาชิกวุฒิสภา	๒๖๒ ราย
- ท้าราชการการเมืองอื่น	๓๒๐ ราย
๑.๒ กรณีพ้นจากตำแหน่ง	๒๘๖ ราย
- นายกรัฐมนตรี	๑ ราย
- รัฐมนตรี	๒๕ ราย
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑ ราย
- สมาชิกวุฒิสภา	๒ ราย
- ข้าราชการการเมืองอื่น	๒๐๔ ราย

๑.๓ กรณีพ้นตำแหน่งครบ ๑ ปี (ยังไม่มี)

๑.๔ กรณีตายระหว่างดำรงตำแหน่งหรือ

ตายก่อนยื่นบัญชีหลังพ้นตำแหน่ง

๓ ราย

๒. ประกาศเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีให้สาธารณชนทราบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๓ วรรคสอง

๒.๑ ประกาศเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่น

๑๓๓

- การนี้เข้ารับตำแหน่ง ๑๑๖ ราย
- การนี้พ้นจากตำแหน่ง ๖๙ ราย
- การนี้พ้นตำแหน่ง ๑ปี (ยังไม่มี)

๓. ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๑๙๓, ๒๑๙๔

- ๓.๑ ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินการนี้เข้ารับตำแหน่ง ๑,๑๒๑ นาย
- ๓.๒ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินการนี้พ้นจากตำแหน่ง ๒๗๖ ราย
- ๓.๓ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินการนี้พ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี - ราย
- ๓.๔ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินการนี้ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีหลังพ้นจากตำแหน่ง ๓ ราย
- ๓.๕ ทำรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองการนี้พ้นจากตำแหน่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา - ราย
- ๓.๖ ทำรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองการนี้ตาย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา - ราย
- ๓.๗ รับผิดชอบเท็จจริงการนี้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ - ข้าราชการการเมืองอื่น ๓๙ ราย

ข. งานได้ส่วนกรณีร่ำรวยผิดปกติตามรัฐธรรมนูญ

- ๑. ได้ส่วนข้อเท็จจริงเสนออัยการเป็นคำร้องขอให้ถอดถอนนายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด มัฟเทศการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๑(๑), ๓๐๘ - ราย
- ๒. ได้ส่วนข้อเท็จจริงเสนอศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรณีนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา

๑๙๓

ข้าราชการการเมืองยื่นญัตติกล่าวหาว่าข้าราชการผิดตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐๑ (๒), ๓๐๘

- ราช

๓. ด้านอื่นๆ

นอกจากผลงานด้านป้องกันและปราบปรามแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังได้ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๒๑ วรรค ๒ ที่บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามวรรคหนึ่งกำหนดระเบียบอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญนี้ ระเบียบดังกล่าวให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก่อนประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับได้จนกว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะผลใช้บังคับ” โดยมีผลดังต่อไปนี้

๑. ดำเนินการกำหนดระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ได้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแล้ว และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑

๒. ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่) พ.ศ. ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้อสังเกต

ดามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๒๑ บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ เป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้ นั้น ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยการ แสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จากการ ดำเนินการมีข้อสังเกต ดังนี้

ประมวลบท

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในหมวดของการตรวจลงนามการใช้ อำนาจรัฐ มีปัญหาในการศึกษา ทำความเข้าใจ บางบทบางมาตรามีปัญหาในการตีความได้ หลายกรณี เนื่องจากยังไม่มีความชัดเจน ประกอบ รัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นยังไม่มีความชัดเจน เกี่ยวกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่ว่าจะมีสำนักงาน ป้องกันและปราบปรามการทุจริตองค์กรเดียว หรือมี ๒ องค์กร คือ สำนักงานป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการด้วย ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่มีความ
 แน่ใจในสถานะภาพของตน

ด้านการดำเนินการ

จากข้อเท็จจริง บวกกว่ายังมีผู้ดำรง
 ตำแหน่งทางการเมืองที่ต้องแสดงบัญชีรายการ
 สินทรัพย์และหนี้สิน ไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องเป็นไป
 ตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ องค์กรที่มีข้อมูล
 สนับสนุนการปฏิบัติงานก็ให้ความร่วมมืออย่าง
 ล่าช้า หรือไม่สามารถหาข้อมูลที่ต้องการให้ได้
 ทำให้การตรวจสอบไม่สามารถดำเนินการให้ลุล่วง
 ไปได้ด้วยดี

สำหรับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกัน

และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน
 วงราชการ ซึ่งรับผิดชอบงานในส่วนนี้ มีจำนวน
 จำกัด ปริมาณงานในปัจจุบันมีมากกว่าอัตรา
 เจ้าหน้าที่ที่จะต้องมีการทั้งการตรวจสอบผู้ดำรง
 ตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม
 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 และประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งมีลักษณะ
 งานที่แตกต่างกัน

จากข้อสังเกตดังกล่าว หากด้วยทกฏ-
 หมายมีความชัดเจนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 มีจิตสำนึกที่ดีสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งรัฐ-
 ธรรมนูญ สังคมมีส่วนในการสนับสนุน ที่แนะ
 เื่ออำนวยความสะดวกป้องกันการทุจริต บุคลากรที่
 ปฏิบัติหน้าที่มีขวัญและกำลังใจที่ดีแล้ว การแก้ไข
 ปัญหาสังคมในส่วนนี้ก็น่าจะมีทิศทางที่เด่นชัด
 ขึ้นได้

อำนาจหน้าที่ และการจัดองค์กร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ ได้บัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดังนี้

๑. อำนาจ

(๑) เรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด

(๒) เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ

(๓) ทลให้ศาล พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใด เพื่อประโยชน์แห่งการได้ส่วนหรือพิจารณาได้

(๔) แต่งตั้งบุคคล คณะบุคคล หรือเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มีมอบหมาย

(๕) สั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่อื่นของ

รัฐดำเนินการใดๆ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่

(๖) ฟ้องคดีหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในกรณีที่ไม่เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกฤษฎีกาสูงสุดและแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นพิจารณาแล้วไม่อาจหาข้อยุติได้

๒. หน้าที่

(๑) ได้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจเสนอต่อวุฒิสภากรณีมีการร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ทั้งนี้ให้รวมถึงผู้พิพากษาหรือตุลาการ พนักงานอัยการหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตออกจากตำแหน่ง

(๒) ได้สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกรณีมีผู้กล่าวหาหรือเรียนนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองนั้นว่าร้ายว่ผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่นและให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวหรือบุคคล

อื่นเป็นตัวการ ใช้หรือผู้สนับสนุน

(๓) ได้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลร้ายว่ผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๔) ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่คณะกรรมการกำหนดตามบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบที่ได้ยื่นไว้

(๕) ราชงานผลการตรวจสอบ และผลการปฏิบัติหน้าที่ที่พร้อมข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ทุกปี และนำรายงานนั้นออกพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

(๖) ดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

๓. การจัดองค์การ

รัฐธรรมนูญบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน่วยธุรการของคณะกรรมการที่เป็นอิสระโดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ การแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและวุฒิสภา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม

๙๙๖

การทุจริตแห่งชาติมีอิสระในการบริหารงานบุคคล
งบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่
กฎหมายบัญญัติ

ขณะนี้คณะรัฐมนตรีได้รับหลักการ
กฎหมายจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว โดยมี
ระบบการบริหารแบบราชการและเป็นหน่วย-
ราชการอิสระขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่
พรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อสภาแล้ว รูป
แบบขององค์กรเป็นหน่วยงานของรัฐที่เ็นอิสระ
ไม่ใช่ระบบราชการ ซึ่งจะออกมาในรูปแบบใดขึ้น
อยู่กับฝ่ายนิติบัญญัติ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคผนวก

รายชื่อเอกสารที่แนบมา

๑๐๑

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่ยุติสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าหน้าที่ยของรัฐ” หมายความว่า ตำแหน่งหรือตำแหน่งงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีตำแหน่ง หรือมีเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการอนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจด้วย

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๐๓

๕๕ “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขานุการและข้าราชการในสังกัดสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเลขานุการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ที่คณะกรรมการได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ป.” ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการทั้งสิ้นไม่เกินยี่สิบห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคนกับเลขานุการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ประธานกรรมการและกรรมการให้แต่งตั้งโดยพระบรมราชโองการจากบุคคลซึ่งมีความที่กล้าหาญและมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่างๆ ด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๕ ประธานกรรมการและกรรมการต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้จัดการ กรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน หรือลูกจ้างของบุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การใดๆ ซึ่งดำเนินธุรกิจเพื่อค้ากำไร

มาตรา ๖ ประธานกรรมการและกรรมการให้อยู่ในตำแหน่งมีกำหนดสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้สมัยวาระหนึ่ง แต่จะแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้

“ในกรณีที่วาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการได้สิ้นสุดลงในระหว่างปิดสมัยประชุมรัฐสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ ให้วาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าวขยายออกไปจนกว่าประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๗ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ลาออก
- (๒) มีพระบรมราชโองการให้ออกด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑ มาตรา ๓

๕๗ มาตรา ๖

๑๐๖

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดสุทโธทหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ อาจมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้แทนแทนด้วยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร ประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ในกรณีนี้กฎในตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการหรือกรรมการที่ตนแทน

“เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้แทนตามวาระสอง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งเสนอถวายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อรักษาการในตำแหน่งประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมทุกครั้งต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงที่ขาด

มาตรา ๑๐ ให้มีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ป.” มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นที่มาของมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่นๆ

มาตรา ๑๑ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานก็ได้

การแต่งตั้งเลขาธิการดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร

“มาตรา ๑๒ เลขาธิการจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเป็นเวลานานกว่าสี่ปีได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๕

*มาตรา ๖

๑๐๕

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ วรรคสองและมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง มาใช้บังคับแก่เลขาธิการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

“(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

“(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๓

(๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้กล่าวหาหรือเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการทั้งวางแผนงานโครงการของส่วนราชการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป

“มาตรา ๑๓ ทวิ เรื่องดังต่อไปนี้ห้ามมิให้คณะกรรมการรับหรือเรียกขึ้นพิจารณา

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการได้อนุญาตเสร็จเด็ดขาดและนายรัฐมนตรีรับทราบแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นการค้าเงินการตามมาตรา ๑๙ แห่ง

(๒) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดในเรื่องนั้นแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่เป็นการค้าเงินการตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๒๑ ตริ

“มาตรา ๑๓ ตริ เรื่องดังต่อไปนี้คณะกรรมการจะไม่รับหรือเรียกขึ้นพิจารณาก็ได้

(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาหรือเรียนและคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

Legislative Institutional Repository of Thailand

“๑๐” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗

๑๓. ๑๒ มาตรา ๘

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มั่นคงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) เรื่องที่มีลักษณะเป็นเบ็ดเสร็จที่ ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนต่อไปได้

มาตรา ๑๓ จดว่า เรื่องใดที่คณะกรรมการไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณาตามมาตรา ๑๓ ทวิ หรือมาตรา ๑๓ ตวิ (๑) ทวิ (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มาตรา ๑๔ การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งประธานกรรมการมอบหมายมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อทราบถึงเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนี้ที่สืบสวนและสอบสวนมาให้ข้อคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณา หรือแจ้งให้บุคคลใดๆ ดังกล่าวไว้แก่ยกคำ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเพื่อการนั้น

การส่งหนังสือเรียก ให้นำไปส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน แก่ผู้มีอำนาจ หรือสำนักงานของผู้รับ

กรณีนำไปส่ง เมื่อผู้ส่งไม่พบผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดที่มีอายุเกินสิบปีซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักงานของผู้รับก็ได้

มาตรา ๑๔ ทวิ เมื่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจได้รับหนังสือสอบถามตามมาตรา ๑๔ (๑) แล้ว ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ ที่ได้มีการสอบถามทุกครั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔

มาตรา ๔

๑๐๗

ในกรณีที่มีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการที่แจ้งข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสิบวัน ให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถามทราบก่อนวันสิ้นกำหนด พร้อมกับเหตุผลโดยขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการจะตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

“๕” คณะกรรมการต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่าง ๆ

“๖” การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีกรรมการร่วมอยู่ด้วยหนึ่งคน และอนุกรรมการนั้นต้องไม่มีลักษณะดังกล่าตามมาตรา ๕ และไม่มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๗ ยกเว้น (๒)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดๆ ห้ามมิให้กรรมการหรืออนุกรรมการผู้นั้นร่วมในการสืบสวนหรือสอบสวนเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๗ ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ต้องแสดงสัตย์ปฏิญาณและหนังสือของตนต่อนายกรัฐมนตรีตามรายการ วิธีการ และกำหนดเวลาที่กฎกระทรวงกำหนด

“๑” มาตรา ๑๗ ทวิ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องกล่าวหาเรียงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาสอบสวนโดยไม่ชักช้า และก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติว่าเรื่องดังกล่าวผู้นั้นกระทำความผิดจะต้องแจ้งตั้งกล่าวหาเรียงยื่นให้ผู้แทนทราบ และให้โอกาสแก่ผู้นั้นที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเรียงเรียนด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการพิจารณาสอบสวน เพื่อให้ได้ความจริง และยุติธรรม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี

LIR

“๕” “๖” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๐

“๗” มาตรา ๑๑

“มาตรา ๑๘ ในการพิจารณาสอบสวนตามความในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการเห็นว่าการมีเหตุสมควรควรให้ส่งพิพาทการพิทักษ์งานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกร้องกล่าวหาหรือยื่นขอให้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกร้องกล่าวหาหรือยื่นขอให้ส่งพิพาทการพิทักษ์งาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการและให้ถือว่าเป็นการส่งพิพาทการพิทักษ์งานตามกฎหมาย จะเทียบหรือลบล้างคำที่ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกร้องกล่าวหาหรือยื่นขอให้ให้นำบทบัญญัติ ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการส่งให้กลับเข้ารับราชการหรือกลับเข้าทำงานเพราะถูกส่งพิพาทการพิทักษ์งานตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นมาไว้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีนี้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบว่าด้วยการผ่านตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรมเพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบว่าด้วยการผ่านตุลาการ

“มาตรา ๑๙ เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สภาสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายใต้งานวันแรมแปดวันที่คณะกรรมการมีมติตามมาตรา ๑๗ หรือ

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่า เรื่องที่สภาสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าว มีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้ประธานกรรมการรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญาให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวน ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาสามวาระครึ่ง

ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง ถ้ามีความจำเป็นคณะกรรมการกลางกฎหมายให้ขยายระยะเวลาออกไปอีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันก็ได้ เมื่อเห็นว่ามีเหตุสมควรสมควร

“มาตรา ๑๙ ทวิ เมื่อผู้บังคับบัญชาของผู้ที่ของรัฐได้รับแจ้งเรื่องตามมาตรา ๑๙ แล้ว ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนทางวินัย หรือต้องดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการประการใดไปบ้างแล้ว ให้แจ้งคณะกรรมการทราบผลทุกสามสิบวัน

LIBRARY

๑๐๙

ในการสอบสวนทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการมาใช้เป็นหลักในการสอบสวน และห้ามถามเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนด้วย และในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นขัดแย้งกับมติของคณะกรรมการ ก็ให้แสดงเหตุผลไว้ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นด้วย

^{๒๙}มาตรา ๑๙ ตริ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๙ ทวิ แล้ว ต้องสั่งดำเนินการตามคำแนะนำที่ต่อไปโดยเร็ว

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตามต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบห้าวัน

^{๓๐}มาตรา ๑๙ จัตวา ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทริ หรือมาตรา ๑๙ ตริ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัย

^{๓๑}มาตรา ๑๙ เบญจ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๙ ทวิ หรือคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๙ ตริ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีที่จำเป็นจะสั่งให้กองกลางบริหารงานบุคคลพิจารณาดำเนินการตามคำแนะนำที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

^{๓๒}มาตรา ๒๐ เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการหรือมีบางกล่าวหาหรือเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดรั่วรั่วผุดผัดหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเบื้องต้นก่อนว่าพฤติการณ์หรือเรื่องที่กล่าวหาหรือเรียนนั้นมียุทธวิธีที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งได้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๓ ไว้แล้ว ให้คณะกรรมการนำรายการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย

LIRT

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติตามวรรคหนึ่งว่าพฤติการณ์พ้องเคียงกับกล่าวหาจริงเรียนมีมูลเพียงพอที่คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อทราบลึกเท็จจริงต่อไป ในการสืบสวนสอบสวนนี้คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้กรรมการ อนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดดำเนินการแล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

^{๒๕๖} มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาผลการสืบสวนสอบสวนตามมาตรา ๒๐ แล้ว มีมติว่ากระทำความผิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรั่วรัวรั่วผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้คณะกรรมการสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตนตามรายการ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการได้รับรายการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนหรือมอบอำนาจให้กรรมการหรืออนุกรรมการดำเนินการสอบสวนและให้หาความในมาตรา ๑๙ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

^{๒๕๖} มาตรา ๒๑ ทวิ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๑ แล้ว หากพิจารณาวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรั่วรัวรั่วผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และไม่สามารถชี้แจงได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ให้ถือว่าผู้ให้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และให้คณะกรรมการแจ้งให้พนักงานกัยการดำเนินการเพื่อปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ตี แล้วเสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งหรือดำเนินการให้มีการสั่งลงโทษ ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการแจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มติของคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าผู้ยื่นคำร้องผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามวรรคหนึ่งต้องมิฉะนั้นเสียไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

^{๓๓๖} มาตรา ๒๑ ตีรับบททรัพย์สินที่คณะกรรมการมีมติว่าเป็นทรัพย์สินที่ว่างเปล่าปกติหรือเพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามมาตรา ๒๑ ทวิ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลโดยไม่ชักช้าเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้จะสามารถนำพยานหลักฐานมาแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ ในกรณีนี้ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งสมควรทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการเสนอความเห็นไปยังคณะกรรมการโดยเร็ว เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบด้วยก็ให้ดำเนินการตามความเห็นของพนักงานอัยการ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ให้แจ้งพนักงานอัยการทราบเพื่อยื่นคำร้องต่อไป)

^{๓๓๗} มาตรา ๒๑ จัดว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มทรัพย์สินในพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๗ ทวิ ในกรณีที่เป็นการผิดอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่มิใช่การเพิ่มทรัพย์สินผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการได้มีมติให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๐ แล้ว แม้ภายหลังผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วด้วยเหตุอื่นนอกจากตาย ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น พนักงานอัยการ นายกรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตุลาการแล้วแต่กรณี ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการอนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๑๓

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐
เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ถึงมาตรา ๑๕ ได้พิมพ์ข้อความที่แก้ไขเพิ่มเติมไว้แล้วในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๑๑๑

มาตรา ๑๖ บรรดาเรื่องกล่าวหาหรือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการแต่งตั้งตำแหน่งกลางประจำกรมการ การมการ เหล่านี้ทางและรองเลขาธิการ และกำหนดตั้งผู้รักษาการแทนในกรณีที่ประธานกรรมการและเลขาธิการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รวมถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ และขั้นตอนวิธีการในการสืบสวนสอบสวนและพิจารณาชี้มูลความผิดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ผลอย่างจริงจัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๒๑๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๖)

๑๑๕

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายการ วิธีการ และเวลาในการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่กระปโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งหมด หรือบางส่วน หรือบางคนแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามคำสั่งดังกล่าวปฏิบัติตามนี้

(๑) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอยู่ในวันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรี

(๒) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับการบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งภายหลังที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่มี

คำสั่งแต่งตั้งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่ง หรือในหน้าที่คำสั่งให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่รายงานรายการสินทรัพย์และหนี้สินได้ภายในเวลาที่กำหนด และได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลา โดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็นให้ปรากฏ ถ้าผู้มีหน้าที่รับแทนแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๘ พอใจในเหตุแห่งความจำเป็นนั้น อาจขยายระยะเวลาตาม (๑) หรือ (๒) ได้หนึ่งครั้ง เป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และให้รายงานให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ผู้ใดฟ้องคดีอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้ผู้นั้นแนบงารายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่ถูกฟ้องคดีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ถูกฟ้องคดี

มาตรา ๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ที่ตั้งแสดงแสดงสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวแล้ว แต่ยังคงมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ ให้ผู้นั้นแนบงารายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่พ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๐ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แล้ว ผู้ใดจะพ้นจากตำแหน่งเพราะเกษียณอายุหรือพ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติกฎหมายหรือเพราะลาออกจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในขณะนั้นก่อนวันที่จะพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

มาตรา ๑๑ การแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน ให้ทำตามแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

สินทรัพย์และหนี้สินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแสดงรายการ ให้รวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินในต่างประเทศและที่มิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย

มาตรา ๑๒ การแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามพระราชบัญญัติการนี้ต้องทำเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกันและให้ผู้นั้นแสดงสินทรัพย์และหนี้สินใส่ซองปิดผนึกและต้องลงลายมือชื่อกำกับไว้บนรอยผนึกทั้งสอง และให้ยื่นต่อผู้มีหน้าที่รับแทนแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ให้ยื่นต่อนายกรัฐมนตรี

(๒) สำหรับข้าราชการฝ่ายตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงยุติธรรม

๑๑๗

(๓) สำหรับข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๔) สำหรับข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้ยื่นต่อเลขาธิการรัฐสภา

(๕) สำหรับข้าราชการประเภทอื่นนอกเหนือ (๑) ถึง (๔) ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป รวมตลอดถึงกรรมการและอนุกรรมการของส่วนราชการ ให้ยื่นต่อปลัดกระทรวงเจ้าสังกัด

(๖) สำหรับผู้ว่าการผู้อำนวยการผู้จัดการของหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล ถึงการที่เป็นของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้น และหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของ ให้ยื่นต่อรัฐมนตรีที่รัฐวิสาหกิจดังกล่าวสังกัดอยู่

(๗) สำหรับข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานและลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ นอกจากที่กล่าวใน (๕) และ (๖) ให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาของตนซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือกรม หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี

(๘) สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนอกเหนือที่กล่าวใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้ยื่นต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือต่อผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้ผู้มีหน้าที่รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ส่งลายมือที่กำกับไว้ที่หน้าซอง และส่งแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวหนึ่งฉบับให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นสุดกำหนดระยะเวลาที่ต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี ส่วนอีกหนึ่งฉบับให้เก็บเป็นเอกสารลับในรอกการไว้ ณ สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดทบวง สำนักงานของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม หรือ ณ สำนักงานของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่ผู้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินนั้นสังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี

เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้ยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินแต่เพียงตำแหน่งเดียว

มาตรา ๙ เมื่อได้รับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๘ แล้ว ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการกำกับใส่ซองปิดผนึกกำกับหนึ่ง และส่งลายมือที่กำกับไว้บนรอกฉบับที่สองของซองและเก็บไว้เป็นเอกสารลับในรอกการ ณ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๑๑๘

การเปิดผนึกของแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดให้กระทำได้ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เฉพาะเมื่อมีการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐจะพ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายตรา ๖

มาตรา ๑๐ ในการยื่นแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินพ้นจากตำแหน่งที่ตั้งแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หรือหน่วยงานที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สินแล้ว เป็นเวลาห้าปีจะจัดการทำลายแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามระเบียบของทางราชการได้

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตันสุสานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้เป็น ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่า เพื่อยกระโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามกฎหมายว่าด้วยการ ฎีกา และเวลาที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๖๓ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๘)

๑๒๑๙

**พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙**

พ.ร.ก. - ๒ - ๒๖๖

**ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๙
เป็นปีที่ ๙๑ ในรัชกาลปัจจุบัน**

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๙”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๒๐

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกอริบัยแบบการรายการ (๒) ของแบบแสดงรายการสิทธิบัตรและ
หนังสือ ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสิทธิบัตรและหนังสือของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔
และให้ใช้ตัวอย่างแบบการรายการ (๒) ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากตามแบบแสดงรายการสิทธิบัตร
และหนังสือท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสิทธิบัตรและหนังสือของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๒๔
กำหนดให้ผู้ยื่นแบบต้องแนบสำเนาเอกสารหลักฐานสิทธิบัตรและหนังสือ ซึ่งทำให้การยื่นแบบยาก
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานในการยื่นแบบแสดงรายการสิทธิบัตรและหนังสือ
ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้ผู้ยื่นแบบสามารถแนบเอกสารหลักฐานดังกล่าวได้ทั้งสำเนาการแนบ
สำเนาเอกสารหลักฐานสิทธิบัตรและหนังสือ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๒๑๒ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๒๔)

ลับ

แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน

ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๔

๑๕๒๒

ลับ

แผ่นที่ ๑ ใน.....แผ่น

แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน

ท้ายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้ยื่นแบบ : ชื่อและชื่อสกุล.....วัน เดือน ปีเกิด.....อายุ.....ปี
ตำแหน่ง.....สังกัด.....
วัน เดือน ปีที่ได้รับแต่งตั้ง.....

ที่อยู่ปัจจุบัน : เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....
บ้าน.....

บิดา : ชื่อและชื่อสกุล.....☐ มีชีวิตอยู่ อายุ.....ปี ☐ตาย
ที่อยู่.....อาชีพ.....

มารดา : ชื่อและชื่อสกุล.....☐ มีชีวิตอยู่ อายุ.....ปี ☐ตาย
ที่อยู่.....อาชีพ.....

คู่สมรส : ชื่อและชื่อสกุล.....☐ มีชีวิตอยู่ อายุ.....ปี ☐ตาย
อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สถานที่ทำงาน.....
ได้แก่.....มารดาชื่อ.....

บุตร : บุตรในสมรส.....คน บุตรนอกสมรสที่รับรองแล้ว.....คน บุตรบุญธรรม.....คน
รวม.....คน คือ

ลำดับที่	ชื่อ สกุล	อายุ	ที่อยู่และที่ทำงาน
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			
๖.			
๗.			
๘.			

หมายเหตุ.....

๑๒๓

ลับ

แผ่นที่ ๒ ใน.....แผ่น

รายได้	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
รายได้ประจำจากทางราชการ		
(๑)		
(๒)		
(๓)		
รายได้ประจำอื่นๆ		
(๑)		
(๒)		
(๓)		
รวมรายได้		

รายได้ประจำจากทางราชการ ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เป็นต้น

รายได้ประจำอื่นๆ ได้แก่ ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า เป็นต้น

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๒๔

ลับ

แผ่นที่ ๓ ใน.....แผ่น

ข้าพเจ้าขอแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่.....ตามรายการดังนี้

สำหรับบัญชี	จำนวนเงิน/มูลค่า ณ วันขึ้นแบบ (ราคาประเมิน) (บาท)	หมายเหตุ
๑. เงินสด (เฉพาะกรณีที่มีเงินสดเกินหนึ่งแสนบาทในวันกรณ รายการ)		
๒. เงินฝาก		
๒.๑ โฉนดการพาณิชย์.....		
๒.๒ ในสถาบันการเงินอื่น.....		
๓. เงินลงทุน		
๓.๑ หลักทรัพย์รัฐบาลและที่รัฐบาลค้ำประกัน.....		
๓.๒ หลักทรัพย์จดทะเบียนและที่อนุญาต.....		
๓.๓ หลักทรัพย์อื่น.....		
๔. เงินให้กู้ยืม.....		
๕. ที่ดิน.....		
๖. โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง.....		
๖.๑ บ้านอาศัย.....		
๖.๒ สิ่งปลูกสร้างอื่น.....		
๗. ยานพาหนะ.....		
๘. สิทธิและสัมปทาน.....		
๙. สินทรัพย์อื่น.....		

รวมสินทรัพย์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลับ

๑๒๕

ลับ

แผ่นที่ ๘ ใน.....แผ่น

หนี้สิน	จำนวนเงิน ณ วันค้นแบบ (บาท)	หมายเหตุ
๑. เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคาร.....		
๒. เงินกู้จากสถาบันการเงินอื่น.....		
๓. หนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ.....		
๔. หนี้สินอื่น.....		
รวมหนี้สิน		

ข้าพเจ้ามีสินทรัพย์มากกว่าหนี้สิน/
มีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์

.....บาท

คำรับรอง ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายงานสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงไว้ข้างต้นนี้ถูกต้องและตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นบัญชี
(.....)
วัน เดือน ปีที่ยื่น.....

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลับ

๓๒๖

ลับ

คำอธิบายการกรอกรายการ (๑)

๑. สันทรัพย์ในข้อ (๑) ถึง (๙) ให้หมายความรวมถึงสันทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครองของผู้ยื่นแบบที่มีอยู่ภายในและภายนอกราชอาณาจักร และทั้งที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่นด้วย หมายความว่าและตัวอย่างของสันทรัพย์และหลักฐานที่ต้องแนบมาด้วยปรากฏในคำอธิบายการกรอกรายการ (๒)

๒. สันทรัพย์ข้อ (๙) ให้หมายถึงสันทรัพย์อื่นๆ ที่มีค่าตอบแทนเป็นเงินด้วยความหมายและตัวอย่างของสันทรัพย์และหลักฐานที่ต้องแนบมาด้วยปรากฏในคำอธิบายการกรอกรายการ (๒)

๓. สันทรัพย์อื่นๆ ตามข้อ (๙) ได้แก่ ทรัพย์สินอื่นนอกเหนือจาก (๑) (๙) ทั้งนี้ เฉพาะที่มีมูลค่าหน่วยละห้าหมื่นบาทขึ้นไป

๔. ในกรณีที่ผู้ยื่นแบบเป็นเจ้าของหรือมีสิทธิร่วมในสันทรัพย์รายการใด เช่น ในฐานะเป็นคู่สมรสหรือเจ้าของร่วม ให้กรอกรายการที่มูลค่าเงินของทรัพย์สินรายการนั้นพร้อมทั้งฐานะของผู้ยื่นแบบ

๕. ถ้ารายการข้อใดไม่พอกรอก ให้ข้าราชการเพิ่มเติมแนบท้ายแบบแสดงสันทรัพย์และหนี้สิน พร้อมทั้งหมายเหตุไว้ในตอนท้ายของข้อนี้ว่า มีรายการเพิ่มเติมแนบท้ายด้วย

๖. หนี้สินตามข้อ (๑) ถึง (๔) หมายถึงหนี้สินของผู้ยื่นแบบทั้งที่เป็นหนี้ภายในและนอกราชอาณาจักร หมายความว่าและตัวอย่างของหนี้สิน และหลักฐานที่ต้องแนบมาด้วยปรากฏในคำอธิบายการกรอกรายการ (๒)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลับ

အုပ်

Legislative Institutional Repository of Thailand

গণনা

अप

ลำดับ	ประเภทสิทธิทรัพย์สิน	ตัวอย่าง	หลักฐานแนบหรืออ้างอิง
๕	ที่ดิน		สำเนาหรือภาพถ่ายโฉนด หรือหนังสือรับรองการเช่าประโยชน์ หรือหนังสือมอบสิทธิหรือครอบครอง หรือทะเบียนโฉนด หรือหนังสือรับรองการเช่าประโยชน์ หรือหนังสือแสดงสิทธิประโยชน์ครอบครอง และตรวจเช็คที่ดินของที่ดิน
๖.๑	บ้านอาศัย	บ้านที่ใช้เช่าอยู่ (รวมคอนโดมิเนียม)	สำเนาหรือภาพถ่ายโฉนด หรือหนังสือรับรองการเช่าประโยชน์ หรือหนังสือแสดงสิทธิหรือครอบครอง หรือทะเบียนโฉนด หรือหนังสือรับรองการเช่าประโยชน์ หรือหนังสือแสดงสิทธิครอบครอง หากสร้างบนที่ดินของผู้อื่นแบบ
๖.๒	รถจักรยานยนต์	บ้านเช่า-อาศัยไปเช่า หรือเช่าไปเช่า	สำเนาหรือภาพถ่ายโฉนด หรือหนังสือรับรองการเช่าประโยชน์ หรือทะเบียนโฉนด หรือหนังสือรับรองการเช่าประโยชน์ หรือหนังสือแสดงสิทธิครอบครอง หากสร้างบนที่ดินของผู้อื่นแบบ
๗	ยานพาหนะ	รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์	สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียน หรือระบุหมายเลขทะเบียน
๘	สิทธิและสิ่งปลูกสร้าง	สิทธิในที่ดิน สิทธิในสิ่งปลูกสร้าง	สำเนาหรือภาพถ่ายโฉนด หรือภาพถ่ายสิทธิหรือระบุสิทธิเช่าหรือแสดงสิทธิ
๙	สินทรัพย์อื่น ๆ		

အုပ်

สืบ

ลำดับ	ประเภทสิทธิทรัพย์สิน	ตัวอย่าง	หลักฐานแบบหรืออ้างอิง
๑	เงินฝากกับบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคาร	เงินเบิกเกินบัญชีกับบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์	สำเนาหรือภาพถ่ายสัญญาเงินกู้ หรือระบุหมายเลขสัญญาเงินกู้ ปีที่ และชื่อธนาคารผู้ให้กู้
๒	เงินฝากธนาคารเพื่อการออม	เงินกู้จากบริษัท, เงินฝากธนาคาร, เงินฝาก และหลักทรัพย์ เงินกู้ยืมจากบริษัทประกันภัย เงินกู้จากบริษัทเครดิตฟองซิเอร์	สำเนาหรือภาพถ่ายสัญญาเงินกู้ หรือระบุหมายเลขสัญญาเงินกู้ ปีที่ และชื่อสถาบันการเงินผู้ให้กู้
๓	หนังสือที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ	โฉนดที่ดินหรือหนังสือจากบุคคล หรือวิธีการ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินข้างต้นที่ทำขึ้น หนังสือ	สำเนาหรือภาพถ่ายสัญญาเงินกู้ หรือหลักฐานอื่นๆ ที่ แสดงการเป็นลูกหนี้
๔	หนังสืออื่น	หนังสืออื่นที่มิใช่หลักฐานเป็นหนังสือ	

สืบ

๑๒๔

๑๓๖๐

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของประธานกรรมการ กรรมการ อธิบดีกรมการ และเจ้าหน้าที่ ให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และในวันที่จะพ้นจากตำแหน่ง ตามแบบแนบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามข้อ ๑ ให้ทำยื่นเป็นสองฉบับ โดยวิธีการดังนี้

- (๑) สำหรับกรรมการ อธิบดีกรมการ รวมทั้งเลขาธิการ ให้ยื่นไว้กับประธานกรรมการ เป็นเอกสารลับในราชการ
- (๒) สำหรับเจ้าหน้าที่ ให้ยื่นไว้กับเลขาธิการ เป็นเอกสารลับในราชการ

การยื่นดังกล่าวข้างต้น ให้ยื่นภายในกำหนดสามสัปดาห์ นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

ให้ประธานกรรมการรวบรวมต้นฉบับแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินข้างต้น พร้อมทั้งแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของประธานกรรมการเอง ส่งคืนนายกรัฐมนตรี ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสอง ส่วนคู่มือให้เลขาธิการเก็บไว้ที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

สินทรัพย์และหนี้สินที่ประธานกรรมการ กรรมการ อธิบดีกรมการ และเจ้าหน้าที่ต้องแสดงตามกฎกระทรวงนี้ ให้รวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินในต่างประเทศ และที่มีได้เป็นความลับของบุคคลนั้นๆ ด้วย

เมื่อนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว ให้เก็บรักษาแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินข้างต้นไว้ในสภาพผนึกซอง ณ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจนกว่าจะมีเหตุอันควรตรวจสอบตามที่นายกรัฐมนตรีสั่ง

๑๓๑

ข้อ ๓ เมื่อประธานกรรมการ กรรมการ อธิการบดี และเจ้าหน้าที่จะพ้นจากตำแหน่ง ให้แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในขณะนั้นตามวิธีการในข้อ ๒ ก่อนวันที่จะพ้นจากตำแหน่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ข้อ ๔ ประธานกรรมการ กรรมการ อธิการบดี และเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้ว ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ยื่นแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามข้อ ๒ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๓๓ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔)

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลับ

แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน

ท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความใน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

พ.ศ. ๒๕๖๔

ลับ

๑๓๓๓

ลับ

แผ่นที่ ๑ ใน.....แผ่น

แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน

ท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความใน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

พ.ศ. ๒๕๑๘

ผู้ยื่นแบบ : ชื่อและชื่อสกุล.....วัน เดือน ปีเกิด.....อายุ.....ปี
ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ที่อยู่ปัจจุบัน : เลขที่.....หมู่ที่.....ต.ร.ก.ก./ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....
บิดา : ชื่อและชื่อสกุล.....☐ มีชีวิตอยู่ อายุ.....ปี ☐ เสีย
ที่อยู่.....อาชีพ.....
มารดา : ชื่อและชื่อสกุล.....☐ มีชีวิตอยู่ อายุ.....ปี ☐ เสีย
ที่อยู่.....อาชีพ.....
คู่สมรส : ชื่อและชื่อสกุล.....☐ มีชีวิตอยู่ อายุ.....ปี ☐ เสีย
อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สถานที่ทำงาน.....
บิดาชื่อ.....มารดาชื่อ.....
บุตร : บุตรโสดมรส.....คน บุตรนอกสมรสที่รับรองแล้ว.....คน บุตรบุญธรรม.....คน
รวม.....คน คือ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่และที่ทำงาน
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			
๖.			
๗.			
๘.			

หมายเหตุ.....

ลับ

๑๓๕

ลับ

แผ่นที่ ๒ ใน.....แผ่น

พี่น้องร่วมบิดามารดาของข้าพเจ้า มี.....คน คือ

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	อายุ	ที่อยู่และที่ทำงาน
๑.			
๒.			
๓.			
๔.			
๕.			
๖.			
๗.			

หมายเหตุ.....

.....

รายได้

จำนวนเงิน

หมายเหตุ

รายได้ประจำจากราชการ

(๑)

(๒)

(๓)

รายได้ประจำอื่นๆ

(๔)

(๕)

(๖)

รวมรายได้

รายได้ประจำจากราชการ ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เป็นต้น

รายได้ประจำอื่นๆ ได้แก่ ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า เป็นต้น

ลับ

๑๓๖

ลับ

แผ่นที่ ๕๙ ใน..... ..แผ่น

ก. สินทรัพย์

(๑) เงินสด เก็บไว้ที่..... จำนวน.....บาท

(๒) เงินฝากในธนาคารหรือสถาบันการเงินและเงินฝากอื่น

ลำดับ	ชื่อธนาคารหรือสถาบันการเงิน	หลักฐานการฝากเงินเลขที่	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
๑				
๒				
๓				
๔				

(๓) เงินลงทุน หุ้นหรือหุ้นกู้

ลำดับ	รายการหุ้น หุ้นกู้ หรือหุ้นกู้	เลขหมายใบหุ้น หรือเอกสารสัญญา	ชื่อบริษัททั้งจำนวนที่ออกหุ้น หุ้นกู้ หรือรวมหุ้น	จำนวนหุ้น	มูลค่าหุ้น หรือหุ้นกู้ หรือหุ้น	จำนวนเงินที่ชำระแล้ว	หมายเหตุ
๑							
๒							
๓							
๔							

(๔) พันธบัตร ตั๋วเงิน และสลากออมสิน

ลำดับ	พันธบัตร ตั๋วเงิน และสลากออมสิน	งวดที่	เลขที่	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
๑					
๒					
๓					
๔					

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๓๗

ลับ

แผ่นที่ ๕ ใน.....แผ่น

(๕) เงินให้กู้ยืม

ลำดับ	ประเภทเงิน	ชื่อลูกหนี้	ที่อยู่	สัญญาลงวันที่	ระยะเวลา	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
๑							
๒							
๓							
๔							

(๖) ที่ดิน

ลำดับ	โฉนดหรือ หนังสือสำคัญเลขที่	ที่ตั้ง	เนื้อที่	วันได้ กรรมสิทธิ์	ราคาใน ได้กรรมสิทธิ์	หมายเหตุ (ถ้ามีภาวะ ติดพันใดๆ ให้แสดงด้วย)
						
						
						
						

(๗) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างในที่ดิน

ลำดับ	ชนิดของโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้าง	ที่ตั้ง	ปลูกใน ที่ดินของ	ปีที่ปลูกสร้าง หรือได้ กรรมสิทธิ์	ราคาใน ปลูกสร้างหรือ ได้กรรมสิทธิ์	หมายเหตุ (ถ้ามีภาวะ ติดพันใดๆ ให้แสดงด้วย)
						
						
						
						

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลับ

๑๑๖

ลับ

แผ่นที่ ๖ ใน.....แผ่น

(๘) ยานพาหนะและสัตว์พาหนะที่ต้องมีหลักฐานทางทะเบียน

ลำดับ	ชนิด ยี่ห้อ ขนาด หรือพันธุ์	เลขทะเบียน	ปีที่ได้กรรมสิทธิ์	ราคาในปีที่ได้กรรมสิทธิ์	หมายเหตุ

(๙) สิทธิและสัมปทาน

๙.๑ สิทธิที่คำนวณเป็นเงินได้ (เช่น สิทธิบัตร เป็นต้น)

ลำดับ	รายการสิทธิ	ผู้ที่ยกหรือใช้สิทธิ	ผลประโยชน์หรือรายได้	หมายเหตุ

๙.๒ สัมปทาน รวมทั้งใบอนุญาตต่างๆ เช่น ใบอนุญาตประกอบการขนส่ง เป็นต้น

ลำดับ	รายการของ สัมปทาน หรือใบอนุญาต	เงินที่จ่ายไป ในการได้ สัมปทาน หรือใบอนุญาต	เลขที่ สัมปทาน หรือ ใบอนุญาต	วันที่ได้รับ สัมปทาน หรือ ใบอนุญาต	วันสิ้นสุด สัมปทาน หรือ ใบอนุญาต	ผลประโยชน์ หรือรายได้	หมายเหตุ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลับ

๑๑๑๑

สืบ

แผ่นที่ ๗ ใน.....แผ่น

- (๑๐) สินทรัพย์อื่นๆ ที่มีราคาหน่วยละเกินห้าหมื่นบาท
๑๐.๑ ทองคำ ทองคำขาว นาก เงินไม่ว่าในรูปลักษณะใด

ลำดับ	รายการ	จำนวน	น้ำหนัก	ปีที่ได้กรรมสิทธิ์	ราคาในปีที่ได้กรรมสิทธิ์	หมายเหตุ

- ๑๐.๒ อัญมณี (เช่น เพชร ทับทิม มรกต หยก ไข่มุก เป็นต้น) ไม่ว่าในรูปลักษณะใด

ลำดับ	รายการ	จำนวน	น้ำหนัก	ปีที่ได้กรรมสิทธิ์	ราคาในปีที่ได้กรรมสิทธิ์	หมายเหตุ

- ๑๐.๓ วัสดุงานศิลปกรรม ศิลปวัตถุ

ลำดับ	รายการ	จำนวน	น้ำหนัก	ปีที่ได้กรรมสิทธิ์	ราคาในปีที่ได้กรรมสิทธิ์	หมายเหตุ

Legislative Institutional Repository of Thailand

สืบ

๑๑/๖

ลับ

แผ่นที่ ๘ ใน.....แผ่น

ข. หนังสือ

(๑) เงินผู้จำหน่ายคารหรือสภากันการเงินอื่น รวมทั้งการเบิกเงินเกินบัญชี

ลำดับ	ชื่อธนาคารหรือ สภากันการเงินอื่น ที่พบ	เลขทำบัญชี และวันที่	บุคคลหรือ ทรัพย์สินที่ ค้าประกัน	วงเงิน ตามสัญญา	ยอดในบัญชี	หมายเหตุ

(๒) หนังสือที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ (เช่น ใบรับ จ้างนำ จ้างลง ขายฝาก เช่าซื้อ เป็นต้น)

ลำดับ	ชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้	รายการหนี้สิน และวันที่เป็นหนี้	บุคคลหรือทรัพย์สิน ที่ค้ำประกัน	จำนวนหนี้	หมายเหตุ

(๓) หนังสืออื่น ๆ

ลำดับ	รายการ	ชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้	ราคา	หมายเหตุ

คำรับรอง ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการหนี้สินหรือหนี้สินที่แสดงไว้ข้างต้นนี้ถูกต้องและตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้แทน

Legislative Institutional Repository of Thailand

วัน เดือน ปีที่.....

ลับ

๑๙๑

ลับ

คำอธิบายการกรอกรายการ

๑. สิ้นทรัพย์ในข้อ (๑) ถึง (๑๐) ให้หมายความรวมถึงสิ้นทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ยื่น
แบบที่มีอยู่ภายในและภายนอกราชอาณาจักร และทั้งที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่นด้วย

๒. สิทธิตามข้อ (๙) ให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินและสิทธิอื่นๆ ที่มีค่าตอบแทนเป็น
ตัวเงินด้วย

๓. สิ้นทรัพย์อื่นๆ ตามข้อ (๑๑) ได้แก่ ทองคำ ทองคำขาว นาก เงิน อัญมณี ไข่มุก งาช้าง
โบราณวัตถุ สิ่งประดิษฐ์ เป็นต้น ทั้งนี้เฉพาะที่มีมูลค่าหน่วยละเกินห้าหมื่นบาท

๔. ในกรณีที่ผู้ยื่นแบบเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือมีส่วนร่วมในสิ้นทรัพย์ยกเว้นการใด เช่น
ในฐานะเป็นคู่สมรส หรือเจ้าของร่วม ให้กรอกราคาหรือจำนวนเงินของทรัพย์สินรายการนั้น พร้อมทั้ง
ฐานะของผู้ยื่นแบบ

๕. รายได้ประจำจากทางราชการ ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เป็นต้น

๖. รายได้ประจำอื่นๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่าเช่า เป็นต้น

๗. ถ้ารายการข้อใดไม่พอกรอก ให้ทำรายการเพิ่มเติมแนบท้ายแบบแสดงสิ้นทรัพย์และ
หนี้สิน พร้อมทั้งหมายเหตุไว้ในตอนท้ายของขัณฑ์นี้ ว่า มีรายการเพิ่มเติมแนบท้ายด้วย

ลับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๔๒

**กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๙)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓ ทวิ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘

“ข้อ ๓ ทวิ แบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินที่ประธานกรรมการ กรรมการ อำนวยการ และเจ้าหน้าที่ได้ยื่นไว้สำหรับการที่ได้รับแต่งตั้งในครั้งใด เมื่อบุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งที่ตั้งแสดงสินทรัพย์และหนี้สินในครั้งนั้นแล้วเป็นเวลาห้าปี หากนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นสมควรจะอนุญาตให้ทำลายเสียก็ได้

วิธีการทำลายเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบทางราชการ”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๙

พลเอก ป. ดิณสุสานนท์

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำลายแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของประธาน กรรมการ อำนวยการ

๑๑๖๖

และเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ถูกคลุ้ยขึ้นแบบแสดงรายการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งที่ต้องแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่เก็บรักษาแบบแสดงรายการดังกล่าว สมควรเพิ่มข้อกำหนดเพื่อให้อำนาจนายกรัฐมนตรีพิจารณาอนุญาตให้มีการทำลายแบบแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินของประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ได้ เมื่อบุคคลผู้ขึ้นแบบแสดงรายการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งที่ต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินแล้วเป็นเวลาห้าปี จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๕๖ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๕)

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๔

(สำเนา)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการใน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามประกาศ
สำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๘ และวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๓๙ นั้น

บัดนี้ ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการได้ดำรงตำแหน่งครบกำหนดตามวาระแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการชุดใหม่ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๙ ดังนี้

๑. นายโกภาส สุวณีนท์	ประธานกรรมการ
๒. นายสุจิต บุญบงการ	กรรมการ
๓. นายสมชัย เศรษฐเกียรติ	กรรมการ
๔. นายธานี ไรจน์ลักษณ์	กรรมการ
๕. พลโท สวัสดิ์ ยอรุงโรจน์	กรรมการ
๖. นายจรัส บุญพวงสุนทร	กรรมการ
๗. นายปัญญา สติฐิต	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๙๙

(สำเนา)
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการพลเรือน

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายกล้านรงค์ จันทิก ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่ง รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. (นักบริหาร ๔) ให้ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการคณะกรรมการ
ป.ป.ป. (นักบริหาร ๑๐) สำนักงาน ป.ป.ป. สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๐

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

รองนายกรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๑๖

รายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.

โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีคำสั่งตั้งบุคคลในคณะกรรมการต่างๆ ดังต่อไปนี้ เพื่อให้มีหน้าที่พิจารณาเสนอหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มอบหมาย

คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายบริหารและการปกครอง

๑. พลโท สวัสดิ์ อวยรังโรจน์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายชิตชัย พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๓. นายเกษมศักดิ์ รัตนนันทน์	อนุกรรมการ
๔. นายประทีป พันเจริญ	อนุกรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ ประจักษ์ วัฒนาวณิชช์	อนุกรรมการ
๖. นายอภัยคุณ ศรีวัฒนพงศ์	อนุกรรมการ
๗. นายวัน วิภาสภาน	อนุกรรมการ
๘. รองศาสตราจารย์ พันโท บัณฑิต ไสยาะ	อนุกรรมการ
๙. พลตำรวจโท วุฒิชัย ศรีรัตนบุตดี	อนุกรรมการ
๑๐. นายสมพงษ์ ตรีวิมล	อนุกรรมการ
๑๑. นายสันติศักดิ์ สิมปะพันธ์	อนุกรรมการ
๑๒. นายสุพล สันสมุทร	อนุกรรมการ
๑๓. นายเสรี สุธรรมชัย	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้ดำรงการกองสืบสวนสอบสวน ๑	อนุกรรมการและเลขานุการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๔๗

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายความมั่นคง และกระบวนการยุติธรรม

๑. นายจิระ บุญพวงสุนทร	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายไกรสร บาร์มีอวยชัย	อนุกรรมการ
๓. นายชิตชัย พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๔. พลโท สุชาติ สุขสงวน	อนุกรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ ชูศักดิ์ ศิริโนส	อนุกรรมการ
๖. นายประวิทย์ พัฒนกุลสวัสดิ์	อนุกรรมการ
๗. นายมาณิกย์ ยุกตะนันท์	อนุกรรมการ
๘. พลตำรวจตรี วิศิษฐ์ สาระศาสน์	อนุกรรมการ
๙. พันตำรวจเอก วุฒิ สิงโตพลผลา	อนุกรรมการ
๑๐. พลตำรวจตรี สมคิด จันทะวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๑. นายสมวรรค์ ศักตารักษ์	อนุกรรมการ
๑๒. พลโท อติศว ศุภสมุทร	อนุกรรมการ
๑๓. นายอดุล จันทะศักดิ์	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๙๘

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายเศรษฐกิจ

๑. พลโท สวัสดิ์ อ่องวงษ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายศักดิ์ชัย พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๓. นายประคอง พลหาญ	อนุกรรมการ
๔. นายประทีป เปื้องวงค์	อนุกรรมการ
๕. นายไพบูลย์ ไวกาฬ	อนุกรรมการ
๖. นายมหันทร ศาสตรี	อนุกรรมการ
๗. พลตรี วิจารย์ สุดสุนทร	อนุกรรมการ
๘. พลตำรวจตรี วาสนา เพิ่มลาภ	อนุกรรมการ
๙. นายสายหยุด จ้างาทอง	อนุกรรมการ
๑๐. พันตรี สโรตม์ สุวรรณาคินทร์	อนุกรรมการ
๑๑. นายสีมา สำนันทน์	อนุกรรมการ
๑๒. พลตรี สุธี ภวภู	อนุกรรมการ
๑๓. พลตำรวจตรี โสทร วณิชเสถียร	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้ชำนาญการกองสืบสวนสอบสวน ๑	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๔๗

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายสังคม

๑. นายภานันท์ โวชนาลักษณ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. พลตำรวจตรี ทาตรี เพ็ชรคำ	อนุกรรมการ
๓. นายชิตชัย พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อดิษฐ์ อนุมานาชาอิน	อนุกรรมการ
๕. นายนิมิตร์ บุญบุษยาภิภาค	อนุกรรมการ
๖. พลตำรวจโท บุญชัย ชื่นสุชน	อนุกรรมการ
๗. นายปราโมทย์ โชติมงคล	อนุกรรมการ
๘. นายพหล วงศาโรจน์	อนุกรรมการ
๙. นายศรีพงศ์ สระมาลี	อนุกรรมการ
๑๐. นายสนั่น อันทรประเสริฐ	อนุกรรมการ
๑๑. นายสุนทร เป็ญจันทร์ดี	อนุกรรมการ
๑๒. นายสุวรรณ ชนะสงคราม	อนุกรรมการ
๑๓. นายสุวัฒน์ เงินเจ้า	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๐

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายทรัพยากรธรรมชาติ

๑. นายสมชัย เศรษฐเกียรติ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายทวีศักดิ์ กาญจนภนิก	อนุกรรมการ
๓. นายทองสุด กลิ่นประักษ์	อนุกรรมการ
๔. นายณัฐ คงเดชา	อนุกรรมการ
๕. นายฉวีฤทธิ์ พลเยี่ยมศรีรัตน์	อนุกรรมการ
๖. รัชชตรี บำเรอ อาระเขตต์	อนุกรรมการ
๗. พลตำรวจตรี บุญเยี่ยม ไยบัวเทศ	อนุกรรมการ
๘. นายมานิตย์ เลี่ยมสระพงศ์	อนุกรรมการ
๙. นายวิชัย รัตนวราหะ	อนุกรรมการ
๑๐. นายวิฑูรย์ แสงเทียน	อนุกรรมการ
๑๑. นายสมเกียรติ กุลวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๒. ว่าที่ร้อยตรี สอาด ชมบุญ	อนุกรรมการ
๑๓. พลตำรวจตรี สุทัศน์ กอสนาน	อนุกรรมการ
๑๔. นายสุนันท์ สกลยา	อนุกรรมการ
๑๕. นายเสงี่ยม สันต์วงศ์	อนุกรรมการ
๑๖. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๑

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายรัฐวิสาหกิจ

๑. นายทานี โจนนาลักษณ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. พลตำรวจเอก จำลอง เอี่ยมแจ้งพันธุ์	อนุกรรมการ
๓. นายณัฐ ศรีวิหก	อนุกรรมการ
๔. ร้อยตรี ทวี พรหมนารณ	อนุกรรมการ
๕. นายทองสุด กสินประภัสร์	อนุกรรมการ
๖. นายบรรจง พัชราภา	อนุกรรมการ
๗. นายพิรภัทร์ พุทธสุดตา	อนุกรรมการ
๘. นายสนธิ์ สนั่นศิลป์	อนุกรรมการ
๙. พลตำรวจตรี สันติ เสนะวงศ์	อนุกรรมการ
๑๐. พลโท ภาวิช อินทรเกสร	อนุกรรมการ
๑๑. ร้อยตรี อุเชน พันทองคำ	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑/๕๒

คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ๑

๑. นายไฉญญา สัตย์จูต	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายจิรัช พรหมนาราย	อนุกรรมการ
๓. นายป้าง จิตมุง	อนุกรรมการ
๔. นายพีระศักดิ์ ศรีสุพล	อนุกรรมการ
๕. นายวัฒนา มิกนารุกิจ	อนุกรรมการ
๖. นายวิโรจน์ ผลพัฒน์	อนุกรรมการ
๗. พลตำรวจโท วิเชียร โพธิ์ศรี	อนุกรรมการ
๘. ร้อยเอก สมชัย รัตนสุวรรณ	อนุกรรมการ
๙. นายสมพงษ์ ปองเกษม	อนุกรรมการ
๑๐. นายสมนึก พลชัย	อนุกรรมการ
๑๑. นายสะอาด โสภภาพ	อนุกรรมการ
๑๒. นายศราวุธ เมนะเศวต	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๓

คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ๒

๑. นายปัญญา สติจิตร	ประธานอนุกรรมการ
๒. พันตำรวจเอก กวี เผ่าเพ็ง	อนุกรรมการ
๓. นายทวีศักดิ์ วรพันธุ์	อนุกรรมการ
๔. นางสาวทัศนีย์ เดชอิทธิกุล	อนุกรรมการ
๕. นายธีระ รังสัฒนะ	อนุกรรมการ
๖. นายบุญเรือง ทองยรัมย์	อนุกรรมการ
๗. นายบำรุง จิตมุง	อนุกรรมการ
๘. นายธีระ ธีพัฒนพงษ์	อนุกรรมการ
๙. พลตำรวจตรี พิชิต ศวรสกุลชาติ	อนุกรรมการ
๑๐. นายพิสิทธิ์ ไชสุทธี	อนุกรรมการ
๑๑. นายพีระพล เขว้านศิริ	อนุกรรมการ
๑๒. พันเอก เอก สีนไชย	อนุกรรมการ
๑๓. นายศราวุธ เมนะเสวต	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๖

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนกรณีเร่งด่วน

๑. นายจิระ บุญพจนสุนทร	ประธานอนุกรรมการ
๒. พลตรี ชนินทร์ นันทขว้าง	อนุกรรมการ
๓. นายณรงค์ ตันต์เตมัท	อนุกรรมการ
๔. นายณรงค์ สุกใส	อนุกรรมการ
๕. นางเน่งน้อย รัชโยธิน	อนุกรรมการ
๖. นายไพฑูรย์ ประดิษฐ์สาร	อนุกรรมการ
๗. นายสำเริง บุษยากรณ์	อนุกรรมการ
๘. นาสสุทนต์ศักดิ์ เยี่ยมประสิทธิ์	อนุกรรมการ
๙. พลตำรวจเอก สุพาสณ์ จีระพันธุ์	อนุกรรมการ
๑๐. พลตรี สุคม สัททง	อนุกรรมการ
๑๑. พลตำรวจโท ดร.เน โสถพิพันธุ์	อนุกรรมการ
๑๒. พลตำรวจตรี เนศวร์ คุณวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๓. นายพิทยา สายัณห์วิกลิต	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๕

คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและคดี

๑. นายอำนาจ วงศ์วีเชียร	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายกำธร จันทรแสง	อนุกรรมการ
๓. พลตำรวจตรี เซวง แก้วไชโย	อนุกรรมการ
๔. นายพีต มกรเสน	อนุกรรมการ
๕. นายไพโรจน์ อังคสิงห์	อนุกรรมการ
๖. นายไพฑูรย์ ประดิษฐ์สาร	อนุกรรมการ
๗. นายขยงยุทธ อุทยานะกะ	อนุกรรมการ
๘. นายเรืองนนท์ เรืองวุฒิ	อนุกรรมการ
๙. ร้อยโท วิสาข์ ปัญจพวรรค์	อนุกรรมการ
๑๐. นาสลหาศ ทวีพิสุนทรกุล	อนุกรรมการ
๑๑. นางสุภาวดี เวทศิลาปี	อนุกรรมการ
๑๒. นายพิทยา สายัณทวิภักดิ์	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๖

คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน

๑. รองศาสตราจารย์ มนูญ พาหิระ	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จารุพร ไบยน์นท์	อนุกรรมการ
๓. นายจินตนา ชื่นศิริ	อนุกรรมการ
๔. พลตำรวจตรี บริบูรณ์ วุฒิกฤติ	อนุกรรมการ
๕. นาสาญญาปสุภ ซากเกต	อนุกรรมการ
๖. ศาสตราจารย์ ประพนธ์ ศิริรัตนธีรารัง	อนุกรรมการ
๗. นายประสิทธิ์ จาตุกรณ์ชัย	อนุกรรมการ
๘. นายพมล รัฐปัติย์	อนุกรรมการ
๙. นายพลทวิทย์ ปิยะอนันต์	อนุกรรมการ
๑๐. นายภิรมย์ ลิ้มเสถียร	อนุกรรมการ
๑๑. นายสุภาโชค เว้งวรรณ	อนุกรรมการ
๑๒. รองศาสตราจารย์ สมคิด เลิศไพฑูรย์	อนุกรรมการ
๑๓. นายสมใจนึก เสงตรกุล	อนุกรรมการ
๑๔. นายสวาสต์ บัญพันวงศ์	อนุกรรมการ
๑๕. นายเสน่ห์ รัตนันดา	อนุกรรมการ
๑๖. นายยาลัย อิงคะวณิช	อนุกรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์ วิชัย วนดุรงค์วรรณ	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๗

คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัย

๑. นายประสิทธิ์ ดำรงชัย	ประธานอนุกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ไกรวัฑ์ กังสนันท์	อนุกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ชัดติยา กรวนสุต	อนุกรรมการ
๔. นางจุฑามณี เอี่ยมสุพรรณ	อนุกรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ นิยม รุ่งอมฤต	อนุกรรมการ
๖. รองศาสตราจารย์ ประณต นันทิกะกุล	อนุกรรมการ
๗. รองศาสตราจารย์ ผาสุก พงษ์ไพจิตร	อนุกรรมการ
๘. นายพงษ์เทพ วรกิจโกศาทร	อนุกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว	อนุกรรมการ
๑๐. รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโยภาส	อนุกรรมการ
๑๑. นายสุภโชค เวียงวรรณ	อนุกรรมการ
๑๒. นายสกล สกลเดช	อนุกรรมการ
๑๓. รองศาสตราจารย์ สรชัย พิศาลบุตร	อนุกรรมการ
๑๔. รองศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ สุดสวาสดี	อนุกรรมการ
๑๕. ว่าที่ร้อยตรี เล็กวงค์ วงศ์ทองเหลือ	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๕๖

คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

๑. ศาสตราจารย์ สัจจิต บุญบงการ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายก้านรงค์ จันทิก	อนุกรรมการ
๓. นายเกริกเกียรติ เอกพจน์	อนุกรรมการ
๔. นายจิระพงษ์ ลีวายวีโรจน์	อนุกรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ จุมพล รมตคำดี	อนุกรรมการ
๖. ร้อยเอก ชานูศักดิ์ ชานูชัยศึก	อนุกรรมการ
๗. นายถวัลย์ศักดิ์ สุทธวราณ	อนุกรรมการ
๘. พลตำรวจเอก บุญศรี หุ่นสวัสดิ์	อนุกรรมการ
๙. นางผาณิต นิตินันท์ประภาส	อนุกรรมการ
๑๐. รองศาสตราจารย์ พงษ์พัทธ์ พิมลสินธุ์	อนุกรรมการ
๑๑. นายพิระพงศ์ ยี่ศวมภ์ดี	อนุกรรมการ
๑๒. นางวราภรณ์ บงนวิเศษ	อนุกรรมการ
๑๓. พลตำรวจตรี วราสิทธิ์ พรเลิศ	อนุกรรมการ
๑๔. นายศุภโชค เจริญวรรณ	อนุกรรมการ
๑๕. นายสมศักดิ์ สว่างเจริญ	อนุกรรมการ
๑๖. นายสุเทพ เล้าหะวิฒนะ	อนุกรรมการ
๑๗. นายสุนันท์ นวลจันทร์กุล	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรัตน์ เมธิกุล	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๙๘

คณะอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยม ในความซื่อสัตย์สุจริต

๑. นายจระพงษ์ สิวายะวิโรจน์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายชาญณรงค์ ภักดีวิจิตร	อนุกรรมการ
๓. นายสุวัฒน์ เยี่ยมสอาด	อนุกรรมการ
๔. นายกว้าง วยบคอบ	อนุกรรมการ
๕. นายบุญสม นาวานุเคราะห์	อนุกรรมการ
๖. นาวาอากาศเอก นายแพทย์ บุญเลิศ จุลเกียรติ	อนุกรรมการ
๗. นายปชา สภานันต์	อนุกรรมการ
๘. นายปฐม สมบูรณ์สิน	อนุกรรมการ
๙. นายอนันต์ ศิริภัสราภรณ์	อนุกรรมการ
๑๐. นายพะยอม แก้วท่าเ็นต์	อนุกรรมการ
๑๑. นายระเด่น ทักขณา	อนุกรรมการ
๑๒. นายวรวิทย์ จันทศิริ	อนุกรรมการ
๑๓. นายถาวร มาสยานนท์	อนุกรรมการ
๑๔. นายศุภโชค เรืองวรรณ	อนุกรรมการ
๑๕. พันตำรวจโท สุรวัฒน์ ชื่นอนันต์	อนุกรรมการ
๑๖. นางสาวศร ศาสตระรุจิ	อนุกรรมการ
๑๗. นายสุเทพ เลหาวัฒนะ	อนุกรรมการ
๑๘. พลเอก สุพิทย์ วรคุทัย	อนุกรรมการ
๑๙. นางสุมาลี วัฒนไพเราะ	อนุกรรมการ
๒๐. ว่าที่ร้อยตรี เอื้อวงศ์ วงศ์ทองเหลือ	อนุกรรมการและเลขานุการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๖๖

คณะกรรมการพิจารณาตอบแทนผู้ทำคุณงามความดี ในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ

๑. นายกล้านรงค์ จันทิก	ประธานคณะกรรมการ
๒. คุณหญิง จันทน์ สันตะบุตร	อนุกรรมการ
๓. นาคชิตชัย พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๔. คุณหญิง ประจิตต์ กัญญา เม ศุภกษา	อนุกรรมการ
๕. นายปรพชา ขวีสัตถ์วงศ์	อนุกรรมการ
๖. นายภาณุ สอนวิไล	อนุกรรมการ
๗. นายไพฑูรย์ ประดับรัฐสาร	อนุกรรมการ
๘. นายศักดิ์ดา เนวงค์	อนุกรรมการ
๙. พันตำรวจเอก สมชาย อีรนนท์	อนุกรรมการ
๑๐. นายสมพลา เทพสีทิตา	อนุกรรมการ
๑๑. นายศุภณัฐ สันติสุข	อนุกรรมการ
๑๒. นายศุภโชค เมืองวรรณ	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้พิพากษาอาวุโสวิจิตรและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๖๑

**คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงาน
หรือลูกจ้างอื่นของรัฐ**

๑. นายพนมอม แก้วกานต์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ เอกพจน์	อนุกรรมการ
๓. รยงศาสตราจารย์ โกวิทย์ กังสนันท์	อนุกรรมการ
๔. รยงศาสตราจารย์ ชัดติยา กรรณสูต	อนุกรรมการ
๕. รยงศาสตราจารย์ นุ่มพล รยตคำดี	อนุกรรมการ
๖. นายณัฐยศภัค สุธะวรน	อนุกรรมการ
๗. นาวาอากาศเอก นายแพทย์ บุญเลิศ จุลเกียรติ	อนุกรรมการ
๘. นายปชา ลาภานันต์	อนุกรรมการ
๙. นายประสิทธิ์ จาตุกรณีย์	อนุกรรมการ
๑๐. นายสกล สกลเดช	อนุกรรมการ
๑๑. นายสวาสดี ปุ้ยพินวงศ์	อนุกรรมการ
๑๒. นายอภัย กิ่งคะเนน	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ชันวรรโณ	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน	อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๖๒

ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑

โดยที่มีความจำเป็นจะต้องมีระเบียบสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดไว้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในฐานะคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จึงได้กำหนดระเบียบขึ้นไว้โดยอาศัยรัฐธรรมนูญได้พิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแล้ว ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หมายความว่า

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รัฐมนตรี
- (๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- (๔) สมาชิกวุฒิสภา
- (๕) ข้าราชการการเมืองอื่น
- (๖) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

“ข้าราชการการเมือง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และรวมถึงบุคคลที่กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นข้าราชการการเมือง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในฐานะคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในฐานะประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในฐานะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในฐานะเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑๖๓

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในฐานะสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เลขาธิการและข้าราชการในสังกัดสำนักงาน

“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเกินฐานะตำแหน่งหรือหน้าที่ โดยพิจารณาจากรายได้หรือทรัพย์สินที่ได้มาและไม่สามารถแสดงได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ

“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมาก หรือเพิ่มขึ้นผิดปกติและไม่สามารถชี้แจงต่อคณะกรรมการได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นตนได้มาโดยชอบ

“กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า กระบวนการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานของคณะกรรมการเพื่อทราบข้อเท็จจริงถึงมูลความผิดที่ถูกกล่าวหา

หมวด ๓

บททั่วไป

ข้อ ๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๕ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการกำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

ข้อ ๖ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุมและเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใดๆ นอกจากการดำเนินการประชุม ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ การลงมติของที่ประชุมให้อิสระเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้กันหักความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้า

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๖๑

กรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือให้บันทึกไว้ด้วย

ข้อ ๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาล พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน พนักงานตำรวจ พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย

หมวด ๒

การแสดงผลรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ข้อ ๑๐ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ทำตามแบบและรายละเอียดที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ข้อ ๑๑ ททรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต้องแสดงรายการ ให้รวมถึงทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และที่มีได้อยู่ในความควบคุมครองของบุคคลดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๒ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความถูกต้องจริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในกรณีที่ยื่นภาษีที่ผ่านมา และผู้ยื่นต้องลงลายมือที่รับรองความถูกต้องกำกับไว้ใบบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย

ผู้ยื่นต้องจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบที่ยื่นตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๑๓ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการโดยใส่ซองปิดผนึกและต้องลงลายมือที่ผู้ยื่นกำกับไว้บนรอยผนึกซองด้วย ทั้งนี้ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ถึงในวันที่ยื่นบัญชีและต้องยื่นภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
- (๒) ในกรณีที่เป็นการพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งได้ยื่นบัญชีไว้แล้ว ภายในระหว่างดำรงตำแหน่ง

หรือตกก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่งให้ทาเขตหรือผู้ใดที่สมควรยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตก ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่ง นอกจากต้องยื่นบัญชีตาม (๒) แล้ว ให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

ข้อ ๑๔ การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ให้ยื่น ณ สำนักงานใดที่คณะกรรมการหรือเจ้าพนักงานที่คณะกรรมการมอบหมายออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๕ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้ผู้นั้นแนบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่ง ตามระยะเวลาที่แนบบัญชีที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งแต่ละตำแหน่ง

ข้อ ๑๖ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดส่งบัญชีดังกล่าว โดยให้เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามวิธีการและสถานที่ที่คณะกรรมการกำหนด เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หลังจากล่วงพ้นระยะเวลาเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามวรรคหนึ่งแล้ว การเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินโดยเร็ว

การดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้บุคคลใดดำเนินการแล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะกรรมการพิจารณาได้

ในกรณีจำเป็นต้องใช้วิชาชีพเฉพาะ ความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ความชำนาญในวิชาการ หรือกิจการ หรือมีความจำเป็นอื่นๆ อันเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคลภายนอกร่วมตรวจสอบด้วยก็ได้

ข้อ ๑๘ การเข้าไต่ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินในเคหสถาน สถานที่ทำงาน หรือสถานที่อื่นใดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตรวจสอบต้องแสดงตนพร้อมหนังสือขอเข้าตรวจสอบ

(๒) การตรวจสอบต้องกระทำในเวลากลางวันต่อหน้าผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ผู้ยื่นบัญชีหรือผู้แทนเป็นผู้นำทำการตรวจสอบ และอำนวยความสะดวกตามสมควร

(๓) ถ้าการตรวจสอบกระทำไม่แล้วเสร็จในเวลากลางวัน หรือมีเหตุอื่นใดที่ไม่อาจทำการตรวจสอบในเวลากลางวัน จะทำการตรวจสอบในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้นำทำการตรวจสอบก่อน ในกรณีนี้ ให้ผู้ตรวจสอบบันทึกความยินยอมของผู้นำทำการตรวจสอบไว้ในบันทึกการตรวจสอบด้วย

ให้ผู้ตรวจสอบบันทึกรายละเอียดการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินที่ตรวจสอบได้ขึ้นแล้ว ยื่นให้ผู้นำทำการตรวจสอบฟัง พร้อมทั้งให้ผู้นำทำการตรวจสอบลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจสอบด้วย

Legislative, Institutional Repository of Thailand

ถ้าผู้นำทำการตรวจสอบดังกล่าวไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกการตรวจสอบให้ผู้ตรวจสอบบันทึกไว้

ข้อ ๑๙ กรณีที่ทรัพย์สินและหนี้สินที่จะต้องตรวจสอบอยู่ในต่างประเทศ คณะกรรมการจะมอบหมายให้เอกอัครราชทูต หรือกงสุลของประเทศไทย หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยในต่างประเทศเป็น

ผู้ตรวจสภาพและชี้แจงความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินแทนก็ได้

ข้อ ๒๐ กรณีผลการตรวจสอบพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใด ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแต่ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน หรือยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ยื่นเอกสารประกอบ หรือยื่นเอกสารประกอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนหรือไม่ยื่นสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในรายการใดตามที่กำหนดหรือส่งลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับใบบัญชีหรือสำเนาหลักฐานไม่ครบถ้วน หรือดำเนินการอื่นใดในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ออนุกรรมการ หรือเจ้าพนักงานซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย จัดทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการพิจารณา

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการวินิจฉัยว่าเป็นการจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบหรือไม่ แต่ก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คณะกรรมการต้องให้โอกาสผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้นั้นชี้แจงต่อคณะกรรมการด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัย หรือมีผู้กล่าวหาว่าภักษะเรือนโคตมีหลักฐานหรือข้อเท็จจริงอันควรเชื่อว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการดำเนินการตรวจสภาพข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวโดยเร็ว

การตรวจสภาพข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะมอบหมายให้ ประธานกรรมการ กรรมการ ออนุกรรมการ หรือเจ้าพนักงาน เป็นผู้ดำเนินการ แล้วจัดทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการพิจารณาได้

ก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ คณะกรรมการต้องให้โอกาสผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้นั้นชี้แจงต่อคณะกรรมการด้วย

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๓ เมื่อมีการยื่นบัญชีในกรณีพ้นจากตำแหน่งหรือตายในระหว่างดำรงตำแหน่ง หรือตายก่อนยื่นบัญชีหลังจากพ้นจากตำแหน่ง ตามข้อ ๑๓ (๒) หรือ (๓) ให้ประธานกรรมการ กรรมการ

๑๖๗

อนุกรรมการ หรือเจ้าพนักงาน ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น แล้วจัดทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะกรรมการพิจารณา แล้วประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

กรณีผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ปรากฏว่าทรัพย์สินมีความเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ได้ส่วนข้อเท็จจริงและให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้นั้น หรือทายาท หรือผู้จัดการมรดกแล้วแต่กรณี ซึ่งแจ้งการได้มาของทรัพย์สินดังกล่าว ก่อนที่คณะกรรมการจะมีมติว่า ผู้นั้น มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

ในการนี้ที่คณะกรรมการมีมติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้นั้นได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการรายงานผลการตรวจสอบพร้อมทั้งส่งเอกสารทั้งหมดไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ รายงานของคณะกรรมการที่เสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญ หรือส่งให้อัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๒) เรื่องที่ถูกตรวจสอบ
- (๓) สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบและผลการตรวจสอบ
- (๔) ความเห็นและมติของคณะกรรมการ

ข้อ ๒๕ ในการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้สมรส หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เสียภาษีอากรหรือค่ากรรมเนียมอื่นใดไม่ถูกต้อง หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการแจ้งประธานสภาให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่อไป ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

หมวด ๓

กระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริง พิจารณาและวินิจฉัยเพื่อยกถอนออกจากตำแหน่ง

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์และกระบวนการได้ส่วนข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องจากประธานวุฒิสภา เพื่อให้ได้ส่วนคำร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ออกจากตำแหน่ง ตามคำร้องขอของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ตามมาตรา ๓๐๔ ของรัฐธรรมนูญแห่ง

๑๖๖๔

รชกานาจารย์ไทย แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

ข้อ ๓๗ คำร้องขอให้ถอดถอนบุคคลตามข้อ ๒๖ ที่คณะกรรมการจะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นการร้องขอให้ถอดถอนบุคคลตามข้อ ๒๖ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่คณะกรรมการได้รับเรื่อง

(๒) ต้องเป็นการกล่าวหาว่ามีความผิดการมีพฤติการณ์ร้ายชัดบดบัง ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

(๓) ต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดเป็นต้นๆ พร้อมทั้งชี้แจงพยานหลักฐานให้ชัดเจนพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

ในการนี้ที่คณะกรรมการเห็นว่า คำร้องขอดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ถือว่าคำกล่าวหาเป็นอันตกไป และให้แจ้งให้ประธานวุฒิสภาทราบ

ข้อ ๓๘ คำร้องขอที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้คณะกรรมการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่ข้อที่กล่าวหา ซึ่งน่าจะทำให้ผู้สมมุติฐานผิดให้ถอดถอน หรือศาลแพ่งกลางไทยผู้ยกกล่าวหาได้

(๒) เรื่องซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลเดียวกันกับเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ และมูลกรณีแห่งการกล่าวหาเป็นเรื่องเดียวกัน

ในการนี้ที่คณะกรรมการเห็นว่า คำร้องขอดังกล่าวมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตาม (๑) หรือ (๒) ให้คณะกรรมการแจ้งให้ประธานวุฒิสภาทราบ

ข้อ ๓๙ การถอนคำร้องขอไม่ได้อำนาจของคณะกรรมการที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

ข้อ ๔๐ กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการเป็นสองขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงของข้อกล่าวหา

(๒) การไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๔๑ ในระหว่างกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้ เสมือนผู้นั้นยังไม่พ้นจากตำแหน่ง แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้อ ๔๒ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อธิการบดี หรือเจ้าพนักงานซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย เป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงต้องมีนางสงฆะหรือบรรพชาญ์หลักฐานได้ แต่การสอบปากคำ

๑๖๙

พยานบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา ต้องมีส่วนร่วมทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง อย่างน้อยสองคน

(๒) เมื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว หากผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าพฤติการณ์ที่กล่าวหาไม่มีมูล ให้จัดทำรายงานพร้อมทั้งสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาไม่ตียแก้หรือยกเลิก หากเห็นว่าไม่มีมูลให้จัดทำรายงานพร้อมทั้งสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาไม่ตีให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

ทั้ง ๓๓ การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นกรณีกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดกติ ให้นำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นไว้แล้วมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๓๔ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีสิทธิที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานต่อผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ก่อนที่ผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจะสรุปสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

ข้อ ๓๕ สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้ถูกกล่าวหา ตำแหน่งหน้าที่
- (๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อกล่าวหาและสรุปการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมทั้งพยานหลักฐาน
- (๔) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง
- (๖) ความเห็นและความเห็นแย้ง (ถ้ามี) ของผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น มีพยานหลักฐานเพียงพอหรือมีเหตุผลอื่นใดที่ทำให้ไม่จำเป็นต้องไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการอาจมีมติให้ไม่ต้องไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติให้ไม่ต้องไต่สวนข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการตามมาทบัญญัติในส่วนที่ ๔ ต่อไป

ส่วนที่ ๓

การไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการ

ข้อ ๓๗ เมื่อคณะกรรมการได้มีมติให้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามคำร้องขอเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว ในการนี้ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้

ทั้ง ๓๘ ในกรณีที่การไต่สวนข้อเท็จจริงจำเป็นต้องใช้วิชาชีพเฉพาะ ความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ความชำนาญในวิชาการหรือกิจการ หรือมีความจำเป็นอื่นๆ กันเป็นวงๆ โยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการอาจแต่งตั้งบุคคลภายนอกมาร่วมในการไต่สวนข้อเท็จจริงด้วยก็ได้

๑๗๖

ข้อ ๓๙ การแต่งตั้งอนุกรรมการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ต้องมีกรรมการร่วมด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน โดยให้คำนึงถึงฐานะของตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งมีอำนาจให้โทษในระดับสูง และการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

ข้อ ๔๐ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาวินัยนัก ต้องแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาประกอบการชี้แจงตามสมควรแก่กรณี

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงของตนได้

ข้อ ๔๑ ส่วนของการไต่สวนข้อเท็จจริง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อผู้ถูกกล่าวหา ตำแหน่งหน้าที่
- (๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๓) ข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง
- (๔) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๖) ความเห็นและความเห็นแย้ง (ถ้ามี) ของผู้ไต่สวนข้อเท็จจริง

ส่วนที่ ๕

การพิจารณาและวินิจฉัย

ข้อ ๔๒ เมื่อการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาวินัยนักเสร็จสิ้นแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณา วินิจฉัยจากส่วนการไต่สวนข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาผิดต่อการรั่วรั่วผิดปกติ มีผลว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือไม่

ให้คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว แล้วทำรายงานเสนอต่อวุฒิสภา โดยในรายงานดังกล่าวต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อกล่าวหาตามคำร้องขอข้อใดมีมูลหรือไม่ เพียงใด พร้อมทั้งระบุเหตุแห่งการนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าข้อกล่าวหาตามคำร้องขอข้อใดเป็นเรื่องสำคัญ จะแยกทำรายงานเฉพาะข้อนั้นส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณาไปก่อนก็ได้

มติคณะกรรมการที่วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหา เป็นผู้ผิดต่อการรั่วรั่วผิดปกติ มีผลว่าทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ข้อ ๔๓ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามข้อ ๔๒ ยกเว้นจะต้องประกอบด้วยความเป็น-

๑๗๑

มาหรือค่ากล่าวหา สรุข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการไต่สวนข้อเท็จจริง เหตุผลในการวินิจฉัย ทั้งในปัญหา
ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอ้างอิง

กรรมการผู้เข้าร่วมประชุมพิจารณาจะต้องลงลายมือชื่อในคำวินิจฉัย หากกรรมการคนใดมี
ความเห็นแตกต่างจากเสียงข้างมาก ให้ทำบันทึกความเห็นแย้งไว้ด้วย

ข้อ ๕๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติตามข้อ ๔๒ บรรดาฯแล้ว นับแต่วันดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจะ
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าวุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และให้ประธานกรรมการแจ้งมติดังกล่าวไปยังผู้ถูกกล่าวหา เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการ
วุฒิสภา และเจ้าหน้าที่ที่ต้นทางรัฐที่เกี่ยวข้องโดยด่วน

ัก ๕๒ ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล
ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่อัยการสูงสุดเห็นว่ารายงาน เอกสาร และ
ความเห็นที่คณะกรรมการส่งไปยังไม่สมบูรณ์พียงที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการ
ทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ให้
คณะกรรมการและอัยการสูงสุด ตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยให้มีแทนจากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละ
เท่ากัน เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป
ในกรณีที่คณะกรรมการดังกล่าว ไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการดำเนินการฟ้องคดีได้ ให้คณะกรรมการ
ดำเนินการฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

การดำเนินคดีในชั้นศาลให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ัก ๕๓ การไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด แต่เจ้าหน้าที่อื่นของ
รัฐกระทำความผิด ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ

ข้อ ๕๔ หากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏพฤติการณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเสียภาษีอากรหรือค่า
ธรรมเนียมอื่นใดไม่ถูกต้องหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้คณะกรรมการ
แจ้งประธานสภาให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

ข้อ ๕๕ ให้ประธานกรรมการแจ้งผู้รับทราบการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

โอกาส อรุณันท์

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประพฤติมิชอบในวงราชการ

L I R T

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการวิจัย
เรื่อง
ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจาก
ป.ป.ป. เป็น ป.ป.ช.

โดย
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กันยายน ๒๕๕๑

คณะผู้วิจัย
ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ พิมลสินธุ์
ผู้ช่วยวิจัย : อาจารย์ บรรยงค์ สุวรรณผ่อง
: รองศาสตราจารย์ บุษบา สุธีธร
: นางสาวนิโลบล บุญสลับ

๑๖๒

บทนำ

การป้องกันการทุจริตของไทยในระหว่างที่ผ่านมา มีการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ค.ต.ง.) เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบบัญชีการใช้จ่ายของหน่วยงานราชการและหน่วยงานของรัฐให้ถูกต้องตามระเบียบที่วางไว้ แต่ ค.ต.ง. ก็ไม่สามารถลดปัญหาการทุจริตให้น้อยลงได้

รัฐบาลในเวลาต่อมา ได้จัดตั้งองค์การคณะกรรมการต่างๆ ขึ้น โดยชุดหนึ่ง แล้วไปตั้งอีกชุดหนึ่ง ทำให้เกิดคณะกรรมการที่คล้ายๆ กัน ซึ่งส่วนแต่มีหน้าที่ปราบปรามการทุจริตทั้งสิ้น เช่น คณะกรรมการการวิจัยปราบคอร์รัปชัน คณะกรรมการปราบปรามความทุจริตในวงราชการ คณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ (ก.ต.ป.) เป็นต้น

จนกระทั่งได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (พ.ร.บ. ป.ป.ป.) เพื่อกำจัดตั้งคณะกรรมการ และสำนักงาน ป.ป.ป. มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการเรื่อยมา

ล่าสุด คือ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งในหมวด ๑๐ ว่าด้วยการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ บัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในวงราชการและการเมือง โดยบทเฉพาะกาล บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. และสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. จนกว่าจะมีการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ จึงสมควรมีการศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อ ป.ป.ป. และการปรับเปลี่ยนเป็น ป.ป.ช. เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนประชาสัมพันธ์ของ ป.ป.ช. ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

๑. เพื่อดูทัศนคติภาพพจน์ปัจจุบัน (Current Image) ของ ป.ป.ป.
๒. เพื่อดูทัศนคติภาพพจน์ที่พึงประสงค์ (Wish Image) ของ ป.ป.ช.
๓. เพื่อดูทัศนคติทัศนคติ (Attitude) และความคาดหวัง (Expectancy) ของประชาชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจาก ป.ป.ป. เป็น ป.ป.ช.
๔. เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานประชาสัมพันธ์เชิงรุก (Proactive) ของ ป.ป.ช.

วิธีการศึกษา

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์กลุ่มอย่างลึกซึ้ง (Focus-Group Interview) อันเป็นวิธีการเก็บข้อมูลลักษณะหนึ่ง โดยเน้นที่การสนทนากลุ่มที่มีลักษณะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกันของสมาชิกในกลุ่ม (ประมาณ ๖-๘ คน) อย่างอิสระในประเด็น/ปัญหาที่กำหนด สมาชิกอาจมีความเห็นที่เหมือนหรือแตกต่างกันได้ และแสดงมุมมองโดยไม่มีขอบเขตจำกัด การสัมภาษณ์กลุ่มจึงช่วยให้รู้ถึงที่มาหรือสาเหตุแห่งการ

LIR

๑๗๒

ตัดสินใจ หรือทัศนะที่ได้แสดงออก หรือแม้กระทั่งเริ่มสนทนาอาจมีทัศนะหนึ่ง แต่หลังจากได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นแล้ว อาจมีทัศนะที่เปลี่ยนไป

กลุ่มตัวอย่าง

๑. นิสิตนักศึกษา
๒. สื่อมวลชนและนักการเมือง
๓. นักธุรกิจ
๔. ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
๕. ประชาชนทั่วไป

ระยะเวลาการศึกษา

๑. วันอังคารที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๑ มี ๒ กลุ่ม
 - (๑) ประชาชนทั่วไป (๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น.)
 - (๒) นิสิตนักศึกษา (๑๐.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.)
๒. วันอังคารที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ มี ๓ กลุ่ม
 - (๑) ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น.)
 - (๒) สื่อมวลชนและนักการเมือง (๑๐.๓๐ - ๑๒.๐๐ น.)
 - (๓) นักธุรกิจ (๑๓.๓๐ - ๑๕.๐๐ น.)

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปภาพรวมจากการวิจัยกลุ่ม

ภาพพจน์ ป.ป.ป. ปัจจุบัน

๑. การรู้จัก ป.ป.ป. เป็นไปในลักษณะกลาง คาดเดาเอาจากชื่อของหน่วยงาน แต่ขาดความรู้ความเข้าใจในหน้าที่และบทบาทที่แท้จริงของ ป.ป.ป. เพราะ
 - (๑) ไม่ทราบขั้นตอนการทำงาน กลไก และกระบวนการดำเนินงาน
 - (๒) โอกาสในการรับรู้ผลงานที่เป็นรูปธรรมมีน้อย
๒. ผู้ที่รู้จัก ป.ป.ป. เห็นว่า ป.ป.ป. ไม่มีอำนาจในการลงโทษ มีบทบาทเพียงการสอบสวนเท่านั้น ภาพที่น่าจะดี คือ มีความตั้งใจทำงานถูกสบล้าง กลายเป็นคนดีที่ตั้งใจทำงาน แต่ไม่มีผลงานโดยมีสาเหตุใหญ่ ดังนี้
 - (๑) ข้อจำกัดด้านกฎหมาย
 - (๒) ข้อจำกัดด้านบุคลากรที่ยังขาดความเชี่ยวชาญ ไม่คล่องตัว และไม่มีความเป็นอิสระ ทำให้เกรงใจหรือเกรงกลัวผลร้ายที่จะเกิดขึ้นแก่ตน คุณภาพบุคลากรยังไม่เพียงพอขาดการฝึกฝนด้านการสืบสวนสอบสวน ผลงานคดีทุจริตในวอบบปีมีน้อย บุคคลที่เป็นกรมการค่อนข้างใช้ได้ แต่บุคลากรในสำนักงานมีคุณสมบัติในระดับ B และ C เพราะระดับ A จะไปอยู่ในสายงานยุติธรรมกัน
 - (๓) อยู่นายัดนักการเมือง จึงไม่สามารถทำงานอย่างอิสระตามที่สังคมคาดหวัง
 - (๔) การมีคดีทำงาน ทำให้ตามคนทุจริตไม่ทัน การตัดสินใจไม่เด็ดขาด อาจกลัวว่าถูกให้เป็นเครื่องมือ
 - (๕) อย่งไรก็ตาม สังคมเป็นช่องทางให้ประชาชนได้ร้องเรียน
๓. “เลือกกระดาก” กับภาพพจน์ในทางลบ
 - (๑) ทำงานซ้ำไม่ทันรับกับสิ่งที่ประชาชนอยากทราบ
 - (๒) มีภาพของการล้มมวย
 - (๓) ทำเรื่องไกลตัวในสายตาของนักธุรกิจ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่ภาคธุรกิจตั้งแง่เกี่ยวข้องกับหน่วยราชการ ทำให้เอกชนต้องเผชิญกับการเสียเบี้ยรายทางต่อไป
 - (๔) เมื่อมีเรื่องฟ้องร้อง และดำเนินคดีจนถึงที่สุด ไม่ค่อยได้ทราบว่ามีการใช้เห็นผู้ประพฤติดีดี ทำให้เกิดความรู้สึกว่า คอร์รัปชัน เป็นบรรทัดฐานของสังคมทั้งโครงสร้างไปแล้ว
 - (๕) จับได้แต่คดีเล็ก ๆ คดีคดีใหญ่ ๆ ไม่สามารถทำอะไรได้
 - (๖) ขาดการประชาสัมพันธ์ผลงาน ทำงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก
๔. ภาพในทางบวกของ ป.ป.ป.
 - (๑) เป็นหน่วยงานที่ต้นสังกัดของตำรวจให้ความเชื่อถือ และมักมีการตัดสินใจของ ป.ป.ป. เป็นหลักในการพิจารณาความผิดข้าราชการในสังกัด

๑๗๔

อำนาจเชื่อถือได้ในความยุติธรรมและโปร่งใส

๓. **คุณภาพ** - บุคลากรได้รับการกลั่นกรองประวัติว่าเป็นคนดี มีภาวะพัฒนาบุคลากรให้เข้มแข็ง มีคุณคาการทำงานด้วย และเป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพในการกิจที่รับผิดชอบทั้งด้านการป้องกันและปราบปราม
๔. **ที่ตั้ง** - เมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อนสามารถแจ้งพลาภัยได้ เป็นกลไกหลักในการต่อต้านคณทุจริต เป็นหน่วยงานที่กล้าหาญในการเผชิญหน้าต่อความมั่ง

การทำประชาสัมพันธ์เชิงรุก

๑. การเผยแพร่ (Publicity)

- (๑) ควรเผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนได้รับรู้การเปลี่ยนแปลงจาก ป.ป.บ. เป็น ป.ป.ช. ในหน้าที่ บทบาท กระบวนการทำงาน โดยเฉพาะวิธีการที่ประชาชนจะหาความเป็นธรรมจาก ป.ป.ช. ได้อย่างไร
- (๒) ควรเผยแพร่การสอบสวนคดีทุจริตที่สำคัญ ทั้งอยู่ในความสนใจของประชาชน และทำเป็นระยะๆ ด้วยว่า ได้ดำเนินการไปจนถึงไหนแล้ว
- (๓) ควรเผยแพร่ไปถึงต่างประเทศด้วย เพราะภาพพจน์ของไทยในเรื่องทุจริตมีไปถึงต่างประเทศ

๒. ควรมีโฆษกออกมาแถลงผลการทำงานโดยเฉพาะ

๓. ผู้รับสาร

- (๑) ควรแยกกลุ่มเป้าหมายเป็นการเฉพาะเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง โดยอาจแยกเป็นกลุ่มเยาวชน ประชาชนทั่วไป กลุ่มผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการติดต่อราชการ กลุ่มข้าราชการ กลุ่มชาวต่างประเทศ กลุ่มนักการเมือง เป็นต้น
- (๒) ควรรุกเข้าสู่ชุมชน ให้ความรู้ และสร้างความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตั้งแต่ระดับท้องถิ่น
๔. การใช้สื่อกเทศาโนไลซีและสื่อมวลชนสัมพันธ์
 - (๑) ควรใช้สื่อที่เข้าถึงกลุ่มผู้รับสาร อาทิ กลุ่มนิสิตนักศึกษา ควรมีการจัดทำ Web site ทาง Internet เพื่อเผยแพร่ผลการสอบสวนคดีที่สิ้นสุด และเป็นกรณีศึกษาให้นิสิตนักศึกษาใช้หาความรู้
 - (๒) ควรอาศัยสื่อมวลชนถ่ายทอดความรู้ และประชาสัมพันธ์ผลงานแต่ละคดีทางวิทยุ โทรทัศน์ อยาที่ ยาสะสมิ์ควรประชาชนในการให้ข้อมูลป้องกันและปราบปรามทุจริต
 - (๓) ในบางกรณีการสอบสวนกรณีทุจริตหรือการที่นักสิทธิฐานเกลาว่าไม่เพียงพอจะให้ข้อสรุปว่ามีมิตติ และไม่สามารถแจ้งให้ตามกฎหมายได้ ควรเสนอผ่านสื่อมวลชนเพื่ให้สังคมรับรู้ (Social Sanction)

๑๓๖๖

๔. กิจกรรมประชาสัมพันธ์

- (๑) การปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมแก่เยาวชน การสร้างคุณค่าแห่งความซื่อสัตย์ การปลูกฝังเรื่องหิริโอตตัปปะ เช่น กิจกรรมค่ายเยาวชน โครงการพุทธศาสนาวินิยาทายุทธย โครงการชั่งใจวัดสะพานสูง เป็นต้น
 - (๒) การให้ความรู้เรื่องการบริหารที่ดี (Good Governance) จริยธรรมในการบริหาร และความซื่อสัตย์มั่นคง (Integrity) เป็นการสร้างจิตสำนึกให้คนไทยประพฤติปฏิบัติดี
 - (๓) ก่อตั้งโครงการอาสาสมัครป้องกันและปราบปรามการประพฤติทุจริตขึ้นในทุกระดับ และให้ชาวสภาการทุจริต
 - (๔) มีโครงการยกย่องคนดีให้ปรากฏในทุกวงการอย่างต่อเนื่อง
๖. สร้างภาพพจน์ด้วยผลงาน - งานที่งานที่จริงจึง ดูแลผลประโยชน์ของแผ่นดินได้สามารถ นำแผนทุจริตมาลงโทษได้ จะช่วยสร้างความเชื่อถือศรัทธาให้เกิดขึ้นกับหน่วยงานได้

๑๖๑๑

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์กลุ่มจากผู้วิจัย

ภาพพจน์ ป.ป.ป. “ติดลบ”

๑. การรู้จักที่แตกต่างกัน อาจแยกย่อยเป็น ๒ กลุ่ม

- (๑) กลุ่มที่รู้จักแต่ชื่อย่ แล้วคาดเดาหน้าที่และบทบาทตามที่รู้ และข่าวสารที่รับรู้จากสื่อมวลชน แต่ไม่ทราบหน้าที่และบทบาทแท้จริง
- (๒) กลุ่มที่รู้จักหน้าที่และบทบาทของ ป.ป.ป. แต่ก็ยังมีความเข้าใจที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจถูกต้อง หรืออาจไม่ถูกต้องตามความเกี่ยวข้องมากน้อยและตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเป็นสำคัญ

๒. ภาพพจน์ ป.ป.ป. แยกได้เป็น ๓ ระดับ

- ๒.๑ ผู้ที่ให้ ป.ป.ป. มีภาพพจน์ในทางบวกระบุว่า เป็นหน่วยงานที่ดำรงใจให้ความเชื่อถือและยอมรับการตัดสินใจของ ป.ป.ป. เป็นหลักในการพิจารณาความผิดข้าราชการในสังกัด และที่ผ่านมาก็ไม่ปรากฏข่าวเล็ดหลวยว่า ป.ป.ป. กลั่นแกล้งข้าราชการหรือนักการเมืองคนใด
- ๒.๒ มีบางส่วนที่เห็นว่า ป.ป.ป. ไม่มีทั้งภาพบวกและภาพลบ คือ แม้จะไม่มีผลงานที่เด่นชัด แต่ก็ยังเป็นช่องทางให้ประชาชนได้ร้องเรียน
- ๒.๓ ส่วนใหญ่ให้ ป.ป.ป. มีภาพพจน์ในทางลบ โดยสรุปด้วยคำกล่าวซึ่งได้ยินกัน คือ “เลือกกระดาก” ซึ่งแยกการมองออกเป็น ๒ เหตุผล
 - (๑) การเป็น “เลือกกระดาก” เพราะขัดจำกัดด้านกฎหมาย ด้านบุคลากร ด้านการเมือง การตามไม่ทันข้าราชการทุจริต
 - (๒) การเป็น “เลือกกระดาก” เพราะการบริหารจัดการภายในองค์กรเอง อันได้แก่การทำงานซ้ำ การมีภาพของการ “ล้มมวย” การไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องเก่าๆ ยาวนานระหว่างภาคธุรกิจที่เป็นผู้รับจ้าง/ผู้ขาย กับภาครัฐที่เป็นผู้ว่าจ้าง/ผู้ซื้อ ภาพที่ปรากฏอันทำให้เข้าใจว่า จับได้แต่คดีเล็กๆ ในขณะที่คดีใหญ่ๆ ไม่สามารถทำอะไรได้

๓. วิเคราะห์การรู้จัก และภาพพจน์ ป.ป.ป. ได้ ดังนี้

- (๑) อุปสรรคด้านกฎหมาย ที่ทำให้ ป.ป.ป. จำเป็นต้องระมัดระวังการปฏิบัติงานตามภารกิจ โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นคดีที่ยังอยู่ระหว่างการสอบสวนที่ต้องจบคดี และไม่ทำให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ถูกสอบสวนเสียหาย เนื่องจากคดียังไม่มีความชัดเจนว่า ผู้ถูกสอบสวนมีความผิด อันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แม้ว่าบางคดีเป็นเรื่องที่อยู่ในกระแสแห่งความสนใจของสื่อมวลชนและประชาชน ความละเอียดอ่อนในการกีดกันกล่าวกลับมามีให้ ป.ป.ป. ต้องมีภาพที่ติดลบ
- (๒) อุปสรรคด้านระบบราชการ ที่ทำให้ ป.ป.ป. หลีกหนีไม่พ้นวังวนของระเบียบปฏิบัติ

๑๖๖๒

และชั้นตอน คำนึงให้เกิดความล่าช้า โดยเฉพาะกับเรื่องที่เป็คดีซึ่งอยู่ในความสนใจของประชาชน และสังคมวงชน

- (๓) อุปสรรคด้านงบประมาณ ที่ทำให้ ป.ป.ป. ไม่อาจมีกิจกรรมต่างๆ ทั้งการเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ เพื่อการรับรู้และสภาพพจน์
- (๔) อุปสรรคด้านบุคลากร ที่ทำให้ ป.ป.ป. ไม่แตกต่างไปจากหน่วยงานราชการอื่นๆ ในด้านนี้
- (๕) การดำเนินกิจกรรมใดๆ ทาง การประชาสัมพันธ์ก็ต้องอาศัยการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ป.ป.ป. ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวังเพื่อป้องกันข้อครหาใดๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่อง
- (๖) ด้วยเวลาที่สะสมมาวัน อุปสรรคต่างๆ ดังกล่าวที่ไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข ได้กลายเป็นจุดอ่อนของ ป.ป.ป. และกระทบต่อภาพพจน์องค์กรในที่สุด

จาก ป.ป.ป. เป็น ป.ป.ช.

๑. การที่กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการให้ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น แม้ว่าจะให้ ป.ป.ป. มีภาพพจน์ในทางลบ คงวิเคราะห์ได้ ดังนี้

- (๑) เพื่อดูแลรับกับอำนาจที่ขยายออกไปในด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในการเมือง
- (๒) เพื่อจัดอำนาจที่จำกัดในขณะที่เป็น ป.ป.ป.
- (๓) เพื่อให้ ป.ป.ช. มีอิสระและหลุดพ้นจากการถูกครอบงำทางการเมือง

๒. การที่กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการให้มีการจัดลำดับความสำคัญของภารกิจ มีข้อสังเกตที่ คงวิเคราะห์ได้ ดังนี้

- (๑) เพราะเห็นว่า การทุจริตไม่อาจปราบปรามให้หมดสิ้นลงได้ ในขณะที่การป้องกัน อาจช่วยให้การทุจริตลดน้อยลงได้ หากมีการเฝ้าระวังอย่างจริงจังไปถึงกลุ่มเยาวชนที่เป็นผู้ใหญ่ในอนาคต
- (๒) กล่าวไว้ก็ตาม การมีผู้ให้สัมภาษณ์บางรายที่เห็นว่า การป้องกันไม่ใช่วิธีหลักของ ป.ป.ช. เพราะ ป.ป.ช. โดยลำพังไม่อาจปลูกฝังจิตสำนึกในด้านความซื่อสัตย์ได้ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย

๓. การบริหารและดำเนินการ

- (๑) ความต้องการให้ ป.ป.ช. มีกรรมกร และเจ้าหน้าที่มาจกภาคเอกชนรวมอยู่ด้วยนั้น แม้จะมีผลดีที่ข้าราชการด้วยกันอาจมีมุมมองที่ลึกซึ้งในเรื่องที่ก่อกวนการทุจริต และแม่นยำในเรื่องระเบียบกฏาติ แต่การทุจริตเป็นกรรงที่มิมีกฎกติกาใด ๆ มีเล่ห์เหลี่ยม และเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปตามสภาวะแวดล้อมตลอดเวลา จึงเห็นว่า การมีบุคคลที่ซื่อสัตย์ มีความรู้ และประสบการณ์จากภาคเอกชนเข้ามาเป็นกรรมกร

๑๖๖๖

และเจ้าหน้าที่ จะช่วยให้งานด้านการป้องกันและปราบปรามสมบูรณ์ขึ้นได้

- (๒) ความต้องการให้มีความรู้เกี่ยวกับสื่อมวลชนและประชาชนได้สืบค้นตรวจสอบประวัติ
นอกจากจะเป็นการเผยแพร่ผลงานของ ป.ป.ช. แล้ว ยังเป็นช่องทางการสร้าง
ภาพพจน์ของ ป.ป.ช. โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการสร้างฐานข้อมูล
และการเรียกใช้ข้อมูลอันเป็นการแบ่งเบาภาระของบุคลากรในการให้ข่าวสารข้อมูล
ที่สำคัญ ยังป้องกันความผิดพลาดที่เกิดจากบุคคลผู้ให้ข่าวสาร (Human Error)
อีกด้วย
- (๓) ความต้องการให้หน่วยงานในระดับภูมิภาค หรือท้องถิ่นมีตู้ไปรษณีย์รับเรื่อง
ร้องเรียน เป็นการขยายกิจกรรมของ ป.ป.ช. ในด้านการป้องกันและปราบปราม
- (๔) เหตุผลสำคัญในการมีระบบติดตามสอดส่องการใช้งบประมาณ นอกจากจะเป็น
การป้องกันแล้ว ยังช่วยให้การใช้งบประมาณของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ-
ภาพอีกด้วย
- (๕) ความต้องการให้มีระบบบัญชีบริหาร (Managerial Accounting) ในภาครัฐนั้น
โดยข้อเท็จจริงในภาคเอกชนมีการปฏิบัติกันเป็นเรื่องปกติ เนื่องจากช่วยในการ
บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การกำหนดต้นทุน (Cost), การวางแผน
(Planning), การสั่งการ (Directing), การควบคุม (Controlling), การตัดสินใจ
ระยะยาว (Long Term Decision), ตลอดจนงานประเมินผล (Evaluation)
ที่สำคัญ ป.ป.ช. สามารถใช้ระบบบัญชีบริหารของหน่วยงานนั้นๆ ในการตรวจสอบ
ได้อีกทางหนึ่ง อันเป็นพัฒนาการในการสืบสวนสอบสวนของ ป.ป.ช.

“ศักดิ์สิทธิ์ สะอาด คุณภาพ ที่พึ่ง” ภาพพจน์ที่พึงประสงค์

การที่ผู้ให้สัมภาษณ์อยากให้ ป.ป.ช. มีภาพพจน์ที่พึงประสงค์ ๔ ประการ คือ เป็นองค์กร
ที่มีความศักดิ์สิทธิ์ มีการปฏิบัติงานที่สะอาด มีคุณธรรมคุณภาพ และเป็นທີ່พึ่งของประชาชน ซึ่งอาจ
วิเคราะห์ได้ ดังนี้

๑. เป็นความปรารถนาที่สูงเหี้ยมเท่าสถาบันซึ่งเกี่ยวข้องกับงานยุติธรรม เป็นภาพพจน์ที่สื่อ
ความหมายในตัวอย่างชัดเจน
๒. ด้วยเหตุดังกล่าว จึงอาจเป็นดาบ ๒ คม หาก ป.ป.ช. ไม่สามารถนำพาองค์กรไปสู่
ภาพพจน์ที่ประชาชนพึงประสงค์นี้ได้

“ผลงาน” การประชาสัมพันธ์ที่สุด

๑. การที่ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า ควรมีการเผยแพร่หน้าที่ บทบาท และภารกิจ ของ ป.ป.ช. เป็น
ลำดับแรก เพราะการสร้างความรู้จักเป็นสิ่งสำคัญประการแรก และคงเป็นการจัดปัญหา
เดิมที่ได้แก้ที่หนักกับ ป.ป.ช. มาแล้ว

๒. การให้สัมภาษณ์ออกมาแถลงผลการดำเนินงานของ ป.ป.ช. เพราะไม่ทราบว่ามีกรรมการที่รับผิดชอบงานด้านประชาสัมพันธ์ และมีคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ โดยเข้าใจว่า ประธาน และเลขาธิการ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์หลัก เมื่อบุคคลทั้งสองไม่อยู่ หรือไม่ได้ให้สัมภาษณ์ ก็จะไม่มีความรู้ เพื่อให้มีข่าวสารออกเผยแพร่ เพื่อให้มีกิจกรรมการเผยแพร่ อย่างสม่ำเสมอ และเพื่อป้องกันข้อผิดพลาด จึงมีการเสนอให้มอบหมาย ป.ป.ช.
๓. ส่วนการแยกผู้รับสารในการเผยแพร่ข่าวสาร ก็เพื่อให้การส่งสารตรงกันกับผู้รับสาร คือ สื่อความหมาย (Communicated) ด้วยภาษาที่ผู้รับสารเข้าใจ
๔. สื่อที่ผู้รับสารเป็นชาวชนโห้ความสนใจคือ internet เพราะเป็นสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่ ทำทาบชาวชนโห้ในการเข้าถึงข้อมูล
๕. การลงโทษทางสังคม (Social Sanction) เป็นข้อเสนอที่น่าสนใจจากผู้ให้สัมภาษณ์ เนื่องจากเห็นว่า บ่อยครั้งที่เกิดทางอาญาไม่ได้ โดยเฉพาะกับนักการเมืองเมื่อเป็น ป.ป.ช. ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ได้มองถึงความอ่อนไหวและความเห็นแก่ตัวของคดีประเภทการเสนอ ค้างไว้ก็ตาม คงเป็นเรื่องที่ ป.ป.ช. จำเป็นต้องพิจารณาถึงกลยุทธ์ในการเผยแพร่ประเภท ทาจะปฏิบัติตามข้อเสนอ
๖. การที่ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นตรงกันว่า ผลงานของ ป.ป.ช. คือ เครื่องมือที่ดีที่สุดในการนำไป เผยแพร่เพื่อการสร้างภาพพจน์ เนื่องจากที่ผ่านมา วิธีการ (Means) ของ ป.ป.ช. ตามความรู้สึของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นเรื่องลึกลับบ้าง ปกปิดบ้าง พอได้ผล (Ends) ก็เป็น คดีเล็กและไม่ค่อยได้เผยแพร่เมื่อเป็นไป.ป.ช. จึงต้องการให้คำนึงถึง Means ที่เด็ดขาดรวดเร็ว โดยเฉพาะคดีใหญ่ที่อยู่ในกระแสแห่งความสนใจของสาธารณะ เมื่อได้ Ends ให้นำออก เผยแพร่ต่อสาธารณะทันที
๗. กิจกรรมประชาสัมพันธ์ที่ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่า ควรดำเนินการในเชิงรุก ๓ ระดับ
 - (๑) ระดับเยาวชน - เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรม ความซื่อสัตย์ และหิริโอต- ตังปะ เพราะเห็นว่า การป้องกันควรเริ่มต้นตั้งแต่เด็กก่อนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ทั้ง เป็นไม้เนื้อ
 - (๒) ระดับประชาชนทั่วไป เป็นการให้ความรู้ในเรื่องการบริหารที่ดี (Good Governance) จริยธรรม (Ethics) ในการบริหารจัดการ และมั่นคงในความซื่อสัตย์ (Integrity) เพราะเห็นว่า ความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้จะขยับผลการทุจริตได้
 - (๓) ระดับรวม - เป็นการร่วมกัน อันได้แก่ กิจกรรมอาสาสมัครป้องกันและปราบปราม การประพฤติทุจริต และกิจกรรมการยกย่องคนดีในทุกวงการ

๑๘๕

ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัย

แม้ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจะปรากฏผลว่า ป.ป.ช. มีภาพพจน์เชิงลบ แต่ก็เป็นภาพที่แตกต่างไปจากผลทางลบโดยทั่วไป เพราะไม่ได้เกิดจากสิ่งที่ไม่ดี หากเป็นเพราะข้อจำกัดต่างๆ ดังที่ได้วิเคราะห์แล้วข้างต้น จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการนำความเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มมาปรับปรุงแก้ไขในช่วงที่เปลี่ยนเป็น ป.ป.ช.

สิ่งที่ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการปรับปรุงจากผลการวิจัย

๑. โครงสร้างคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มาจากภาคเอกชน-ความเป็นไปได้ในอนาคต
๒. โครงสร้างเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ที่มาจากภาคเอกชน-ความเป็นไปได้ในปัจจุบันหรือในอนาคต
๓. สำนักงานของ ป.ป.ช. ใหม่-เพียงพอหรือไม่ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๔. ป.ป.ช. มีความเป็นอิสระและหลุดพ้นจากการถูกครอบงำโดยฝ่ายการเมือง-เพียงพอแล้วหรือไม่
๕. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลในระบอบเทคโนโลยีสารสนเทศ มี Home page ป.ป.ช. เป็นของตนเอง โดยฐานข้อมูล (Database) อันประกอบด้วยข้อมูลหลัก ได้แก่
 - (๑) รัฐธรรมนูญมาตราที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ. ป.ป.ช. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - (๒) โครงสร้างองค์กร ได้แก่ ผังภูมิองค์กร รายชื่อคณะกรรมการ และผู้บริหาร
 - (๓) หน้าที่และบทบาท ป.ป.ช. ระเบียบต่างๆ ที่สำคัญ
 - (๔) คดีต่างๆ อาทิ คดีที่สิ้นสุด คดีที่อยู่ในระหว่างดำเนินการ
 - (๕) สถิติต่างๆ ที่น่าสนใจในด้านการป้องกันและปราบปราม
 - (๖) กิจกรรมประชาสัมพันธ์ต่างๆ
๖. การจัดตั้ง ป.ป.ช. ภูมิภาค-ความเป็นไปได้ในด้านงบประมาณ และกำลังคน
๗. ระบบติดตามสอดส่องการใช้งบประมาณ-การศึกษารายละเอียดในการป้องกันได้หรือไม่
๘. การเสนอให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจทั้งหลายมีระบบบัญชีบริหาร-การศึกษานำมาประมวลนำมาใช้ในการตรวจสอบเชิงป้องกันได้คุ้มค่าหรือไม่ ถ้าคุ้มค่า ให้ศึกษาความเป็นไปได้ในการเสนอให้หน่วยราชการต่างๆ มีการจัดทำระบบดังกล่าว

สิ่งที่ควรทำและปรับปรุง

๑. การกำหนดตัวบุคคลผู้มีอำนาจในการให้สัมภาษณ์ และให้ข้อมูล นอกเหนือจากประธานและเลขาธิการ ป.ป.ช.
 - (๑) โฆษก ป.ป.ช. ควรเป็นกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ มีอำนาจในการให้สัมภาษณ์ด้านนโยบาย ป.ป.ช. และคดีใหญ่ๆ

- (๒) รองโฆษก ป.ป.ช. ควรเป็นผู้อำนวยการระดับรอง หรือผู้ช่วยเลขาธิการ มีอำนาจในการให้สัมภาษณ์เรื่องที่ได้รับความหมายจากคณะกรรมาธิการ เลขาธิการและโฆษก ป.ป.ช. ให้สัมภาษณ์ผ่านผู้อำนวยการบริหารจัดการของสำนักงาน ป.ป.ช. และคดีทั่วไป
 - (๓) รองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ ที่ไม่ใช่รองโฆษก มีอำนาจในการให้สัมภาษณ์เฉพาะด้านที่รับผิดชอบ
 - (๔) ผู้อำนวยการกองมีอำนาจในการให้ข้อมูลด้านกฎบัตรการที่รับผิดชอบ ซึ่งไม่ใช่คดีที่อยู่ในระหว่างการสอบสวน ผ่านประชาสัมพันธ์ หรือมีประชาสัมพันธ์ร่วมในการให้ข้อมูล
 - (๕) ประชาสัมพันธ์ มีอำนาจในการให้ข่าวสารและเผยแพร่ข้อมูล
๒. ศึกษาการปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานประชาสัมพันธ์ ป.ป.ช.
- (๑) พัฒนาระบบการระดับเจ้าหน้าที่หน่วยงานระดับกอง/ศูนย์/สำนัก
 - (๒) ศึกษาการจัดแบ่งฝ่ายกองมากขึ้น โดยคำนึงถึงความคล่องตัวในการปฏิบัติงานเพื่อสนองนโยบายของ ป.ป.ช.
 - (๓) ผู้รับผิดชอบหน่วยงานประชาสัมพันธ์ควรมีสถานะเป็นผู้อำนวยการระดับ ๘ เนื่องจากคุณค่าและน้ำหนักงาน (Job Weight) มีความสลับไหวและมีความซับซ้อนสูงต่อสาธารณะ และเพื่อให้มีส่วนร่วมรับทราบการประชุมในระดับบริหารของสำนักงาน อันจะเกิดผลดีต่อการดำเนินการประชาสัมพันธ์อีกด้วย
๓. จัดสัมมนา/สำรวจภาพพจน์เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช.
- (๑) สำรวจความรู้ลึกและความคิดเห็นที่มีต่อผลการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้
 - (๒) สำรวจภาพพจน์ที่พึงประสงค์ภายใน ป.ป.ช. ด้วยคำถามว่าเห็นด้วยหรือไม่หรือตรงกันหรือไม่ นำผลที่ได้มาประมวลเป็นภาพพจน์หลักขององค์กรที่พึงประสงค์ร่วมกัน เพื่อเป็นสัญญาประชาคม (Commitment) ที่ทุกคนได้ให้คำมั่นที่จะพึงประพฤติปฏิบัติให้ไปสู่จุดหมายนั้นให้ได้
 - (๓) สัมมนาเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ระดับต่างๆ เพื่อให้มีแนวคิดเดียวกัน เพื่อให้มีเอกภาพในการเป็นหน่วยงานตัวอย่าง อันจะนำไปสู่องค์กรและงานในองค์การที่มี Integrity
๔. ทบทวนกิจกรรมประชาสัมพันธ์ที่ดำเนินการอยู่ทั้งหมด ที่สามารถได้ใช้ทรัพยากรที่ใช้ แล้วควรมีการปรับปรุงใหม่ กิจกรรมใดที่ควรยกเลิก และกิจกรรมใดที่ควรเพิ่มทั้งนี้ โดยคำนึงถึงผลการวิจัยในครั้งนี้
๕. วางแผนการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ช.
- (๑) แผนระยะสั้น แผนประจำปีทั้ง ๒ บทบาท และภารกิจ ของ ป.ป.ช. ด้วยยึดควบคุมได้ และควบคุมไม่ได้ควบคู่กันไป
 - (๒) แผนระยะปานกลาง/ยาว เพื่อสร้างภาพพจน์องค์กร
๖. กำหนดกลุ่มผู้รับสารตามผลการวิจัย เพื่อการวางแผนเนื้อหาที่เหมาะสมในการเผยแพร่ข่าว

๑๘๗

สารผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์พิเศษชัดเจน อาทิ

- (๑) กลุ่มเยาวชน
- (๒) กลุ่มข้าราชการ/นักการเมือง
- (๓) กลุ่มพ่อค้าใหญ่ธุรกิจ
- (๔) กลุ่มประชาชนทั่วไป

๘. กำหนดความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล

- (๑) ความถี่ในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน (Press Conference)
- (๒) ความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล (Press Release)

สรุป

ภารกิจด้านการประชาสัมพันธ์ของ ป.ป.ช. มีโอกาสที่จะเป็นปฏิสัมพันธ์กับผู้สูญเสียผลประโยชน์ โดยไม่อาจคาดการณ์ระดับความรุนแรงได้ โดยเฉพาะเมื่อขยายเขตของภารกิจกว้างขวางไปมุ่งการเมือง

ผู้ที่จะเป็นแนวร่วมและเป็นปรามการป้องกัน ป.ป.ช. คือ **ประชาชน** การดึงประชาชนมาอยู่เคียงข้างอย่างใกล้ชิด คือ สิ่งที่น่าเป็นห่วงยิ่ง

ที่ผ่านมา การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เป็นกลาง และยึดมั่นในกฎระเบียบอย่างระมัดระวังถึง เห็นแล้วว่าไม่เพียงพอ ดังปรากฏจากผลการวิจัยในด้านภาพพจน์ ป.ป.ช. ปัจจุบัน

กลยุทธ์การสื่อสารเชิงบูรณาการที่คำนึงถึงประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลอย่างหนึ่งอย่างใด หรือทั้งสองอย่าง เท่านั้น จึงจะสามารถดึงประชาชนมาขึ้นอยู่เคียงข้างได้

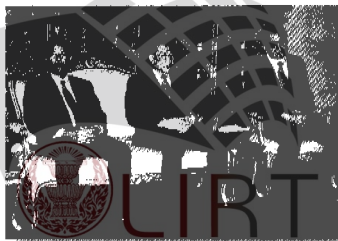

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๙๖๙

บันทึกด้วยภาพ

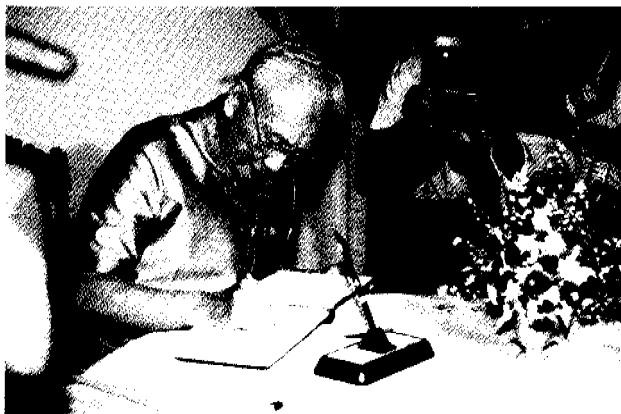
Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารฉบับนี้ มีที่มาจากเอกสารของ สสส.
ซึ่งมีลิขสิทธิ์เป็นของตนเอง และสงวนลิขสิทธิ์ไว้ตามกฎหมาย

๑๗๐

บันทึกด้วยภาพ

นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร เข้าเยี่ยมชมนักเรียน บ.ป.บ. วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายไชยยศ สละมทรัพย์) เข้าเยี่ยมชมนักเรียน บ.ป.บ. วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐

๑๗๖

บันทึกด้วยภาพ

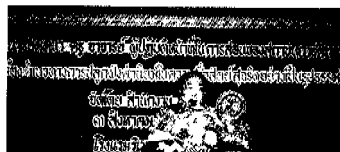

รองนายกรัฐมนตรี (นายสุวิทย์ วิบุลยสันติ) เป็นประธานในพิธีมอบโล่และเงินรางวัล แก่บรรดาเด็กและเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ และผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม ๒๐๖ อาคาร ๒๐๐๐

หน้า ๑๒

บันทึกด้วยภาพ

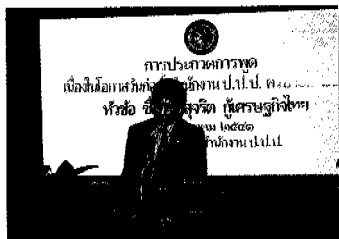

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม (นาง อนุชิต สอนะกุล) เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา
ครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในการสอนของสถาบันการศึกษา เรื่อง "แนวทางการปลูกฝังค่านิยมใน
ความซื่อสัตย์สุจริตของครูอาจารย์" ในวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๓ ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์คอนเวนชั่น

๑๔๔๓

บันทึกด้วยภาพ

กนก ป.ป.ป. ครบรอบ ๒๐ ปี
จิต ผู้ศรัทธาจึงงอกงาม
กม ๒๕๕๐
สำนักงาน ป.ป.ป.

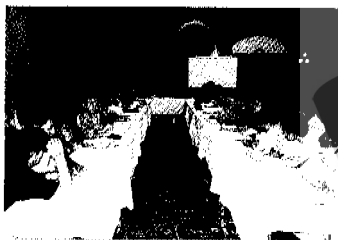
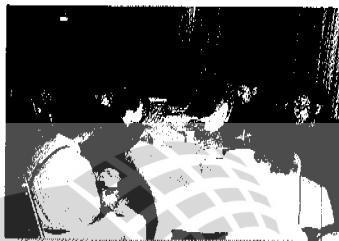

ประธานกรรมการ ป.ป.ป. (นางอโศก ชวนิชย์) เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการประกวดการพูดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หัวข้อ "ชีววิถีสุจริต ผู้ศรัทธาจึงงอกงาม" เป็นงานโครงการระดับสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๒๐ ปี (๑ มีนาคม ๒๕๕๑) เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ที่หอประชุมสำนักงาน ป.ป.ป.

๑๖๓๕

บันทึกด้วยภาพ

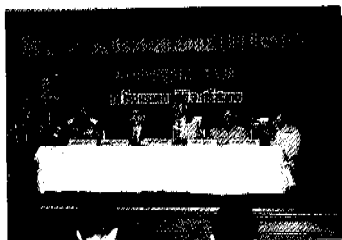

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. (นายถวิลวดี บุ๋นพันธ์) เป็นประธานในพิธีเปิดการสัมมนา
โครงการสนับสนุนเพื่อการศึกษาการจัดการคดีกรร สำนัคดี ป.ป.ช. ในที่ ๑๒-๑๓ มีนาคม ๒๕๕๖
ณ โรงแรมพาริเดียน โรงแรม รังสิต รัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร

๑๙๕

บันทึกด้วยภาพ

Legislative Institutional Repository of Thailand

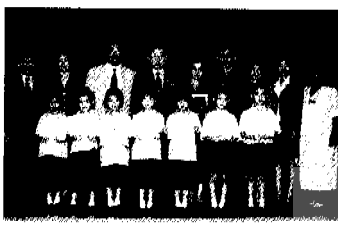

๑๔๖

บันทึกด้วยภาพ

เสนาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. (นายก้านรงค์ จันทิก) รับมอบรางวัลสื่อมวลชนดีเด่นประเภท
โทรทัศน์ดีเด่น จากสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ผลงานรายการ "ฮอตเฮาเวน ยอดคน ป.ป.ป."
ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๙ อ.ส.ม.ท.

Legislative Informational Repository of Thailand

กิจกรรมโครงการสถาบันการศึกษาสัมพันธ์

รายงานประจำปี ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ป.

ISBN : 974 7644-04-5

พิมพ์ครั้งที่ ๑

พฤศจิกายน ๒๕๕๑

จำนวนพิมพ์

๙,๐๐๐ เล่ม

จัดทำโดย

กลุ่มเสริมสร้างทัศนคติและเผยแพร่
กิจกรรมและงานแผน สำนักงาน ป.ป.ป.

ดำเนินการผลิตโดย

บริษัท สยามคอม จำกัด

โทรศัพท์ ๒๒๕-๕๕๓๓-๕

LIRT

Thailand's Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม

เรื่อง การรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ของ
คุณวิชัย โสสุวรรณจินดา คนตอบยังไม่มา จะเลื่อนไปหน้าก่อนดีหรือไม่ เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ เมื่อผมเห็น
ท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยมาแล้ว คุณประจวบ ไชยสาส์น เตียวท่านคงเข้ามา
กระชั้นใกล้ครับ เพราะฉะนั้นตอนนี้เพื่อให้เสียเวลา ท่านประธานฯ อาจจะดูวาระอื่นไปก่อน

ประธานวุฒิสภา : ขออนุญาตที่ประชุมข้ามไปแล้วก็กลับมานะครับ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้รายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสมาชิกสภาเป็นเทศบาล พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการการปกครอง ภูมิภาค ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสมาชิกสภาเป็นเทศบาล พ.ศ. (ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว) ต่อประธานวุฒิสภา โดยประธานวุฒิสภาได้บรรจุในระเบียบวาระการประชุมและได้เสนอต่อสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านไปแล้ว นั้น ในการนี้ คณะกรรมการการได้พิจารณาเห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ในหน้า (๒)

“มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข”

คณะกรรมการการขอแก้ไขเป็นดังนี้

“มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

นายชูวงศ์ นายบุตร (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น
โดยแก้ไขความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้บรรดาสมาชิกสภาตามกฎหมายว่าด้วยสมาชิกสภาที่มี
อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามีฐานะเป็นเทศบาล
ตำบลตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีหากเทศบาลตำบลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ไม่
สามารถคงฐานะเป็นเทศบาลตำบลได้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น พิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานะ
หรือยุบเลิกตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

ให้เรียกชื่อและกำหนดเขตของเทศบาลตำบลตามวรรคหนึ่งตามชื่อและ
เขตของสมาชิกสภาเดิม”

กองกรรมการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะ
ของสมาชิกสภาเป็นเทศบาล พ.ศ.

ของ
คณะกรรมการการปกครอง
ท้องถิ่น

กองกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการท้องถิ่น

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
วุฒิสภากำลังพิจารณาโต้แย้งภายใน ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๗/(ร๙๖)

วุฒิสภา

ถนนคูทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการธิการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้วและส่งให้คณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณา โดยคณะกรรมการธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ

ประธานคณะกรรมการธิการ

๒. นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์

รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่หนึ่ง

๓. นายเอี่ยม นายงาม

รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่สอง

๔. นายรังสรรค์ แสงสุข

๕. นายชนะศักดิ์ ยวบูรณ์

๖. นายชูวงศ์ ฉายบุตร

๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์

๘. พลตำรวจเอก พจน์ บุญยะจินดา

๘. นายวรรณไว พันธ์ไธย

๑๐. นายสมพงศ์ ศรียะพันธ์ุ

๑๑. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

๑๒. นายสุวรรณ ปัญญาภาส

๑๓. นายอมร จันทสมบุญ

๑๔. นายอัษฎาทร จุฬารัตน

๑๕. นายไอลง โภคิน

๑๖. นายไพบุลย์ ช่างเรียน

เลขานุการคณะกรรมการธิการ

๑๗. นายธีรพงษ์ จรุงศรี

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการธิการ

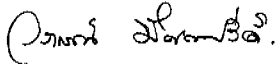
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) อารีย์ วงศ์อารยะ
(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)
ประธานคณะกรรมการการปกครอง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววราภรณ์ มีเปรมปรีดิ์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นายไพฑูรย์ วราหะไพฑูรย์ ผู้อำนวยการกองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความ คิดเห็น จากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย คือ

๒.๑ นายสาโรช คัชมาตย์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
๒.๒ นายสุวัฒน์ ตันประวดี	ผู้อำนวยการสำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
๒.๓ นายพิสิษฐ์ บุญช่วง	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาโครงสร้าง และระบบงาน
๒.๔ นายวสันต์ วรรณโรหะ	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนารายได้
๒.๕ นายแก่นเพชร ช่วงรังษี	ผู้อำนวยการส่วนกำนันผู้ใหญ่บ้าน

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการมาชิกการ

คณะกรรมการการมาชิกการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อวุฒิสภาได้โปรดพิจารณา ดังนี้

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. มาตรา ๑๒ ที่บัญญัติให้ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมีให้นามตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาใช้บังคับกับเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สำนักงานทะเบียนอำเภอตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ที่มีหน้าที่รับผิดชอบและ

ควบคุมการปฏิบัติงานการทะเบียนราษฎรในเขตสุขาภิบาลเดิมยังคงมีหน้าที่ดังกล่าวในเขตเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติต่อไป

ระยะเวลาที่กำหนดไว้สองปีนั้นอาจไม่เพียงพอสำหรับเทศบาลบางแห่งที่มีรายได้น้อย เพราะงานทะเบียนราษฎรเป็นงานที่สำคัญ จำเป็นต้องใช้บุคลากรและงบประมาณค่อนข้างมาก จึงเห็นควรที่จะได้นำปัญหาเรื่องนี้ไปปรับปรุงแก้ไขในพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยตรง รวมทั้งปัญหาในเรื่องอื่น ๆ ที่เทศบาลที่มีรายได้น้อยไม่สามารถดำเนินการให้บังเกิดผลได้ เช่น การสาธารณสุข และการศึกษา เป็นต้น

๕.๒ รัฐบาลควรเร่งรัดการเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการเพิ่มรายได้และเพิ่มเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบล ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเดิม ซึ่งส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อยไม่สามารถหารายได้เพิ่มขึ้นให้เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ท้องถิ่นได้พัฒนายิ่งขึ้นไปกว่าที่เป็นสุขาภิบาลอยู่เดิม

อนึ่ง การจัดสรรรายได้แก่เทศบาลตามที่กล่าวข้างต้นไม่ควรกระทบกระเทือนการจัดสรรรายได้ของเทศบาลที่มีอยู่เดิม

๕.๓ รัฐบาลควรสร้างความพร้อมทางด้านบุคลากร โดยเร่งรัดให้มีการจัดฝึกอบรมบุคลากรของสุขาภิบาลที่เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตามกฎหมายนี้ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อสังเกตดังกล่าวมาแล้วข้างต้น คณะกรรมาธิการจึงมีความห่วงใยในความพร้อมแต่ละด้านของเทศบาลที่เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลพร้อมกันจำนวนถึง ๔๘๑ แห่ง และเห็นว่เพื่อความรอบคอบ รัฐบาลควรมีแผนการไว้ล่วงหน้าว่าหากเทศบาลใดเกิดความไม่พร้อมในการดำเนินงาน อันจะเป็นความเสียหายแก่ท้องถิ่น ก็ให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันแก่เหตุการณ์

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายโพลชัย ช่างเรือน)

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาล เป็น เทศบาล
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่ เป็นการสมควร เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาล เป็น เทศบาล

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติ เปลี่ยนแปลงฐานะของ
สุขาภิบาล เป็น เทศบาล พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๒) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑
- (๓) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ให้บรรดาสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามีฐานะ เป็นเทศบาลตำบลตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้เรียกชื่อและกำหนด เขตของ เทศบาลตำบลตามวรรคหนึ่งตามชื่อและ เขตของสุขาภิบาลเดิม

มาตรา ๕ บรรดาการกระทำใด ๆ ที่คณะกรรมการสุขาภิบาลตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลได้กระทำไปแล้วโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ และ เงินงบประมาณของสุขาภิบาลที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไป เป็นของ เทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้โอนบรรดาพนักงานและลูกจ้างของสุขาภิบาลซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไป เป็นพนักงาน เทศบาลและลูกจ้างของ เทศบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับ เงิน เดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม และ เพื่อประโยชน์ในการนับ เวลาทำงานให้ถือ เวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสุขาภิบาล เป็น เวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาล แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ให้โอนทรัพย์สินและหนี้ของ เงินทุนส่ง เสริมกิจการสุขาภิบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย เงินทุนส่ง เสริมกิจการสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๒ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไป เป็นของ เงินทุนส่ง เสริมกิจการ เทศบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย เงินทุนส่ง เสริมกิจการ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๔

สิทธิและหนี้ที่สุขาภิบาลใดมีอยู่ใน เงินทุนส่ง เสริมกิจการสุขาภิบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย เงินทุนส่ง เสริมกิจการสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นจำนวนเท่าใดให้ถือว่า เทศบาลตำบลที่เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลนั้นมีสิทธิหรือ เป็นหนี้ใน เงินทุนส่ง เสริมกิจการ เทศบาลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย เงินทุนส่ง เสริมกิจการ เทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๔ เท่าจำนวนนั้น

มาตรา ๙ ให้กรรมการสุขาภิบาลซึ่งได้รับเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสมาชิกสภา เทศบาลของ เทศบาลตำบลที่ เปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลนั้นจนกว่าจะครบวาระที่ เหลืออยู่ เต็มของกรรมการสุขาภิบาลนั้น

ให้ เลือกตั้งสมาชิกสภา เทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภา เทศบาลให้ครบจำนวนของสภา เทศบาลตามกฎหมายว่าด้วย เทศบาลภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้มีวาระการดำรงตำแหน่ง เท่ากับวาระของสมาชิกสภา เทศบาลตามวาระหนึ่ง

ความในวรรคสองมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่ว่าระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภา เทศบาลตามวาระหนึ่งมี เหลืออยู่ไม่ เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณี เช่นนั้นให้สภา เทศบาลประกอบด้วยสมาชิกสภา เทศบาล เท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๐ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สมาชิกสภา เทศบาลตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง เลือกสมาชิกด้วยตนเอง เป็นนายกเทศมนตรีคนหนึ่งและเทศมนตรีสองคนประกอบ เป็นคณะเทศมนตรี แล้วเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

เทศบาลใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภา เทศบาล เพิ่มขึ้นตามมาตรา ๙ วรรคสอง ให้สมาชิกสภา เทศบาลของ เทศบาลนั้น เลือกสมาชิกด้วยตนเอง เป็นนายกเทศมนตรีคนหนึ่งและเทศมนตรีสองคนประกอบ เป็นคณะเทศมนตรี แล้วเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภา เทศบาล เพิ่มขึ้น และให้คณะเทศมนตรีตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะเทศมนตรี *ถัดจากนี้*

มาตรา ๑๑ บรรดาข้อบังคับ กฎ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาลหรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีผลใช้บังคับได้ต่อไป เป็นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วย เทศบาล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๒ โนวาระ เริ่มแรก เป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ มิให้นำมาตรา ๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๔
มาใช้บังคับกับเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สำนักทะเบียนอำเภอ
ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรที่มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงาน
การทะเบียนราษฎรในเขตสุขาภิบาล เดิมยังคงมีหน้าที่ดังกล่าวในเขตเทศบาลตำบล
ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๑๓ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล
และสารวัตรกำนัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้
อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีอำนาจหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง
หรือครบวาระแต่ไม่เกินห้าปี และมีให้ใช้กฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ในส่วนที่
บัญญัติถึงการแต่งตั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตร
กำนันในเขตเทศบาลนั้น

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการการปกครองเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญที่นกรรมการมารับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นันทกา สุประภาตะนันท์ ขอความกรุณาเป็นผู้แถลงแทนท่าน
ประธานฯ และท่านรองประธานฯ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการได้แก้ไข
ปรับปรุงเพียง ๒ มาตรา แต่ก็ได้เสนอข้อสังเกตเอาไว้หลายประการ เพราะว่า การที่รัฐบาล
จะให้เวลาเพียง ๔๐ วัน แล้วต่อจากนั้นก็ประกาศให้บรรดาสมาชิกสภาทั้งหลายซึ่งมีอยู่ถึง
๔๘๑ แห่ง เปลี่ยนฐานะเป็นเทศบาลนั้น คณะกรรมการมีความห่วงใยในเรื่องความ
พร้อมของเทศบาลเหล่านี้ที่จะเกิดขึ้นมาใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกระจายรายได้ให้
พอเพียงที่จะใช้จ่าย ซึ่งจะต้องมีการเพิ่มขึ้นแน่นอน นอกนั้นก็คือการที่จะต้องมีการเร่งรัด
การตรวจกฎหมายที่จะออกมาให้ทันกับเหตุการณ์ เพื่อที่จะได้ช่วยฐานะของเทศบาลต่าง ๆ
เหล่านี้-----

ในเรื่องนี้ คณะกรรมการได้เสนอข้อสังเกตเอาไว้ดังที่ปรากฏในรายงานนี้
 แล้วก็ได้กล่าวไว้ในตอนท้ายด้วยว่า รัฐบาลควรมีแผนไว้ล่วงหน้าว่า ถ้าหากเกิด
 ใดเกิดความไม่พร้อมในการดำเนินงานก็ให้สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ทันต่อ
 เหตุการณ์ และทั้งนี้ผู้แทนของรัฐบาลก็ได้กล่าวขึ้นยันกับคณะกรรมการว่า จะสามารถ
 แก้ไขปัญหาให้ทันทันต่อเหตุการณ์และที่รัฐบาลต้องการผลักดันให้สมาชิกต่าง ๆ เหล่านี้
 เปลี่ยนฐานะขึ้นเป็นเทศบาลพร้อม ๆ กันนั้นก็เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่
 กำหนดให้ผู้บริหารและคณะผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้ง อนึ่ง ขอบกราบเรียนด้วยว่า
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมการขอกราบเรียนเพียง
 แค่นี้ก่อน ขอพบพระคุณะ

ประธานวุฒิสภา : มีใบแก้คำผิดในรายงานของคณะกรรมการ
 นครบ ซึ่งได้ชี้แจงไปแล้ว เชิญเลขาธิการดำเนินการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยน
 แปลงฐานะของสมาชิกเป็นเทศบาล พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข
 คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
 ไม่มีการแก้ไข มีการกราบเรียนขอสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณชูวงศ์ครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ กระผมมีความจำเป็นที่จะต้องขอสงวนคำแปรญัตติไว้เพื่อให้ท่าน
 สมาชิกที่เคารพได้โปรดพิจารณาในสิ่งที่กระผมจะพูดต่อไป กระผมอยาก
 จะกราบเรียนว่า ความจริงกระผมไม่อยากจะสงวน เพราะร่างกฎหมายฉบับนี้
 คณะกรรมการการปกครองรับไป ๓๐ วัน มีการพูดกันครั้งแรกในสัปดาห์แรก
 คณะกรรมาธิการรับความเห็นตามที่กระผมได้แปรญัตติไว้เรียบร้อยแล้วอยู่ตลอดมา
 จนกระทั่งวันสุดท้ายที่กระผมมีกิจกรรมอื่นต้องไปร่วมกับคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ร่วมกับคณะอีกประมาณ ๔๐ กว่าคน ตามสถานที่ต่าง ๆ ปรากฏว่า เมื่อร่างกฎหมาย
 ฉบับนี้เข้าสู่สภาข้อความที่ตกลงกันได้เรียบร้อยได้หายไป กระผมก็ไปสอบถามเขาบอกว่า
 มีการสรุปครั้งสุดท้ายมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทยไปเสนอในที่ประชุม ที่ประชุม

ก็เห็นด้วย กระผมก็แปลกใจเพราะว่า การประชุมครั้งสุดท้ายของกรรมาธิการโดย
 ทั่วไปนั้น เป็นเรื่องของกรรมาธิการผู้แทนของกระทรวงมหาดไทยไม่น่าจะมา
 อีกแล้วอย่างนี้เกินไป ก็เพียงอยากทราบเรื่องข้อเท็จจริงให้ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพ
 ทุกท่านได้ทราบ-----

- ๓/๑

กระผมขอกราบเรียนว่า ปกติกระผมก็ไม่เคยสงวน ในชีวิตเป็นสมาชิกวุฒิสภามาไม่เคย
 สงวนหลายสมัยด้วยกัน แต่ครั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติ กระผมจำเป็นต้อง
 สงวน แล้วก็นำมาเสนอคุณลักษณะของท่านสมาชิก ที่เคารพได้พิจารณา ในรัฐธรรมนูญ
 ฉบับปี ๒๕๔๐ คือฉบับปัจจุบันกับรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๔ ที่ไม่ได้ใช้ขณะนี้
 มีสิ่งหนึ่งที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ตัดหลักการของการปกครองท้องถิ่นออกไป
 ก็คือการปกครองรูปแบบคอมมิสชันแพลน (Commission plan) ซึ่งใช้ทั่วไปใน
 สหรัฐอเมริกา คอมมิสชันแพลนนี้หมายความว่า เป็นรูปการปกครองที่รวมอำนาจ
 นิติบัญญัติและอำนาจบริหารไว้ด้วยกันในองค์กรเดียวกัน ไม่มีเซปอเรชันออฟ
 พาวเวอร์ (Separation of power) ระหว่างเอกซ์เซคิวทีฟ (Executive) และลิจิสเลทีฟ
 (Legislative) ซึ่งปรากฏในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๔ ข้อความนี้ยังมีอยู่ในรัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่ปี ๒๕๔๐ ได้ทำให้ประเทศไทยมีการแบ่งแยกเขตอำนาจระหว่างอำนาจ
 นิติบัญญัติกับอำนาจบริหารในการปกครองท้องถิ่นแม้แต่ระดับชาติยังไม่ แต่อยู่ใน
 ระดับท้องถิ่นกลับมีการเซปอเรชันออฟพาวเวอร์อย่างเด็ดขาด เพราะฉะนั้น
 คณะกรรมการการปกครองที่เรียกว่า รูปการปกครองแบบสภาภิบาลนั้น กระทรวง
 มหาดไทยจำเป็นต้องมาแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญตามที่ท่านได้เห็นอยู่
 ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงชื่อว่า ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะ
 ของสภาภิบาลเป็นเทศบาล ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุนัขเป็นแมว
 ถ้าพูดอย่างนั้น ของใครคนหนึ่งเป็นอะไรอยู่เลย ๆ ก็อาจจะเปลี่ยนก็เปลี่ยน อย่างนี้
 เป็นต้น โดยไม่ว่าสภาพข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ท่านที่เคารพคงจำได้ว่า เมื่อร่าง
 กฎหมายฉบับนี้เข้ามาในวาระแรกข้อมูลของวุฒิสภาที่แจกจ่ายท่านสมาชิก ได้ชี้แจง
 อยู่แล้วว่า สภาภิบาลที่มีรายได้ไม่ถึง ๕ ล้านบาทนั้นมีถึง ๖๖๐ แห่ง ที่มีรายได้เกิน
 ๕ ล้านบาทนั้นมีเพียง ๓๐๐ กว่าแห่ง อีก ๖๖๐ แห่ง บางแห่งมีรายได้ล้านเดียว อย่างนี้
 เป็นต้น เพราะฉะนั้นการเปลี่ยนแปลงฐานะเช่นนี้จะก่อให้เกิดความไม่พร้อมอย่าง
 ท่านผู้ร่างของกรมการ ได้แถลงไปชัดเจนอยู่แล้วว่ารัฐบาลมีความไม่พร้อม-----

LIBT

เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้สุขาภิบาลที่จะเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลอีก ๕๕๐ กว่าแห่ง อยู่เลย ๆ ~~๕๕๐~~ ๕๕๐ กว่าแห่ง ยกขึ้นมาโดยไม่รู้วิธีไหนอันไหนเลย บางแห่ง เขาก็ไม่ยอมให้ยก ไม่มีการสอบถามความเห็นของราษฎรตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ด้วยซ้ำตามความจริง กระผมก็ยังไม่แน่ใจในประเด็นนี้ว่า จัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะรัฐธรรมนูญเขียนว่า การปกครองท้องถิ่นให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น ไม่มีการสอบถามท้องถิ่นว่า จะมีความประสงค์อย่างไร ไม่มีการสอบถาม เปลี่ยนแปลง ฐานะเลย ๆ อย่างจะเปลี่ยนแปลงก็เปลี่ยนแปลงขึ้นมา เหมือนอย่างที่กระผมได้กราบเรียน เมื่อสักครู่ว่า อยู่เลย ๆ อย่างจะเปลี่ยนศูนย์เป็นแมว ท่านก็กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ เป็นตัวอย่างนะครับ ไม่ใช่ของจริง เพราะฉะนั้นเมื่อเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ สุขาภิบาลที่จะ มาเป็นเทศบาลตำบลใหม่ที่ไม่มีความพร้อม ๖๐๐ กว่าแห่งขึ้นไปที่จะเป็นเทศบาลตำบล บุคลากรไม่มีอะไรก็ไม่มี เวลาผ่านไปแล้วให้เจ้าหน้าที่ของอำเภอบางส่วนเข้าไป ช่วยเหลือ สำนักงานก็ไม่มี ทุกอย่างไม่มีหมด กระผมจึงคิดว่า เรื่องนี้เราจำเป็นต้อง รับผิดชอบ กระทรวงมหาดไทยจะต้องรับผิดชอบ ไม่ใช่เสนอลอยฟ้า วันข้างหน้าเป็น อย่างไรไม่สำคัญ เราจำเป็นต้องรับผิดชอบในประเด็นนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว กระผมจึงได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้เพื่อให้มีการพิจารณาในประเด็นนี้ อีกประเด็นหนึ่งที่เป็นเรื่องที่สำคัญก็คือว่า ในปัจจุบันเทศบาลที่มีอยู่ในขณะนี้มีประมาณร้อยละแห่ง ด้วยกัน ๑๔๕ แห่งในประเทศไทย พื้นที่ที่มีเทศบาลตำบลเกิดขึ้นใหม่พรรคเดียว ๕๕๐ กว่า แห่งพรรคเดียวเกิดขึ้นมานี้ ปัญหาที่จะตามมาคือปัญหารายได้ อันนี้คือหลักวิชาที่สอนใน มหาวิทยาลัย กระผมเขียนหนังสือการปกครองท้องถิ่นนะครับ ขาดไปทั่วประเทศนำเงินเข้า สโมสรนิสิต โดยไม่ได้เข้ากระเป๋ากระผมนะครับ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เรียนหนังสือ หลักวิชาที่อยู่ อันนี้คือหลักวิชา หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จะเกิดขึ้นได้นั้น ๑. จำเป็น จะต้องพึ่งตนเอง เก็บภาษีในท้องถิ่นเพื่อมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตท้องถิ่น องค์การท้องถิ่นของตนเองและพึ่งรับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลแต่เพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อให้ท้องถิ่นแห่งนั้นมีอำนาจอิสระในการบริหารของตนเองโดยเต็มที่ อันนี้เป็น หลักการนะครับ กระผมคิดว่า ใครเรียนวิชาการปกครองท้องถิ่นทั่วโลกต้องเหมือน ๆ กันหมด อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเมื่อเปลี่ยนแปลงมาแล้วอีก ๕๐๐ กว่าแห่ง อย่างน้อย

อีก ๖๖๐ แห่ง ใน ๕๐๐ กว่าแห่งนี้ หรืออย่างน้อยอีกหลายร้อยแห่ง ถ้าไม่ใช่ ๖๖๐ แห่ง
 เ็นไปไม่ได้ที่จะเป็นเทศบาลต่อไป เป็นไปไม่ได้ กระผมถามว่า รัฐบาลตั้งงบประมาณ
 ในปีถัดไปงบประมาณขาดดุล แล้วกำลังจะพิจารณาเพื่อขอเพิ่มให้ขาดดุลมากขึ้น
 ที่ท่านจะคิดขาดดุลมากขึ้นมีคิดบ้างไหมว่า จะมีเงินส่วนไหนไปอุดหนุนท้องถิ่น
 กระผมคิดว่า ไม่มีนะครับ ทำไมเราจะปล่อยให้เทศบาลเป็นไปตามยถากรรม ทำให้
 เทศบาลตำบลที่เกิดขึ้นใหม่เดือดร้อน ทำให้เทศบาลทั้งหลายที่มีอยู่ในปัจจุบันถูกกระทบ
 กระเทือน เขาจะต้องเปลี่ยนแปลงฐานะ รายได้ของเทศบาลในปัจจุบันนี้กระผมทราบเรียนว่า
 มาจากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนเป็นหลัก เงินอุดหนุนจากรัฐบาลคืออุดหนุน
 จากค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนเป็นหลัก -----

- ๕/๑

ในเวลานี้เทศบาลปัจจุบันได้รับ ๕๐ เปอร์เซนต์ สุขาภิบาลต่าง ๆ รวมกันแล้วได้ ๒๕ เปอร์เซนต์ พื้นที่ที่ยกขึ้นเป็นเทศบาลตำบลใหม่จำนวนเทศบาลเป็น ๑,๐๐๐ กว่าแห่ง มากอยู่ในส่วนของ ๕๐ เปอร์เซนต์ที่จะต้องไปคิดเกณฑ์อย่างไร นี่จะต้องกระทบกระเทือนเทศบาลที่มีอยู่แล้ว เทศบาลที่เคยได้รับงบประมาณ ๑๐ ล้านบาท อย่างนครปฐมรับ ๕๐ ล้านบาท ส่วนแบ่งค่าธรรมเนียมล้อเลื่อน พื้นที่สุขาภิบาลในจังหวัดนครปฐมอีก ๑๐ กว่าแห่งเป็นเทศบาลขึ้นมา ค่าธรรมเนียมล้อเลื่อนของเทศบาลเมืองนครปฐมจาก ๕๐ กว่าล้านบาท กระผมรับรองว่าเหลือไม่กี่ล้าน ๕ ล้านบาทอย่างมาก และนั่นจะเป็นอย่างไรครับ เทศบาลเก่าก็กระทบกระเทือน นี่ก็พังทั้งระบบ เพราะฉะนั้นเพื่อความเป็นธรรมในเรื่องนี้ กระผมคิดว่า เพื่อประโยชน์แก่สังคม เราจะไม่เห็นวันข้างหน้าว่าเมื่อเป็นเทศบาลหมดทุกแห่งแล้วอะไรจะเกิดขึ้น การแก่งแย่งกันเรื่องรายได้ทุกคนก็ไปคิดว่า จะเอาเงินอุดหนุนซึ่งไม่ถูกต้อง นี่จะต้องหารายได้ของตนเองเมื่อเป็นการปกครองแบบเทศบาล เพราะฉะนั้นโดยลักษณะเช่นนี้กระผมว่า การที่กระผมได้เขียนไว้ในข้อความที่ว่า เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีหากเทศบาลตำบลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ไม่สามารถคงฐานะ ซึ่งแน่นอนไม่สามารถคงฐานะได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น อันนี้ข้อความตามรัฐธรรมนูญ และข้อความตามรัฐธรรมนูญนี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า กรรมการการชุดक्रमปฐักันมาหลายอดีตก่อนที่จะมีประโยชน์ออกมา โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น พิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานะหรือยุบเลิกตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล เวลานี้อย่างเด่นสุขาภิบาลที่ยกเป็นเทศบาลตำบลที่จะตั้งใหม่เลย แม้แต่เทศบาลเวลานี้เทศบาลปัจจุบันที่ควรยุบก็ยังมีกระผมกราบเรียนให้ท่านทราบในกระทรวงมหาดไทยมีกองทุนที่เรียกว่า กองทุนส่งเสริมเทศบาล มีกองทุนส่งเสริมสุขาภิบาลในกระทรวงมหาดไทย กระผมรับราชการ ๑๐ ปีเต็ม อยู่กับสิ่งเหล่านี้ ตั้งแต่เป็นรองอธิบดีจนเป็นปลัดกระทรวง เทศบาลเวลานี้เกือบทุกแห่งมีหนี้สิน หนี้สินล้นกระผมไม่อยากจะเรียกว่าพันตัว มีหนี้สินทั้งนั้น เพราะสาธารณูปโภคในปัจจุบันแพงมาก ท่านจะทำท่าอธิบายว่า ท่านจะทำถนนคอนกรีต ท่านจะทำที่ทั้งขยะเผาขยะ รีเจนเนอเรชัน (Rcgeneration) ในประเทศไทยไม่ต้องพูดถึงไม่มีทางเป็นไปได้ เพราะการลงทุนสูงมาก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้ารัฐบาลไม่ให้ทั้งหมดรัฐบาลจะไม่รับผิดชอบ

ทั้งหมดได้อย่างไร เทศบาลอีก ๑,๐๐๐ กว่าแห่ง~~นั้น~~เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่กระผม
 กราบเรียนว่า ให้เทศบาลเหล่านี้เปลี่ยนแปลงฐานะหรือยุบเลิกตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล
 ย~~นี้~~จะเป็นประโยชน์กับส่วนรวม และโดยเฉพาะแก่รัฐบาลและแก่กระทรวงมหาดไทย
 ประโยชน์นี้กระผมขออนุญาตพูดอย่างนี้ครั้นว่า จะเป็นประโยชน์แก่กระทรวงมหาดไทย
 เพราะอะไร กระทรวงมหาดไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลการปกครองท้องถิ่นมีคนอยู่
 ๑๐๐ กว่าคนด้วยกัน แต่เดิมเป็นกองราชการส่วนท้องถิ่น ตอนหลังยกฐานะเป็นสำนัก
 ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น แผนกสุขาภิบาลที่ยกขึ้นมามีคนประมาณไม่เกิน
 ๒๐ หรือ ๓๐ คนอย่างมาก ๑๐๐ คนรับผิดชอบทุกอย่างทั้งเทศบาลและอะไรต่าง ๆ แต่ละปี
 ก็หมุนเวียนกันอยู่อย่างนี้ ท่านจะเห็นได้ว่า เวลาเข้าแจ้งก็เจ้าหน้าที่คนเดียวนั่นแหละ
 หมุนกันมา นี่เทศบาลอีกเกือบ ๑,๐๐๐ แห่งด้วยกัน เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็น
 ประโยชน์กับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจำเป็นจะต้องตั้งคณะกรรมการ
 ขึ้นมาพิจารณาว่า เทศบาลไหนอยู่ต่อไปไม่ได้ เพราะอยู่ต่อไปก็เป็นภาระกับรัฐบาล ทำอะไร
 ก็ไม่ได้ ทำเข้าก็มีปัญหา คนมีแต่ตำแหน่งไม่มีเกียรติศักดิ์ ไปไหนเป็นท่านนายกเทศมนตรี
 เงินไม่มี มีแต่หนี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นไปได้ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า สิ่ง
 ที่กระผมได้เปรยพูดจะเป็นประโยชน์กับส่วนรวม จึงขออนุญาตกราบเรียนให้อยู่ในดุลพินิจ
 ของท่านสมาชิก ที่เคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการว่าอย่างไร เชิญ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ~~ค่ะ~~ คดีนี้ นันทกา สุประภาตะนันท์ กรรมการ ความจริงข้อหว่าโยต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวมาแล้วว่า ~~นั่น~~ ^{นั่น} ก็เป็นความห่วงใยของคณะกรรมการเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงได้นำมาเขียนไว้ในข้อสังเกตของเรา แม้แต่ในเรื่องที่ท่านห่วงว่า การจัดสรรรายได้ให้ดับเทศบาลที่จะเกิดขึ้นใหม่นั้นจะต้องไม่กระทบต่อรายได้ของเทศบาลเดิมที่เขามีอยู่ แล้วอันนี้ก็เป็นเรื่องลักษณะของการแบ่งปันที่อาจจะต้องลดส่วนลงอะไรนี้ ก็ได้เขียนเอาไว้ในข้อสังเกตเช่นเดียวกัน และในตอนท้ายก็ได้กล่าวแล้ว อย่างที่คดียันได้กราบเรียนเมื่อสักครู่ที่ว่า เราก็ห่วงใยถึงกับบอกว่า รัฐบาลจะต้องมีแผนกำหนดเอาไว้ล่วงหน้าว่า จะแก้ปัญหาให้แก่เทศบาลที่อยู่ในความลำบากอย่างนี้ได้อย่างไร ~~ที่นี้ทั้งด้านรัฐบาลเอง~~ ^{ที่นี้ทั้งด้านรัฐบาลเอง} ~~นั้นก็~~ ^{นั้นก็} ได้มีความพยายามที่จะเสนอร่างกฎหมายเข้ามาหลายฉบับด้วยกัน เข้ามาเรื่อย ๆ ในเรื่องที่จะเพิ่มรายได้ต่าง ๆ ให้แก่ท้องถิ่น แล้วก็เป็นเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นด้วย ~~ที่นี้การที่~~ ^{ที่นี้การที่} ~~ว่า~~ ^{ว่า} เราจะไปเขียนเอาไว้ในกฎหมายเลยอย่างที่ท่านผู้สงวนความเห็นได้กล่าวไว้ ~~ที่~~ ^{ที่} คณะกรรมการก็มีความห่วงใยว่า เป็นการที่จะทำให้เทศบาลเหล่านี้กลับถอยหลังเข้าคลองไป แทนที่เขาจะได้รับการพิจารณา ~~ให้เขาได้พัฒนา~~ ^{ให้เขาได้พัฒนา} ให้ก้าวหน้าขึ้น ไปเป็นเทศบาล แล้วเทศบาลก็อาจจะขยายขึ้นขึ้นไปอีกอะไรเหล่านี้ก็จะไปไม่ได้ แล้วการที่ ~~ว่า~~ ^{ว่า} ให้พิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานะหรือยุบเลิกตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลนี้ก็มีปัญหาเหมือนกันว่า มีการยุบเลิกแล้วจะไปเป็นอะไร จะมีกฎหมายอะไรรองรับอำนาจที่จะให้เปลี่ยนแปลงฐานะหรือไม่ ยุบเลิกนั้น ~~มี~~ ^{มี} แต่เปลี่ยนแปลงฐานะจะเปลี่ยนอย่างไร เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงคิดว่า เมื่อรัฐบาลมีความมั่นใจว่า สามารถที่จะปรับปรุงเทศบาลที่จะเกิดใหม่ ๕๐๐ กว่าแห่งนี้ให้สามารถดำเนินงานไปได้ในฐานะเป็นเทศบาล เราก็ ~~จะต้องถือว่า~~ ^{จะต้องถือว่า} รัฐบาลมีความรับผิดชอบในเรื่องนี้ เราจะไปเขียนกฎหมายในลักษณะนี้ คณะกรรมการก็คิดว่า น่าจะไม่เหมาะสม ~~แล้ว~~ ^{แล้ว} ก็อาจจะขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็ได้ที่ต้องการจะให้เปลี่ยนแปลงฐานะขององค์กรปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ~~นี้~~

ให้มีการเลือกตั้งโดยตรง เพราะฉะนั้นจึงได้ยืนยันตามร่างนี้ ~~แล้ว~~ที่ท่านได้กรุณาชี้แจง
 ตอนหนึ่งว่า คณะกรรมาธิการตกลงอย่างนี้แล้วมาเปลี่ยนคอนทาย ~~อันนี้ไม่ใช่เพราะว่า~~
 เรา~~ได้~~เปลี่ยนแปลงโดยไม่มีเหตุผล แต่ได้มี~~การ~~พยายามที่จะทบทวนให้ไปสู่ผลสำเร็จ
 ที่ดีที่สุด ขอบพระคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณชวรงค์ครับ

- ๑/๑

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ครับ กระผมคิดว่าในคณะกรรมการคณะนี้มีข้อผิดพลาดทางเทคนิคเล็กน้อยครับ
 กระผมขออนุญาตไม่พูด กระผมยังเฝ้าต้องมีความจำเป็นไปร่วมที่คณะกรรมการ
 การกีฬาเพื่อร่วมกิจกรรมของท่านในวันที่มีการประชุมครั้งสุดท้าย ในกรรมาธิการของ
 คณะนี้รับร่างกฎหมายฉบับนี้มา ๓๐ วันแล้ว ดูมาเกือบทุกอาทิตย์ตั้งแต่เริ่มต้น
 พุทธศักราชจนจะครบ ๓๐ วันส่งสภา ประชุมวันจันทร์ก็ว่าจะไม่ประชุมต่อแล้วส่งสภา
 ได้ มีบางท่านบอกว่า เมาดูข้อความอะไรต่าง ๆ ให้เรียบร้อยก่อนเข้าสภาได้นัด
 ประชุมวันพุธ เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมก็บอกว่า เมื่อไม่มีเรื่องที่สำคัญอะไรก็ว่าไป แก่
 ถ้อยคำที่ว่ากันไป วันพุธนะครับ กระผมจำเป็นต้องพูดขออภัยด้วย เพราะว่า เมื่อมีการ
 พูดขึ้นมาเท่านี้กระผมจำเป็นต้องพูด ก็ไม่เถินอะไรครับ เพราะว่า เพื่อนของกระผม
 ท่านที่เคารพของกระผมคนหนึ่งบอกว่า เมื่อไม่อยู่ในที่ประชุมก็หมดสิทธิ์อย่าไปพูด
 อะไรมาก กระผมจึงได้นำมาเรียนคณะกรรมการกิจการวุฒิสภา ท่านรองประธานฯ
 บอกให้กระผมนำไปพูดในคณะกรรมการการปกครองอีกครั้งหนึ่ง แล้วกระผมก็กลับ
 ไปพูดก็จะพยายามให้ออกมาในรูปของข้อสังเกต กระผมกราบเรียนว่า ในข้อสังเกตนั้น
 ระหว่างกระผมรับราชการอยู่ในกระทรวงไม่เคยเห็นรัฐมนตรีท่านไหนอ่านข้อสังเกตเลย
 อย่างแต่เข้าคณะรัฐมนตรีเลย กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ แล้วคิดว่าเขียนไม่ได้
 กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๓๔ เขียนในรัฐธรรมนูญ
 เลย ให้รัฐพึงจัดสรรรายได้ให้เพียงพอแก่การปกครองท้องถิ่น เขียนไว้โดย รัฐบาลถือ
 เป็นนโยบายสำคัญที่จะจัดสรรให้เพียงพอแก่การปกครองท้องถิ่น ที่กระทรวงการคลัง
 เจ้าของเรื่องสมัยรัฐบาลหนึ่งมีการตั้งเรื่องมโหฬาร ออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี ๕ ประการ
 เพื่อจะจัดสรรรายได้ให้ท้องถิ่น ดำเนินการอยู่ตลอดเวลาจนครบ ๒ ปีตามรัฐธรรมนูญ
 ปรากฏว่า ไม่มีมาตรการอะไรออกมาเลยจนครบ ๒ ปีตามรัฐธรรมนูญก็รับผิดชอบ
 ยังหาผู้รับผิดชอบไม่ได้ท่านที่ออกกฎหมายไป ๒ ปีตามรัฐธรรมนูญไม่ได้ท้องถิ่น
 ประเภทใหม่ไม่มีเลย ยังไม่รู้ว่าจะรับผิดชอบ กระผมไม่เชื่อหรือครับที่รัฐบาลที่มา
 แฉลงวันที่แล้วว่า จะรับผิดชอบมีกฎหมายขึ้นตอนการกระจายอำนาจอะไรต่าง ๆ

ผ่านมาเป็นเวลานาน กระผมไม่เชื่อเพราะทำไม่ได้ ถึงจะออกมาก็ทำไม่ได้ เพราะโดยธรรมชาตินั้นรายได้ของรัฐบาลกลางกับรายได้ของท้องถิ่นย่อมเป็นอัตราส่วนที่เป็นปฏิภาคต่อกันในการที่จะเหลื่อมล้ำ ไม่มีรัฐบาลไหนในโลกว่า เอาไปเลย ท้องถิ่นเอาไปเลย มีแต่รัฐบาลบอกว่า เอาของรัฐบาลกลางไว้ท้องถิ่นเอาเศษ ๆ เหลือ ๆ ก็เอาเท่าที่จำเป็นไปเท่าที่จะจัดสรรให้ได้ นี่ก็หลักทุกประเทศเหมือนกันหมด เว้นแต่ท้องถิ่นจะหารายได้ของตนเอง เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนว่า อันนี้เป็นเหตุผลที่กระผมจำเป็นต้องสงวนเพื่อให้ท่านได้พิจารณา กระผมไม่อยากจะมาคัดค้านกรรมาธิการด้วยกันเอง แต่กระผมคิดว่า อันนี้จะเป็นประโยชน์แก่กระทรวงมหาดไทย แก่รัฐบาล แก่ประเทศชาติและส่วนรวม กระผมไม่อยากจะเห็นกลียุคกลางๆ เกิดขึ้นในระยะเวลาต่อไป ขอกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิวัฒน์

นายนิวัฒน์ พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายนิวัฒน์ พันธุ์ สมาชิกวุฒิสภา สำหรับกรณีที่ว่า ใน ๑ ปีแล้วจะให้เทศบาลเปลี่ยนแปลงสถานะให้ยุบเลิกตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาล กระผมก็ไม่ทราบว่า จะกลับไปเป็นอะไร กลับไปเป็นสุขาภิบาลอย่างเดิมหรือเปล่า ถ้าไปเป็นสุขาภิบาลเวลานี้ก็มีปัญหา เพราะว่า สุขาภิบาลไม่มีสภารับรอง ก็ไปเจอกับสภาตำบล สภาจังหวัด กระผมว่า กระบวนการตอนนี้เวลานี้ถ้าจะต้องเป็นเทศบาลก็ต้องเป็นเพราะไม่มีสภารับรอง เป็นเรื่องลำบากของสุขาภิบาลแล้ว การบริหารงานที่ลำบาก กระผมจึงบอก ถ้าเลิกตามกฎหมายว่าด้วยเทศบาลแล้วเขาจะไปในอะไร กลับไปเป็น อบต. ได้ไหมจะได้มีสภารับรอง ตรงนี้กระผมถึงบอก ถ้าจะเลิกแล้วคงทำไปได้ยาก กระผมเป็นห่วงตรงนี้ เพราะว่า เวลานี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปกครองท้องถิ่นในปัจจุบันนั้นกฎหมายที่ออกไปเกี่ยวกับ อบจ. ก็คือ อะไรก็ตีกระผมว่า ยังไม่เรียบร้อยเป็นรูปแบบ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การที่จะไปเปลี่ยนแปลงตรงนี้อีกจะทำให้ยุ่งกันใหญ่ กระผมว่า น่าจะเป็นกระบวนการกฎหมายที่สอดคล้องกันหมดทุกสภาของท้องถิ่นครับ ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณชูวงศ์ครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ คือโดยกฎหมายเทศบาลเมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้วไม่มีทางเป็นอื่น มีประเด็นเดียวเท่านั้นคือจะต้องยุบตามกฎหมายเทศบาล ไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงเป็น อบต. เปลี่ยนแปลงเป็นกรุงเทพมหานคร เปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้ มีประเด็นเดียวเท่านั้นคือ ต้องยุบตามกฎหมายเทศบาล ดังที่กระผมกราบเรียนแล้วว่า แม้แต่เทศบาลในปัจจุบัน เทศบาลหลายแห่งควรยุบก็มี กระผมกราบเรียนจริง ๆ ว่า ควรยุบก็มีเทศบาลปัจจุบันที่ตั้งกันไปแล้ว เพราะฐานะการคลังไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ร่างใหม่ที่กระผมแปรญัตติใช้คำว่า “เปลี่ยนแปลงฐานะ” นั้นอาจจะไม่มีความหมายอะไร เป็นประเด็นที่ว่า เมื่อเป็นเทศบาลตำบลแล้วจะต้องยุบอย่างเดียว ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องเขียน เพราะกระทรวงมหาดไทยจะไม่กล้ายุบเทศบาล ในอดีตของเทศบาลในประเทศไทยไม่มีการยุบ ไม่เคยมีการยุบเทศบาลเพราะ ไม่กล้า กระผมเป็นอธิบดีกรมการปกครองอยู่ ๖ ปี กระผมก็ไม่กล้ายุบเทศบาล ถึงอย่างไรก็ไม่กล้ายุบ เทศบาลเอง

ก็บอกกระผมไม่ให้แล้วเงินหมดแล้วที่เคยคุยกัน แต่ไม่มีใครกล้ายุบเพราะอย่างที่
 กระผมกราบเรียนแล้วตัวใครตัวมันครับ คนที่จะไปคิดว่า จะทำให้คนอื่นเดือดร้อน
 ไม่มี แต่กฎหมายเทศบาลเขาเขียนให้ยุบได้ ประเด็นที่กระผมเขียนเพียงแต่ว่า ใน ๑ ปี
 ให้ท่านได้ดูซิว่า จะอยู่ต่อไปได้ไหม ถ้าท่านมีหลักเกณฑ์ว่า ยังอยู่ต่อไปได้หรืออยู่ต่อไป
 ไม่ได้ท่านไม่ยุบก็ได้อยู่ในดุลพินิจของท่าน กระผมเขียนเป็นเครื่องมือไว้ให้ ขออนุญาต
 กราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์ครับ

- ๘/๑

นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์ ในฐานะกรรมการ คณะกรรมการจะกราบเรียนด้วยด้วยความเคารพความคิดเห็นและประสบการณ์ของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีว่าสิ่งที่ท่านได้คิดได้เห็นนั้นคงอาศัยประสบการณ์ที่ผ่านมา แต่เนื่องจากว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนี้คงจะเห็นการพัฒนากระบวนการปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเจริญและก้าวหน้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้ได้เขียนไว้ว่า ส่วนที่เป็นสภาภิบาลอยู่นั้นจะต้องเปลี่ยนแปลงฐานะจากสภาภิบาลเป็นเทศบาล เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่อยากจะเห็นการปกครองท้องถิ่นยกฐานะและเปลี่ยนแปลงไปแนวทางที่ดีขึ้น คงจะต้องเป็นภาระและความรับผิดชอบของรัฐบาลที่จะต้องจัดการทุกอย่างให้เทศบาลเหล่านั้นอยู่ได้และพัฒนาไปได้ เพราะจากความเป็นจริงที่ผ่านมา กระผมอยู่อยู่ในท้องถิ่นได้เห็นว่า สภาภิบาลบางแห่งมีรายได้มีฐานะมากกว่าเทศบาลตั้งหลายเท่า แต่ทั้งกระทรวงมหาดไทยไม่เคยคิดที่จะยกฐานะสภาภิบาลเหล่านั้นเป็นเทศบาลเลย แต่เมื่อให้โอกาสเขาที่จะเปลี่ยนแปลงฐานะโดยผลจากรัฐธรรมนูญ และนี่คงจะเป็นนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยอนุญาตให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญดังกล่าว กระผมคิดว่า เทศบาลที่เปลี่ยนฐานะจากสภาภิบาลมานั้นอย่างน้อยที่สุดความเจริญเติบโตของชุมชนนั้นคงจะต้องเปลี่ยนแปลงและความเป็นไปได้ก็มีมากขึ้น ถึงแม้ขณะนี้ ๕๐๐ กว่าแห่ง จากสภาภิบาลจะเปลี่ยนไปก็จะเป็นภาระไม่ว่ารัฐบาลไหนก็ตาม โดยเฉพาะรัฐบาลนี้ครับ ใครมาเป็นรัฐบาลคงจะต้องมีหน้าที่อุ้มชูดูแลสภาภิบาลเหล่านั้นที่เป็นเทศบาลให้ดำเนินการต่อไปได้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านท่านวุฒิสภาในฐานะกรรมการได้แสดงความเห็นนั้น หลายท่านก็จะเห็นด้วย แต่เราได้พิจารณาถึงเหตุผลต่าง ๆ แล้วว่า สิ่งที่จะเป็นไปตามที่ท่านได้แปรญัตตินั้น คงจะยาก เพราะว่าเรากำลังจะส่งเสริม แต่ไปมีกฎหมายขบถ และการเปลี่ยนแปลงฐานะทุกท่านก็ยอมรับแล้วว่า เราไม่มีกฎหมายรองรับ เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมการเองก็คงจะยืนยันตามที่คณะกรรมการได้มีมติปรับปรุงแก้ไข ขอบขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญคุณวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่ง

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผมขออภัยนิดเดียวครับ เนื่องจากท่านรองประธานฯ ท่านบอกว่าจะไปแปรญัตติให้
 กฎหมายขุบเล็ก ไม่ไฉนครับ กฎหมายมีอยู่แล้ว คือกฎหมายเทศบาล อันนี้ไม่ได้แปรญัตติ
 ให้ขุบเล็กนะครับ แต่มีกฎหมายเทศบาลอยู่แล้ว กลับเป็นเครื่องมือให้ด้วยซ้ำ ถ้าไม่พร้อม
 ให้ท่านพิจารณา ท่านไม่ต้องเกรง พร้อมอยากจะให้อยู่ต่อไปก็ได้ แต่ถ้าท่านคิดว่า
 ไม่พร้อม แล้วไม่ไหวจริง ๆ ถึงวันนั้นก็เท่ากับเป็นเครื่องมือให้รัฐบาลในการที่จะขุบเล็ก
 ที่มีการขุบเล็ก เทศบาลถูกขุบเล็กแต่ก็จะไม่มาเอา (Arrest) ไม่ได้แย่งด้วยซ้ำว่า
 ทำไมถึงต้องขุบเล็ก ถ้าไม่อย่างนั้นไม่มีทางนะครับ อย่างน้อยะครับอีก ๖๖๐ กว่าแห่ง
 จาก ๘๐๐ กว่าแห่ง ขุบครับเรียนนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นด้วย
 กับคำแปรญัตติของกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อยที่สงวนไว้หรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็น
 ขอบด้วยกับคำแปรญัตติ กรุณาลงคะแนนว่า เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 ฝ่ายข้างมากก็กรุณาลงคะแนนว่า ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

นายไพศาล พืชมงคล : ขออนุญาตท่านประธานวุฒิสภาครับ กระผม
 ไม่เข้าใจคำถามท่านประธานฯ ครับ ที่ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 หรือกับท่านชูวงศ์นะครับ ผมกคคิดไปแล้วเมื่อสักครู่

ประธานวุฒิสภา : ถ้าเห็นด้วยกับคำสงวนคำแปรญัตติ ให้ลงคะแนน
 ว่า เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการฝ่ายข้างมาก ให้ลงคะแนนว่า ไม่เห็นด้วย

นายไพศาล พืชมงคล : ขออนุญาตครับ ที่กดไปแล้วนี้ทำอย่างไรครับ
 ผมกคคิดไปแล้ว

ประธานวุฒิสภา : กดใหม่ได้ครับ เพราะตอนนี้ยังไม่ได้สรุป ลงคะแนน
 ครบหรือยังครับ ครบนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาธิฯ เห็นด้วย ๓๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๓ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๓๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๓ คะแนน
 เป็นอันว่าเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ เชิญต่อไป

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตกราบเรียนตามคณะกรรมการธิการที่ได้แก้ไขมาตรา ๑๐ โดยตัดความในวรรคท้าย ซึ่งข้อความตอนท้ายที่ตัดว่า “ตามความในวรรคนี้” ออก ถือการตัดข้อความนี้ทำให้ข้อความในกฎหมายมาตรา ๑๐ นั้นอาจจะเกิดความสับสนได้ เพราะมาตรา ๑๐ นั้นพูดถึงเรื่องการแต่งตั้งคณะเทศมนตรี ซึ่งคณะเทศมนตรีที่จะแต่งตั้งตามมาตรา ๕ นั้นจะมีอยู่ ๒ คณะ คือ คณะที่ ๑ คือ คณะเทศมนตรีซึ่งตั้งจากกรรมการสุขาภิบาลที่เปลี่ยนสภาพไปเป็นสมาชิกสภาเทศบาล และก็จะเลือกนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ซึ่งคณะนี้จะอยู่ได้จนกระทั่งมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเพิ่มเติมภายใน ๔๕ วัน และเมื่อเลือกตั้งเพิ่มเติมแล้วจึงจะมาเลือกนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีใหม่ ชุดเดิมก็จะหมดไป หรือมีคณะนั้นถ้าวาระในการดำรงตำแหน่งเหลือไม่เกิน ๑๘๐ วัน คณะนี้ก็อยู่ได้ตลอด ทั้งนี้ในมาตรา ๑๐ ชุดเดิม ในวรรคแรก คณะเทศมนตรีที่เปลี่ยนสภาพมาจากกรรมการสุขาภิบาลนั้น ได้เสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง แต่ในวรรคสองว่า กรณีที่มีการเลือกตั้งสมาชิกเพิ่มขึ้นมา ก็จะมีวาระเหลืออยู่เกิน ๑๘๐ วัน ก็ต้องเลือกเพิ่มขึ้นมาให้เป็นไปตามกฎหมายเทศบาล ก็จะมีอีกชุดหนึ่ง ซึ่งชุดหลังนี้เมื่อเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งแล้วก็ต้องให้ชุดเดิมหมดวาระลง ทั้งนี้ข้อความในคอนท้ายที่ไปตัดความออกจะทำให้ความนั้นไม่สมบูรณ์ เพราะว่า ข้อความจะเหลือเป็นว่า “เทศบาลได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้สมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลนั้นเลือกสมาชิกด้วยกันเองเป็นนายกเทศมนตรีคนหนึ่งและเทศมนตรีสองคนประกอบเป็นคณะเทศมนตรี แล้วเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ทั้งนี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเพิ่มขึ้น และให้คณะเทศมนตรีตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะเทศมนตรี” ไปห้วนอยู่แค่นี้ ถ้าเป็นไปตามร่างเดิม “นับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะเทศมนตรีตามความในวรรคนี้”

ผมคิดว่าน่าจะชัดเจนกว่า เพราะฉะนั้นคนที่เขียนขอกราบเรียนคณะกรรมการว่า ถ้าเป็นไปตามร่างเดิมน่าจะเกิดความเข้าใจกับผู้ซึ่งอ่านกฎหมายได้มากกว่า ขออนุญาตกราบเรียนเสนอครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา ในฐานะกรรมการจากการที่เราได้ทบทวนข้อความทั้งหมดแล้ว มาตรา ๑๐ นั้นมันเป็นการเลือกตั้ง ๒ จังหวัดเป็นไปตามมาตรา ๘ พรรคหนึ่งและพรรคสอง เพราะฉะนั้นที่ตัดตามความในวรรคนี้คือดูแล้วไม่มีความจำเป็น เพราะว่า ให้คณะเทศมนตรีตามพรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งไปแล้วในวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะเทศมนตรี เพราะฉะนั้นมันไม่จำเป็นต้องมีข้อความว่า “ตามความในวรรคนี้” อีกนั่นก็ชัดเจน ก็อันนี้ทางกรมการเองได้ทบทวนกันหลายครั้ง เพราะฉะนั้นส่วนของการพิจารณากฎหมายของวุฒิสภานั้น ถ้าไม่มีความจำเป็นหรือข้อความไม่พุ่มเพี้ยงจริง ๆ หรือมันซ้อนกันไปซ้อนกันมาที่จะทำให้มีความเข้าใจยากขึ้นเราพยายามที่จะไม่จะต้องไม่แก้ไขของสภาผู้แทนฯ อย่างเด็ดขาด อันนี้เราได้ทบทวนแล้วทบทวนอีกว่า ข้อความอันนี้ไม่จำเป็นต้องมี “ตามความในวรรคนี้” ก็ปรากฏความชัดเจนอยู่แล้ว จึงเรียนชี้แจงมาเพื่อความเข้าใจครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจนะครับ เชิญครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานฯ ขอเสนอเพิ่มเติม

ผมเห็นด้วยที่ท่านกรรมการได้เห็นว่า ถ้าไม่เป็นการพุ่มเพี้ยงมากเกินไปก็ไม่จำเป็นไปเปลี่ยนแปลงแก้ไข ผมคิดว่าถ้าใส่ไว้อย่างเดิมความมันก็ไม่เปลี่ยนแปลงก็เป็นที่ยอมรับได้ และน่าจะไม่มีปัญหาว่า เราไปแก้ไขร่างกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร ก็ขอให้กรรมการได้ดูอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ต้องไปแก้ไขงานจะดีกว่า เพราะไม่ได้เปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญอะไร เพียงแต่อาจจะทำให้เข้าใจผิดในการอ่านกฎหมายเท่านั้นเอง

ประธานวุฒิสภา : กรรมการอื่นยังใช้ไหมครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการ) : อยากจะเรียนว่า จริง ๆ แล้ว เราไม่อยากแก้ แต่ถ้าตัดข้อความนี้มันชัดเจนกว่า คือเราถือว่า เป็นการ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

แก้ไขเล็กน้อยซึ่งทางสภาผู้แทนฯ คงไม่คิดใจในส่วนนี้หรือ ท่านวิชัยลองไปทบทวนดูว่า
 ข้อความที่เราคัดเราได้พิจารณากันหลายฝ่ายด้วยกัน แล้วของฝ่ายมหาดไทยที่มาช่วยกัน
 ดูด้วย ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงคือในวรรคสองข้อความนั้นชัดเจนจนไม่จำเป็นต้องมีคำว่า
 “ตามความในวรรคนี้” อยู่ เพราะฉะนั้นเราถือว่าอันนั้นฟังเพื่อยกเลิกไป และถ้ามีอยู่แล้ว
 มันก็ไม่ได้ขยายความอะไร เพราะข้อความในเนื้อหานั้นชัดเจนอยู่แล้ว จึงขอยืนยัน
 ที่คณะกรรมการฯ ได้ตัดไป

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจจะกรับ เชิญต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๑ และ
มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย
โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขอเรียนถามว่า ในมาตรา ๑๓ คณะกรรมาธิการได้
เพิ่มเติมข้อความว่า กรณีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบลและ
สารวัตรกำนัน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่อยู่เดิมให้คงมีอำนาจอยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจาก
ตำแหน่งหรือครบวาระแต่ไม่เกินห้าปี ข้อความที่เดิมไปว่า “แต่ไม่เกินห้าปี” นั้นจะรับ
สงสัยแต่เพียงว่า ไม่เกิน ๕ ปีนับแต่วันที่เริ่มดำรงตำแหน่ง หรือนับแต่วันที่
พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ เพราะเดิมไปว่า “แต่ไม่เกินห้าปี” นับแต่อะไร
ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความสงสัยได้ อยากจะถามเพื่อให้ชัดเจนเป็นหลักฐานครับ
ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ สรการ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม กำนัน
นิพนธ์ สรการ กระผมติดใจอยู่คนเดียว ที่ทางคณะกรรมาธิการเดิมในมาตรา ๑๓
“แต่ไม่เกินห้าปี” กระผมว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ในสุขาภิบาลก็ได้ทำงานมาโดยตลอด
กระผมว่าน่าจะให้คงดำรงเดิมไม่น่าจะเดิมครับ เพราะว่า เขาอยู่ครบวาระแล้วก็ต้อง
ออกไป ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายชูวงศ์ ฉายบุตร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ครับ ขอกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ข้อความที่ท่านวิชัยสอบถาม
เข้าใจอย่างนั้น สำหรับวาระ ๕ ปีที่เขียนไว้ในร่างเดิมของรัฐบาลที่ผ่าน
สภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว เป็นร่างเดิมที่ว่า จนกว่ากระทรวงมหาดไทยจะประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา แปลว่า จนกว่าจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วถึงจะให้หมดไป
ข้อความอย่างนี้ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ในกฎหมายเทศาภิบาลนั้นเป็นการ

ปกครองท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านไม่ใช้การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองภูมิภาค
 สายปกครองท้องถิ่น ถ้าเป็นสายปกครองท้องถิ่นแล้ว เทศบาลทุกแห่งในปัจจุบันนี้ไม่มี
 กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เทศบาลที่มีการตั้งใหม่แล้วยังมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ใน ๑ ปี
 จะต้องพ้นตำแหน่งไปตามกฎหมายเทศบาล ความจริงในความเห็นของกระผมส่วนตัว
 น่าจะยึดกฎหมายเทศบาล ส่วนตัวนะครับ แต่ความเห็นของคณะกรรมการของคณะ
 ของกระผม หลังจากพิจารณาแล้ว กรรมการที่มีความเห็นใจรัฐบาลในทางการเมืองที่มีความ
 เห็นว่า ถ้าหากกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะอยู่ต่อไปคงจะไม่ถูกต้องตามกฎหมายเทศบาล
 ถ้าจะอยู่ต่อไปควรจะอยู่ตามบทเฉพาะกาลเท่านั้น เหมือนกับกฎหมายต่าง ๆ ที่ได้เขียน
 มาแล้วตามบทเฉพาะกาลเท่านั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญก็ดี กฎหมายอื่นก็ดีในเมื่อมี
 บทเฉพาะกาล แต่บทเฉพาะกาลนี้ก็หมายความว่า จะต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและระยะ
 เวลาสิ้นสุด เพราะฉะนั้นเมื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ในเทศบาลก็ต้องมีระยะเวลาสิ้นสุด
 คำถามต่อไปก็คือว่า สิ้นสุดเมื่อไร เวลาที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในประเทศไทยมีอยู่
 ๒ ประเภทด้วยกัน

ประเภทที่ ๑ คือประเภทที่อยู่ในตำแหน่งก่อนที่ ใช้พระราชบัญญัติ
 ลักษณะปกครองท้องถิ่นใช้บังคับ ฉบับหลังนี้ ฉบับที่แก้ไข ฉบับที่สองตอนสมัย
 คณะปฏิวัติคือหมายความว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเดิมก่อนกฎหมายนั้นใช้บังคับถ้ามีอายุ
 ๒๐ ปี ก็จะอยู่ต่อไปจนกระทั่งเกษียณอายุคือ ๖๐ ปี ประเภทที่ ๑ อยู่จนเกษียณอายุ
 แต่ตอนหลังจากกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้านใหม่
 ก็จะมิวาระตาม บทเฉพาะกาล นั่น คือ เทอมละ ๕ ปี แล้วก็มี การเลือกตั้งใหม่ เวียนผลัดเปลี่ยน
 กันอยู่ตลอดเวลา อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็มีความเห็นชอบว่า
 เพื่อความยุติธรรมแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ควรจะมิวาระ ๕ ปี อันนี้เป็นที่ เหมาะสม

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นจะเดิມอย่างที่คุณวิชัยว่าหรือเปล่าว
 “นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” เพราะเขาเคยตีความรัฐธรรมนูญว่า ถ้า ๕ ปี
 แล้วก็แปลว่า ๕ ปีนับแต่วันได้รับเลือกตั้ง ถ้าเขียนไว้อย่างนี้

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมาธิการ) : ที่กระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้
 ว่า “นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ครับ

ประธานวุฒิสภา : ให้เขาเติมไรไหนครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา กรรมาธิการ
 กิจข้อความนี้มีอยู่ชุด กระผมคิดว่า ไม่น่าจะต้องเติม คือว่า “ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ใน
 เขตเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
 ยังคงมีอำนาจหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง” ข้อความมีชุดอยู่ กระผมคิดว่า
 “ไม่ต้องเติมแล้วครับ เพราะพระราชบัญญัตินี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อไร ก็คือเมื่อประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษา อย่างที่ท่านอดีตปลัดกระทรวงฯ ได้กล่าวไว้แล้ว ที่นี้ในส่วนที่จะเพิ่ม
 นั้น ก็คิดว่า คงมีท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจะอภิปรายต่อว่า ทำไมถึงต้องไปเพิ่มว่า
 “ไม่เกินห้าปี” ก็อย่างที่ท่านกรรมาธิการชูวงศ์ได้กล่าวไปแล้วว่า การพ้นจากตำแหน่ง
 ของท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านนั้น ทั้งกฎหมายเดิมและกฎหมายที่ออกมาใหม่นี้ มีอายุจากการ
 เลือกตั้งไม่เกิน ๕ ปี กับ มีอายุที่จะพ้น ๖๐ ปี ๒ คำนี้ มีความแตกต่างกันมาก ถ้าเราจะ
 ถือตามกฎหมายเดิมนั้นก็คงจะเพี้ยนหมดไปภายใน ๑ ปี หลังจากที่เป็นเทศบาล แต่ที่เรา
 เรายกกำหนดครั้งนี้เสียงส่วนใหญ่ของคณะกรรมการเห็นว่า จะมีเกษียณอายุหรือ
 พ้นจากวาระจากตำแหน่งไปในปี ๒๕๗๐ ที่ยังมีอยู่ แล้วเราได้ศึกษาจากปัญหาของ
 กรุงเทพมหานคร ซึ่งขณะนี้กรุงเทพมหานครก็ยังมีท่าน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ในบางท้องที่
 ซึ่งทางผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครก็ไม่กล้าที่จะยุบเลิกไป นั่นก็เป็นปัญหาที่เราต้อง
 มา เพราะฉะนั้นฉันจึงจะใช้ผลของกฎหมายที่บัญญัติว่า ไม่เกิน ๕ ปี ให้กำหนดไปเลยว่า
 เมื่อจะเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลเป็นการปกครองท้องถิ่นเต็มรูปแบบจริง ๆ แล้วก็
 ไม่ควรมีฝ่ายปกครองท้องถิ่นเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ว่าที่กำหนด ๕ ปีอย่างที่ได้กราบเรียนแล้ว

ว่า ถ้าปล่อยอย่างนี้ก็จะถลักัน จะอยู่จนถึง ๒๕๖๐ ก็มีนะครับ ซึ่งจะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเกินไป เพราะฉะนั้นจะเกิดปัญหาในการบริหารหลาย ๆ อย่าง ถ้ายังคงคาบคอบคอกอยู่อย่างนี้ จึงได้กำหนดระยะเวลาไว้พอสมควรว่า ไม่นเกิน ๕ ปี ควรจะไม่มีกำหนด ผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลตามที่กราบเรียนเพิ่มเติมมาครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็สุดแต่ ทางกฤษฎีกาเขาเคยตีความไว้ว่า ถ้าเขียนอย่างนี้แปลว่า ๕ ปีนับแต่วันที่ดำรงตำแหน่งมา เพราะฉะนั้นถ้าเราต้องการอย่างไรที่เสียให้ชัด ก็จะเป็นประโยชน์

นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมการ) :
ที่ไม่ขัดข้องหรือครับ ถ้าอะไรที่ให้มีนัยเจตนาอื่นดี แต่ในส่วนของผมคิดว่าดีแล้วนะครับ ที่นี้ที่ท่านประธานฯ บอกว่า ทางกฤษฎีกาเคยตีความมา ก็ยินดีครับ ไม่มีปัญหาเพิ่มเติมครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณนิพนธ์เข้าใจแล้วนะครับ เรื่อง ๕ ปีนี้ครับ เพื่อเป็นหลักฐาน แล้วจดไว้ในรายงานการประชุมกรรมการช่วยอธิบายข้อเรียกร้องของสมาชิกสภาที่เขาเคยไปยื่นหนังสือไว้ว่า ขออย่าให้เลือกตั้งซ่อมกันเข้ามาเลยตรงนั้นนะ แล้วก็คณะกรรมการคงจะได้พิจารณาแล้ว แล้วก็ได้แก่ ช่วยอธิบายเหตุผลให้ปรากฏไว้ในรายงาน ก็จะได้รับรู้ว่า เราได้ฟังเขาแล้ว

นายนิพนธ์ วิสินยุทธศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมการการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ดิฉันในส่วนที่ทางกรรมการสภาภิบาล ชมรม หรือสมาพันธ์ได้มายื่นหนังสือร้องเรียนเพื่อไม่ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกเพิ่มขึ้นในระหว่างที่จะเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล ทางคณะกรรมการการเองได้พิจารณาแล้วจะต้องยืนยันตามร่างของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้ เพราะว่า เราพิจารณาแล้วกลัวถึงข้อขัดข้องทางรัฐธรรมนูญด้วย แล้วที่เรามองถึงรูปแบบว่า การเปลี่ยนแปลงฐานะจากสภาภิบาลไปเป็นเทศบาล ซึ่งเดิมมีสมาชิกอยู่ ๕ คน แต่ถ้าเป็นเทศบาลตำบล ๑๓ คน แต่เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลนั้นจะแบ่งการบริหารออกเป็น ๒ ส่วน คือสภาส่วนหนึ่งกับฝ่ายบริหารอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรี เพราะฉะนั้นจำนวนสมาชิก ๕ คนนั้นคงจะไม่มีเหมาะสมพอในการที่จะบริหารงานเทศบาลตามกฎหมายเทศบาลที่เดิมรูปแบบ ซึ่งเทศบาลตำบลนั้นมีสมาชิกเพียง ๑๓ คนเท่านั้นเอง และเทศบาลเมือง ๑๘ คน เพราะฉะนั้นถ้าแบ่งเป็น ๒ ฝ่าย มีทั้งฝ่ายสภากับฝ่ายบริหารแล้ว ถ้าไปอยู่ฝ่ายบริหารเสีย ๓ - ๔ คน คือนายกฯ ๑ คน เทศมนตรี ๒ คน ทางสภาก็คงจะไม่เต็มรูปแบบ เราพิจารณาถึงเหตุผลด้วยครับ และก็กลัวถึงปัญหาข้อขัดข้องทางรัฐธรรมนูญ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมขอมติในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการหรือไม่ กรุณาลงคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์ ขอดอกเสียง ๑ นะครับ มีข้อสังเกตของคณะกรรมการการ มีท่านผู้ใด ไม่เห็นด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็จะได้ส่งไปให้รัฐบาลต่อไป ขอบคุณคณะกรรมการการครับ

ตอนนี้ท่านรัฐมนตรีท่านมร่อแล้วนะครับ ผมจะขออนุญาตย้อนกลับไปที่ระเบียบวาระว่าด้วยกระทู้ถาม

(สำเนา)

วันที่ ๓/๒๕๔๑ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กระป๋องที่ ๐๐๑

วุฒิสภา

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑

เรื่อง การรับนักศึกษาเข้าศึกษาคัดในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

กรมเรียน ประธานวุฒิสภา

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้
ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมการศึกษาของชาติ และกระจายโอกาสทางการศึกษา
ในระดับอุดมศึกษา ตามคำแถลงนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐
ข้อ ๒.๖.๒ นั้น

ข้าพเจ้าได้รับการร้องเรียนจากนักศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และได้สมัครเข้าสอบเรียนต่อในระดับปริญญาตรี
และระดับต่าง ๆ ของคณะต่าง ๆ ที่เปิดรับของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการสอบ
ปรากฏว่าทุกคนสอบได้ตามกระบวนการที่กำหนดไว้ และสถาบันฯ ได้แจ้งผลการสอบและกำหนดให้
ลงทะเบียนแล้ว แต่ต่อมาสถาบันฯ กลับแจ้งกับนักศึกษาเหล่านั้นว่าไม่มีสิทธิลงทะเบียนเรียน เนื่องจาก
เป็นผู้จบการศึกษาระดับ ปวส. และ ปวช. ในภาคฤดูร้อน ทั้ง ๆ ที่มีได้มีการกำหนดเงื่อนไขดังกล่าว
ในประกาศรับสมัครสอบ เป็นเหตุให้นักศึกษาดังกล่าวไม่สามารถเข้ารับการศึกษานในสถาบันดังกล่าวได้
จึงเป็นการขัดกับนโยบายการศึกษาของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา

ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถาม ดังนี้

๑. ทบวงมหาวิทยาลัยได้ทราบหรือไม่ว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือได้ตั้งกฎเกณฑ์นอกเหนือจากที่ประกาศไว้ในการรับสมัครสอบ เป็นเหตุให้นักศึกษา
จำนวนหนึ่งขาดสิทธิในการเข้ารับการศึกษ ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส.
ในสังกัดของสถาบันฯ เอง

LIRT
(โปรดพลิก)

Legislative Institutional Repository of Thailand

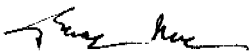
๒. เมื่อนักศึกษาดังกล่าวได้ร้องเรียนไปที่ทบวงมหาวิทยาลัย ทบวงฯ ได้มีการ
สอบสวนในเรื่องนี้อย่างไร และหากเป็นการกระทำที่ผิดระเบียบ จะมีการลงโทษผู้เกี่ยวข้องอย่างไร

๓. ทบวงมหาวิทยาลัยจะให้การช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดโอกาสเข้ารับการศึกษาคือ
ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าอย่างไร

ขอให้ตอบในที่ประชุมวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) วิชัย โสสุวรรณจินดา
(นายวิชัย โสสุวรรณจินดา)
สมาชิกวุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางจิราภา ทรัพย์สาร)

หัวหน้าฝ่ายนิติและกระฎีกา
กองการประชุม

พิมพ์
ท่าน

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม
วิชัย โสสุวรรณจินดา ผมขออนุญาตเรียนถามรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมการศึกษาของชาติ แล้วก็จะกระจายโอกาส
การศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งได้แถลงนโยบายนี้ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน
๒๕๔๐ ปรากฏว่า มีนักศึกษากลุ่มหนึ่งซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพจากวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สังกัดสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และได้สมัครเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่ง
เมื่อไปสมัครสอบก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีสิทธิ์สอบ และเมื่อปรากฏว่า สอบได้ตาม
กระบวนการที่กำหนดไว้ สถาบันก็ได้แจ้งผลการสอบว่า สอบได้ และก็กำหนดให้มีการไป
รายงานตัวและลงทะเบียนแล้ว แต่ปรากฏว่า สถาบันกลับแจ้งในภายหลังว่า นักศึกษา
เหล่านั้นไม่มีสิทธิลงทะเบียนเรียนเนื่องจากเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. และ ปวช. ใน
ภาคฤดูร้อน ซึ่งไม่ได้กำหนดเงื่อนไขดังกล่าวเอาไว้ในใบประกาศนียบัตรสอบ ทำให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้รับความเดือดร้อน เพราะไม่สามารถเข้ารับการศึกษานในสถาบันดังกล่าวได้ ซึ่ง
ผมคิดว่า น่าจะเป็นการขัดกับนโยบายการศึกษาที่รัฐบาลได้แถลงไว้แล้วต่อรัฐสภา จึงขอ
เรียนถามดังนี้ว่า

- ๑๔/๑

๑. ทบวงมหาวิทยาลัยได้ทราบหรือไม่ว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้ตั้งกฎเกณฑ์นอกเหนือจากที่ประกาศไว้ในกาารรับสมัครสอบ ซึ่งทำให้นักศึกษาจำนวนหนึ่งขาดสิทธิในการเข้ารับการศึกา ทั้ง ๆ ที่ได้สอบได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้แล้ว แล้วก็ได้แจ้งให้ไปรายงานตัวแล้ว

๒. เมื่อนักศึกษาดังกล่าวได้ร้องเรียนไปที่ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งผมก็ได้รับสำเนาหนังสือร้องเรียนนั้นด้วย ทบวงได้มีการสอบสวนในเรื่องนี้อย่างไร และหากเป็นกากระทำที่ผิดระเบียบจะมีการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง

๓. ทบวงมหาวิทยาลัยจะให้กาช่วยเหลือนักศึกษาซึ่งขาดโอกาสเข้ารับการศึกาต่อในกรณีนี้อย่างไร

ขออนุญาตเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประจวบ ไชยสาส์น (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายประจวบ ไชยสาส์น รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ขอตอบกระทู้ถามท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติดังต่อไปนี้

ตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ยื่นกระทู้ถามว่า มีนักเรียนจากสถาบันการศึกษาเทคโนโลยีพระจอมเกล้าได้ร้องเรียนว่า สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือ ปวส. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. จากวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมในสังกัดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และได้สมัครสอบเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรีและระดับต่าง ๆ ของคณะต่าง ๆ ซึ่งเปิดรับของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการสอบปรากฏว่า ทุกคนสอบได้ตามกระบวนการที่กำหนดไว้ และสถาบันได้แจ้งผลการสอบ และกำหนดให้ลงทะเบียนแล้ว แต่ต่อมาสถาบันกลับแจ้งกับนักศึกษาเหล่านั้นว่า ไม่มีสิทธิลงทะเบียนเรียนเนื่องจากเป็นผู้จบการศึกษาระดับ ปวส. และ ปวช. ในภาคฤดูร้อน ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีการกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวในประกาศรับสมัคร เป็นเหตุให้นักศึกษาดังกล่าวไม่สามารถเข้ารับการศึกาในสถาบันดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นการขัดกั้นนโยบายดังกล่าวมาแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ขอให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาตอบกระทู้ถามของท่านผู้มเกียรติ ซึ่งสถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้ชี้แจงว่า ตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือว่าด้วยการรับนักเรียนระดับปริญญาบัณฑิต พุทธศักราช ๒๕๓๔ และระเบียบของการรับสมัครนักศึกษาใหม่ ปีพุทธศักราช ๒๕๔๑ ข้อ ๔ สถาบันได้กำหนดคุณสมบัติและคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของสถาบันไว้ดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. ๒ ปี หรือปริญญาตรี ๔ ปี
ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาตามที่สถาบันกำหนด

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ต้องรวมคะแนนเฉลี่ยสะสมได้
ไม่ต่ำกว่า ๒

ระดับปริญญาตรี ๒ - ๓ ปี ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาตามที่
สถาบันกำหนด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือประโยควิชาชีพชั้นสูง หรือ
ประกาศนียบัตรอื่นใดที่สถาบันเทียบเท่าให้

ผู้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาได้ในคณะเทคโนโลยีในการจัดการอุตสาหกรรม
จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาก่อนวันลงทะเบียนภาคฤดูร้อน ปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ของ
สถาบัน คือก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑ ผู้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์
หลักสูตร ๓ ปี จะต้องสำเร็จการศึกษาก่อนวันลงทะเบียนภาคฤดูร้อน ปีพุทธศักราช
๒๕๓๘ ของสถาบัน คือก่อนวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๓๘ แต่หากปรากฏภายหลังว่า
ผู้สมัครมีคุณสมบัติไม่เป็นที่กำหนดหรือขาดข้อใดข้อหนึ่งตามที่
ระบุไว้จะถูกคัดสิทธิในการสอบคัดเลือก และแม้จะได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของ
สถาบันเรียบร้อยแล้วก็ตาม จะถูกถอนสภาพจากการเป็นนักศึกษาทันที ซึ่งจะเสียการ
ดังกล่าวนี้ ผู้สมัครสอบทุกคนจะได้รับเมื่อชื่อใบสมัคร

สำหรับข้อเท็จจริงของเรื่องนี้มีดังนี้ว่า นักศึกษาจำนวน ๕ คนที่ได้ร้องเรียน
ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. และระดับประกาศนียบัตร
ปวช. ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมในสังกัดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ ได้สมัครสอบเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและระดับอื่น ๆ ที่คณะ
ต่าง ๆ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้รับ -----

ในการนี้ปรากฏว่า ข้อ ๑ มีผู้สมัครสอบ ๒ คน ซึ่งสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แต่สอบไม่ผ่านข้อเขียน ข้อ ๒ มีผู้สมัครสอบ ๒ คน สอบผ่านข้อเขียนตามประกาศคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต แต่ไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์ ผู้สมัครสอบจำนวน ๕ คน โดยจำนวน ๔ คน สอบคัดเลือกผ่านตามประกาศวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมโครงการสมทบพิเศษ ส่วนคนที่ ๕ สอบคัดเลือกผ่านตามประกาศคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แต่เนื่องจากนักศึกษาทั้ง ๕ คน ขาดคุณสมบัติ และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของสถาบันตามระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต พุทธศักราช ๒๕๓๔ และตามระเบียบของการรับสมัครนักศึกษาใหม่ปีการศึกษา ๒๕๔๑ หน้า ๒๓ ข้อ ๔.๒ และ ๔.๓ ซึ่งไม่สามารถขึ้นทะเบียนนักศึกษาตามกำหนดวัน เวลาที่วิทยาลัยประกาศได้

ในข้อที่ ๑ ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติคุณนั้นขอเรียนชี้แจงว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้มีการตั้งกฎเกณฑ์อื่นใดนอกเหนือจากที่ประกาศไว้ใน การรับสมัครสอบ ผู้ที่ผ่านการสอบข้อเขียนทุกคนจะต้องเข้าสอบสัมภาษณ์ ผู้สอบผ่านการสอบสัมภาษณ์ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาดำเนิน เวลา ที่แจ้งไว้ในท้ายประกาศ ซึ่งได้แจ้งไว้ในระเบียบการรับสมัครแล้ว และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของสถาบัน คือผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้สถาบันได้ประกาศอย่างชัดเจนในระเบียบการรับสมัครให้ผู้สมัครทราบล่วงหน้าแล้ว ซึ่งประกาศดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบสถาบันว่าด้วยการศึกษาในระดับต่าง ๆ

สำหรับข้อที่ ๒ นั้นขอเรียนชี้แจงว่า เมื่อได้รับการร้องเรียนจากผู้ร้องแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ให้สถาบันตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวและให้รายงานให้ทราบ พร้อมส่งมอบเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งเมื่อได้รับรายงานพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานแล้วทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นว่า สถาบันได้ดำเนินการถูกต้องตามระเบียบและข้อบังคับของสถาบันแล้ว

ข้อที่ ๓ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือชี้แจงว่า สถาบันได้ถือปฏิบัติต่อผู้ผ่านการสอบคัดเลือกทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาเก่าของสถาบันหรือ

นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่นอย่างเท่าเทียมกันและภายใต้กฎระเบียบเดียวกัน
 ดังนั้นผู้ร้องสามารถสมัครสอบเข้าศึกษาต่อในคราวต่อไปที่สถาบันประกาศรับสมัครได้
 ซึ่งเรื่องนี้จะรบกวนต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาถามแล้วก็จะได้
 ติดตามเพื่อให้ นักศึกษาเหล่านั้นมีขวัญกำลังใจและสร้างความเป็นธรรมและโปร่งใสให้เกิด
 ขึ้นในระบบการสอบคัดเลือกของผู้ที่เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาทุกสถาบันต่อไป
 ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมต้องขอ
 ขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งได้ให้คำชี้แจงซึ่งเป็นที่ชัดเจน ออก
 จะฝากข้อสังเกตผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีอีก ๓ ข้อ เพื่อท่านจะได้ไปดำเนินการต่อไป

ข้อสังเกตข้อที่ ๑ คือ ในตอนที่รับสมัครทางสถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าฯ ถ้าบอกว่า ได้มีการตั้งกฎเกณฑ์ดังกล่าวไว้แล้ว กฎเกณฑ์ดังกล่าวที่นักศึกษา
 ก็จะต้องทราบ มีฉะนั้นก็ไม่ต้องไปสมัครให้เสียค่าสมัครและเมื่อสมัครแล้วก็ได้แล้ว
 หรือไม่ได้ก็ตาม ถ้าว่าผิดระเบียบทำไมไม่คืนค่าสมัครให้เขา คือตอนรับสมัครที่ทำเป็น
 ไม่ค่อยรู้เรื่องรูราว ใครมาสมัครก็รับหมดแล้วบอกว่าเป็นความรับผิดชอบของนักศึกษาเอง
 ผมคิดว่า ~~ตรงนี้ท่านรัฐมนตรีขอได้โปรดพิจารณาว่าจะเกิดความเป็นธรรมกับผู้สมัครหรือไม่~~

ข้อสังเกตข้อที่ ๒ คือ เป็นไปได้อย่างไรที่คนที่จบจากสถาบัน ปวช. ปวส.
 ในมหาวิทยาลัยนั้นเอง แต่ตอนที่ไปสมัครมหาวิทยาลัยกลับบอกว่า คุณยังไม่จบการศึกษา
 ก่อน ซึ่งเวลาที่เราไปสอบ ผมขออนุญาตท่านรัฐมนตรี ตอนที่ไปสอบเข้ามหาวิทยาลัย
 เข้าที่คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในช่วงเวลานั้นผมก็เชื่อว่า ท่านรัฐมนตรีก็ยัง
 ไม่จบการศึกษา มศ. ๕ ก็มีใบรับรองว่า กำลังรอผลการศึกษา ผลการสอบอยู่แล้วก็ไป
 สอบเข้ามหาวิทยาลัยก็ทำได้ แต่ทำไมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ บอกว่าทำไม่ได้
 ต้องจบการศึกษา ก่อน ต้องมีใบรับรองว่าสำเร็จการศึกษาจนถึงจะนำสมัครได้ ทั้ง ๆ ที่
 เป็นสถาบันซึ่งอยู่ในเครือเดียวกัน ~~ตรงนี้เป็นธรรมหรือไม่สำหรับผู้สมัคร~~

๓๒

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สฤษฎ ๑๖/๑

และประการสุดท้าย ท่านรัฐมนตรีครับ เดี่ยวผมจะให้ข้อมูลแก่ท่านว่า มี นักศึกษาบางคนที่ชอบก็ชอบไม่ได้แล้วก็สมัครสอบได้ คืออยู่ในเกณฑ์เดียวกันที่บอกว่า ขาดคุณสมบัติและสอบข้อสอบไม่ได้ด้วย แต่ว่าถูกเรียกเข้าเป็นนักศึกษาซึ่งมีชื่ออยู่ เดี่ยว ผมจะมอบให้ท่านรัฐมนตรี เป็นข้อสังเกตข้อที่ ๓ ว่า ถ้าเกิดเรื่องอย่างนี้ทำ ท่านรัฐมนตรี ไปรุดพิจารณาว่า จะเกิดความเป็นธรรมกับผู้ร้องเรียนหรือไม่ อันนี้ที่ขออนุญาตตั้งเป็น ข้อสังเกตเพื่อท่านรัฐมนตรีจะได้ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรีไม่ตอบนะครับ เป็นแต่ข้อสังเกต ก็เป็น อันจบตามข้อบังคับให้ซักได้ครั้งเดียว

ต่อไป ย้อนกลับไประเบียบวาระที่ ๔ เรากลับมา ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติ สิทธิบัตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแก้รายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. วุฒิสภา

ตามที่คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. วุฒิสภา ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสมาชิกวุฒิสภา ทุกท่านไปแล้ว โดยประธานวุฒิสภาได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ในวันศุกร์ที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๑ นั้น ในการนี้คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้พิจารณาเห็นควรปรับปรุงแก้ไข ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

หน้า (๕) ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ข้อ ๖.๑

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ขอแก้ไขโดยให้ใช้ความ ดังนี้

“๖.๑ เมื่อมีการยกเลิกมาตรการสำหรับสิทธิบัตรยาออกจากพระราชบัญญัติ สิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ กระทรวงพาณิชย์ควรจะกำหนดให้มีมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคใน ส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมราคา โดยอาศัยมาตรการที่มีอยู่แล้วภายใต้กฎหมายอื่น เช่น กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค หรือกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เพื่อเป็นการ ป้องกันไม่ให้ราคาขายสูงเกินควร และกำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในการตรวจสอบ เผยแพร่ ข้อมูลเกี่ยวกับราคายาด้วย”

๒. ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่..) พ.ศ.

๒.๑ หน้า ๕๖ ความในมาตรา ๑๓

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ขอแก้ไขโดยให้ใช้ความ ดังนี้

“มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีภายในกำหนดเวลาตามวรรค หนึ่งหรือวรรคสอง ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปี โดย ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีพร้อมทั้งค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในสี่เดือนนับแต่วัน ที่กำหนดเวลาชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

เมื่อครบกำหนดเวลาตามวรรคสามแล้ว ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรยังไม่ชำระ ค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่ม ให้อธิบดีทำการยื่นต่อคณะกรรมการเพื่อสั่ง เพิกถอนสิทธิบัตรนั้น

LIRT

ในการที่ผู้ทรงสิทธิบัตรร้องขอต่อคณะกรรมการภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิบัตรว่ามีเหตุจำเป็นไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในกำหนดเวลาดามวรรคสามได้ คณะกรรมการอาจขยายกำหนดเวลาหรือเพิกถอนคำสั่งเพิกถอนสิทธิบัตรนั้นได้ตามที่เห็นสมควรก็ได้”

๒.๒ หน้า ๑๕ ความในมาตรา ๓๔

คณะกรรมการสิทธิบัตร ขอแก้ไขโดยให้ใช้ความ ดังนี้

“มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๙ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยหรือมีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๕ จ. หรือมาตรา ๖๕ ทค ประกอบด้วยมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๗๒ แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้อุทธรณ์และคู่กรณี หรือผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรหรือตามอนุสิทธิบัตร แล้วแต่กรณี คู่กรณีฝ่ายใดไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง ถ้าไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการเป็นที่สุด”

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙ / (ร ๙๔)

วุฒิสภา

ณ รัฐทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
สิทธิบัตร (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว
และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมธิการวิสามัญคณะนี้
ประกอบด้วย

๑. นางกิริธนา สุมารวงศ์	๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓. พลเรือเอก เกาเหล่หลัก เจริญฤทธิ์	๔. นายโชคชัย อักษรนันท์
๕. นายดุสิต ศิริวรรณ	๖. พลเรือเอก อ่าง วิบูลเสถียร
๗. นายบุญพุทพงษ์ จาญามระ	๘. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๙. นายพรเทพ พรประภา	๑๐. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
๑๑. นายพิพรรธน์ อินทศััพท์	๑๒. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
๑๓. นายยรรยง พวงราช	๑๔. นางสาวสินดา มุนนาค
๑๕. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	๑๖. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
๑๗. นายศิริ เกวลินสฤกษ์	๑๘. ร้อยตรี สมนึก เกิดเกษ
๑๙. นายสันติ รัตนสุวรรณ	๒๐. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย
๒๑. นายสุชาติ ธรรมาพิทักษ์กุล	๒๒. นายอรุณ ชัยเสรี

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

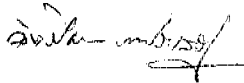
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) เกษม สรศักดิ์เกษม

(นายเกษม สรศักดิ์เกษม)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายฉัตรไชย รอดประเสริฐ)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔-๑๕๗๓ , ๒๕๔-๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๔-๑๕๗๓

มณฑาทิพย์/ศิริพร ทาน

สุวพร พิมพ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายไพฑูรย์ แก้วทอง	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นางสาวสุดานันท์ กาญจนาลัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายยรรยง พวงราช	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นายสันติ รัตนสุวรรณ	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายวิชัย โสสุวรรณจินดา	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้แต่งตั้งนายทศพร แยมวงษ์ นิติกร ๕ ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๔ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความเห็น คือ กรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

๓.๑ นายสุรเดช อัครวิมทรงกูร	นักวิชาการตรวจสอบสิทธิบัตร ๔ ว
๓.๒ นางสาวอุไรวรรณ เจริญเรือง	นิติกร ๗ ว
๓.๓ นายวรวุฒิ ไปษกานนท์	นิติกร ๕

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

LIRT

๕. ผลการพิจารณา

<u>ข้อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	คณะกรรมการธิการตัดออก
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๓๐</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียม

มีการแก้ไข

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่...) พ.ศ. แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกต เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๖.๑ เมื่อมีการยกเลิกมาตรการสำหรับสิทธิบัตรยาออกจากพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ กระทรวงพาณิชย์ควรจะกำหนดให้มีมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมราคาขาย โดยอาศัยมาตรการที่มีอยู่แล้วภายใต้กฎหมายอื่น เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ราคาขายสูงเกินควร และกำหนดให้มีหน่วยงานรับผิดชอบในการตรวจสอบ เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับราคาขายด้วย

๖.๒ เนื่องจากการละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิบัตร เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีของประเทศ รัฐบาลควรดำเนินการป้องปรามการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ประกอบการและผู้ประดิษฐ์คิดค้น และเจ้าของเทคโนโลยีจากต่างประเทศ รวมทั้ง จัดให้มีมาตรการในการคุ้มครองสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรที่จดทะเบียนแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๓ รัฐบาลควรมุ่งเน้นนโยบายที่สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยเพื่อให้เกิดการประดิษฐ์คิดค้นใหม่และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ของสิ่งประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เจ้าของสิทธิบัตรได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในความพยายามและความคิดสร้างสรรค์

๖.๔ เมื่อกฎหมายกำหนดให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรสามารถเลือกชำระค่าธรรมเนียมรายปีทั้งหมดในคราวเดียวได้ กระทรวงพาณิชย์ควรจะต้องจัดจำนวนเงินค่าธรรมเนียมลง ทั้งนี้ เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้มายื่นชำระค่าธรรมเนียมรายปีทั้งหมดในคราวเดียวเพิ่มมากขึ้น

๗. คณะกรรมการการวิสามัญฯ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

 (นายยรรยง พวงราช)
 เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ
 Legislative Institutional Repository of Thailand

५५.११.

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิทธิบัตร” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ ตามที่กำหนดในหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

“อนุสิทธิบัตร” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ตามที่กำหนดในหมวด ๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัตินี้

“การประดิษฐ์” หมายความว่า การคิดค้นหรือคิดทำขึ้น อันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธีใดชิ้นใหม่ หรือการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ได้ขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี

“กรรมวิธี” หมายความว่า วิธีการ กระบวนการ หรือกรรมวิธีในการผลิต หรือการเก็บรักษาให้คงสภาพหรือให้มีคุณภาพดีขึ้นหรือการปรับปรุงสภาพให้เหมาะสมยิ่งขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์ และรวมถึงการใช้กรรมวิธีนั้น ๆ ด้วย

“แบบผลิตภัณฑ์” หมายความว่า รูปร่างของผลิตภัณฑ์ หรือองค์ประกอบของผลผลิต หรือลักษณะพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งสามารถใช้เป็นแบบสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมรวมทั้งติดกรรมได้

“ผู้ทรงสิทธิบัตร” หมายความว่า ผู้ถือสิทธิบัตร

“ผู้ทรงอนุสิทธิบัตร” หมายความว่า ผู้ถืออนุสิทธิบัตร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิบัตร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญามอบหมายด้วย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๓) (๔) และ (๕) ในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรแล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขอรับสิทธิบัตร

(๔) การประดิษฐ์ที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรไว้แล้วนอกราชอาณาจักรเป็นเวลาเกินสิบแปดเดือนก่อนวันขอรับสิทธิบัตรแต่ยังมิได้มีการออกสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรให้

(๕) การประดิษฐ์ที่มีผู้ขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรไว้แล้วไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร และได้ประกาศโฆษณาแล้วก่อนวันขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ บุคคลซึ่งจะขอรับสิทธิบัตรได้ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย หรือผู้สัญชาติต่างประเทศที่พำนักในประเทศไทยอย่างถาวร หรือผู้สัญชาติต่างประเทศที่พำนักในประเทศไทยซึ่งมีถิ่นกำเนิดในประเทศที่มิใช่ประเทศในสหประชาชาติอยู่ด้วย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๑ ทวิ) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตรซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

(๒) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทยขอรับสิทธิบัตรในประเทศนั้นได้

(๓) มีภูมิลำเนา หรืออยู่ในระหว่างการประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างแท้จริงและจริงจังในประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตรซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ในกรณีที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีแห่งความตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิบัตร หากคำขอรับสิทธิบัตรเป็นไปตามที่กำหนดในความตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่าคำขอดังกล่าวเป็นคำขอรับสิทธิบัตรตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ทวิ บุคคลตามมาตรา ๑๔ ที่ได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ในราชอาณาจักร ถ้ายื่นขอรับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ในราชอาณาจักรภายในสิบสองเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรนอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ระบุนำวันที่ได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรนอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรกเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับราชการรับสิทธิบัตรเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ หรือยอมให้บุคคลใดตรวจหรือคัดสำเนารายละเอียดการประดิษฐ์

ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ก่อนมีการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดละเมิดซึ่งรู้หรือควรรู้ว่าการประดิษฐ์นั้นได้มีผู้อื่นเข้าขอรับสิทธิบัตรไว้แล้วเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ หรือกระทำการโดยการอื่นที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ขอรับสิทธิบัตรมาก่อนมีการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอรายงานการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรต่ออธิบดีแล้ว

(๑) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรไม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๗ หรือการประดิษฐ์นั้นไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๙ ให้อธิบดีสั่งยกคำขอรับสิทธิบัตรนั้น และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบไปยังผู้ขอรับสิทธิบัตรหรือโดยวิธีการอื่นที่อธิบดีกำหนดภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคดีคำสั่ง

(๒) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่าคำขอรับสิทธิบัตรถูกต้องตามมาตรา ๑๗ และการประดิษฐ์นั้นได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๙ ให้อธิบดีมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตรนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และก่อนการประกาศโฆษณาให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขอรับสิทธิบัตรโดยวิธีการที่อธิบดีกำหนดหรือโดยมีหนังสือแจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบ เพื่อให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณา หากผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือได้รับหนังสือแจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งผู้ขอรับสิทธิบัตรโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกครั้งหนึ่ง และหากผู้ขอรับสิทธิบัตรยังไม่ชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าวอีก ให้ถือว่าผู้ขอรับสิทธิบัตรละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๕ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ให้มีอายุสัมบูรณ์นับแต่วันขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร ในกรณีที่มีการดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา ๑๖ ๓๖ มาตรา ๗๔ หรือ มาตรา ๗๖ จ ธิให้ทันระยะเวลาในระหว่างที่ดำเนินคดีดังกล่าวอยู่ให้เป็นอายุของสิทธิบัตรนั้น

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ
สิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การกระทำใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือ
วิจัย ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดต่อการใช้ประโยชน์ตามปกติของผู้ทรงสิทธิบัตร และไม่ทำให้เสื่อมเสีย
ต่อประโยชน์อันชอบธรรมของผู้ทรงสิทธิบัตรเกินสมควร

(๒) การผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีซึ่งผู้ทรงสิทธิบัตรได้จดทะเบียนไว้ซึ่ง
ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์หรือใช้กรรมวิธีดังกล่าวได้ประกอบกิจการหรือมีเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อ
ประกอบกิจการดังกล่าวโดยสุจริตก่อนวันยื่นขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร โดยผู้ผลิตหรือ
ผู้ใช้กรรมวิธีไม่รู้หรือไม่มีความรู้ถึงการจดทะเบียนนั้น ทั้งนี้ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง
มาตรา ๑๙ ทวิ

(๓) การเตรียมยาเฉพาะรายตามใบสั่งแพทย์ โดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม
หรือผู้ประกอบโรคศิลปะ รวมทั้งการกระทำต่อผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

(๔) การกระทำใด ๆ เกี่ยวกับการขอขึ้นทะเบียนยา โดยผู้ขอมีวัตถุประสงค์
ที่จะผลิต จำหน่าย หรือนำเข้าซึ่งผลิตภัณฑ์ยาตามสิทธิบัตรหลังจากสิทธิบัตรดังกล่าวสิ้นอายุลง

(๕) การใช้อุปกรณ์ซึ่งเป็นการประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรที่เกี่ยวกับตัวเรือ
เครื่องจักร หรืออุปกรณ์อื่นของเรือของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่าง
ประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตรซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย ในกรณีนี้เรือดังกล่าวได้
เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวหรือโดยอุบัติเหตุ และจำเป็นต้องให้อุปกรณ์ดังกล่าวกับ
เรือนั้น

(๖) การใช้อุปกรณ์ซึ่งเป็นการประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรที่เกี่ยวกับการสร้าง
การทำงาน หรืออุปกรณ์อื่นของอากาศยาน หรือยานพาหนะของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญา
หรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิบัตรซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย
ในกรณีนี้อากาศยานหรือยานพาหนะดังกล่าวได้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวหรือ
โดยอุบัติเหตุ

(๗) การใช้ ขยาย มีไว้เพื่อขาย เสนอขาย หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร
ซึ่งผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตร หากผู้ทรงสิทธิบัตรได้อนุญาต หรือยินยอมให้ผลิต หรือขาย
ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวแล้ว"

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าของ
มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๓๕

"ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง
หรือวรรคสอง ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปี โดยต้อง

ชำระค่าธรรมเนียมรายปีพร้อมทั้งค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในผู้ถือหุ้นหรือผู้ที่สืบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

เมื่อครบกำหนดเวลาตามวรรคสามแล้ว ถ้าผู้ทรงสิทธิบัตรยังไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่ม ให้สิทธิบัตรรายการต่อคณะกรรมการเพื่อสั่งเพิกถอนสิทธิบัตรนั้น

ในการนี้ผู้ทรงสิทธิบัตรต้องขอต่อคณะกรรมการว่ามีเหตุจำเป็นไม่อาจชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในกำหนดเวลาตามวรรคสามได้ คณะกรรมการอาจยกกำหนดเวลาหรือเพิกถอนคำสั่งเพิกถอนสิทธิบัตรนั้นได้ตามที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกพยานในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๔ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าโดยชำระทั้งหมดในคราวเดียวตามค่าธรรมเนียมเป็นรายปีก็ได้

ในการนี้ผู้ทรงสิทธิบัตรได้ชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าไปแล้ว แต่ได้มีการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมรายปี หรือผู้ทรงสิทธิบัตรขอคืนสิทธิบัตร หรือมีการเพิกถอนสิทธิบัตรนั้น ผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีเพิ่มเติม หรือไม่มีสิทธิได้รับคืนค่าธรรมเนียมรายปีที่ได้จ่ายล่วงหน้าไปแล้วนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๔๖ เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันยกสิทธิบัตรหรือสี่ปีนับแต่วันยื่นขอรับสิทธิบัตร แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสิ้นสุดลงทีหลัง บุคคลอื่นจะเป็นเจ้าของสิทธิตามสิทธิบัตรนั้นต่ออธิบดีได้ ยกเว้นกรณีที่ยื่นคำขอยุติการอันแสดงว่าผู้ทรงสิทธิบัตรไม่ใช้สิทธิโดยชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีการผลิตผลิตภัณฑ์หรือไม่มีการใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรภายในราชอาณาจักรไทยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือ

(๒) ไม่มีการขายผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรหรือมีการขายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในราคาสูงเกินควรหรือไม่พอสนองความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักรไทยไม่มีเหตุผลอันสมควร”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๖ หรือ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ถ้าการใช้สิทธิตามข้อถือสิทธิในสิทธิบัตรใดอาจมีผลเป็นการละเมิดข้อถือสิทธิในสิทธิบัตรอื่น ผู้ทรงสิทธิบัตรซึ่งประสงค์จะใช้สิทธิดังกล่าวจะยื่นคำขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรอื่นต่ออธิบดีก็ได้ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) การประดิษฐ์ของผู้ขอใช้สิทธิเป็นการประดิษฐ์ที่มีความก้าวหน้าอย่างสำคัญทางเทคโนโลยีซึ่งเป็นผลดีทางด้านเศรษฐกิจ เมื่อเทียบกับการประดิษฐ์ของสิทธิบัตรที่ขอใช้ ผศฯ

(๒) ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิที่จะใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของผู้ขอใช้สิทธิภายใต้เงื่อนไขที่เหมาะสมในการขอใช้สิทธินั้น ผศฯ

(๓) ผู้ขอใช้สิทธิไม่อาจโอนการใช้สิทธิดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่น เว้นแต่จะเป็นการโอนไปพร้อมกับสิทธิบัตรของตน

ทั้งนี้ ผู้ขอใช้สิทธิจะต้องแสดงว่าได้พยายามขออนุญาตใช้สิทธิตามสิทธิบัตรจากผู้ทรงสิทธิบัตรนั้น โดยได้เสนอเงื่อนไขและคำตอบแทนที่เพียงพอตามพฤติการณ์แห่งกรณีแล้ว แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๔๗ ทวิ ถ้าการใช้สิทธิตามข้อถือสิทธิในสิทธิบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตามมาตรา ๔๖ อาจมีผลเป็นการละเมิดข้อถือสิทธิในสิทธิบัตรของบุคคลอื่นอีก ผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ จะยื่นคำขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรอื่นนั้นต่ออธิบดีก็ได้ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การประดิษฐ์ของผู้ขอใช้สิทธิเป็นการประดิษฐ์ที่มีความก้าวหน้าอย่างสำคัญทางเทคโนโลยีซึ่งเป็นผลดีทางด้านเศรษฐกิจ เมื่อเทียบกับการประดิษฐ์ของสิทธิบัตรที่ขอใช้ ผศฯ

(๒) ผู้ขอใช้สิทธิไม่อาจโอนการใช้สิทธิดังกล่าวให้แก่บุคคลอื่น

ทั้งนี้ ผู้ขอใช้สิทธิจะต้องแสดงว่าได้พยายามขออนุญาตใช้สิทธิตามสิทธิบัตรจากผู้ทรงสิทธิบัตรนั้นโดยได้เสนอเงื่อนไขและคำตอบแทนที่เพียงพอตามพฤติการณ์แห่งกรณีแล้ว แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร

การขอใช้สิทธิตามสิทธิบัตรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ทวิ

สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตแต่เพียงผู้เดียวให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๙ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนในการขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ทวิ ได้ ในการนี้ผู้ทรงสิทธิบัตรไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ในการยื่นคำขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ทวิ ผู้ขอใช้สิทธิจะต้องเสนอค่าตอบแทนเงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและข้อจำกัดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง พร้อมกับคำขอใช้สิทธิ สำหรับการยื่นคำขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๗ ผู้ขอใช้สิทธิต้องยื่นคณณุญาตให้ผู้ทรงสิทธิบัตรที่ตนขอใช้สิทธิเป็นผู้มีสิทธิใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของตนเป็นการตอบแทนด้วย

เมื่อได้รับคำขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ทวิ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งกำหนดวันสอบสวนคำขอไปยังผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ในการนี้ ให้ส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสองด้วย”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ เมื่ออธิบดีวินิจฉัยว่าผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ทวิ เป็นผู้สมควรได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรได้ ให้อธิบดีกำหนดค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตร และข้อจำกัดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ตามที่ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ได้รับอนุญาตให้ตกลงกัน และในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีกำหนดค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตร และข้อจำกัดสิทธิดังกล่าวตามที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควรภายในสามเดือนนับตั้งแต่วันที่

- (๑) ขอบเขตและระยะเวลาที่อนุญาตต้องไม่เกินกว่าพฤติการณ์อันจำเป็น
 - (๒) ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิที่จะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตรายอื่นใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของตนด้วยก็ได้
 - (๓) ผู้รับอนุญาตไม่มีสิทธิโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น เว้นแต่จะโอนกิจการหรือชื่อเสียงในทางการค้า โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้สิทธินั้นด้วย
 - (๔) การอนุญาตจะต้องมุ่งสนองความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักรเป็นสำคัญ
 - (๕) ค่าตอบแทนที่กำหนดจะต้องเพียงพอต่อพฤติการณ์แห่งกรณี
- เมื่ออธิบดีได้กำหนดค่าตอบแทน เงื่อนไขในการใช้สิทธิตามสิทธิบัตรและข้อจำกัดสิทธิดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีสั่งให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรนั้น

คำสั่งของอธิบดีตามวรรคหนึ่ง คู่กรณีอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

การออกใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ ทวิ ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิที่ออกให้ด้วยเหตุตามมาตรา ๔๖ อาจยกเลิกได้หากปรากฏว่าเหตุแห่งการอนุญาตได้หมดสิ้นไปและไม่อาจเกิดขึ้นได้อีกและการยกเลิกดังกล่าวจะไม่กระทบกระเทือนสิทธิหรือผลประโยชน์ที่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิได้รับตามใบอนุญาตให้ใช้สิทธินั้น

การขอให้อยกเลิกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง และให้นำบัญญัติมาตรา ๔๙ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคหรือการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ หรือการสงวนรักษาหรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม หรือป้องกันหรือบรรเทาการขาดแคลนอาหาร ยา หรือสิ่งอุปโภคบริโภคอย่างอื่นอย่างรุนแรง หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น กระทรวง ทบวง กรม อาจใช้สิทธิตามสิทธิบัตรอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๖ โดยกระทำการดังกล่าวเองหรือให้บุคคลอื่นกระทำแทน ในการใช้สิทธิดังกล่าว กระทรวง ทบวง กรม จะต้องเสียค่าตอบแทนแก่ผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง และจะต้องแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิบัตรทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ ทวิ”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๒ ในภาวะสงครามหรือในภาวะฉุกเฉิน นายกรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งใช้สิทธิตามสิทธิบัตรใด ๆ ก็ได้เพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคงแห่งชาติ โดยเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้ทรงสิทธิบัตร และต้องแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิบัตรทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า”

ผู้ทรงสิทธิบัตรมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวหรือจำนวนค่าตอบแทนต่อศาลภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขอคืนสิทธิบัตรหรือเลิกข้อถือสิทธิบางข้อตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีผู้ทรงสิทธิบัตรร่วม ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิบัตรร่วมทุกคน หรือถ้ามีการอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิตามสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ทวิ ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้นด้วย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ในกรณีที่มีการออกใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรใดตามมาตรา ๔๐ แล้วปรากฏว่าเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตดังกล่าว ผู้ทรงสิทธิบัตร ผู้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร มิได้ดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์หรือไม่มีการใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรนั้นในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือในขณะนั้นไม่มีผู้ใดขายหรือนำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งผลิตภัณฑ์ตามสิทธิบัตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยใช้กรรมวิธีตามสิทธิบัตรนั้น หรือมีการขายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวในราคาสูงเกินควร และอธิบดีเห็นว่ามีเหตุอันควรที่จะเพิกถอนสิทธิบัตรดังกล่าว”

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกส่วนที่ ๗ มาตราการสำหรับสิทธิบัตรยา มาตรา ๕๕ ทวิ มาตรา ๕๕ ตริ มาตรา ๕๕ จัตวา มาตรา ๕๕ เบญจ มาตรา ๕๕ ฉ และมาตรา ๕๕ สัตต ในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

LIRT

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ทวิ บุคคลตามมาตรา ๑๔ ที่ได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์ในราชอาณาจักร ถ้ายื่นขอรับสิทธิบัตรสำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้อื่นคำขอรับสิทธิบัตรนอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ระงับว่าวันที่ได้อื่นคำขอรับสิทธิบัตรนอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรกเป็นวันที่ได้อื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีอายุสิบปีนับแต่วันขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร ในกรณีที่มีการดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา ๖๔ ประกอบด้วย มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๗๔ มิให้ให้พ้นับระยะเวลาในระหว่างการดำเนินคดีดังกล่าว สุดสุดสุด เป็นอายุของสิทธิบัตรนั้น”

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓ ทวิ อนุสิทธิบัตร มาตรา ๖๔ ทวิ มาตรา ๖๕ ตริ มาตรา ๖๕ จัตวา มาตรา ๖๕ เบญจ มาตรา ๖๕ ฉ มาตรา ๖๕ สัตต มาตรา ๖๕ อัฏฐ มาตรา ๖๕ นว และมาตรา ๖๕ ทศ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

“หมวด ๓ ทวิ

อนุสิทธิบัตร

มาตรา ๖๔ ทวิ การประดิษฐ์ที่ขอรับอนุสิทธิบัตรได้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นการประดิษฐ์ขึ้นใหม่

(๒) เป็นการประดิษฐ์ที่สามารถประยุกต์ในทางอุตสาหกรรม

มาตรา ๖๕ ตริ บุคคลใดจะขอรับทั้งอนุสิทธิบัตรและสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์อย่างเดียวกันไม่ได้

มาตรา ๖๕ จัตวา ผู้ขอรับอนุสิทธิบัตรหรือผู้ขอรับสิทธิบัตรมีสิทธิขอเปลี่ยนแปลงประเภทของสิทธิที่จะขอรับจากอนุสิทธิบัตรเป็นสิทธิบัตร หรือจากสิทธิบัตรเป็นอนุสิทธิบัตรได้ก่อนการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกอนุสิทธิบัตร หรือก่อนการประกาศโฆษณา

คำขอรับสิทธิบัตรตามมาตรา ๒๔ แล้วแต่กรณี และผู้ขอมีสิทธิให้ยืมผู้อื่นคำขอเดิมเป็นวันยื่นคำขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ เบื้อง ในการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกอนุสิทธิบัตรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอรับอนุสิทธิบัตรให้ถูกต้องตามมาตรา ๖๔ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๑๗ และตรวจสอบว่าการประดิษฐ์นั้นได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๙ หรือไม่ และทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่ออธิบดี

(๑) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่า คำขอรับอนุสิทธิบัตรไม่ถูกต้องตามมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๑๗ หรือการประดิษฐ์นั้นไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๙ ให้อธิบดีสั่งยกคำขอรับอนุสิทธิบัตรนั้น และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ขอรับอนุสิทธิบัตรหรือโดยวิธีการอื่นที่อธิบดีกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่อธิบดีมีคำสั่ง

(๒) ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่า คำขอรับอนุสิทธิบัตรถูกต้องตามมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๑๗ และการประดิษฐ์นั้นได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๙ ให้อธิบดีมีคำสั่งให้จดทะเบียนการประดิษฐ์และออกอนุสิทธิบัตร และก่อนการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกอนุสิทธิบัตร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขอรับอนุสิทธิบัตรเพื่อให้ผู้ขอรับอนุสิทธิบัตรชำระค่าธรรมเนียมการออกอนุสิทธิบัตรและค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณา ตามวิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๒๔ (๒)

อนุสิทธิบัตรให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ ๑ ภายในหนึ่งปีนับจากวันประกาศโฆษณาการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกอนุสิทธิบัตร บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจขอให้ตรวจสอบว่าการประดิษฐ์ที่ได้รับอนุสิทธิบัตรมีลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๖๕ ทวิ หรือไม่ก็ได้

เมื่อได้รับคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการประดิษฐ์ และทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่ออธิบดี

เมื่ออธิบดีพิจารณารายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง แล้ว เห็นว่าการประดิษฐ์นั้นมีลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๖๕ ทวิ ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้ขอให้ตรวจสอบและผู้ทรงอนุสิทธิบัตรทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีมติวินิจฉัย

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าการประดิษฐ์นั้นไม่มีลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๖๕ ทวิ ให้อธิบดีมีคำสั่งให้สอบสวนข้อเท็จจริง และแจ้งคำสั่งให้ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรทราบ เพื่อยืนยันคำแถลงแสดงเหตุผลของตนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และอธิบดีจะเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้ และเมื่อได้สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่า การประดิษฐ์นั้นไม่มีลักษณะตามที่กำหนดในมาตรา ๖๕ ทวิ ให้อธิบดีทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อสั่งเพิกถอนอนุสิทธิบัตรนั้น และแจ้งให้ผู้ขอให้ตรวจสอบและผู้ทรงอนุสิทธิบัตรทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำสั่ง

มาตรา ๖๕ สัตต อนุสิทธิบัตรให้มีอายุหกปีนับแต่วันขอรับอนุสิทธิบัตรในราชอาณาจักร ในกรณีที่มีการดำเนินคดีทางศาลตามมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๑๖ มาตรา ๗๔ หรือมาตรา ๗๗ ฉ ให้ให้พ้นระยะเวลาในระหว่างการทำเนิคดีดังกล่าวสุดสุดสุดเป็นอายุของอนุสิทธิบัตรนั้น

ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรอาจขอต่ออายุอนุสิทธิบัตรได้สองคราวมีกำหนดคราวละสองปี โดยให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าอนุสิทธิบัตรนั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การขอต่ออายุอนุสิทธิบัตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ อัฐฐ ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรมีสิทธิใช้คำว่า “อนุสิทธิบัตรไทย” หรืออักษร อสบท. หรืออักษรต่างประเทศที่มีความหมายเช่นเดียวกันให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์ภาษาხეხეხე หรือหีบห่อของผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณาการประดิษฐ์ตามอนุสิทธิบัตร การใช้คำหรืออักษรตามวรรคหนึ่งต้องระบุหมายเลขอนุสิทธิบัตรไว้ด้วย

มาตรา ๖๕ นว อนุสิทธิบัตรใดได้ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๔ ให้ถือว่าอนุสิทธิบัตรนั้นไม่สมบูรณ์

ความไม่สมบูรณ์ใดตามวรรคหนึ่งบุคคลใดจะกล่าวอ้างขึ้นก็ได้ หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรือพนักงานอัยการจะฟ้องต่อศาลขอให้เพิกถอนอนุสิทธิบัตรนั้นก็ได้

มาตรา ๖๕ ทศ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๑๙ ทวิ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๕ ทวิ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๖ ทวิ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ ทวิ มาตรา ๔๙ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๐ ทวิ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ ในหมวด ๒ ว่าด้วยสิทธิบัตรการประดิษฐ์ มาใช้บังคับในหมวด ๓ ทวิ ว่าด้วยอนุสิทธิบัตร โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสิทธิบัตร” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการ และการกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรม การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เกษตรศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ อีกไม่เกินสิบสองคนซึ่ง
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในภาคเอกชนไม่น้อยกว่าหกคน

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร
พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๒) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดีเกี่ยวกับสิทธิบัตรและ
อนุสิทธิบัตรตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๕
มาตรา ๖๕ ฉ หรือมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐
หรือมาตรา ๗๒

(๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรตามที่
รัฐมนตรีมอบหมาย”

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๒ แห่งพระราช
บัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ ในกรณีที่มีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดีตามมาตรา ๑๒
มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๗ มาตรา
๕๐ หรือมาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๕ ประกอบด้วยมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ มาตรา
๒๘ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๕ เบื้องต้น หรือมาตรา ๖๕ ฉ หรือ
มาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๐
ผู้มีส่วนได้เสียตามมาตราดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ไต่
รับแจ้งคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดี ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่ง
หรือคำวินิจฉัยของอธิบดีเป็นที่สุด”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร
พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของอธิบดี หรือ
พิจารณารายงานการสอบสวนของอธิบดีตามมาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๕ ฉ หรือรายงาน
ของอธิบดีตามมาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๔๓ เพื่อสั่งเพิกถอน
สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร คณะกรรมการจะให้ผู้คัดค้าน หรือผู้แย้ง หรือผู้ทรงสิทธิบัตร

หรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตร หรือผู้ขอให้ตรวจสอบอนุสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรหรือตามอนุสิทธิบัตร แล้วแต่กรณี นำพยานหลักฐานมาแสดงหรือแถลงเพิ่มเติมก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยหรือมีคำสั่งตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๖๕ จ หรือมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๗๒ แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้ขอทราบและผู้กรณีหรือผู้ทรงสิทธิบัตร หรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตรหรือตามอนุสิทธิบัตร แล้วแต่กรณี คู่กรณีฝ่ายใดไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้พิจารณาได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด”

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ ห้ามมิให้บุคคลใดซึ่งไม่มีสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า “สิทธิบัตรไทย” “อนุสิทธิบัตรไทย” หรืออักษร สบท. หรือ อสบท. หรืออักษรต่างประเทศที่มีความหมายเช่นเดียวกัน หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกันให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อของผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณาการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้คำว่า “รอรับสิทธิบัตร” หรือ “รอรับอนุสิทธิบัตร” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน ให้ปรากฏที่ผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อของผลิตภัณฑ์ หรือในการโฆษณาการประดิษฐ์หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ใด ๆ เว้นแต่เป็นผู้ขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาเท่านั้น”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ มาตรา ๗๗ ทวิ มาตรา ๗๗ ตริ และมาตรา ๗๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๗ ในกรณีที่มีผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรในกรรมวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ ฟ้องผู้ฝ่าฝืนสิทธิตามสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรของตนเป็นคดีแพ่ง หากผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรพิสูจน์ได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่จำเลยผลิตมีลักษณะเช่นเดียวกันหรือคล้ายกันกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยใช้กรรมวิธีการของผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตร ให้

สันนิษฐานไว้ก่อนว่าจำเลยได้ใช้กรรมวิธียของผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตร เว้นแต่จำเลยจะพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗๗ ทวิ ในกรณีที่มีหลักฐานโดยชัดแจ้งว่ามีผู้กระทำการฝ่าฝืนจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วย มาตรา ๓๖ ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกละเมิดชำระเงินหรือละเว้นการกระทำการดังกล่าวนั้นได้ การที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าวไม่ตัดสินให้ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรที่จะเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๗๗ ตรี

มาตรา ๗๗ ตรี ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๓๖ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหายรวมทั้งการสูญเสียประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรด้วย

มาตรา ๗๗ จัตวา บรรดาสินค้าที่อยู่ในครอบครองของผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรหรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตรตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วยมาตรา ๓๖ ให้รีบเสียทั้งสิ้น ในกรณีนี้ศาลเห็นสมควรอาจมีคำสั่งให้ทำลายสินค้าดังกล่าวหรือดำเนินการอย่างอื่นเพื่อป้องกันมิให้มีการนำเอาสินค้าดังกล่าวออกจำหน่ายอีกได้"

มาตรา ๗๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๗ เบญจ มาตรา ๗๗ ฉ มาตรา ๗๗ สัตต และมาตรา ๗๗ ฮกฏ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๗๗ เบญจ บุคคลใดขอรับหรือว่ามาขอรับทั้งสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์อย่างเดียวกันโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๖๕ ตรี ให้ถือว่าบุคคลนั้นขอรับอนุสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์นั้น

มาตรา ๗๗ ฉ ในกรณีที่บุคคลหลายคนต่างทำการประดิษฐ์อย่างเดียวกันโดยไม่ได้ร่วมกัน และมีบุคคลฝ่ายหนึ่งได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร แต่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งได้ยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตร

(๑) ให้บุคคลซึ่งได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรหรือคำขอรับอนุสิทธิบัตรไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์นั้น

(๒) ถ้ามีการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรในวันเดียวกันกับการยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรและผู้ขอรับอนุสิทธิบัตรทราบเพื่อให้ทราบความตกลงกันว่าจะให้บุคคลใดมีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน และจะให้คำขอรับสิทธิบัตรหรือคำขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นคำขอสำหรับการประดิษฐ์นั้น ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้ผู้ทรงมีน้ำหนักไปสู่ศาลตามในกำหนดกาลสำหรับนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่

อธิบดีกำหนด ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าบุคคลเหล่านั้น ละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตรและละทิ้งคำขอรับอนุสิทธิบัตร

มาตรา ๗๗ จัตวา ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๘ หรือวันประกาศโฆษณาการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกอนุสิทธิบัตรสำหรับการ ประดิษฐ์ใด ผู้ขอรับอนุสิทธิบัตร ผู้ทรงอนุสิทธิบัตร ผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ทรงสิทธิบัตร ผู้ใดเห็นว่าการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ นั้นอาจไม่ชอบด้วยมาตรา ๖๕ ตี เพราะการประดิษฐ์นั้นเป็นการประดิษฐ์อย่างเดียวกันกับ ของตนและตนได้ยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตรหรือยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไปในวันเดียวกันกับการยื่น คำขอรับสิทธิบัตรหรือการยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตรดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิขอให้ตรวจสอบว่าการ ประดิษฐ์นั้นได้ยื่นขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๖๕ ตี หรือไม่

เมื่อได้รับคำขอให้ตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ และทำรายงานการตรวจสอบเสนออธิบดี

เมื่ออธิบดีพิจารณารายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสอง แล้ว เห็นว่าการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์ นั้นจะไม่ชอบด้วยมาตรา ๖๕ ตี เพราะการประดิษฐ์นั้นเป็นการประดิษฐ์อย่างเดียวกัน และ วันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรหรือวันยื่นคำขอรับอนุสิทธิบัตรเป็นวันเดียวกันกับวันยื่นคำขอรับ อนุสิทธิบัตรหรือวันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรของผู้ขอให้ตรวจสอบ ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตร หรือผู้ทรงอนุสิทธิบัตร และผู้ขอให้ตรวจสอบทราบ เพื่อให้ทำความเข้าใจกันว่าจะให้บุคคลใด มีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้ถือว่า บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิร่วมกันในการประดิษฐ์นั้น

มาตรา ๗๗ อัญญา สิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรได้ออกไปโดยไม่ชอบด้วย มาตรา ๖๕ ตี ให้ถือว่าสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรนั้นไม่สมบูรณ์

ความไม่สมบูรณ์ได้ตามวรรคหนึ่ง บุคคลใดจะกล่าวอ้างขึ้นก็ได้

ในกรณีการจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๖๕ ตี ~~ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ขอรับสิทธิบัตร~~ และได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร สำหรับการประดิษฐ์นั้นในวันเดียวกัน ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ทรงอนุสิทธิบัตร หรือผู้มีส่วนได้เสีย อื่น หรือพนักงานอัยการอาจขอให้อธิบดีเรียกให้ผู้ทรงสิทธิบัตรและผู้ทรงอนุสิทธิบัตรนั้นทำ ความตกลงกันว่าจะให้บุคคลใดมีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน และต้องทำความตกลง กันว่าจะเลือกให้การประดิษฐ์นั้นเป็นการประดิษฐ์ที่ได้รับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรอย่างใดอย่าง หนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้ถือว่าผู้ทรงสิทธิบัตร และผู้ทรงอนุสิทธิบัตรมีสิทธิร่วมกันและให้ถือว่าการประดิษฐ์นั้นเป็นการประดิษฐ์ที่ได้รับ อนุสิทธิบัตร"

LIRT

มาตรา ๕๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๘๖ บุคคลใดกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๖๕ ทศ ประกอบด้วย มาตรา ๓๖ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงอนุสิทธิบัตร ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ บุคคลใดยื่นขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์หรือการออกแบบ ผลิตภัณฑ์หรืออนุสิทธิบัตร โดยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้ไป ซึ่งสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘๓ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ ใช้บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔๔ สิทธิบัตรที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ สิทธิบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ถือว่าเป็นสิทธิบัตรตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้สิทธิบัตรมีอายุต่อไปได้เพียงเท่าที่มี เหลืออยู่ตามสิทธิบัตรนั้น

มาตรา ๔๕ คำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ที่ได้นับไว้ก่อนวันที่พระราช บัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และขอรับตัวยังไม่มีคำส่งตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ผู้ขอมีสิทธิ เปลี่ยนแปลงเป็นคำขอรับอนุสิทธิบัตรได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑. ค่าขอรับสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๒. ค่าขอรับสิทธิบัตรสำหรับแบบผลิตภัณฑ์อย่างเดียวกัน และยื่นขอในคราวเดียวกันตั้งแต่ ๑๐ คำขอขึ้นไป		๑๐,๐๐๐ บาท
๓. การประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร		๕๐๐ บาท
๔. ค่าขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๕. ค่าคัดค้านการขอรับสิทธิบัตร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๖. สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๗. ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์		
ปีที่ ๕		๒,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๖		๔,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๗		๖,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๘		๘,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๙		๑๐,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๐		๑๒,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๑		๑๔,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๒		๑๖,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๓		๑๘,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๔		๒๐,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๕		๓๐,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๖		๔๐,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๗		๕๐,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๘		๖๐,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๙		๗๐,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๒๐		๘๐,๐๐๐ บาท
หรือชำระทั้งหมดในคราวเดียว		๔๐๐,๐๐๐ บาท
๘. ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์		
ปีที่ ๕		๑,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๖		๒,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๗		๓,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๘		๔,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๙		๕,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๑๐		๖,๐๐๐ บาท
หรือชำระทั้งหมดในคราวเดียว		๓๐,๐๐๐ บาท

๙. ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับอนุสิทธิบัตร		
ปีที่ ๕		๒,๐๐๐ บาท
ปีที่ ๖		๔,๐๐๐ บาท
หรือชำระทั้งหมดในคราวเดียว		๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ค่าธรรมเนียมการต่ออายุอนุสิทธิบัตร		
ครั้งที่ ๑		๑๔,๐๐๐ บาท
ครั้งที่ ๒		๒๒,๐๐๐ บาท
๑๑. ค่าของจดทะเบียนสิทธิบัตรอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร		
หรืออนุสิทธิบัตร	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๑๒. ค่าของจดทะเบียนรับโอนสิทธิบัตร		
หรืออนุสิทธิบัตร	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๑๓. ค่าขอเปลี่ยนแปลงคำขอรับสิทธิบัตร		
หรืออนุสิทธิบัตร	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๑๔. ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร		
หรืออนุสิทธิบัตร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๑๕. ใบแทนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร		
หรือใบแทนใบอนุญาตให้ใช้สิทธิ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๑๖. ค่าอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของอธิบดี	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
๑๗. การคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๑๐ บาท
๑๘. การรับรองสำเนาเอกสาร		
เอกสารเกิน ๑๐ หน้า	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า	หน้าละ	๑๐ บาท
๑๙. ค่าขอยื่น ๗	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญประธานฯ แถลง

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ก่อนที่จะกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ต่อไปนั้น ลำดับแรกขอภัยที่ประชุมและขออนุญาตที่ประชุมแก้ไขคำผิดจากเอกสารที่ส่งถึงมือท่านแล้ว ๒ - ๓ แห่งด้วยกัน แก่จุดแรกคือในหน้าที่ ๕ หน้าที่ ๖ แก่ความในมาตรา ๑๓ ซึ่งมาตรา ๑๓ นี้จะแก้ไขมาตรา ๔๓ ถ้อยคำในวรรคสุดท้ายดัดถ้อยคำไปนิดหนึ่งว่า “ในกรณีที่มีผู้ทรงสิทธิบัตรร้องขอต่อคณะกรรมการ” เดิมว่า “ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิบัตร” อันนั้นเป็นจุดแรก จุดที่ ๒ ความในหน้า ๑๕ ข้อความในมาตรา ๓๔ ซึ่งได้แก้ไขมาตรา ๑๔ แก้ไขตอนท้ายของถ้อยคำที่ว่า “มีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง” เดิมคำว่า “หรือคำสั่ง” ถ้าไม่คำเนนคดีภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง อีกแห่งหนึ่งครับเดิม “หรือคำสั่ง” ๒ แห่งด้วยกัน ขออนุญาตกราบเรียนแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความชัดเจนของข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ หน้า (๕) ข้อ ๖.๑ บรรทัดที่ ๓ “โดยอาศัยมาตรการที่มีอยู่แล้วภายใต้กฎหมายอื่น เช่น” ของเดิมเป็น “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒)” ขออนุญาตแก้ไขว่า “เช่น กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค หรือกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ” ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อให้เป็นมาตรการรองรับที่จะเสนอแนะไปยังรัฐบาลกรณีรัฐบาลท่านได้ยกเลิกสิทธิบัตรยาไปทั้งหมด นั้นเป็นข้อความที่จะขอแก้ไขต่อที่ประชุมนี้เพื่อทราบ

สำหรับการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๔๖ มาตราด้วยกัน การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติม ๑๕ มาตรา ตัดออก ๑ มาตรา การแก้ไขความจริงแล้วถ้าดูจำนวนมาตราแล้วถือว่ามาก แต่ถ้าท่านดูในรายละเอียดในจุดต่าง ๆ ที่คณะกรรมการวิสามัญแก้ไขนั้นเป็นการแก้ไขเล็กน้อย ทั้งนี้ทั้งนั้นเป่าประสงค์ในการแก้ไขเพื่อความสะดวกในทางปฏิบัติ ถ้า

กฎหมายนี้ผ่านรัฐสภาไปแล้วผู้ใช้กฎหมายก็ดี ผู้ถูกใช้บังคับกฎหมายก็ดีอ่านกฎหมายแล้ว มีความเข้าใจง่ายขึ้น ไม่ต้องเป็นข้อพิพาทโต้เถียงกัน ทั้งนี้ทั้งนั้น คณะกรรมการสิทธิการไม่ได้แก้ไขในสาระสำคัญหรือเป็นสิ่งที่กระทบหลักการของกฎหมายฉบับนี้แต่ประการใด มีที่ตัดออก ๑ มาตรา คือมาตรา ๓ เราไปเพิ่มไว้ในคำปรารภ ขออนุญาตกราบเรียนความเต็ม นั้น เจตนารมณ์ก็เกินไปตามมติของกรรมการร่วมของสภาที่ประธานรัฐสภาแต่งตั้ง ตราบใดที่ยังไม่มีเป็นอย่างอื่นก็ขออนุญาตที่ประชุมนี้แก้ไขตัดมาตรา ๓ ไปไว้ในคำปรารภ ตามมติที่ดำเนินการไป คณะกรรมการสิทธิการจึงกราบเรียนที่ประชุมนี้เพื่อได้โปรดพิจารณา ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมิชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมการสิทธิการตัดออก มาตรา ๔ มีการแก้ไข-----

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะแก้ไขถ้อยคำอะไรใหม่ครับ เชิญคุณวีระชัยครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวีระชัย สุตรสุวรรณ อยากจะกราบเรียนว่า ในมาตรา ๑๒ หน้า ๕ (๖) บรรทัดที่ ๒ ที่ว่า “หรือยานพาหนะของประเทศที่เป็นภาแห่งอนุสัญญา” ดูก้าว “คือ” ไปดูรับ ขอความกรุณาเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : นั่นคงเป็นการพิมพ์จะครับ ขอบคุนมาก ให้เจ้าหน้าที่ช่วยพิมพ์ให้อีกแล้วกัน มีแก้ไขถ้อยคำอื่นใหม่ครับ (ไม่มีสมาชิก ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติว่า ที่ประชุมจะเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการหรือไม่ โปรดลงคะแนนได้ครับ เสร็จแล้วรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์
เนื่องจากคณะกรรมการได้มีข้อสังเกตไว้ด้วย ผมจะขอตอบว่า จะเห็นชอบกับ
ข้อสังเกตหรือไม่ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เห็นชอบเป็น
เอกฉันท์ ขอบคุณคณะกรรมการครับ

- ๑๘/๑

ท่านสมาชิกฯ ครับ วันนี้เรามีข้อจำกัดทางเวลามากเลย เห็นว่าบ่จะต้องไป
เข้าเผ้าด้วย คณะรัฐมนตรีก็จะต้องไปเข้าเผ้าเหมือนกัน ตอนนี้อย่างมาคอยชี้แจงกฎหมายอยู่
เพราะฉะนั้นขออนุญาตที่ประชุมว่า ขอเลื่อนระเบียบวาระเรื่องที่เสนอใหม่
ร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ ท่านสมาชิกฯ มีอะไรขัดข้อง
ไหมครับ คุณนิพนธ์มีอะไรเชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา ตามที่ท่านประธานฯ จะขอ
เลื่อนระเบียบวาระ เรื่องที่เสนอใหม่ขึ้นมาพิจารณานั้น กระผมเห็นว่า เป็นเรื่องที่จะต้อง
พิจารณาอย่างละเอียด และเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญพอสมควรผมเห็นด้วย
แต่ก่อนที่จะเลื่อนระเบียบวาระ กระผมก็อยากจะขอเสนอญัตติ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระ
การประชุม เรื่องอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ค้างกันมานานพอสมควร คือ เรื่องการตั้ง
กรรมการร่วม ตั้งแต่สมัยประชุมสภาครั้งที่แล้ว คิดว่า ในส่วนนี้คงใช้เวลา
นิดเดียว เพราะเนื่องจากว่า วาระ ๗.๑ - ๗.๖ นั้น กรรมการชุดเดียวตั้ง ๖ คณะ
และ ๗.๗ - ๗.๘ นั้นก็กรรมการชุดเดียว เพราะมีความสำคัญหลายเรื่องด้วยกันคือ ใน
กรณีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย เพราะอาจจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาร่วมกัน
ของ ๒ สภาขึ้นเป็นเวลานาน ถ้าหากเราสามารถตั้งในวันนี้ได้กระผมคิดว่า ร่างกฎหมาย
บางฉบับที่ยังค้างอยู่ในการพิจารณาร่วมกันของสภาทั้ง ๒ สภา นั้น คือ กฎหมายเวนคืนด้วย
อันนี้คงจะใช้เวลาน้อยครับ ถ้าสามารถที่จะเปลี่ยนเรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาโดยใช้เวลา
เพียงนิดเดียวก่อน อันนี้อาจจะขอกราบเรียนท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอบ่างนี้เมื่อสักครู่นี้
เรื่องที่เสนอใหม่ร่างกฎหมาย ๓ ฉบับนี้ขึ้นมาก่อนนะครับ ถ้ามีเวลาเหลือเราก็ต่อเรื่องนั้น
เพราะเรื่องนั้นเวลาขี้มี ข้างไปจริงแต่ก็ผ่านมาตั้งนานแล้ว เราเอาตามนั้นก็แล้วกันนะครับ
ที่ประชุมเห็นด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้อง ก็เอาอย่างนี้
คุณนิพนธ์ เอาไว้ทีหลังเถอะนะครับ เพราะว่า ๓ ฉบับนี้จำเป็น มีข้อจำกัดทำไม่เสร็จไม่ได้
เพราะฉะนั้นขอเสนอ

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

มติสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/๓๓๗/๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่ 5๐
วันที่ 17 W.E. 41
เวลา 8.5๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ซึ่งส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประกันสังคม/1

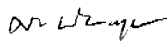
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑
(สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

(นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIART

ประกันสังคม/2

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ . .)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อย้ายระยะ เวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๘ วรรคสอง)
- (๒) กำหนดระยะ เวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังผู้ประกันตนโดยสมัครใจสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑ วรรคสาม)
- (๓) แก้ไขหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และระยะ เวลาการจ่ายเงินสมทบที่ก่อให้เกิดสิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ และเพิ่มมาตรา ๗๕ ทวิ มาตรา ๗๕ ตี และมาตรา ๗๕ จัตวา)
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ และเพิ่มมาตรา ๗๗ ทวิ มาตรา ๗๗ ตี มาตรา ๗๗ จัตวา และมาตรา ๗๗ เบญจ)

(โปรดพลิก)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๓๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในการณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย ต่อไปอีกหกเดือน นับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง และมาตรา ๔๑ วรรคสาม ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนโดยสมัครใจที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ในการช่วยเหลือผู้ประกันตนมิให้ได้รับความเดือดร้อนชั่วระยะเวลาที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน แล้วแต่กรณีสมควรกำหนดให้ขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้าง ซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกันตนในการได้รับประโยชน์ทดแทนในการณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตนและการออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยังไม่สอดคล้องกับความสามารถในการออกเงินสมทบและสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

"มาตรา ๓ ทวิ พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพ
ในเคหสถาน และการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือตามระยะเวลาที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่เกินสิบสองเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย และกรณีคลอดบุตร ฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

สำหรับการประกันตนตามมาตรา ๓๘ ให้รัฐบาลและผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุน โดยรัฐบาลออกหนึ่งเท่าและผู้ประกันตนออกสองเท่าของอัตราเงินสมทบที่แต่ละฝ่ายต้องออกตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานตามมาตรา ๒๔

ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายราย ให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรต่อเมื่อภายในระยะเวลาสามสิบหก เดือนก่อนเดือนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสอง เดือน"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๕ ทวิ มาตรา ๗๕ คติ และมาตรา ๗๕ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๗๕ ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรตามมาตรา ๗๔ หากผู้ประกันตนนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตาย ให้ผู้ประกันตนซึ่งเป็นผู้ทุพพลภาพนั้นหรือบุคคลตามมาตรา ๗๕ จัตวา มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรด้วย

มาตรา ๗๕ คติ ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีอายุตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์จำนวนคราวละไม่เกินสองคน บุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น

LIRT

(โปรดพลิก)

ในกรณีที่มีบิดาและมารดาเป็นผู้ประกันตน ให้บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร เพียงฝ่ายเดียว เว้นแต่เมื่อมีการจดทะเบียนหย่าหรือแยกกันอยู่ และบุตรอยู่ในความอุปการะของผู้ประกันตนฝ่ายใด ให้ผู้ประกันตนฝ่ายนั้นเป็นผู้มีสิทธิได้รับ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินสงเคราะห์บุตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๕ จัตวา ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(๑) สามีหรือภริยาของผู้ประกันตน หรือบุคคลซึ่งอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด และเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร

(๒) ผู้อุปการะบุตรของผู้ประกันตน ในกรณีบุคคลตาม (๑) มิได้เป็นผู้อุปการะบุตร หรือถูกถอนอำนาจปกครอง หรือถึงแก่ความตาย"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๖ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนไม่ว่าระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๗๗ ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ ได้แก่

(๑) เงินเลี้ยงชีพรายเดือน เรียกว่า เงินบำนาญชราภาพ หรือ

(๒) เงินบำเหน็จที่จ่ายให้ครั้งเดียว เรียกว่า เงินบำเหน็จชราภาพ

หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๗ ทวิ มาตรา ๗๗ ครี มาตรา ๗๗ จัตวา และมาตรา ๗๗ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

"มาตรา ๗๗ ทวิ ในกรณีที่มีผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือน ให้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพตั้งแต่วันที่ถัดจากเดือนที่อายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่อมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์และความเป็นผู้ประกันตนยังไม่สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบไม่ครบหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนและความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

มาตรา ๗๗ ตี ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับเงินบำนาญชราภาพได้กลับเข้าเป็นผู้ประกันตน ให้การจ่ายเงินบำนาญชราภาพของบุคคลดังกล่าวจนกว่าความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงด้วยเหตุอื่นนอกจากถึงแก่ความตาย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเนื่องจากผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้นั้นตามมาตรา ๗๗ จัตวา มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

มาตรา ๗๗ จัตวา ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา ๗๗ ทวิ ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนหรือผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ ให้ทายาทของผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

ทายาทผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) บุตรชอบด้วยกฎหมาย ยกเว้นบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ประกันตนที่ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน และ

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

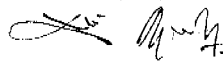
ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อน ให้แบ่งเงินตามมาตรา ๗๗ (๒) ในระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

(โปรดพลิก)

มาตรา ๗๗ เบื้อง ในกรณีและผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำนาญชราภาพในเวลาเดียวกัน ให้ผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำนาญชราภาพแทน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับเงินบำนาญชราภาพไปแล้ว และต่อมาเป็นผู้ทุพพลภาพภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้ยังคงจ่ายเงินบำนาญชราภาพและให้จ่ายเงินบำนาญชราภาพแทน ทั้งนี้ ให้หักเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับไปแล้วก่อนการเป็นผู้ทุพพลภาพออกจากเงินบำนาญชราภาพที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับแล้วนำเงินที่หักนั้นส่งเข้ากองทุน"

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย คุลยสุข)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประกันสังคม/10

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ
นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑
(สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ
และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

LIRT

- ๑๕/๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้
- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อยกยาระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๘ วรรคสอง)
- (๒) กำหนดระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังผู้ประกันตนโดยสมัครใจสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑ วรรคสาม)
- (๓) แก้ไขหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบที่ก่อให้เกิดสิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และเพิ่ม มาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๕ ตริ และมาตรา ๖๕ จัตวา)
- (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ และเพิ่มมาตรา ๖๗ ทวิ มาตรา ๖๗ ตริ มาตรา ๖๗ จัตวา และมาตรา ๖๗ เบญจ)

LIRT

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๓๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้ประกันตนที่สั่นสภาพการเป็นลูกจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณี ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย ต่อไปอีก หกเดือนนับแต่วันที่สั่นสภาพการเป็นลูกจ้าง และมาตรา ๔๑ วรรคสาม ให้นับทบบัญญัติ มาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนโดยสมมติใจที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน โดยอนุโลม ซึ่งทบบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณในการช่วยเหลือผู้ประกันตนมิให้ได้รับความเดือดร้อนชั่วระยะเวลาที่สั่นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน แล้วแต่กรณี สมควรกำหนดให้ขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลัง ลูกจ้าง ซึ่งเป็นผู้ประกันตนสั่นสภาพการเป็นลูกจ้าง โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับทบบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกันตนในการได้รับประโยชน์ ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานยังไม่เหมาะสม สมควร แก่ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตนและการออกเงินสมทบท เข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยังไม่ สอดคล้องกับความสามารถในการออกเงินสมทบและสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สมควร แก่ไขเพิ่มเติมทบบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจง
เพิ่มเติมไหม เจริญศรี

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ สังคม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคม ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามที่ท่านเลขาธิการวุฒิสภาได้กรุณานำ หลักการและเหตุผลชี้แจงต่อท่านสมาชิกฯ ที่เคารพแล้ว นับว่าครบถ้วน แต่มีสิ่งหนึ่ง ซึ่งกระผมอยากจะเพิ่มเติมก็คือว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ... พ.ศ.

ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของท่านที่เคารพในวันนี้^{นี้} เรียนด้วยความเคารพว่า หลาย
มาตราได้มีการแก้ไข แต่การแก้ไขในมาตรานั้น ๆ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกันตนทั้งสิ้น
อย่างที่ท่านเลขาฯ วุฒิสภา ได้กรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่ มีเพียงมาตราเดียวคือ มาตรา ๔๖
นั้นก็หมายถึงว่า เป็นมาตราซึ่งกำหนดไว้ว่า ในหลักเกณฑ์เดิมคือ พระราชบัญญัติ
ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ แก้ไขเพิ่มเติม ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้กำหนดไว้ว่า ในส่วนของสงเคราะห์
บุตร กรณีชราภาพ และว่างงานนั้นจะต้องมีผลใช้บังคับภายในเดือนธันวาคม ๒๕๔๑ นี้

- ๒๐/๑

ส่วนนี้ในร่างได้กำหนดไว้เพียงว่า ในส่วนนี้ให้มีการประกันตนไม่เท่ากัน นั่นคือ หมายความว่า ทั้ง ๓ ส่วน คือทั้งนายจ้าง ลูกจ้างและฝ่ายรัฐบาลจะมีการสมทบเงินไม่เท่ากัน ~~เพียงเท่านั้น~~ แต่อย่างไรก็ตาม ในมาตรา ๔๖ นี้ก็ยังมีมาตรา ๒๔ รองรับไว้อีก ๑ มาตรา นั่นหมายถึงว่า ในกรณีที่กองทุนนี้มีอันเป็นไป หรือว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติม เนื่องจากขาดการสมทบไม่เพียงพอ แล้วแต่กรณี รัฐบาลก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องนำเงิน มาสมทบตามความจำเป็น จึงกราบเรียนต่อท่านประธานฯ เพื่อให้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ได้กรุณาพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพานิชย์ครับ

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา นับเป็นอีกครั้งหนึ่งที่กฎหมายสำคัญสำหรับ ผู้ใช้แรงงานทั่วประเทศที่~~เขา~~ได้รอคอยกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน การประกันสังคม ของเราได้เริ่มต้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ ใน ๔ ประเภทก็ได้ปรากฏชัดเจนแล้วว่า ~~เขา~~เป็น กฎหมายที่ได้เอื้อประโยชน์ให้ผู้ใช้งาน ซึ่งได้มีการเรียกร้องมาเป็นระยะเวลานับเป็นสิบ ๆ ปี แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยเงื่อนไขที่มีขีดจำกัดในส่วนที่จะดำเนินการที่ผ่านมา นั้น เราได้เริ่มต้นใช้เต็มจำนวนใน ๓ ประเภทในเรื่องของสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงานซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญทั้งสิ้นที่จะเกิดประโยชน์กับผู้ใช้งาน แต่อย่างไรก็ตาม ที่รัฐบาลได้นำเสนอ ๒ ประเภทเข้ามาที่จะให้เกิดประโยชน์นั้น ถึงแม้จะอยู่ในสภาวะ เศรษฐกิจที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงก็ตาม แต่กระผมเชื่อมั่นว่า น้ำใจของคนไทยทั่วประเทศ และคนที่เกี่ยวข้องทั้ง ๓ ฝ่าย จะเป็นลูกจ้าง นายจ้าง รัฐบาลก็เชื่อมั่น ได้ตระหนักถึง ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดำเนินการมาในขณะนี้ผู้ใช้งานได้รอคอย และกระผมเสียดยว่า จริง ๆ แล้วถ้าเราได้เริ่มต้นมาปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจที่มีอยู่ ในปัจจุบันนี้กระผมคิดว่าคงจะคลี่คลาย เพราะว่า เงินสะสมถ้าครบทุกประเภทเงินจำนวนนี้ ก็คงเป็นจำนวนที่มากมายพอสมควรนับเป็นแสนล้าน ใน ๔ ประเภทที่ผ่านมากระผม ได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายก็อดเป็นห่วงไม่ได้ว่า ท่านไปมองเห็นเรื่องของกองทุนที่มีเงินจำนวนมากถึงประมาณ ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท

ในปัจจุบันนี้ ในส่วนตรงนี้มีถ้ามีเรื่องของผลประโยชน์ เรื่องของการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องมาก เหมือนบางประเทศที่ประสบปัญหาในเรื่องของการประกันสังคม ในประเทศลาตินอเมริกา ก็ดี กระผมเองก็เคยไปดูงานในเรื่องของการเมืองที่พยายามจะลดเงินสมทบเข้ากองทุน แต่ในขณะเดียวกันกลับไปจ่ายผลประโยชน์ให้โดยไม่สมดุลกัน อันนี้ก็เป็นปัญหา เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตไปในส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหลายว่า ก่อนที่ท่านจะได้คำนึงถึงการตัดสินใจอะไรก็ตามนั้นจะต้องขอให้ดูในรายละเอียดที่จะดำเนินการต่อไป และที่กระผมได้กล่าวมานั้นก็เป็นเรื่องที่จะสอดคล้องในเรื่องของสงเคราะห์บุตร และชราภาพ ในเรื่องของสงเคราะห์บุตรนั้นเราจะบังคับใช้สำหรับผู้ประกันคนที่ได้จ่ายเงิน เป็นผู้ประกันตนมาครบ ๓๖ เดือน -----

และใน ๑๒ เดือนก็จะมีผลที่จะได้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกันคนที่ได้รับเรื่อง
 สงเคราะห์บุตร แต่เรื่องของชราภาพควรมีขึ้นประกันด้วย กว่าจะเห็นผลตรงนี้ต้องใช้ระยะ
 เวลาถึง ๕๕ ปี และต้องมีอายุถึง ๕๕ ปีของผู้ใช้แรงงานแต่ละคน จึงจะครบเงื่อนไขที่จะได้
 รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องของชราภาพ กฎหมายเดิมนั้นกำหนดไว้ว่า จะต้องออกค่าใช้จ่ายละ
 เท่า ๆ กันคือ ๓ เปอร์เซ็นต์ของค่าจ้างที่กำหนดในช่วงเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะนั้น
 เช่นในปัจจุบันนี้เก็บ ๑ เปอร์เซ็นต์ของ ๔ ประเภท เดิมเราเก็บ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากมี
 ปัญหาในด้านของภาวะเศรษฐกิจ เราก็ขอลดลงไปทั้ง ๓ ฝ่าย หักนายจ้าง ลูกจ้าง รัฐบาล
 จัดเก็บ ๑.๕ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๑ เปอร์เซ็นต์ เป็นระยะเวลา ๓ ปี แต่ตรงนี้ก็ขึ้นอยู่กับส่วน
 ของสำนักงานประกันสังคมบริหารโดยไตรภาคี ซึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารนั้น ก็ได้
 กำหนดออกมาว่า ในเมื่อ ๔ ประเภทดังกล่าวนั้นยังลดลงไปจาก ๑.๕ เปอร์เซ็นต์เหลือ ๑
 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเงินเงินจำนวนไม่มาก แต่ก็มองถึงว่า เราจะมีส่วนร่วมอย่างไรในการแก้ไข
 ปัญหาเศรษฐกิจที่รุนแรงเข้ามา ตัวนี้ก็เป็นที่จะต้องคิดว่า เราจะพิจารณาในเรื่องของการ
 เก็บอัตราสมทบนั้น ในปีแรก ๑ เปอร์เซ็นต์ ในปีต่อไป ๒ เปอร์เซ็นต์ และในปีที่ ๓ ก็คือ
 ๓ เปอร์เซ็นต์ ครบ ๓ เปอร์เซ็นต์ก็คือปีที่ ๓ ครบทำนุปรธานฯ จากฐานเงินเดือนถ้า
 ๑๕,๐๐๐ บาท จ่าย ๓ ฝ่าย ระยะเวลา ๑ ปีนั้น จะเก็บเข้ามานับเป็นจำนวนหมื่นล้าน
 เงินจำนวนนี้ ถ้าระยะเวลามาถึง ๑๐ ปี ๑๕ ปีนั้น กระผมคาดว่า จะเป็นแสนล้าน เงินดังกล่าว
 ถ้าเราจะทำในเรื่องของภาพรวมให้เกิดประโยชน์กับผู้ใช้งาน ขณะนี้ผู้ใช้งานเองไม่มี
 กองทุนไหนเลยที่จะไปดูแลได้ เราก็พยายามจะหากองทุนที่มีอยู่เดิม ๔ ประเภท ประมาณ
 ๖๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเอาเข้ามาดูแล แต่นั่นก็คือสิ่งที่เราจะเข้าไปดูแลนั้นอาจจะไม่ถูกต้องใช่
 เรื่องของระเบียบ ข้อบังคับ และเรื่องของตัวบทกฎหมาย และตัวอุปสรรคที่เราจะ
 ดำเนินการแก้ไขตรงนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องกฎหมายประกันสังคมนั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ
 อย่างยิ่งสำหรับผู้ใช้งาน และกำลังจะมีการเพิ่มเติมในเรื่องของสิทธิประโยชน์ และจะ
 ครอบคลุมไปถึงผู้ใช้งานที่มี ๑ คนให้ได้ในอนาคต และต้องครอบคลุมทุกประเภททั้ง
 ชาวไร่ ชาวนา ที่จะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นตัวที่มีการกล่าวอ้างมาตลอดเวลามา มักจะดูเฉพาะ
 กลุ่มเดียวนั้น กระผมคิดว่า ตรงนี้ขอให้มีความเข้าใจว่า เริ่มต้นมาเราไปกลุ่มทั้งหมด

เป็นไปได้ การขยายตรงนี้เราคงเห็นชัดว่า ตอนช่วงแรก ๆ ในปี ๒๕๓๓ ในสภาแห่งนี้
 บอกว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่ทำให้เกิดปัญหา เกิดวิกฤติและเกิดความขัดแย้ง
 แต่ทำไปทำไมในการบริหารงานก็ยังมีความมั่นคง และกระผมเรียนได้ว่า ประกันสังคมใน
 ประเทศไทยนั้นมีความก้าวหน้า เราได้ประยุกต์จากประเทศที่เรามีประสบการณ์มานาน
 ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกขณะนี้ได้มาดูวิธีการดำเนินงานของการประกันสังคมในประเทศไทย
 กระผมคิดว่า ประเทศเราน่าจะภูมิใจ และในต้นปีหน้านี้เราก็จะมีการจัดประชุมการประกัน
 สังคมของโลกในประเทศไทย สิ่งเหล่านี้ก็เป็นเกียรติยศที่เราได้รับและเขาให้ความสำคัญ
 ทั่วโลกเขาดูแลกันของเขารับ และปัญหาต่าง ๆ ต่อไปนี้เหมือนที่เราเคยไปประเทศต่าง ๆ
 ที่เวลาหนาวก็หนาวตาย เวลาหิวก็อดอยาก ในประเทศไทยก็เหมือนกันดูรับ ดอกโสนเต็ม
 ดลิ่งข้างถนน ผักบุ้งที่เคยไปเก็บ เคยไปทอดแห น้ำอันโสสะอาदनันหมดสิ้นไปแล้ว
 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเราไม่สนใจในการดูแลในเรื่องของปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในสังคม ที่เรา
 กำลังพัฒนาในด้านเกษตรกรรม และด้านอุตสาหกรรมแล้ว กระผมคิดว่าตรงนี้จะเกิด
 ปัญหา เพราะฉะนั้นโดยภาพรวม กระผมอยู่ในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกฎหมายและ
 เรื่องการประกันสังคมและในฐานะที่มีส่วนด้านผู้ใช้แรงงาน ก็อยากจะขอสนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จะให้ออกไปเร็ว และท่านประธานฯ ได้กรุณาพูดถึงเมื่อสักครู่นี้
 ว่า มีการกำหนดเรื่องของเงื่อนไขเวลานั้น -----

ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ นั้น กฎหมายชัดเจนไว้ครับจะต้องบังคับใช้ และในเรื่องข้อ
 ข้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาอุปสรรคที่มันยากที่จะเกิดขึ้น และกระผมดูแล้วก็มีประเด็น
 หนึ่งที่ไม่สบายใจ เกิดความเห็นไม่ตรงกันกับองคมนตรีแทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 ของเรา เมื่อสักครู่นี้มีกฎหมายสิทธิบัตร คงเห็นแล้วว่า ถึงอย่างไรก็ต้องกรรมาธิการร่วม
 ตั้งกรรมาธิการร่วม กระบวนการกฎหมายยาวนาน ในเรื่องมาตรา ๓ ทวิ ที่เราต้องเอาไปใส่
 ในคำปรารภ ท่านประธานฯ ครับ ในร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม ๕ ฉบับที่นั่นก็มี
 เช่นกัน กระผมอยากจะขอวิวอนนักกฎหมายในประเทศไทยทั้งหลาย ในเรื่องของ
 สภาผู้แทนราษฎรที่ดี ในเรื่องของสมาชิกวุฒิสภาก็ดีนั้น เราออกกฎหมายไปทำอะไร เมื่อ
 สักครู่นี้เราผ่านร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร กระผมเห็นด้วยว่า ร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตร
 นี่มันเป็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างมากของคนที่เขาทำ เขาคิดเขากัน ผลเสียที่เกิดขึ้นกับใคร
 ครับ ประชาชนแน่นอน เราจะแก้ไขอย่างไร เราจะทำอะไร เมื่อสักครู่ท่านประธาน
 กรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตรบอกเลยว่า ปลดปล่อยเลยไปตาม
 ยถากรรม กระผมว่าไม่ใช่ครับ ต้องมีข้อยุติ เราจะต้องขอมันใหม่ สักครั้ง เกียรติยศ ด้วยยอม
 กันได้กฎหมายฉบับนี้ก็จะออกไปอย่างรวดเร็วและเกิดประโยชน์ กระผมยังไม่ทราบว่าจะจา
 ตรงไหน เพราะฉะนั้นในภาพรวม ในเนื้อหาต่าง ๆ นั้น กระผมคิดว่า ด้วยหลักการด้วยเหตุ
 และผล ด้วยสภาพที่เราจะไปบังคับใช้นั้นใครปฏิเสธไม่ได้ แต่มาคิดกันอยู่ตรงนี้ แล้ว
 กฎหมายเราไม่สามารถจะเดินหน้าได้ และมีอีกตั้งหลายฉบับกับท่านประธานฯ
 เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมคงไม่อยากจะรบกวนเวลาท่านประธานฯ มากเกินไป เพียงแต่ฝาก
 ข้อสังเกตในประเด็นนี้ว่า กฎหมายทั้งหลายที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชน และประชาชน
 ที่ตกทุกข์ได้ยาก ที่เขารอผลสิ่งที่เรากำลังพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้อยู่เราจะทำอะไร ก็
 เห็นข้อสังเกตที่ฝากท่านประธานฯ ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพนัสครับ

นายพนัส ไทยล้วน : ขอบขอบคุณ ท่านประธานวุฒิสภา กระผม พณัส
 ไทยล้วน สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้อย่าง
 เต็มที่ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งานจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สูงอายุของ
 กรมการซึ่งไม่มีโอกาสที่จะมีสิทธิเหมือนกับชาวบ้านเขา ท่านประธานฯ ครับ กระผมกล่าวถึง

กังวลอยู่นิดเดียวก็คือ เรื่องประโยชน์ที่ลูกกรรมการจะได้รับ เพราะว่า เริ่มต้นก็จะมีการจำกัดระยะเวลา หรือจำกัดอายุในการที่จะรับประโยชน์ ต้องยอมรับว่า ทุกวันนี้กรรมการมีรายได้วันละ ๑๖๒ บาท เวลาเมื่อลูกเกิดขึ้นใน ๕ จังหวัดใกล้เคียงกรุงเทพฯ ก็จะส่งลูกไปไว้กับพ่อแม่ที่บ้าน เราจะเห็นว่า ตามต่างจังหวัดนั้นคนแก่จะมีลูกเล็ก ๆ มาก จนกระทั่งหลงว่าคนแก่ในบ้านเรามีลูกเล็ก ๆ ด้วย แต่ความจริงไม่ใช่ดียว ลูกของกรรมการ ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ถูกส่งกลับคืนไปให้พ่อแม่เลี้ยงดูที่บ้าน เมื่อเวลาลูกเจ็บไข้ได้ป่วยทีหนึ่งพ่อแม่ก็ต้องลงไปแล้วก็ดูแลรักษา การเรียนชั้นเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไม่สามารถจะเรียนได้ ท่านประธานฯ ครั้นการสงเคราะห์บุตรในกฎหมายนี้รวมไปถึงการช่วยเหลือเรื่องค่าเล่าเรียนบุตรด้วย แต่ในช่วงแรกนี่คงจะยังทำไม่ได้ ก็จะคงจำกัดอายุไว้เพียงไม่เกิน ๖ ขวบเท่าที่กระทรวงมาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็จะไม่ให้ค่ารักษาพยาบาล แต่จะให้เงินดูแลเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง เพราะเป็นการเริ่มต้นของกองทุน ขอฝากไว้ว่า ถ้าในอนาคตอย่างไรก็ตามแต่ ก็คงจะต้องให้โอกาสลูกของกรรมการที่มีโอกาสที่จะได้เรียนหนังสือบ้าง มีหลักประกันของชีวิตบ้าง.....

- ๒๓๗/๑

อย่างน้อยที่สุด พ่อแม่ก็สามารถที่จะให้ลูกของเขาเรียนหนังสือในชั้น ปวส. หรือมัธยม หรือมหาวิทยาลัยได้ หรือการรักษายาบาลของเขานั้นก็ต้องขยายอายุขึ้นไป ค่ารักษาพยาบาลก็ควรได้รับด้วย ท่านประธานฯ ครั้น สิ่งที่กำลังลึกลับก็คือออกจะแปลก ท่านรัฐมนตรีไปด้วยก็คือเรื่องการเก็บเงินค่าประกัน ซึ่งตามกฎหมายนั้นกำหนดไว้ ๓ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าเมื่อมีการแก้กฎหมายแล้วก็ทราบว่า จะมีการเริ่มต้นเก็บโดยคิดกันว่า จะเก็บเท่าไรในช่วงอัตราแรก ปัญหาที่มีอยู่ ๒ อย่างครับ อย่างที่หนึ่งก็คือว่า การคำนวณการเก็บเงินค่าประกันของผู้ประกันตนนั้น จะต้องคำนึงว่า ในอนาคตจะจ่ายเงินคืนให้กับผู้ใช้แรงงานในเรื่องชราภาพ หรือสงเคราะห์บุตรนั้นจะคืนได้หรือไม่ กองทุนจะขาดหายไปเท่าไร และจะต้องรับผิดชอบอย่างไร เพราะว่า กระผมคำนวณแล้วแต่ละคนอาจจะชำระจนถึงอายุ ๕๕ ปี หรือระยะเวลา ๑๕ ปีก็คงจะประมาณ ๒๗,๐๐๐ กว่าบาทต่อคน แต่ว่าการรำผลประโยชน์นั้นจะมหาศาล แต่ว่ามีระยะเวลาการรับผลประโยชน์ของการชราภาพนั้นคือ อายุ ๕๕ ปี หรือประกันตนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี ท่านประธานฯ ครั้น การเก็บเงินในช่วงแรก ในภาวะอย่างนี้น่าเป็นห่วงทั้ง ๒ ฝ่ายครับ ขณะนี้เป็นที่ทราบกันว่า ลูกจ้างจำนวนมากต้องลดวันทำงานลง โดยเฉพาะลูกจ้างรายวันนั้นจะต้องลดการทำงานลงมาถึง ๒๒ วันบ้าง ๒๐ วันบ้าง โดยได้รับค่าจ้างเพียง ๒๐ วันเท่านั้นเอง แต่มีรายจ่าย ๓๐ วัน ~~ดังนี้~~ เพราะว่า เนื่องจากนายจ้างนั้น ไม่มีงานให้ทำ เมื่อลดเวลาทำงานลงมาก็จ่ายค่าจ้าง ๕๐ เปอร์เซ็นต์บ้าง เมื่อวานนี้มีลูกจ้างอยู่บริษัทหนึ่ง นายจ้างลดลงมา ๖๐ กว่าคน ขอให้ไม่ทำงาน ๑ เดือนแล้วจ่ายค่าจ้างเพียง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ลูกจ้างก็จำเป็นต้องยอม เพราะว่า ไม่มีทางเลือก ในภาวะอย่างนี้การคำนวณการเก็บเงินของฝ่ายลูกจ้างจะตกอยู่ในภาวะลำบากมาก นายจ้างก็เช่นเดียวกันครับ เราต้องยอมรับว่า ขณะนี้ภาวะอย่างนี้ นายจ้างบางราย บอกกับกระผมว่า เขาเข้มงวดเดียวใส่ลงไปเรื่อยๆ ไม่ว่าเท่าไรก็ตามแต่ใส่ลงไปก็จึ้ม เพราะว่า เขาก็อยู่ไม่ได้เหมือนกันในภาวะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการที่จะประกันระบอบการเก็บเงินระหว่างลูกจ้างกับนายจ้างในช่วงนี้ กระผมเคยเสนอไว้หลายครั้งว่า อาจจะต้องเริ่มต้นที่เพียงอัตราน้อยหน่อย แล้วก็เพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ กระผมคาดว่า ๑ ปีหรือ ๕ ปี ข้างหน้าก็คงจะเก็บได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็มตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายพระราชบัญญัติ แล้วถ้า ๕ ปียังเก็บไม่ได้ก็แปลว่า ไปเสียกันทั้งหมด เรื่องนี้พูดแล้ว กระผมว่า ระบอบไทย

๔ ปียังไม่ฟื้นก็ยุ่งแล้วครับ คงไกลาหลกันขนานใหญ่ ก็ฝากไว้ด้วยนะครับท่านประธานฯ อีกอย่างหนึ่งกระผมอยากให้กฎหมายฉบับนี้ออกให้เร็วที่สุด ก็มีข่าวออกมาอย่างที่คุณพานิชย์พูดไปเมื่อสักครู่นี้ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านว่า จะมีการดิ่งกันเรื่องศักดิ์ศรีของการที่จะใส่ในพระราชบัญญัติ จะคัดออก อยู่ในคำปรารภ อะไรก็แล้วแต่เหล่านี้ ผู้ใช้แรงงานทั้งประเทศส่วนใหญ่แล้วกำลังจับตามองอยู่ว่า กฎหมายฉบับนี้จะออกมาเมื่อไร เราจะได้ประโยชน์อย่างไร และเขาจะต้องเสียเท่าไร จะมีเงื่อนไขอย่างไร รับประโยชน์อย่างไร เขามองอยู่ครับ กระผมต้องฝากกราบเรียนว่า ทุกครั้งที่มีการประชุมของลูกจ้างตลอดเวลาที่วันนี้ได้รับการสอบถามจากลูกจ้างตลอดเวลาว่า หักเท่าไรครับ หักแล้วได้เมื่อไร แล้วจะเริ่มหักอย่างไร หักตั้งแต่เมื่อไร เป็นค่าเท่าไร จะจ่ายอย่างไร เราจะถามอย่างนี้ตลอดเวลาครับ เพราะเขารู้ว่าอีกไม่กี่วันข้างหน้าเขาจะต้องเป็นผู้ที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนนี้ด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงฝากถึงวอนไปว่า อย่างไรก็ตามแต่ ขอให้กฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านไปได้ภายในเดือนธันวาคมนี้ให้ได้ กระผมทราบว่า ขณะนี้จะมีการพักงานในวันสุดท้ายของเดือนธันวาคมเพียง ๑๑ บาท แล้วก็ใช้ในเดือนมกราคม เพราะว่ากฎหมายคงอาจจะออกไม่ทัน แต่กระผมเชื่อว่า ในคณะกรรมการของเราจะพิจารณาอย่างรวดเร็วที่สุดเพื่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นครับ กระผมก็ฝากข้อสังเกตไว้ให้กับท่านรัฐมนตรีนำไปพิจารณาด้วย ขอนพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ก็อยากจะให้เร็วครับ เสร็จแล้วก็ให้เร็ว ๆ ครับ ผมคิดว่า ที่ยุ่งเหยิง ๆ เราอาจจะเลิกได้ เห็นท่านสมาชิก ทขอยออกไปรับประทานอาหารเช้า คิดว่า ถ้าให้เสร็จเร็วก็จะได้ไม่ออกไป พร้อม ๆ กันจะได้เสร็จนะครับ เพราะฉะนั้นท่านอภิปรายให้กระชับครับ แล้วเราจะได้เร็วอย่างที่ท่านว่า แล้วส่วนที่ท่านกังวลเรื่องอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ทำ เราอาจจะทำเสร็จวันนี้ก็ได้ จะได้ไปพิจารณากันเสีย ตกลงข้อที่ยังขัดข้องกันอยู่จะได้หาไป คุณวิชัยเชิดชูครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : การเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตกราบเรียนสั้น ๆ ว่า กระผม
 ชื่นชมที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ท่านได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ในฐานะที่
 ท่านได้กลับเข้ามารับตำแหน่งอีกครั้งหนึ่ง และท่านเป็นผู้ซึ่งเข้าใจปัญหาแรงงานเป็นอย่างดี
 กระผมคิดว่า ปัญหาในเรื่องของกรรมการประกันสังคมที่จะต้องมีการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้อง
 กับนโยบายและการดำเนินการนั้น ก็คงจะได้รับการพิจารณาด้วยดี ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็น
 ๑ ในกฎหมาย ๑๑ ฉบับ ที่เรียกว่าเป็นกฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจ แล้ววุฒิสภาคงจะให้การ
 สนับสนุน กระผมมีข้อสังเกตอยู่นิดหน่อยที่อยากจะขออนุญาตกราบเรียนไว้ถึง
 ท่านรัฐมนตรี คือ

ข้อแรก เกี่ยวกับเรื่องการประกันการสงเคราะห์บุตร คงจะต้องขอความกรุณา
 ว่า ถ้าจะมีการออกกฎกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ ควรจะคำนึงถึงความ
 เหมาะสมในการดำรงชีวิตของเด็กด้วยว่า เด็กพวกนั้นจะอยู่ได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ผู้ที่เราเป็นห่วงกันมากก็คือเรื่องของการรักษาพยาบาล ซึ่งกฎหมายกฏนี้ยังอาจยัง
 ครอบคลุมไปไม่ถึง ตรงนี้ก็จะเป็ปัญหาเรื่องสุขภาพเด็กในอนาคต

แล้วก็ข้อสังเกตประการที่ ๒ ก็คือเรื่องของการจ่ายเงินที่เรียกว่า เงินบำนาญ
 ชราภาพ ซึ่งกระผมเข้าใจว่า จะเริ่มต้นที่ร้อยละ ๒๐ ของเงินที่จ่ายสมทบ ซึ่งถ้าจ่าย
 เงินสมทบในอัตราสูงสุด คือเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท อัตราเงินสมทบร้อยละ ๑ ของ
 ๑๕,๐๐๐ บาท ก็เดือนละ ๑๕๐ บาท แล้วเวลาที่เกษียณอายุหรือครบกำหนดที่จะได้บำนาญ
 ชราภาพ ก็จะได้เพียงร้อยละ ๒๐ ของยอด ๑๕,๐๐๐ บาท ก็คือเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ซึ่ง
 กระผมคิดว่าอาจจะเป็ปัญหาในการดำรงชีวิตของคนที่อยู่ในวัยชรา เพราะฉะนั้นจึง
 ผลประโยชน์ของผู้ซึ่งชราภาพไปแล้ว จะได้บำนาญชราภาพเป็นอย่างไร ผู้ที่ก็จะมีการปรับ
 ให้สอดคล้องกับภาวะค่าครองชีพหรือไม่ อันนี้อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีที่จะไปออก
 กฎกระทรวงกำหนดผลประโยชน์ต่าง ๆ แล้วอย่าลืมว่าคนที่มียาอยู่ในการรักษาแล้วจะมี
 จำนวนมากขึ้น เราจะเปิดโอกาสให้คนเหล่านี้ได้เข้ามาทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติ
 อย่างไร อันนี้กระทรวงแรงงานฯ น่าจะมีบทบาทในการฝึกฝนแรงงาน แล้วก็ให้

การส่งเสริมกับคนเหล่านี้ด้วย อันนี้ขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติ หน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ปิดอภิปรายได้แล้วนะครับ
ถ้าไม่มีผู้อภิปรายก็ปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วย
กับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ เชิญท่านลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้ว
รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเกินเอกฉันท)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเกินเอกฉันทนะครับ
ต่อไปก็คณะกรรมการฯ ท่านรัฐมนตรีว่าคณะกรรมการอะไร เชิญครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. นี้ กราบเรียนด้วยความเคารพว่า มีเพียงไม่กี่มาตราที่จะต้องพิจารณา
รัฐบาลลงไม่เสนอขอรับว่า ที่จะให้เป็นการพิจารณา ๓ วาระหรือไม่ แต่เรียนด้วย
ความเคารพว่า อย่างจะให้อยู่ในดุลพินิจของท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ
ว่า จะนำส่งคณะกรรมการสามัญการแรงงานและสวัสดิการสังคมของวุฒิสภา แล้วแต่
ท่านประธานฯ จะพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ดูตัวหนังสือมากนะครับ กรณีนี้
รัฐบาลเสนอให้ส่งคณะกรรมการสามัญประจำสภา คณะกรรมการการแรงงานและ
สวัสดิการสังคมนั้นก็จะดูครับ มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีก็ผ่านไปตามนั้น เพราะว่า
ตัวหนังสือมากเกินไป ประสงค์ตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีก็ผ่านไปตามนั้น

ต่อไป ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๔/ส.ส.ก.พ.๒๕๔๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๕๖/๕๕๓
วันที่ ๒๖ ๕ ๕ ๕๕๓๖
เวลา ๙.๔๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เอกสารที่/1

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย เอกสิทธิ์
และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอ
ต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

(นางศิริลักษณ์ บัณฑิตกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRIT

เอกสารที่/2

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติในนานาอารยประเทศ ในการนี้ จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

X

เอกสิทธิ์/3

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ
และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้รัฐผู้ส่งคณะทำการทางกงสุล สถานทำการทางกงสุล
หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล เจ้าหน้าที่กงสุล ลูกจ้างทางกงสุล สมาชิกใน
คณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ บุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล
และสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว รวมตลอดถึงสถานที่ บรรณสารทางกงสุล

Legislative Institutional Repository of Thailand

(โปรดพลิก)

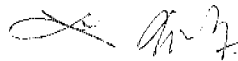
เอกสิทธิ/4

และบรรดาทรัพย์สินของสถานทำการทางกงสุลและของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลหรือของบุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ ที่ว่าพระราชบัญญัตินี้ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุลตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาดังกล่าว

มาตรา ๔ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุลตามมาตรา ๓ อาจถูกเพิกถอนหรือถูกจำกัดเสียทั้งหมดหรือบางส่วนได้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบายปฏิบัติ ตามประเพณีปฏิบัติทางกงสุล หรือตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ทุลยสุข)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสิทธิ์/๕

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. ...

และ

**VIENNA CONVENTION
ON
CONSULAR RELATIONS 1963**

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

กระทรวงการต่างประเทศ

International Repository of Thailand

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2506 เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติในนานอารยประเทศ ในการนี้ จะต้องมีการแก้ไขเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้รัฐผู้ส่งคณะทำการทางกงสุล สถานทำการทางกงสุล หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล เจ้าพนักงานกงสุล ลูกจ้างทางกงสุล สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ บุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล และสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว รวมตลอดถึงสถานที่ บรรณสาร และบรรดาทรัพย์สินของสถานทำการทางกงสุล และของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลหรือของบุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2506 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุลตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาดังกล่าว

มาตรา 4 เอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุตตามมาตรา 3 อาจถูกเพิกถอนหรือถูกจำกัดสิทธิทั้งหมดหรือบางส่วนได้ตามหลักข้อที่ย่อยปฏิบัติ ตามประเพณีปฏิบัติทางกงสุล หรือตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

โดยระลึกว่า ได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุลระหว่างประชาชนของชาติต่างๆ ตั้งแต่โบราณกาลมา

โดยคำนึงถึง ความมุ่งประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ เกี่ยวกับความเสมอภาคทางอธิปไตยของรัฐ การธำรงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และการส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างชาติ

โดยพิจารณาว่า ที่ประชุมของสหประชาชาติในเรื่องการติดต่อและความคุ้มกันทางทูต ได้ลงมติรับรองอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ซึ่งได้เปิดให้ลงนามกันเมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ค.ศ. ๑๙๖๑

โดยเชื่อว่า การมีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล เอกสิทธิและความคุ้มกัน จะมีส่วนช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตรระหว่างชาติด้วย แม้ระบบรัฐธรรมนูญและสังคมของชาติเหล่านั้นจะแตกต่างกัน

โดยตระหนักว่า ความมุ่งประสงค์ของเอกสิทธิและความคุ้มกันชนวนั้น มิใช่เพื่อเป็นลู่ประโยชน์แก่ตัวบุคคล แต่เพื่อประกันการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพของสถานทำการทางกงสุลในนามรัฐของตน

โดยยืนยันว่า กฎเกณฑ์แห่งกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศคงใช้บังคับต่อไปในเรื่องที่มีกำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

บทนิยาม

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้ ให้ถ้อยคำต่อไปนี้มีความหมายตามที่ได้กำหนดไว้ข้างท้ายนี้

- (ก) “สถานทำการทางกงสุล” หมายถึงสถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานรองกงสุลหรือสำนักตัวแทนทางกงสุลใดๆ
- (ข) “เขตกงสุล” หมายถึงเขตพื้นที่สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล ที่ได้กำหนดไว้ให้แก่สถานทำการทางกงสุล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (ค) “หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล” หมายถึงบุคคลที่ได้รับมอบหน้าที่ให้กระทำการในฐานะนั้น
- (ง) “เจ้าพนักงานกงสุล” หมายถึงบุคคลใด รวมทั้งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในฐานะนั้น
- (จ) “ลูกจ้างทางกงสุล” หมายถึงบุคคลใดที่ได้รับการว่าจ้างให้ทำงานในด้านธุรการหรือวิชาการของสถานทำการทางกงสุล
- (ฉ) “สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ” หมายถึงบุคคลใดที่ได้รับการว่าจ้างให้ทำงานในด้านบริการรับใช้ของสถานทำการทางกงสุล
- (ช) “สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ” หมายถึงเจ้าพนักงานกงสุล ลูกจ้างทางกงสุล และสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ
- (ซ) “สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล” หมายถึงเจ้าพนักงานกงสุล นอกจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล ลูกจ้างทางกงสุล และสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ
- (ฌ) “สมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว” หมายถึงบุคคลที่ได้รับการว่าจ้างให้ทำงานเฉพาะในด้านรับใช้ส่วนตัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล
- (ญ) “สถานที่ทางกงสุล” หมายถึงอาคาร หรือส่วนของอาคารและที่ดินซึ่งอาคารตั้งอยู่ ซึ่งใช้โดยเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานทำการทางกงสุล โดยไม่คำนึงถึงการมสิทธิ์
- (ฎ) “บรรณสารทางกงสุล” รวมถึงกระดาษเอกสาร เอกสาร หนังสือติดต่อ หนังสือ ฟิล์ม เทปบันทึก และทะเบียนทั้งปวงของสถานทำการทางกงสุล รวมทั้งกุญแจรหัสและรหัสบัตรดัชนี และเครื่องเรือนใดซึ่งมุ่งใช้สำหรับคุ้มครองหรือเก็บรักษาสสิ่งของเหล่านั้น

๒. เจ้าพนักงานกงสุลมีสองประเภท คือ เจ้าพนักงานกงสุลาธิบดี และเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ บทบัญญัติของหมวด ๒ ของอนุสัญญาใช้กับสถานทำการทางกงสุลที่มีเจ้าพนักงานกงสุลาธิบดีเป็นหัวหน้า บทบัญญัติของหมวด ๓ บังคับกับสถานทำการทางกงสุลที่มีเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์เป็นหัวหน้า

๓. สถานภาพเฉพาะของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งเป็นคนชาติหรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับ จะอยู่ในบังคับของข้อ ๗๑ ของอนุสัญญานี้

หมวด ๑
ความสัมพันธ์ทางกงสุลโดยทั่วไป

ตอน ๑
การสถาปนาและการดำเนินความสัมพันธ์ทางกงสุล

ข้อ ๒
การสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุล

๑. การสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุลระหว่างรัฐมีขึ้นด้วยความยินยอมซึ่งกันและกัน
๒. ความยินยอมที่ให้แก่การสถาปนาความสัมพันธ์ทางทูตระหว่างรัฐสองรัฐมีนัยเป็นความยินยอมเพื่อการสถาปนาความสัมพันธ์ทางกงสุลด้วย เว้นแต่แถลงไว้เป็นอย่างอื่น
๓. การตัดความสัมพันธ์ทางทูตจะไม่เป็นการตัดความสัมพันธ์ทางกงสุลไปด้วยในตัว

ข้อ ๓
การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล

สถานทำการทางกงสุลปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล คณะผู้แทนทางทูตก็ปฏิบัติหน้าที่นี้ได้เช่นกัน
ตามบทบัญญัติของอนุสัญญา

ข้อ ๔
การจัดตั้งสถานทำการทางกงสุล

๑. สถานทำการทางกงสุลอาจจัดตั้งขึ้นได้ในอาณาเขตของรัฐผู้รับด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับนั้นเท่านั้น
๒. รัฐผู้ส่งจะกำหนดที่ตั้งและชั้นของสถานทำการทางกงสุลและเขตกงสุล ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของรัฐผู้รับ
๓. รัฐผู้ส่งอาจเปลี่ยนที่ตั้งและชั้นของสถานทำการทางกงสุลหรือเขตกงสุลในภายหลังด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับเท่านั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔. ถ้าสถานกงสุลใหญ่หรือสถานกงสุลปรารภว่าจะเปิดสถานรองกงสุลหรือสำนักตัวแทนทางกงสุลขึ้นในท้องถิ่นอื่นนอกจากท้องถิ่นที่สถานกงสุลนั้นเองได้ตั้งอยู่ จะต้องได้รับความยินยอมของรัฐผู้รับด้วย

๕. การเปิดที่ทำการซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของสถานทำการทางกงสุลที่มีอยู่แล้วขึ้นในที่อื่นนอกจาก ณ ที่ตั้งของสถานทำการทางกงสุลนั้น จะต้องได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งล่วงหน้าของรัฐผู้รับด้วย

ข้อ ๕

หน้าที่ทางกงสุล

หน้าที่ทางกงสุลประกอบด้วย

- (ก) ค้ำจุนผลประโยชน์ของรัฐผู้ส่งและของคนชาติของรัฐผู้ส่ง ทั้งบุคคลธรรมดาและองค์กรที่จัดตั้งขึ้นในรัฐผู้รับ ภายในขอบเขตที่กฎหมายระหว่างประเทศอนุญาต
- (ข) เพิ่มพูนการพัฒนาความสัมพันธ์ทางพาณิชย์ เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ระหว่างรัฐผู้ส่งกับรัฐผู้รับ และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันในทุกอันตามบทบัญญัติของอนุสัญญา
- (ค) สืบหาและด้วยวิธีทางทั้งปวงอันชอบด้วยกฎหมายถึงสภาวะและแผนการของสภาพทางพาณิชย์ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และวิทยาศาสตร์ของรัฐผู้รับ แล้วรายงานไปยังรัฐบาล ของรัฐผู้ส่ง และให้ข้อมูลแก่บุคคลที่สนใจ
- (ง) ออกหนังสือเดินทางและเอกสารเดินทางให้แก่คนชาติของรัฐผู้ส่ง และตรวจลงตราหรือออกเอกสารที่เหมาะสมให้แก่บุคคลที่ประสงค์จะเดินทางไปยังรัฐผู้ส่ง
- (จ) ช่วยเหลือคนชาติของรัฐผู้ส่ง ทั้งบุคคลธรรมดาและองค์กรที่จัดตั้งขึ้น
- (ฉ) ทำหน้าที่ในกรณีและนายทะเบียนราษฎรและในฐานะหน้าที่อื่นที่คล้ายกัน และปฏิบัติหน้าที่ที่มีลักษณะด้านปกครองบางประการ โดยมีเงื่อนไขว่า หน้าที่นั้นไม่ขัดกับกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ
- (ช) พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของคนชาติของรัฐผู้ส่ง ทั้งบุคคลธรรมดาและองค์กรที่จัดตั้งขึ้นในการเนมิที่มีการรับมรดกในอาณาเขตของรัฐผู้รับตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ
- (ซ) พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของผู้เยาว์และบุคคลหย่อนความสามารถอื่นซึ่งเป็นคนชาติของรัฐผู้ส่ง ภายในขอบเขตที่ได้กำหนดไว้โดยกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ โดยเฉพาะในกรณีที่จำเป็นต้องมีการใช้อำนาจปกครองหรือดูแลผลประโยชน์ใดในส่วนตัวเกี่ยวกับบุคคลเหล่านั้น

LIRT

- (ฆ) เป็นตัวแทนหรือจัดให้มีผู้แทนที่เหมาะสมสำหรับคนชาติของรัฐผู้ส่งในศาลและหน่วยงานอื่นของรัฐผู้รับ เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้ได้มาซึ่งมาตรการชั่วคราวสำหรับการรักษาสีทึบและผลประโยชน์ของคนชาติเหล่านี้ไว้ตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ ในกรณีที่คนชาติเหล่านี้ไม่สามารถปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของตนในเวลาอันเหมาะสมได้ เพราะเหตุของการไม่อยู่หรือเหตุอื่นใด ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับหลักปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ใช้อยู่ในรัฐผู้รับ
- (ญ) ส่งเอกสารทางศาลและเอกสารที่มีใช้ทางศาลหรือปฏิบัติตามหนังสือร้องขอของรัฐผู้ส่ง ที่ขอให้สมพยานให้แก่ศาลของรัฐผู้ส่งตามความตกลงระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่ หรือ ในกรณีที่ไม่มีข้อตกลงระหว่างประเทศเช่นนั้น โดยวิธีอื่นใดที่สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ
- (ด) ใช้สิทธิควบคุมดูแลและตรวจสอบเรือที่มีสัญชาติของรัฐผู้ส่ง และเครื่องบินที่จดทะเบียนในรัฐนั้น และลูกเรือตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่ง
- (ด) ให้ความช่วยเหลือแก่เรือและเครื่องบินที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ค) ของข้อนี้และแก่ลูกเรือ บันทึกการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการเดินทางของเรือ ตรวจสอบและประทับตราเอกสารเรือ และดำเนินการสืบสวนเหตุที่เกิดขึ้นใดในระหว่างการเดินทาง และระงับข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างนายเรือ เจ้าหน้าที่ประจำเรือ กับคนประจำเรือเท่าที่กฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่งอนุญาตให้กระทำได้ โดยไม่เสื่อมเสียต่ออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับ
- (ด) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่รัฐผู้ส่งมอบหมายให้สถานทำการทางกงสุลซึ่งกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับมิได้ห้ามไว้ หรือซึ่งรัฐผู้รับไม่ได้คัดค้าน หรือตามความตกลงระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่ระหว่างรัฐผู้ส่งกับรัฐผู้รับ

ข้อ ๖

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลนอกเขตกงสุล

ในพฤติการณ์พิเศษ เจ้าหน้าที่งานกงสุลอาจปฏิบัติหน้าที่นอกเขตกงสุลได้ โดยความยินยอมของรัฐผู้รับ

ข้อ ๗

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในรัฐที่สาม

หลังจากที่ได้แจ้งให้รัฐที่เกี่ยวข้องทราบแล้ว รัฐผู้ส่งอาจมอบหมายให้สถานทำการทางกงสุลที่ตั้งอยู่ในรัฐหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในอีกรัฐหนึ่งได้ เว้นแต่จะมีการคัดค้านอย่างชัดแจ้งโดยรัฐที่เกี่ยวข้องรัฐใดรัฐหนึ่ง

ข้อ ๘

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในนามของรัฐที่สาม

เมื่อแจ้งอย่างเหมาะสมแก่รัฐผู้รับแล้ว สถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้ส่งอาจปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในรัฐผู้รับในนามของรัฐที่สามได้ เว้นแต่รัฐผู้รับนั้นจะคัดค้าน

ข้อ ๙

ชั้นของหัวหน้าของสถานทำการทางกงสุล

๑. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลแบ่งออกเป็น ๔ ชั้น กล่าวคือ
 - (ก) กงสุลใหญ่
 - (ข) กงสุล
 - (ค) รองกงสุล
 - (ง) ตัวแทนทางกงสุล
๒. วรรค ๑ ของข้อนี้ ไม่เป็นการจำกัดสิทธิของภาคีสัญญาใดที่จะกำหนดตำแหน่งเจ้าพนักงานกงสุลนอกจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๑๐

การแต่งตั้งและการยอมรับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. รัฐผู้ส่งเป็นผู้แต่งตั้งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลและรัฐผู้รับเป็นผู้ยอมรับบุคคลดังกล่าวให้ปฏิบัติหน้าที่
๒. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของอนุสัญญาในแบบพิธีสำหรับการแต่งตั้งและการยอมรับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลนั้น กำหนดโดยกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบปฏิบัติของรัฐผู้ส่งและรัฐผู้รับตามลำดับ

ข้อ ๑๑

สัญญาบัตรตราตั้งทางกงสุลหรือการแจ้งการแต่งตั้ง

๑. ในการแต่งตั้งแต่ละครั้ง รัฐผู้ส่งจะมอบเอกสารในรูปสัญญาบัตรตราตั้งหรือสารที่คล้ายกันให้แก่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล ซึ่งรับรองตำแหน่งฐานะของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลและโดยหลักทั่วไป จะระบุชื่อเต็ม ประเภทและชั้นของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล เขตกงสุล และที่ตั้งของสถานทำการทางกงสุล
๒. รัฐผู้ส่งจะส่งสัญญาบัตรตราตั้งหรือสารที่คล้ายกันโดยผ่านวิถีทางการทูตหรือทางอื่นที่เหมาะสมไปยังรัฐบาลแห่งรัฐซึ่งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะปฏิบัติหน้าที่ในอาณาเขตของรัฐนั้น
๓. หากรัฐผู้รับเห็นชอบ รัฐผู้ส่งอาจส่งหนังสือแจ้งไปยังรัฐผู้รับซึ่งมีข้อความดังที่กำหนดไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ แทนสัญญาบัตรตราตั้งหรือสารที่คล้ายกันได้

ข้อ ๑๒

อนุมัติบัตร

๑. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะได้รับการยอมรับให้เข้าปฏิบัติหน้าที่ได้โดยการอนุมัติจากรัฐผู้รับ ซึ่งเรียกว่าอนุมัติบัตร การอนุมัตินี้ไม่จำเป็นในรูปแบบใดก็ตาม
๒. รัฐซึ่งปฏิเสธที่จะให้อนุมัติบัตร ไม่มีพันธะที่จะให้เหตุผลในการปฏิเสธเช่นว่านั้นแก่รัฐผู้ส่ง
๓. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๑๓ และ ๑๕ หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะไม่เข้ารับหน้าที่จนกว่าจะได้รับอนุมัติบัตรแล้ว

ข้อ ๑๓

การยอมรับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเป็นการชั่วคราว

ในระหว่างที่รออนุมัติบัตร หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลอาจได้รับการยอมรับให้เข้าปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ในกรณีนั้น บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะใช้บังคับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้อ ๑๔

การแจ้งเจ้าหน้าที่ในเขตกงสุล

ในทันทีที่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลได้รับการยอมรับให้เข้าปฏิบัติหน้าที่ แม้เป็นการชั่วคราว รัฐผู้รับจะแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในเขตกงสุลทันที รัฐผู้รับจะทำให้แน่ใจด้วยว่ามีมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ได้ และได้รับประโยชน์ของบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

ข้อ ๑๕

การปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. ถ้าหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลว่างลง ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการอาจกระทำการในฐานะหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเป็นการชั่วคราว

๒. คณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่ง หรือหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล ถ้ารัฐนั้นไม่มีคณะผู้แทนเช่นนั้น รัฐผู้รับ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจใดของรัฐผู้ส่ง ถ้าหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลไม่สามารถกระทำได้ จะแจ้งข้อเติมของผู้รักษาการหัวหน้าสถานทำการไปยังกระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับ หรือไปยังเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงนั้นกำหนด โดยหลักการทั่วไป การแจ้งนี้จะต้องกระทำล่วงหน้า รัฐผู้รับอาจยอมรับบุคคลซึ่งมิใช่ทั้งตัวแทนทางทูตหรือเจ้าพนักงานกงสุลให้เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความยินยอมของรัฐผู้รับ

๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับจะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการ ในขณะที่ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการรักษาการหัวหน้าสถานทำการอยู่นั้น บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะใช้กับบุคคลผู้นั้นแทนที่เจ้าหน้าที่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี รัฐผู้รับไม่มีพันธะที่จะให้ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการซึ่งความสะดัก เอกสิทธิ หรือความคุ้มกันใดที่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลได้อุปโภคภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ซึ่งผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการนั้นไม่มีครบถ้วน

๔. ในกรณีที่ย่างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ เมื่อสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ทางทูตของคณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่งในรัฐผู้รับได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐผู้ส่งให้เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการ บุคคลผู้นั้นจะคงได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันทางทูตต่อไป ถ้ารัฐผู้รับไม่คัดค้าน

ข้อ ๑๖

อาวุโสระหว่างหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะมีลำดับในแต่ละชั้นตามวันของการให้อนุมัติบัตร
๒. อย่างไรก็ดี ถ้าหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลได้รับการยอมรับให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก่อนได้รับอนุมัติบัตร อาวุโสของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลนั้นจะกำหนดตามวันของการยอมรับชั่วคราวนั้น อาวุโสนี้จะคงไว้หลังจากการให้อนุมัติบัตร
๓. ลำดับอาวุโสระหว่างหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลสองคนหรือมากกว่า ซึ่งได้รับอนุมัติบัตรหรือการยอมรับชั่วคราวในวันเดียวกัน จะกำหนดตามวันที่ยื่นสัญญาบัตรตราตั้ง หรือสารที่คล้ายกัน หรือการแจ้งที่อ้างถึงในวรรค ๓ ของข้อ ๑๑ ต่อรัฐผู้รับ
๔. ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการจะมีลำดับอยู่หลังหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลทั้งปวง และในระหว่างกันเองแล้ว ผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการจะมีลำดับตามวันที่เข้ารับหน้าที่ในฐานะผู้รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสถานทำการดังที่ได้รับไว้ใน การแจ้งซึ่งกระทรวงการต่างประเทศ ๒ ของข้อ ๑๔
๕. เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ซึ่งเป็นหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล จะมีลำดับในแต่ละชั้นหลังหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลอาชีพ ตามลำดับและตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ในวรรคก่อน
๖. หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะมีอาวุโสสูงกว่าเจ้าพนักงานกงสุลซึ่งไม่มีสถานะนั้น

ข้อ ๑๗

การปฏิบัติหน้าที่ทางทูตโดยเจ้าพนักงานกงสุล

๑. ในรัฐที่รัฐผู้ส่งไม่มีคณะผู้แทนทางทูต และไม่มีคณะผู้แทนทางทูตของรัฐที่สามเป็นผู้แทนอยู่ เจ้าพนักงานกงสุลอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ทางทูตได้ด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับ และไม่กระทบกระเทือนต่อสถานทางกงสุลของบุคคลนั้น การปฏิบัติหน้าที่เช่นนั้นโดยเจ้าพนักงานกงสุลจะไม่เป็นการให้สิทธิใดแก่เจ้าพนักงานกงสุลนั้นที่จะเรียกร้องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางทูต
๒. หลังจากที่ได้แจ้งรัฐผู้รับแล้ว เจ้าพนักงานกงสุลอาจกระทำการเป็นผู้แทนของรัฐผู้ส่งในองค์การระหว่างรัฐบาลใดก็ได้ เมื่อกระทำการเช่นนั้น บุคคลดังกล่าวจะมีสิทธิที่จะได้อุปโภคเอกสิทธิ์และความคุ้มกันใดก็ได้ที่ประสาธาให้แก่ผู้แทนเช่นนั้นโดยกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ หรือโดยความตกลงระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลโดยบุคคลนั้น บุคคลนั้นจะไม่มีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มกันจากเขตอำนาจเกินกว่าความคุ้มกันซึ่งเจ้าพนักงานกงสุลมีสิทธิที่จะได้รับตามอนุสัญญา

LIRT

ข้อ ๑๘

การแต่งตั้งบุคคลคนเดียวกันเป็นเจ้าพนักงานกงสุลโดยรัฐสองรัฐหรือมากกว่า

โดยความยินยอมของรัฐผู้รับ รัฐสองรัฐหรือมากกว่าอาจแต่งตั้งบุคคลคนเดียวกันเป็นเจ้าพนักงานกงสุลในรัฐนั้นได้

ข้อ ๑๙

การแต่งตั้งสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล

๑. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๒๐ ๒๒ และ ๒๓ รัฐผู้ส่งอาจแต่งตั้งสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุลได้โดยเสรี
๒. รัฐผู้ส่งจะแจ้งชื่อเต็ม ประเภทและชั้นของเจ้าพนักงานกงสุลทั้งปวง นอกจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลไปยังรัฐผู้รับ โดยให้มีเวลาเพียงพอที่จะให้รัฐผู้รับใช้สิทธิตามวรรค ๓ ของข้อ ๒๓ ได้ ถ้ารัฐผู้รับประสงค์เช่นนั้น
๓. หากกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่งกำหนดไว้ รัฐผู้ส่งอาจขอให้รัฐผู้รับให้อนุมัติบัตรแก่เจ้าพนักงานกงสุล นอกเหนือจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล
๔. หากกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับกำหนดไว้ รัฐผู้รับอาจให้อนุมัติบัตรแก่เจ้าพนักงานกงสุล นอกเหนือจากหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๒๐

ขนาดของคณะเจ้าหน้าที่กงสุล

เมื่อไม่มีความตกลงอย่างชัดเจนในเรื่องขนาดของคณะเจ้าหน้าที่กงสุล รัฐผู้รับอาจกำหนดให้รักษานัดของคณะเจ้าหน้าที่ไว้ภายในขอบเขตที่พิจารณาเห็นว่าสมเหตุผลและปกติ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาวะในเขตกงสุลและความจำเป็นของสถานทำการทางกงสุลแห่งนั้นโดยเฉพาะ

ข้อ ๒๑

อาวูโสระหว่างเจ้าพนักงานกงสุลของสถานทำการทางกงสุล

คณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่ง หรือถ้ารัฐนั้นไม่มีคณะผู้แทนเช่นว่าในรัฐผู้รับ หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลจะแจ้งลำดับอาวูโสระหว่างเจ้าพนักงานกงสุลของสถานทำการทางกงสุลและการเปลี่ยนแปลงใดของลำดับอาวูโสนั้นไปยังกระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับ หรือไปยังเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงนั้นกำหนด

ข้อ ๒๒

สัญญาของเจ้าพนักงานกงสุล

๑. ในหลักการ เจ้าพนักงานกงสุลควรมีสัญชาติของรัฐผู้ส่ง
๒. เจ้าพนักงานกงสุลนั้นไม่อาจแต่งตั้งจากบรรดาบุคคลซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้รับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมอย่างชัดแจ้งของรัฐนั้นซึ่งอาจเพิกถอนในเวลาใดก็ได้
๓. รัฐผู้รับอาจสงวนสิทธิเช่นเดียวกันในเรื่องเกี่ยวกับคนชาติของรัฐที่สามซึ่งมิได้เป็นคนชาติของรัฐผู้ส่งด้วย

ข้อ ๒๓

บุคคลที่ถูกประกาศว่าไม่พึงปรารถนา

๑. รัฐผู้รับอาจแจ้งรัฐผู้ส่งในเวลาใดก็ได้ว่า เจ้าพนักงานกงสุลเป็นบุคคลที่ไม่พึงปรารถนา หรือว่าสมาชิกอื่นใดในคณะเจ้าหน้าที่กงสุลเป็นที่ไม่พึงยอมรับได้ ในกรณีนั้น รัฐผู้ส่งจะต้องเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นกลับหรือให้ยุติหน้าที่ของผู้นั้นในสถานทำการทางกงสุล แล้วแต่กรณี
๒. ถ้ารัฐผู้ส่งปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันภายใต้วรรค ๑ ของข้อนี้ภายในระยะเวลาอันสมควร รัฐผู้รับอาจเพิกถอนอนุมัติบัตรจากบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นหรือเล็กน้อยว่าบุคคลนั้นเป็นสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล แล้วแต่กรณี
๓. บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอาจถูกประกาศว่าเป็นที่ไม่พึงยอมรับได้ ก่อนที่จะมาถึงอาณาเขตของรัฐผู้รับ หรือถ้าอยู่ในรัฐผู้รับแล้ว ก่อนเข้ารับหน้าที่กับสถานทำการทางกงสุล ในกรณีเช่นว่านั้น รัฐผู้ส่งจะต้องเพิกถอนการแต่งตั้งบุคคลนั้น
๔. ในกรณีที่ได้รับใบในวรรค ๑ และ ๓ ของข้อนี้ รัฐผู้รับไม่มีพันธะที่จะให้เหตุผลในการวินิจฉัยแก่รัฐผู้ส่ง

LIRT

ข้อ ๒๔

การแจ้งรัฐผู้รับถึงการแต่งตั้ง การมาถึง และการเดินทางออกไป

๑. กระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงนั้นกำหนด จะต้องได้รับการแจ้งถึง
 - (ก) การแต่งตั้งสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล การมาถึงหลังจากการแต่งตั้งมาประจำสถานทำการทางกงสุล การเดินทางออกไปครั้งสุดท้าย หรือการสิ้นสุดหน้าที่ของบุคคลนั้น และการเปลี่ยนแปลงอื่นใดอันกระทบกระเทือนสถานะของบุคคลนั้น ซึ่งอาจเกิดขึ้นในระหว่างที่บุคคลนั้นทำงานอยู่กับสถานทำการทางกงสุลนั้น
 - (ข) การมาถึงและการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายของบุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล ซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของธรรมเนียมของบุคคลดังกล่าว และในกรณีที่เหมาะสม การที่บุคคลใดกลายเป็นหรือยุติการเป็นสมาชิกในครอบครัวเช่นว่านั้น
 - (ค) การมาถึงและการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายของสมาชิกในคณะฉบับใช้ส่วนตัว และในกรณีที่เหมาะสม การสิ้นสุดลงของบริการเช่นว่านั้นของสมาชิกเหล่านั้น
 - (ง) การว่าจ้างและการเลิกจ้างบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้รับเป็นสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล หรือสมาชิกในคณะฉบับใช้ส่วนตัวซึ่งมีสิทธิที่จะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
๒. เมื่อกระทำได้ จะแจ้งล่วงหน้าถึงการมาถึงและการเดินทางออกไปครั้งสุดท้ายด้วย

ตอน ๒

การสิ้นสุดหน้าที่ทางกงสุล

ข้อ ๒๕

การสิ้นสุดหน้าที่ของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล

นอกจากประการอื่นแล้ว หน้าที่ของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลจะสิ้นสุดลง

- (ก) เมื่อรัฐผู้ส่งได้แจ้งรัฐผู้รับว่า หน้าที่ของบุคคลดังกล่าวได้สิ้นสุดลงแล้ว
- (ข) เมื่อมีการเพิกถอนอนุมัติบัตร
- (ค) เมื่อรัฐผู้รับได้แจ้งรัฐผู้ส่งว่า รัฐผู้รับได้เลิกถือว่าบุคคลนั้นเป็นสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุล

LIRT

ข้อ ๒๖

การเดินทางออกจากอาณาเขตของรัฐผู้รับ

แม้ในการเดินทางกลับด้วยอาวุธ รัฐผู้รับจะให้เวลาและความสะดวกตามที่จำเป็นแก่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลและสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัว นอกเหนือไปจากคนชาติของรัฐผู้รับ และสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติของบุคคลเหล่านั้น เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถเตรียมการเดินทางออกไป และจากไปได้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายหลังการสิ้นสุดหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้น โดยเฉพาะในกรณีที่เป็น รัฐผู้รับจะจัดหาหนทางให้สำหรับการขนส่งที่จำเป็นสำหรับตัวบุคคลและทรัพย์สินของบุคคลเหล่านั้น นอกเหนือจากทรัพย์สินที่ได้มาในรัฐผู้รับเป็นทรัพย์สินที่ห้ามส่งออกในเวลาเดินทางออกไป

ข้อ ๒๗

การคุ้มครองสถานที่และบรรณสารทางกงสุล และ
ผลประโยชน์ของรัฐผู้ส่งในพฤติการณ์พิเศษ

๑. ในกรณีที่มีการตัดความสัมพันธ์ทางกงสุลระหว่างรัฐสองรัฐ
 - (ก) แม้ในการเดินทางกลับด้วยอาวุธ รัฐผู้รับจะต้องเคารพและคุ้มครองสถานที่ทางกงสุล รวมทั้งทรัพย์สินของสถานทำการทางกงสุลและบรรณสารทางกงสุล
 - (ข) รัฐผู้ส่งอาจมอบหมายการพิทักษ์สถานที่ทางกงสุล รวมทั้งทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ในนั้นและบรรณสารทางกงสุลแก่รัฐที่สามซึ่งเป็นที่ยอมรับของรัฐผู้รับ
 - (ค) รัฐผู้ส่งอาจมอบหมายการคุ้มครองผลประโยชน์ของตนและของคนชาติของตนแก่รัฐที่สามารถเป็นที่ยอมรับของรัฐผู้รับ
๒. ในกรณีที่มีการปิดสถานทำการทางกงสุลเป็นการชั่วคราวหรือถาวร ให้นำบทบัญญัติของอนุวรรค (ก) ของวรรค ๑ ของข้อนี้มาใช้ และ
 - (ก) รัฐผู้ส่งแม้จะไม่มีคณะผู้แทนทางทูตแทนตนอยู่ในรัฐผู้รับ ถ้ามีสถานทำการทางกงสุลอีกแห่งหนึ่งอยู่ในอาณาเขตของรัฐนั้น สถานทำการทางกงสุลนั้นอาจได้รับมอบหมายให้พิทักษ์สถานที่ของสถานทำการทางกงสุลที่ได้ปิดลง รวมทั้งทรัพย์สินที่มีอยู่ในนั้นและบรรณสารทางกงสุล และอาจได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในเขตของสถานทำการทางกงสุลนั้นด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับ หรือ
 - (ข) ถ้ารัฐผู้ส่งไม่มีคณะผู้แทนทางทูตและสถานทำการทางกงสุลอื่นในรัฐผู้รับ ให้นำบทบัญญัติของอนุวรรค (ข) และ (ค) ของวรรค ๑ ของข้อนี้มาใช้

หมวด ๒

**ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเกี่ยวกับสถานทำการทางกงสุล
เจ้าพนักงานกงสุลอาชีพ และบุคคลอื่นในสถานทำการทางกงสุล**

ตอน ๑

ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเกี่ยวกับสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๒๘

ความสะดวกสำหรับการปฏิบัติงานของสถานทำการทางกงสุล

รัฐผู้รับจะอำนวยความสะดวกอย่างเต็มที่สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๒๘

การใช้ธงชาติและตราประจำชาติ

๑. รัฐผู้ส่งจะมีสิทธิใช้ธงชาติและตราประจำชาติของตนในรัฐผู้รับตามบทบัญญัติของข้อนี้
๒. การชักธงชาติและการแสดงตราประจำชาติของรัฐผู้ส่งอาจกระทำบนอาคารซึ่งสถานทำการทางกงสุลครอบครองอยู่ ที่ประตูทางเข้าของอาคารนั้น ที่อยู่ของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล และที่พาหนะของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเมื่อใช้ในราชการ
๓. การใช้สิทธิที่ได้ให้โดยข้อนี้ จะต้องคำนึงถึงกฎหมาย ข้อบังคับ และประเพณีปฏิบัติของรัฐผู้รับ

ข้อ ๓๐

สถานที่

๑. รัฐผู้รับจะอำนวยความสะดวกในการได้มาของรัฐผู้ส่งในอาณาเขตของรัฐผู้รับตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ ซึ่งสถานที่ที่จำเป็นสำหรับสถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้ส่ง หรือช่วยเหลือรัฐผู้ส่งในการได้สถานที่โดยวิธีอื่น
๒. เมื่อจำเป็น รัฐผู้รับจะช่วยเหลือสถานทำการทางกงสุล ในการได้ที่อยู่ที่เหมาะสมสำหรับสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลด้วย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้อ ๓๑

ความละเมิดมิได้ของสถานที่ทางกงสุล

๑. สถานที่ทางกงสุลจะถูกละเมิดมิได้เท่าที่กำหนดไว้ในข้อนี้
๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับจะไม่เข้าไปในส่วนใดของสถานที่ทางกงสุล ซึ่งใช้เพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติงานของสถานทำการทางกงสุลเฉพาะ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลหรือผู้ที่หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลมอบหมาย หรือหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตของรัฐผู้ส่ง อย่างไรก็ตาม ในกรณีเพลิงไหม้หรือวินาศภัยอื่นที่จำต้องกระทำการป้องกันโดยพลัน อาจถือว่าได้รับความยินยอมของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลแล้ว
๓. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อนี้ รัฐผู้รับมีหน้าที่พิเศษที่จะดำเนินการทั้งปวงที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสถานที่ทางกงสุลจากการบุกรุก หรือความเสียหายใด และเพื่อป้องกันความรบกวนต่อความสงบของสถานทำการทางกงสุล หรือการทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีของสถานทำการทางกงสุล
๔. สถานที่ทางกงสุลและเครื่องเรือน ทรัพย์สินและพาหนะของสถานทำการทางกงสุล จะได้รับความคุ้มกันจากการเรียกเกณฑ์ไม่ว่าในรูปใดเพื่อความมุ่งประสงค์ในการป้องกันประเทศหรือสาธารณูปโภค หากจำเป็นต้องมีการเวนคืนเพื่อความมุ่งประสงค์เช่นว่านั้น จะต้องดำเนินการทั้งปวงที่เป็นไปได้เพื่อหลีกเลี่ยงการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล และจะต้องจ่ายค่าทดแทนที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพแก่รัฐผู้ส่งโดยพลัน

ข้อ ๓๒

การยกเว้นจากการเก็บภาษีของสถานที่ทางกงสุล

๑. สถานที่ทางกงสุลและที่อยู่ของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลอาชีพ ซึ่งรัฐผู้ส่งหรือบุคคลใดที่กระทำการในนามของรัฐผู้ส่งเป็นเจ้าของหรือผู้เช่า จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศบาล นอกจากที่เป็นภาษีระดมค่าบริการที่ได้ให้โดยเฉพาะ
๒. การยกเว้นจากการเก็บภาษีที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่นำมาใช้กับภาษีอากรเช่นว่านั้น หากผู้ที่ได้ทำสัญญา กับรัฐผู้ส่งหรือกับบุคคลที่กระทำการในนามของรัฐผู้ส่งจะต้องชำระภาษีอากรนั้นตามกฎหมายของรัฐผู้รับ

ข้อ ๓๓

ความละเมิดมิได้ของบรรณสารและเอกสารทางกงสุล

บรรณสารและเอกสารทางกงสุลจะถูกละเมิดมิได้ตลอดเวลา และไม่อาจจะอยู่ ณ ที่ใด

ข้อ ๓๔

เสรีภาพในการเดินทาง

ภายใต้บังคับของกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการเข้าไปในเขตซึ่งเป็นที่หวงห้ามหรือที่ควบคุมด้วยเหตุผลของความมั่นคงแห่งชาติ รัฐผู้รับจะประกันเสรีภาพในการเดินทางในอาณาเขตของตนแก่สมาชิกทั้งปวงในสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๓๕

เสรีภาพในการสื่อสาร

๑. รัฐผู้รับจะอนุญาตและคุ้มครองเสรีภาพในการสื่อสารของสถานทำการทางกงสุลเพื่อความมุ่งประสงค์ในราชการทั้งปวง ในการติดต่อกับรัฐบาล คณะผู้แทนทางทูต และสถานทำการทางกงสุลอื่นของรัฐผู้ส่งไม่ว่าตั้งอยู่ที่ใด สถานทำการทางกงสุลอาจใช้วิธีการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งผู้ถือสารทางทูตหรือกงสุล มุ่งทางทูตหรือกงสุล และข้อความเป็นรหัสหรือกุญแจรหัส อย่างไรก็ตาม สภาทำการทางกงสุลอาจติดตั้งและใช้เครื่องส่งวิทยุได้ด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับเท่านั้น

๒. หนังสือติดต่อยุทธการของสถานทำการทางกงสุลจะถูกละเมิดมิได้ หนังสือติดต่อยุทธการหมายถึง หนังสือติดต่อยุทธการทั้งปวงเกี่ยวกับสถานทำการทางกงสุล และหน้าที่ของสถานทำการทางกงสุล

๓. กงสุลทางกงสุลจะไม่ถูกเปิดหรือถูกกักไว้ อย่างไรก็ตาม ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับมีเหตุผลอันหนักแน่นที่เชื่อได้ว่า กงสุลนั้นบรรจุสิ่งใดนอกเหนือจากหนังสือติดต่อ เอกสาร หรือสิ่งของตามวรรค ๔ ของข้อนี้ เจ้าหน้าที่เหล่านั้นอาจร้องขอให้ผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจของรัฐผู้ส่งเปิดกงสุลนั้นต่อหน้าตน ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ส่งปฏิเสธการร้องขอนี้ กงสุลนั้นจะถูกส่งกลับไปยังต้นทาง

๔. หีบห่อที่ประกอบเป็นกงสุลจะต้องมีเครื่องหมายภายนอกที่เห็นได้แสดงสถานะของกงสุลทางกงสุล และอาจบรรจุหนังสือติดต่อทางราชการและเอกสาร หรือสิ่งของซึ่งมุ่งใช้ในทางราชการโดยเฉพาะเท่านั้น

๕. ผู้ถือสารทางกงสุลจะได้รับเอกสารราชการแสดงสถานะของตนและจำนวนหีบห่อที่ประกอบเป็นกงสุลทางกงสุล เว้นแต่ด้วยความยินยอมของรัฐผู้รับผู้ถือสารทางกงสุลจะต้องไม่เป็นทั้งคนชาติของรัฐผู้รับ หรือ เว้นแต่จะเป็นคนชาติของรัฐผู้ส่ง ไม่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐผู้รับ ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ผู้ถือสารทางกงสุลจะได้รับความคุ้มครองจากรัฐผู้รับ ผู้ถือสารทางกงสุลจะอุปโภคความละเมิดมิได้ในตัวบุคคล และจะต้องไม่ถูกจับกุมหรือกักขังในลักษณะใด

LIRT

๖. รัฐผู้ส่ง คณะผู้แทนทางทูตและสถานทำการทางกงสุลอาจแต่งตั้งผู้ถือสารทางกงสุลเฉพาะกรณีได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้นำบทบัญญัติของวรรค ๕ ของข้อนี้มาใช้ด้วย เว้นแต่ความคุ้มครองที่ระบุไว้ในวรรคนั้นจะสิ้นสุดลงเมื่อผู้ถือสารเหล่านั้นได้ส่งทางกงสุลในความรับผิดชอบให้แก่ผู้รับแล้ว
๗. ทูตทางกงสุลอาจถูกมอบหมายให้กับผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินพาณิชย์ซึ่งมีกำหนดการถึงท่าเข้าเมืองที่ได้รับอนุญาต ผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินพาณิชย์นั้นจะได้รับเอกสารราชการแสดงจำนวนหีบห่อที่ประกอบเป็นทูตทางกงสุล แต่ไม่ให้อธิบายผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินพาณิชย์เป็นผู้ถือสารทางกงสุล สถานทำการทางกงสุลอาจส่งสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลคนหนึ่งไปรับมอบทูตทางกงสุลโดยตรงและอย่างเสรีจากผู้บังคับการของเรือหรือเครื่องบินนั้น โดยการตกลงกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่เหมาะสม

ข้อ ๓๖

การสื่อสารและการติดต่อกับคนชาติของรัฐผู้ส่ง

๑. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลในส่วนเกี่ยวกับคนชาติของรัฐผู้ส่ง
- (ก) เจ้าพนักงานกงสุลจะมีเสรีภาพที่จะสื่อสารและเข้าถึงคนชาติของรัฐผู้ส่ง คนชาติของรัฐผู้ส่งจะมีเสรีภาพเช่นเดียวกันในส่วนที่เกี่ยวกับการสื่อสารและการเข้าถึงเจ้าพนักงานกงสุลของรัฐผู้ส่ง
- (ข) ถ้าคนชาติของรัฐผู้ส่งร้องขอ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับจะต้องแจ้งให้สถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้ส่งทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าคนชาติของรัฐนั้นถูกจับกุม หรือถูกขังไว้ในเรือนจำ หรือถูกควบคุมตัวระหว่างการเดินทางดำเนินคดี หรือถูกกักขังในลักษณะอื่นใดภายในเขตกงสุล การสื่อสารใดที่มีถึงสถานทำการทางกงสุลโดยบุคคลที่ถูกจับกุมที่อยู่ในเรือนจำ ที่ถูกควบคุม หรือที่ถูกกักขังนั้น เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องส่งต่อไปโดยไม่ชักช้าด้วย เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะต้องแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้าถึงสิทธิของบุคคลผู้นั้นตามกฎหมายวรรคนี้
- (ค) เจ้าพนักงานกงสุลมีสิทธิเข้าเยี่ยมคนชาติของรัฐผู้ส่งซึ่งอยู่ในเรือนจำ ถูกควบคุม หรือถูกกักขัง สนทนาและติดต่อทางหนังสือกับคนชาติดังกล่าว และจัดให้มีผู้แทนทางกฎหมายของบุคคลเหล่านั้น เจ้าพนักงานกงสุลมีสิทธิเข้าเยี่ยมคนชาติของรัฐผู้ส่งคนใดซึ่งอยู่ในเรือนจำ ถูกควบคุม หรือถูกกักขังในเขตของตนตามคำพิพากษาของศาลด้วย อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานกงสุลต้องงดเว้นการดำเนินการแทนคนชาติซึ่งอยู่ในเรือนจำ ถูกควบคุม หรือถูกกักขัง ถ้าคนชาติผู้นั้นคัดค้านการกระทำเช่นนั้นโดยชัดแจ้ง

๒. สิทธิที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะต้องใช้ให้สอดคล้องกับกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ ภายใต้เงื่อนไขว่ากฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวต้องให้ผลอย่างเต็มที่ต่อความมุ่งประสงค์ที่ได้มุ่งประสาธสิทธิไว้ตามข้อนี้

ข้อ ๓๗

การแจ้งในกรณีตาย แต่งตั้งผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลผลประโยชน์
เรืออับปาง และอุบัติเหตุทางอากาศ

- หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับมีข่าวที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่เช่นว่านั้นมีหน้าที่
- (ก) แจ้งสถานทำการทางกงสุลในเขตที่การตายได้เกิดขึ้นโดยไม่ชักช้าในกรณีคนชาติของรัฐผู้ส่งตาย
 - (ข) แจ้งสถานทำการทางกงสุลที่มีอำนาจโดยไม่ชักช้าถึงกรณีใดที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งผู้ปกครองหรือผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เยาว์หรือบุคคลอื่นที่ห่อนความสามารถ ซึ่งเป็นคนชาติของรัฐผู้ส่ง อย่างไรก็ตามการแจ้งเช่นว่านี้จะไม่เสื่อมเสียต่อการใช้กฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการแต่งตั้งเช่นว่านั้น
 - (ค) แจ้งสถานทำการทางกงสุลที่อยู่ใกล้กับสถานที่เกิดเหตุที่สุดโดยไม่ชักช้า ถ้ากรณีที่มิสัญญาต่อของรัฐผู้ส่งอับปางหรือเกยตื้นในทะเลอาณาเขตหรือน่านน้ำภายในของรัฐผู้รับ หรือถ้าเครื่องบินที่จดทะเบียนในรัฐผู้ส่งประสบอุบัติเหตุในอาณาเขตของรัฐผู้รับ

ข้อ ๓๘

การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับ

ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่กงสุลอาจติดต่อกับ

- (ก) เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นผู้มีอำนาจของเขตกงสุล
- (ข) เจ้าหน้าที่ส่วนกลางผู้มีอำนาจของรัฐผู้รับ ถ้าและเท่าที่กฎหมาย ข้อบังคับ และประเพณีปฏิบัติของรัฐผู้รับ หรือความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอนุญาตให้กระทำได้

ข้อ ๓๙

ค่าธรรมเนียมและค่าบริการทางกงสุล

๑. ในอาณาเขตของรัฐผู้รับ สถานทำการทางกงสุลอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการสำหรับการกระทำทางกงสุล ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้ส่ง
๒. เงินที่เก็บได้ในรูปค่าธรรมเนียม และค่าบริการที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ และใบรับเงินค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการเช่นว่านั้น จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงในรัฐผู้รับ

ตอน ๒

**ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเกี่ยวกับเจ้าพนักงานกงสุลอาชีพ
และสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอื่น**

ข้อ ๔๐

การคุ้มครองเจ้าพนักงานกงสุล

รัฐผู้รับจะปฏิบัติต่อเจ้าพนักงานกงสุลด้วยความเคารพตามควร และจะดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อป้องกันการประทุษร้ายใดต่อตัวบุคคล เสรีภาพ หรือศักดิ์ศรีของเจ้าพนักงานดังกล่าว

ข้อ ๔๑

ความละเมิดมีได้ในตัวบุคคลของเจ้าพนักงานกงสุล

๑. เจ้าพนักงานกงสุลจะต้องไม่ถูกจับกุมหรือกักขังในระหว่างการดำเนินคดี เว้นแต่ในกรณีอาชญากรรมที่ร้ายแรง และตามคำวินิจฉัยของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในกระบวนการยุติธรรม
๒. เว้นแต่ในกรณีที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ เจ้าพนักงานกงสุลจะไม่ถูกขังไว้ในเรือนจำ หรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลในลักษณะใด เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลที่มีผลถึงที่สุดแล้ว
๓. ถ้ามีการดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าพนักงานกงสุล เจ้าพนักงานกงสุลนั้นต้องปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ อย่างไรก็ตาม การดำเนินคดีจะต้องกระทำด้วยความเคารพตามที่เจ้าพนักงานกงสุลนั้นพึงได้รับโดยเหตุแห่งตำแหน่งทางราชการของเจ้าพนักงานดังกล่าว เว้นแต่ในกรณีที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะต้องกระทำในลักษณะที่จะขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในพหุติการณ์ที่กล่าวในวรรค ๑ ของข้อนี้ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องกักขังเจ้าพนักงานกงสุล การดำเนินคดีต่อเจ้าพนักงานกงสุลจะต้องกระทำโดยใช้เวลาให้น้อยที่สุด

ข้อ ๔๒

การแจ้งการจับกุม กักขัง หรือการดำเนินคดี

ในกรณีที่มีการจับกุมหรือกักขังสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่กงสุลระหว่างการดำเนินคดี หรือมีการดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลดังกล่าว รัฐผู้รับจะต้องแจ้งให้หัวหน้าสถานทำการทางกงสุลทราบโดยพลัน หากมีการใช้มาตรการเช่นว่านั้นกับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลเองแล้ว รัฐผู้รับจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ส่งทราบโดยวิธีทางการทูต

ข้อ ๔๓

ความคุ้มกันจากเขตอำนาจ

๑. เจ้าพนักงานกงสุลและลูกจ้างทางกงสุล จะไม่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมหรือเจ้าหน้าที่ปกครองของรัฐผู้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล
๒. อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่ใช้ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีทางแพ่ง
(ก) ที่เกิดจากสัญญาที่ได้กระทำโดยเจ้าพนักงานกงสุลหรือลูกจ้างทางกงสุล ซึ่งมิได้ทำสัญญาในฐานะตัวแทนของรัฐผู้ส่งอย่างชัดแจ้งหรือโดยปริยาย หรือ
(ข) โดยบุคคลที่สาม สำหรับความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุในรัฐผู้รับอันเนื่องมาจากยานพาหนะ เรือ หรือเครื่องบิน

ข้อ ๔๔

พันธะในการให้การ

๑. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอาจถูกเรียกให้ไปปรากฏตัวในฐานะพยานในระหว่างการดำเนินคดีทางศาล หรือทางปกครอง ลูกจ้างทางกงสุลหรือสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการจะต้องไม่ปฏิเสธที่จะให้การ เว้นแต่ในกรณีที่กล่าวไว้ในวรรค ๓ ของข้อนี้ หากเจ้าพนักงานกงสุลปฏิเสธที่จะกระทำเช่นนั้น ก็ไม่อาจใช้มาตรการบังคับหรือลงโทษกับเจ้าพนักงานดังกล่าวได้
๒. เจ้าหน้าที่ซึ่งต้องการคำให้การของเจ้าพนักงานกงสุลจะต้องหลีกเลี่ยงการแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานกงสุล หากเป็นไปได้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจมารับคำให้การ เช่นว่า ณ ที่อยู่อาศัยของเจ้าพนักงานกงสุล หรือที่สถานทำการทางกงสุล หรือรับตำแหน่งเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าพนักงานกงสุล

LIRT

๓. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลไม่มีพันธะที่จะให้การในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือที่จะให้หนังสือติดต่อและเอกสารราชการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลมีสิทธิที่จะปฏิเสธไม่ให้การในฐานะพยานผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหมายของรัฐผู้ส่งด้วย

ข้อ ๔๕

การสละเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

๑. รัฐผู้ส่งอาจสละเอกสิทธิ์และความคุ้มกันใดก็ได้บัญญัติไว้ในข้อ ๔๑ ๔๓ และ ๔๔ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล

๒. การสละในทุกกรณีจะต้องชัดแจ้ง เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๓ ของข้อนี้ และจะต้องแจ้งไปยังรัฐผู้รับเป็นลายลักษณ์อักษร

๓. การริเริ่มคดีโดยเจ้าพนักงานกงสุลหรือลูกจ้างทางกงสุลในเรื่องที่ตนอาจได้อุปโภคความคุ้มกันจากเขตอำนาจตามข้อ ๔๓ จะตัดบุคคลดังกล่าวจากการอ้างความคุ้มกันจากเขตอำนาจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องแย้งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการฟ้องคดีนั้น

๔. การสละความคุ้มกันจากเขตอำนาจเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินคดีทางแพ่งหรือทางปกครองจะไม่ถือว่ามีนัยเป็นการสละความคุ้มกันจากมาตรการการบังคับคดีอันเป็นผลจากคำวินิจฉัย ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการสละในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการเช่นนั้นต่างหากอีก

ข้อ ๔๖

การยกเว้นการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่

๑. เจ้าพนักงานกงสุลและลูกจ้างทางกงสุลและสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว จะได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันทั้งปวงตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่

๒. อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่ใช้กับลูกจ้างทางกงสุลใดผู้ซึ่งมิได้เป็นลูกจ้างประจำของรัฐผู้ส่งหรือผู้ซึ่งประกอบอาชีพส่วนตัวอันมีรายได้ในรัฐผู้รับหรือสมาชิกในครอบครัวของลูกจ้างนั้น

ข้อ ๔๗

การยกเว้นใบอนุญาตทำงาน

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐผู้ส่ง สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลจะได้รับ

ยกเว้นจากข้อผูกพันใดเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานที่กำหนดโดยกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการจ้างงานคนต่างด้าว

๒. สมาชิกในคณะกรรมาธิการรับใช้ส่วนตัวของเจ้าพนักงานกงสุลและของลูกจ้างทางกงสุล จะได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ ถ้ามิได้ประกอบอาชีพอันมีรายได้ในรัฐผู้รับ

ข้อ ๔๘

การยกเว้นจากการประกันสังคม

๑. ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของวรรค ๓ ของข้อนี้ สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐผู้ส่ง และสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวจะได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติกฎหมายประกันสังคมซึ่งอาจใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้รับ

๒. การยกเว้นที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะใช้กับสมาชิกในคณะกรรมาธิการรับใช้ส่วนตัวซึ่งรับจ้างสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลแต่อย่างใดก็ตาม โดยมีเงื่อนไขว่า

(ก) บุคคลดังกล่าวมิใช่เป็นคนชาติ หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรในรัฐผู้รับ และ

(ข) บุคคลดังกล่าวได้รับการคุ้มครองจากบทบัญญัติกฎหมายประกันสังคมซึ่งใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ส่ง หรือรัฐที่สามแล้ว

๓. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งจ้างบุคคลซึ่งไม่ได้รับการยกเว้น ตามที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ของข้อนี้ จะปฏิบัติตามข้อผูกพันของบทบัญญัติกฎหมายประกันสังคมของรัฐผู้รับซึ่งใช้บังคับต่อนายจ้าง

๔. การยกเว้นที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ตัดการเข้าร่วมโดยสมัครใจในระบบการประกันสังคมของรัฐผู้รับ โดยมีเงื่อนไขว่า รัฐนั้นอนุญาตการเข้าร่วมเช่นนั้น

ข้อ ๔๙

การยกเว้นจากการเก็บภาษี

๑. เจ้าพนักงานกงสุลและลูกจ้างทางกงสุล และสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศบาล ในส่วนบุคคลหรือในทรัพย์สิน เว้นแต่

(ก) ภาษีทางอ้อมชนิดที่ตามปกติรวมอยู่ในราคาสินค้าหรือบริการแล้ว

(ข) ภาษีอากรเก็บจากอสังหาริมทรัพย์ส่วนตัวซึ่งตั้งอยู่ในอาณาเขตของรัฐผู้รับ

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๓๒

LIRT

- (ค) ภาษีมรดก และค่าธรรมเนียมการโอน ที่เรียกเก็บโดยรัฐผู้รับภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๕๑ วรรค (ข)
- (ง) ภาษีอากรเก็บจากเงินได้ส่วนตัว รวมทั้งผลได้จากทุนซึ่งมีแหล่งที่มาในรัฐผู้รับ และภาษีเก็บจากเงินทุนที่เกี่ยวกับการลงทุนในการประกอบการพาณิชย์ หรือการเงินในรัฐผู้รับ
- (จ) ค่าบริการซึ่งเรียกเก็บสำหรับบริการที่ได้ให้โดยเฉพาะ
- (ฉ) ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน ค่าธรรมเนียมศาลหรือสำนวนความ ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนการจำนองสังหาริมทรัพย์ และอากรแสตมป์ ภายใต้บังคับของบทบัญญัติของข้อ ๓๒

๒. สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการจะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรที่เก็บจากค่าจ้างซึ่งได้รับสำหรับบริการ

๓. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งว่าจ้างบุคคลซึ่งไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับค่าจ้างหรือเงินเดือนในรัฐผู้รับ จะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันที่กฎหมายและข้อบังคับของรัศนั้นใช้บังคับต่อนายจ้างเกี่ยวกับการเรียกเก็บภาษีเงินได้

ข้อ ๕๐

การยกเว้นจากอากรศุลกากรและการตรวจสอบ

๑. รัฐผู้รับจะอนุญาตให้นำเข้าและยกเว้นจากอากรศุลกากร ภาษี และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องทั้งปวงนอกจากค่าธรรมเนียมในการเก็บรักษา การขนส่งและบริการที่คล้ายกันตามกฎหมายและข้อบังคับซึ่งรัฐผู้รับอาจกำหนดใช้ กับ

- (ก) สิ่งของสำหรับใช้ในราชการของสถานทำการทางกงสุล
- (ข) สิ่งของสำหรับใช้ส่วนตัวของเจ้าพนักงานกงสุลหรือสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว รวมทั้งสิ่งของที่มุ่งใช้สำหรับการตั้งครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว สิ่งของที่มุ่งใช้สำหรับการบริโภคจะต้องไม่เกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับการใช้โดยตรงโดยบุคคลที่เกี่ยวข้อง

๒. ลูกจ้างทางกงสุลจะอุปโภคเอกสิทธิ และสิทธิยกเว้นที่ระบุในวรรค ๑ ของข้อนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของที่นำเข้าในเวลาที่เขาเริ่มหน้าที่ครั้งแรก

๓. หีบห่อส่วนตัวที่มีกับเจ้าพนักงานกงสุลและสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว จะได้รับยกเว้นจากการตรวจสอบ การตรวจสอบอาจจะทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุผลหนักแน่นที่ทำให้เชื่อว่าหีบห่อนั้นบรรจุสิ่งของนอกเหนือไปจากที่อ้างถึงในอนุวรรค (ข) ของวรรค ๑ ของข้อนี้ หรือสิ่งของซึ่งการนำเข้าหรือส่งออกต้องห้ามตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ

หรือซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายและข้อบังคับว่าด้วยการกักตรวจโรคของรัฐนั้น การตรวจสอบ
เช่นว่านี้จะต้องกระทำต่อหน้าเจ้าพนักงานกงสุลหรือสมาชิกในครอบครัวที่เกี่ยวข้องของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๕๑

กองมรดกของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล
หรือของสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว

ในการนี้ที่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลหรือสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนของ
ครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวตาย รัฐผู้รับ

- (ก) จะอนุญาตให้ส่งออกซึ่งสิ่งหว่ามทรัพย์ของผู้ตาย ยกเว้นทรัพย์สินเช่นว่าใดที่ได้มา
ในรัฐผู้รับนั้นต้องห้ามส่งออกในเวลาที่บุคคลดังกล่าวตาย
- (ข) จะไม่เรียกเก็บภาษีมรดกและค่าธรรมเนียมการโอนของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศบาล
จากสิ่งหว่ามทรัพย์ซึ่งอยู่ในรัฐผู้รับเพียงเพราะการที่ผู้ตายอยู่ในรัฐนั้นในฐานะ
สมาชิกในสถานทำการทางกงสุล หรือในฐานะสมาชิกในครอบครัวของสมาชิกใน
สถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๕๒

การยกเว้นจากการให้บริการและให้ส่วนบำรุงส่วนบุคคล

รัฐผู้รับจะยกเว้นให้กับสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลและสมาชิกในครอบครัว
ซึ่งประกอบเป็นส่วนของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว จากการให้บริการส่วนบุคคลทั้งปวง จากการให้
บริการสาธารณะทั้งปวงไม่ว่าชนิดใดก็ตาม และจากพันธะทางทหาร เช่น พันธะที่เกี่ยวกับ
การเรียกเกณฑ์ ส่วนบำรุงและการเรียกเอาที่อยู่เพื่อการทหาร

ข้อ ๕๓

การเริ่มต้นและการสิ้นสุดของเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

๑. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลทุกคนจะอุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้บัญญัติไว้ใน
อนุสัญญานี้ ตั้งแต่ขณะที่บุคคลนั้นเข้ามาในอาณาเขตของรัฐผู้รับในการเดินทางมารับตำแหน่ง หรือถ้า
อยู่ในอาณาเขตของรัฐผู้รับแล้ว ตั้งแต่บุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่กับสถานทำการทางกงสุล

LIRT

๒. สมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งประกอบเป็นส่วนของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวและสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล จะได้เอกสิทธิและความคุ้มกันที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาฯ นี้ ตั้งแต่วันที่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลนั้นได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันตามวรรค ๑ ของข้อนี้ หรือตั้งแต่วันที่เข้ามาในอาณาเขตของรัฐผู้รับ หรือตั้งแต่วันที่เข้าเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวเช่นว่านั้น แล้วแต่ว่าวันไหนจะหลังที่สุด

๓. เมื่อหน้าที่ของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลสิ้นสุดลง เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลดังกล่าว และของสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าว หรือของสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวของบุคคลดังกล่าว ตามปกติจะสิ้นสุดลงขณะที่บุคคลที่เกี่ยวข้องออกไปจากรัฐผู้รับ หรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันสมเหตุสมผลที่จะกระทำเช่นนั้น แล้วแต่ว่าเวลาไหนจะถึงก่อน แต่จะยังมีเอกสิทธิและความคุ้มกันอยู่จนถึงเวลานั้นแม้ในกรณีที่มีการขัดกันด้วยอาวุธ ในกรณีของบุคคลที่อ้างถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลดังกล่าวจะสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลดังกล่าวยุติการเป็นส่วนของครัวเรือนหรือการรับใช้สมาชิกในสถานทำการทางกงสุล อย่างไรก็ดี หากบุคคลเช่นว่านั้นเจตนาจะออกจากรัฐผู้รับภายในระยะเวลาอันสมเหตุสมผลหลังจากนั้น เอกสิทธิและความคุ้มกันของบุคคลดังกล่าวจะมีอยู่จนถึงเวลาที่บุคคลนั้นเดินทางออกไป

๔. อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำโดยเจ้าพนักงานกงสุลหรือลูกจ้างทางกงสุลในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ความคุ้มกันจากเขตอำนาจจะคงมีอยู่โดยไม่มีข้อจำกัดเวลา

๕. ในกรณีที่สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลตาย สมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวจะคงได้อุปโภคเอกสิทธิและความคุ้มกันที่ได้ประสาทให้ต่อไปจนกว่าบุคคลนั้นจะออกจากรัฐผู้รับ หรือจนกว่าจะสิ้นระยะเวลาอันสมเหตุสมผลที่จะสามารถกระทำเช่นนั้นได้ แล้วแต่ว่าเวลาไหนจะถึงก่อน

ข้อ ๕๔
พันธะของรัฐที่สาม

๑. ขณะที่ไปรับ หรือกลับเข้ารับตำแหน่งของตน หรือกลับไปยังรัฐผู้ส่ง ถ้าเจ้าพนักงานกงสุลผ่านหรืออยู่ในอาณาเขตของรัฐที่สามซึ่งได้ให้การตรวจลงตรา หากการตรวจลงตรานั้นจำเป็น รัฐที่สามจะประสาทความคุ้มกันทั้งปวงที่ได้บัญญัติไว้ในข้ออื่นของอนุสัญญาฯ นี้ตามที่จำเป็นให้แก่บุคคลดังกล่าวเพื่อประกันการผ่านหรือการกลับของเจ้าพนักงานกงสุล การปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้จะใช้กับการขึ้นของ

สมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวที่อุปโภคเอกสิทธิและ
ความคุ้มกันเช่นนั้นซึ่งติดตามเจ้าพนักงานกงสุล หรือแยกเดินทางเพื่อสมทบกับเจ้าพนักงานกงสุล
หรือเพิกกลับไปยังรัฐผู้ส่ง

๒. ในพฤติการณ์ทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้ รัฐที่สามจะไม่ก่ออุปสรรคในการที่
สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอื่น หรือสมาชิกในครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของ
บุคคลดังกล่าวผ่านอาณาเขตของตน

๓. รัฐที่สามจะประสาทเสรีภาพและความคุ้มครองเช่นเดียวกับที่รัฐผู้รับจะต้องประสาทให้ตาม
อนุสัญญานี้ แก่หนังสือติดต่อทางราชการ และการสื่อสารทางราชการอย่างอื่นที่ผ่านแดน รวมทั้ง
ข้อความที่เป็นรหัสและกุญแจรหัส รัฐที่สามจะประสาทความละเมิดมิได้และความคุ้มครองเช่นเดียวกับ
ที่รัฐผู้รับจะต้องประสาทให้ตามอนุสัญญานี้ แก่ผู้ถือสารทางกงสุลซึ่งได้รับการตรวจลงตรา หากการ
ตรวจลงตรานั้นจำเป็น และแก่ผู้ทางกงสุลที่ผ่านแดน

๔. พันธะของรัฐที่สามตามวรรค ๑ ๒ และ ๓ ของข้อนี้ จะใช้กับบุคคลที่ได้ระบุไว้ตามลำดับใน
วรรคเหล่านั้น และการสื่อสารทางราชการ และผู้ทางกงสุลซึ่งอยู่ในอาณาเขตของรัฐที่สามเนื่องจาก
เหตุสุดวิสัย

ข้อ ๕๔

การเคารพกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ

๑. โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียต่อเอกสิทธิและความคุ้มกัน เป็นหน้าที่ของบุคคลทั้งปวงที่อุปโภค
เอกสิทธิและความคุ้มกันเช่นนั้นที่จะเคารพกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่
ที่จะไม่แทรกแซงในกิจการภายในของรัฐนั้นด้วย

๒. สถานที่ทางกงสุลจะต้องไม่ใช่ในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล

๓. บทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อนี้ จะไม่ตีความเกินไปได้ที่สำนักงานของสถานหรือของตัว
แทนอื่นจะมาตั้งอยู่ในบางส่วนของอาคารซึ่งสถานที่ทางกงสุลตั้งอยู่ โดยมีเงื่อนไขว่า สถานที่ที่กำหนด
ให้แก่สำนักงานเช่นนั้นแยกต่างหากจากสถานที่ที่สถานทำการทางกงสุลใช้อาศัย ในกรณีนั้น สำนักงานดังกล่าว
ไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่ทางกงสุลตามความมุ่งประสงค์ของอนุสัญญานี้

ข้อ ๕๖

การประกันภัยต่อความเสียหายของบุคคลที่สาม

สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดใดที่กฎหมายและข้อบังคับของ
รัฐผู้รับได้บังคับไว้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันภัยต่อความเสียหายของบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการใช้
ยานพาหนะ เรือ หรือเครื่องบิน

ข้อ ๕๗

บทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับอาชีพส่วนตัวอันมีรายได้

๑. เจ้าหน้าที่งานกงสุลอาชีพจะต้องไม่ประกอบกิจกรรมทางวิชาชีพหรือทางพาณิชย์ในรัฐผู้รับเพื่อผลกำไรส่วนตัว
๒. เอกสิทธิและความคุ้มกันที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ จะไม่ประสาทให้
 - (ก) แก่ลูกจ้างทางกงสุล หรือสมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการซึ่งประกอบอาชีพส่วนตัวอันมีรายได้ในรัฐผู้รับ
 - (ข) แก่สมาชิกในครอบครัวของบุคคลที่อ้างถึงในอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือแก่สมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวของบุคคลดังกล่าว
 - (ค) แก่สมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลซึ่งประกอบอาชีพส่วนตัวด้วยตนเองอันมีรายได้ในรัฐผู้รับ

หมวด ๓

กฎข้อบังคับเกี่ยวกับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์และสถานทำการทางกงสุล
ที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานเช่นว่านั้น

ข้อ ๕๘

บทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกัน

๑. ข้อ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ และ ๓๙ วรรค ๓ ของข้อ ๕๔ และวรรค ๒ และ ๓ ของข้อ ๕๕ จะใช้กับสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ นอกจากนี้ ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันของสถานทำการทางกงสุลเช่นว่านี้จะอยู่ภายใต้บังคับของข้อ ๕๔ ๖๐ ๖๑ และ ๖๒
๒. ข้อ ๔๒ และ ๔๓ วรรค ๓ ของข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ และ ๔๖ และวรรค ๑ ของข้อ ๕๕ จะใช้กับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ นอกจากนี้ ความสะดวก เอกสิทธิ และความคุ้มกันของเจ้าพนักงานกงสุลเช่นว่านี้จะอยู่ภายใต้บังคับของ ข้อ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ และ ๖๗
๓. เอกสิทธิและความคุ้มกันที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาจะไม่ประสาทให้แก่สมาชิกในครอบครัวของเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ หรือของลูกจ้างทางกงสุลที่ถูกจ้าง ณ สถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์
๔. การแลกเปลี่ยนธงทางกงสุลระหว่างสถานทำการทางกงสุลสองแห่งที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ในต่างประเทศ จะกระทำมิได้โดยปราศจากความยินยอมจากรัฐผู้รับทั้งสองรัฐที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕๙

การคุ้มครองสถานที่ทางกงสุล

รัฐผู้รับจะดำเนินการเพื่ออาจจำเป็นเพื่อคุ้มครองสถานที่ทางกงสุลของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จากการบุกรุก หรือความเสียหายใด และเพื่อป้องกันการรบกวนใดต่อความสงบของสถานทำการทางกงสุล หรือการทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีของสถานทำการทางกงสุล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้อ ๖๐

การยกเว้นจากการเก็บภาษีของสถานที่ทางกงสุล

๑. สถานที่ทางกงสุลของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ ซึ่งรัฐผู้ส่งเป็นเจ้าของหรือผู้เช่า จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงของชาติ ท้องถิ่น หรือเทศบาล นอกจากที่เป็นการชำระค่าบริการที่ได้ให้โดยเฉพาะ
๒. การยกเว้นจากการเก็บภาษีที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะไม่นำมาใช้กับภาษีอากร เช่นว่านั้น หากผู้ที่ได้ทำสัญญากับรัฐผู้ส่งจะต้องชำระภาษีอากรนั้นตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับ

ข้อ ๖๑

ความละเมิดมิได้ของบรรณสารและเอกสารทางกงสุล

บรรณสารและเอกสารทางกงสุลของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จะถูกละเมิดมิได้ตลอดเวลา และไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด โดยมีเงื่อนไขว่า บรรณสารและเอกสารเหล่านั้นจะต้องแยกเก็บไว้ต่างหากจากกระดาษเอกสารและเอกสารอื่นๆ และโดยเฉพาะแยกจากหนังสือติดต่อส่วนตัวของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลและของบุคคลใดที่ปฏิบัติงานกับหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล และแยกจากวัสดุ หนังสือ หรือเอกสารที่เกี่ยวกับวิชาชีพ หรือการค้าของบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๖๒

การยกเว้นจากอากรศุลกากร

รัฐผู้รับจะอนุญาตให้นำเข้าและยกเว้นจากอากรศุลกากร ภาษี และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องทั้งปวง นอกจากค่าธรรมเนียมในการเก็บรักษา การขนส่ง และบริการที่คล้ายกันตามกฎหมายและข้อบังคับซึ่งรัฐผู้รับอาจกำหนดไว้กับสิ่งของดังต่อไปนี้ คือ ตรา ธง แผ่นป้าย ดวงตรา หนังสือ สิ่งพิมพ์ทางราชการ เครื่องเรือนสำนักงาน เครื่องมือสำหรับสำนักงาน และสิ่งของที่คล้ายกันที่จัดส่งโดยหรือตามคำขอของรัฐผู้ส่งให้แก่สถานทำการทางกงสุล โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องเป็นสิ่งของเพื่อใช้ในราชการของสถานทำการทางกงสุลที่มีหัวหน้าเป็นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์

LIRT

ข้อ ๖๓

การดำเนินคดีอาญา

ถ้ามีการดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ เจ้าพนักงานผู้นั้นต้องปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ อย่างไรก็ตาม การดำเนินคดีจะต้องกระทำด้วยความเคารพตามที่เจ้าพนักงานผู้นั้นพึงได้รับโดยเหตุแห่งตำแหน่งทางราชการของเจ้าพนักงานดังกล่าว เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกจับกุมหรือกักขัง จะต้องกระทำในลักษณะที่จะขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อมีความจำเป็นที่จะกักขังเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ การดำเนินคดีต่อเจ้าพนักงานผู้นั้นจะต้องกระทำโดยใช้เวลาน้อยที่สุด

ข้อ ๖๔

การคุ้มครองเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์

รัฐผู้รับมีหน้าที่ให้การคุ้มครองที่อาจจำเป็นแก่เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์โดยเหตุแห่งตำแหน่งทางราชการของเจ้าพนักงานดังกล่าว

ข้อ ๖๕

การยกเว้นการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่

เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จะได้รับยกเว้นจากข้อผูกพันทั้งปวงตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐผู้รับเกี่ยวกับการจดทะเบียนคนต่างด้าวและใบอนุญาตถิ่นที่อยู่ ยกเว้นเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์ซึ่งประกอบกิจกรรมทางวิชาชีพหรือทางพาณิชย์ในรัฐผู้รับเพื่อผลกำไรส่วนตัว

ข้อ ๖๖

การยกเว้นจากการเก็บภาษี

เจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงที่เรียกเก็บจากค่าตอบแทนและค่าบำเหน็จที่ได้รับจากรัฐผู้ส่งในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้อ ๖๗

การยกเว้นจากการให้บริการและให้ส่วนนำร่องส่วนบุคคล

รัฐผู้รับจะยกเว้นให้กับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์จากการให้บริการส่วนบุคคลทั้งปวงจากการให้บริการสาธารณะทั้งปวงไม่ว่าชนิดใดก็ตาม และจากพันธะทางทหาร เช่น พันธะที่เกี่ยวกับการเรียกเกณฑ์ ส่วนนำร่อง และการเรียกเอาที่อยู่เพื่อการทหาร

ข้อ ๖๘

ลักษณะการให้เลือกได้ของสถาบันเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์

แต่ละรัฐมีเสรีที่จะวินิจฉัยว่าจะแต่งตั้งหรือรับเจ้าพนักงานกงสุลกิตติมศักดิ์หรือไม่

หมวด ๔
บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ ๖๔

ตัวแทนทางกงสุลซึ่งมิได้เป็นหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล

๑. แต่ละรัฐมีเสรีที่จะวินิจฉัยว่าจะตั้งหรือยอมรับสำนักตัวแทนทางกงสุล ที่ดำเนินการโดยตัวแทนทางกงสุลซึ่งรัฐผู้ส่งมิได้แต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าสถานทำการทางกงสุล
๒. เจื่อนไขที่สำนักตัวแทนทางกงสุลที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้อาจดำเนินการ และ เอกสิทธิและความคุ้มกันที่ตัวแทนทางกงสุลที่รับผิดชอบสำนักตัวแทนทางกงสุลนั้นอาจจะอุปโลก จะกำหนดโดยความตกลงระหว่างรัฐผู้ส่งกับรัฐผู้รับ

ข้อ ๗๐

การปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลโดยคณะผู้แทนทางทูต

๑. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ใช้กับการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลโดยคณะผู้แทนทางทูตด้วย เท่าที่ จะใช้ได้
๒. ให้แจ้งชื่อของสมาชิกในคณะผู้แทนทางทูตซึ่งได้รับมอบหมายให้อยู่ในแผนกงสุล หรือ รับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลของคณะผู้แทนนั้นไปยังกระทรวงการต่างประเทศของรัฐผู้รับหรือ ไปยังเจ้าหน้าที่ที่กระทรวงนั้นกำหนด
๓. ในการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุล คณะผู้แทนทางทูตอาจติดต่อกับ
 - (ก) เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของเขตกงสุล
 - (ข) เจ้าหน้าที่ส่วนกลางของรัฐผู้รับ ถ้ากฎหมาย ข้อบังคับ และประเพณีปฏิบัติของรัฐผู้รับ หรือความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอนุญาตให้กระทำได้
๔. เอกสิทธิและความคุ้มกันของสมาชิกในคณะผู้แทนทางทูตที่ยังถึงในวรรค ๒ ของข้อนี้ จะยังคงอยู่ภายใต้บังคับของกฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางทูต

ข้อ ๗๑

คนชาติหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับ

๑. เว้นแต่ความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเพิ่มเติมเท่าที่รัฐผู้รับจะให้ เจ้าหน้าที่งานกงสุลซึ่งเป็นคนชาติ หรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับจะอุปโลกเฉพาะความคุ้มกันจากเขตอำนาจและความ

ละเมิดมิได้ในส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในทางราชการซึ่งกระทำในการปฏิบัติหน้าที่และเอกสิทธิที่ได้รับบัญญัติไว้ในวรรค ๓ ของข้อ ๔๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าพนักงานกงสุลเหล่านี้ รัฐผู้รับจะผูกพันตามพันธะที่กำหนดในข้อ ๔๒ เช่นเดียวกัน ถ้ามีการดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าพนักงานกงสุลเช่นว่านั้น การดำเนินคดีนั้นจะต้องกระทำในลักษณะที่จะขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ทางกงสุลให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เว้นแต่เมื่อเจ้าพนักงานกงสุลดังกล่าวถูกจับกุมหรือกักขัง

๒. สมาชิกในสถานทำการทางกงสุลอื่นซึ่งเป็นคนชาติหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับ และสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวตลอดจนสมาชิกในครอบครัวของเจ้าพนักงานกงสุลที่อ้างถึงในวรรค ๑ ของข้อนี้ จะอุปโภคความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเท่าที่รัฐผู้รับให้แก่บุคคลดังกล่าว สมาชิกในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุลและสมาชิกในคณะคนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเป็นคนชาติหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรของรัฐผู้รับจะอุปโภคความสะดวก เอกสิทธิและความคุ้มกันเท่าที่รัฐผู้รับให้แก่บุคคลดังกล่าวเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม รัฐผู้รับจะต้องใช้อำนาจเหนือบุคคลเหล่านั้นในทางที่ไม่ก่ออุปสรรคโดยไม่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสถานทำการทางกงสุล

ข้อ ๗๒

การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. ในการใช้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ รัฐผู้รับจะไม่เลือกปฏิบัติระหว่างรัฐ
๒. อย่างไรก็ตาม ไม่ถือว่ามีการเลือกปฏิบัติ
(ก) เมื่อรัฐผู้รับใช้บทบัญญัติข้อใดของอนุสัญญานี้อย่างจำกัดเพราะมีการใช้บทบัญญัตินั้นอย่างจำกัดแก่สถานทำการทางกงสุลของรัฐผู้รับในรัฐผู้ส่ง
(ข) เมื่อตามจารีตประเพณีหรือความตกลง รัฐต่าง ๆ ให้ผลปฏิบัติแก่กันและกันที่เป็นการอนุเคราะห์มากกว่าที่บทบัญญัติของอนุสัญญานี้กำหนด

ข้อ ๗๓

ความสัมพันธ์ระหว่างอนุสัญญานี้กับความตกลงระหว่างประเทศอื่น

๑. บทบัญญัติของอนุสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อความตกลงระหว่างประเทศอื่นที่ใช้บังคับระหว่างรัฐภาคีแห่งความตกลงดังกล่าว
๒. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้ที่จะขัดขวางรัฐในการทำความตกลงระหว่างประเทศ เพื่อยืนยันหรือเพิ่มเติม หรือขยายบทบัญญัติของอนุสัญญานี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๕ บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ ๗๔
การลงนาม

อนุสัญญานี้จะเปิดให้ลงนามโดยรัฐสมาชิกทั้งปวงของสหประชาชาติหรือของทบวงการชำนัญพิเศษหรือภาคีแห่งธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และโดยรัฐอื่นใดที่สมาชิกสหประชาชาติเชิญให้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๖๓ ณ กระทรวงการต่างประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐออสเตรีย และต่อจากนั้นจนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติในนครนิวยอร์ก

ข้อ ๗๕
สัตยาบัน

อนุสัญญานี้จะต้องได้รับการสัตยาบัน สัตยาบันสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๗๖
ภาคยานุวัติ

อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดให้ภาคยานุวัติโดยรัฐใด ที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดในสี่ประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๗๔ ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

ข้อ ๗๗
การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสองไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ
๒. สำหรับแต่ละรัฐที่สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบสองแล้ว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารของรัฐเช่นว่านั้น

ข้อ ๗๔

การแจ้งโดยเลขาธิการ

เลขาธิการสหประชาชาติจะแจ้งให้รัฐทั้งปวงที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดในสี่ประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๗๔ ทราบถึง

(ก) การลงนามอนุสัญญาและการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารตามข้อ ๗๔ ๗๕ และ ๗๖

(ข) วันที่อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับตามข้อ ๗๗

ข้อ ๗๕

ตัวบทที่ถูกต้อง

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ซึ่งตัวบทภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย และภาษาสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะมอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งจะส่งสำเนาที่ได้รับรองแล้วไปยังรัฐทั้งปวงที่อยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดในสี่ประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๗๔

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มซึ่งลงนามข้างท้าย โดยได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อการนี้จากรัฐบาลของตน ได้ลงนามอนุสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเวียนนา เมื่อวันที่ ยี่สิบสี่ เมษายน คริสต์ศักราช หนึ่งพันเก้าร้อยหกสิบสาม

**VIENNA CONVENTION
ON
CONSULAR RELATIONS 1963**

Legislative Institutional Repository of Thailand

VIENNA CONVENTION ON CONSULAR RELATIONS

The States Parties to the present Convention,

Recalling that consular relations have been established between peoples since ancient times,

Having in mind the Purposes and Principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security, and the promotion of friendly relations among nations,

Considering that the United Nations Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities adopted the Vienna Convention on Diplomatic Relations which was opened for signature on 18 April 1961,

Believing that an international convention on consular relations, privileges and immunities would also contribute to the development of friendly relations among nations, irrespective of their differing constitutional and social systems,

Realizing that the purpose of such privileges and immunities is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of functions by consular posts on behalf of their respective States,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern matters not expressly regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

1. For the purposes of the present Convention, the following expressions shall have the meanings hereunder assigned to them:

- (a) "consular post" means any consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency;
- (b) "consular district" means the area assigned to a consular post for the exercise of consular functions;
- (c) "head of consular post" means the person charged with the duty of acting in that capacity;

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (d) "consular officer" means any person, including the head of a consular post, entrusted in that capacity with the exercise of consular functions;
- (e) "consular employee" means any person employed in the administrative or technical service of a consular post;
- (f) "member of the service staff" means any person employed in the domestic service of a consular post;
- (g) "members of the consular post" means consular officers, consular employees and members of the service staff;
- (h) "members of the consular staff" means consular officers, other than the head of a consular post, consular employees and members of the service staff;
- (i) "member of the private staff" means a person who is employed exclusively in the private service of a member of the consular post;
- (j) "consular premises" means the buildings or parts of buildings and the land ancillary thereto, irrespective of ownership, used exclusively for the purposes of the consular post;
- (k) "consular archives" includes all the papers, documents, correspondence, books, films, tapes and registers of the consular post, together with the ciphers and codes, the card-indexes and any article of furniture intended for their protection or safekeeping.

2. Consular officers are of two categories, namely career consular officers and honorary consular officers. The provisions of Chapter II of the present Convention apply to consular posts headed by career consular officers; the provisions of Chapter III govern consular posts headed by honorary consular officers.

3. The particular status of members of the consular posts who are nationals or permanent residents of the receiving State is governed by Article 71 of the present Convention.

CHAPTER 1. CONSULAR RELATIONS IN GENERAL

SECTION 1. ESTABLISHMENT AND CONDUCT OF CONSULAR RELATIONS

Article 2

Establishment of consular relations

1. The establishment of consular relations between States takes place by mutual consent.
2. The consent given to the establishment of diplomatic relations between two States implies, unless otherwise stated, consent to the establishment of consular relations.
3. The severance of diplomatic relations shall not ipso facto involve the severance of consular relations.

Article 3

Exercise of consular functions

Consular functions are exercised by consular posts. They are also exercised by diplomatic missions in accordance with the provisions of the present Convention.

Article 4

Establishment of a consular post

1. A consular post may be established in the territory of the receiving State only with that State's consent.
2. The seat of the consular post, its classification and the consular district shall be established by the sending State and shall be subject to the approval of the receiving State.
3. Subsequent changes in the seat of the consular post, its classification or the consular district may be made by the sending State only with the consent of the receiving State.
4. The consent of the receiving State shall also be required if a consulate-general or a consulate desires to open a vice-consulate or a consular agency in a locality other than that in which it is itself established.

5. The prior express consent of the receiving State shall also be required for the opening of an office forming part of an existing consular post elsewhere than at the seat thereof.

Article 5

Consular functions

Consular functions consist in:

- (a) protecting in the receiving State the interests of the sending State and of its nationals, both individuals and bodies corporate, within the limits permitted by international law;
- (b) furthering the development of commercial, economic, cultural and scientific relations between the sending State and the receiving State and otherwise promoting friendly relations between them in accordance with the provisions of the present Convention;
- (c) ascertaining by all lawful means conditions and developments in the commercial, economic, cultural and scientific life of the receiving State, reporting thereon to the Government of the sending State and giving information to persons interested;
- (d) issuing passports and travel documents to nationals of the sending State, and visas or appropriate documents to persons wishing to travel to the sending State;
- (e) helping and assisting nationals, both individuals and bodies corporate, of the sending State;
- (f) acting as notary and civil registrar and in capacities of a similar kind, and performing certain functions of an administrative nature, provided that there is nothing contrary thereto in the laws and regulations of the receiving State;
- (g) safeguarding the interests of nationals, both individuals and bodies corporate, of the sending State in cases of succession mortis causa in the territory of the receiving State, in accordance with the laws and regulations of the receiving State;
- (h) safeguarding, within the limits imposed by the laws and regulations of the receiving State, the interests of minors and other persons lacking full capacity who are nationals of the sending State, particularly where any guardianship or trusteeship is required with respect to such persons;

- (i) subject to the practices and procedures obtaining in the receiving State, representing or arranging appropriate representation for nationals of the sending State before the tribunals and other authorities of the receiving State, for the purpose of obtaining, in accordance with the laws and regulations of the receiving State, provisional measures for the preservation of the rights and interests of those nationals, where, because of absence or any other reason, such nationals are unable at the proper time to assume the defence of their rights and interests;
- (j) transmitting judicial and extra-judicial documents or executing letters rogatory or commissions to take evidence for the courts of the sending State in accordance with international agreements in force or, in the absence of such international agreements, in any other manner compatible with the laws and regulations of the receiving State;
- (k) exercising rights of supervision and inspection provided for in the laws and regulations of the sending State in respect of vessels having the nationality of the sending State, and of aircraft registered in that State, and in respect of their crews;
- (l) extending assistance to vessels and aircraft mentioned in sub-paragraph (k) of this Article and to their crews, taking statements regarding the voyage of a vessel, examining and stamping the ship's papers, and, without prejudice to the powers of the authorities of the receiving State, conducting investigations into any incidents which occurred during the voyage, and settling disputes of any kind between the master, the officers and the seamen in so far as this may be authorized by the laws and regulations of the sending State;
- (m) performing any other functions entrusted to a consular post by the sending State which are not prohibited by the laws and regulations of the receiving State or to which no objection is taken by the receiving State or which are referred to in the international agreements in force between the sending State and the receiving State.

Article 6

Exercise of consular functions outside the consular district

A consular officer may, in special circumstances, with the consent of the receiving State, exercise his functions outside his consular district.

Article 7

Exercise of consular functions in a third State

The sending State may, after notifying the States concerned, entrust a consular post established in a particular State with the exercise of consular functions in another State, unless there is express objection by one of the States concerned.

Article 8

Exercise of consular functions on behalf of a third State

Upon appropriate notification to the receiving State, a consular post of the sending State may, unless the receiving State objects, exercise consular functions in the receiving State on behalf of a third State.

Article 9

Classes of heads of consular posts

1. Heads of consular posts are divided into four classes, namely:

- (a) consuls-general;
- (b) consuls;
- (c) vice-consuls;
- (d) consular agents.

2. Paragraph 1 of this Article in no way restricts the right of any of the Contracting Parties to fix the designation of consular officers other than the heads of consular posts.

Article 10

Appointment and admission of heads of consular posts

1. Heads of consular posts are appointed by the sending State and are admitted to the exercise of their functions by the receiving State.

2. Subject to the provisions of the present Convention, the formalities for the appointment and for the admission of the head of a consular post are determined by the laws, regulations and usages of the sending State and of the receiving State respectively.

Article 11

The consular commission or notification of appointment

1. The head of a consular post shall be provided by the sending State with a document, in the form of a commission or similar instrument, made out for each appointment, certifying his capacity and showing, as a general rule, his full name, his category and class, the consular district and the seat of the consular post.
2. The sending State shall transmit the commission or similar instrument through the diplomatic or other appropriate channel to the Government of the State in whose territory the head of a consular post is to exercise his functions.
3. If the receiving State agrees, the sending State may, instead of a commission or similar instrument, send to the receiving State a notification containing the particulars required by paragraph 1 of this Article.

Article 12

The exequatur

1. The head of a consular post is admitted to the exercise of his functions by an authorization from the receiving State termed an exequatur, whatever the form of this authorization.
2. A State which refuses to grant an exequatur is not obliged to give to the sending State reasons for such refusal.
3. Subject to the provisions of Articles 13 and 15, the head of a consular post shall not enter upon his duties until he has received an exequatur.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

Article 13

Provisional admission of heads of consular posts

Pending delivery of the exequatur, the head of a consular post may be admitted on a provisional basis to the exercise of his functions. In that case, the provisions of the present Convention shall apply.

Article 14

Notification to the authorities of the consular district

As soon as the head of a consular post is admitted even provisionally to the exercise of his functions, the receiving State shall immediately notify the competent authorities of the consular district. It shall also ensure that the necessary measures are taken to enable the head of a consular post to carry out the duties of his office and to have the benefit of the provisions of the present Convention.

Article 15

Temporary exercise of the functions of the head of a consular post

1. If the head of a consular post is unable to carry out his functions or the position of head of consular post is vacant, an acting head of post may act provisionally as head of the consular post.
2. The full name of the acting head of post shall be notified either by the diplomatic mission of the sending State or, if that State has no such mission in the receiving State, by the head of the consular post, or, if he is unable to do so, by any competent authority of the sending State, to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or to the authority designated by that Ministry. As a general rule, this notification shall be given in advance. The receiving State may make the admission as acting head of post of a person who is neither a diplomatic agent nor a consular officer of the sending State in the receiving State conditional on its consent.
3. The competent authorities of the receiving State shall afford assistance and protection to the acting head of post. While he is in charge of the post, the provisions of the present Convention shall apply to him on the same basis as to the head of the consular post concerned. The receiving State shall not, however, be obliged to grant to an acting head of post any facility, privilege or immunity which the head of the

Legislative Institutional Repository of Thailand

consular post enjoys only subject to conditions not fulfilled by the acting head of post.

4. When, in the circumstances referred to in paragraph 1 of this Article, a member of the diplomatic staff of the diplomatic mission of the sending State in the receiving State is designated by the sending State as an acting head of post, he shall, if the receiving State does not object thereto, continue to enjoy diplomatic privileges and immunities.

Article 16

Precedence as between heads of consular posts

1. Heads of consular posts shall rank in each class according to the date of the grant of the exequatur.
2. If, however, the head of a consular post before obtaining the exequatur is admitted to the exercise of his functions provisionally, his precedence shall be determined according to the date of the provisional admission; this precedence shall be maintained after the granting of the exequatur.
3. The order of precedence as between two or more heads of consular posts who obtained the exequatur or provisional admission on the same date shall be determined according to the dates on which their commissions or similar instruments or the notifications referred to in paragraph 3 of Article 11 were presented to the receiving State.
4. Acting heads of posts shall rank after all heads of consular posts and, as between themselves, they shall rank according to the dates on which they assumed their functions as acting heads of posts as indicated in the notifications given under paragraph 2 of Article 15.
5. Honorary consular officers who are heads of consular posts shall rank in each class after career heads of consular posts, in the order and according to the rules laid down in the foregoing paragraphs.
6. Heads of consular posts shall have precedence over consular officers not having that status.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

Article 17

Performance of diplomatic acts by consular officers

1. In a State where the sending State has no diplomatic mission and is not represented by a diplomatic mission of a third State, a consular officer may, with the consent of the receiving State, and without affecting his consular status, be authorized to perform diplomatic acts. The performance of such acts by a consular officer shall not confer upon him any right to claim diplomatic privileges and immunities.
2. A consular officer may, after notification addressed to the receiving State, act as representative of the sending State to any inter-governmental organization. When so acting, he shall be entitled to enjoy any privileges and immunities accorded to such a representative by customary international law or by international agreements; however, in respect of the performance by him of any consular function, he shall not be entitled to any greater immunity from jurisdiction than that to which a consular officer is entitled under the present Convention.

Article 18

Appointment of the same person by two or more States as a consular officer

Two or more States may, with the consent of the receiving State, appoint the same person as a consular officer in that State.

Article 19

Appointment of members of consular staff

1. Subject to the provisions of Articles 20, 22 and 23, the sending State may freely appoint the members of the consular staff.
2. The full name, category and class of all consular officers, other than the head of a consular post, shall be notified by the sending State to the receiving State in sufficient time for the receiving State, if it so wishes, to exercise its rights under paragraph 3 of Article 23.
3. The sending State may, if required by its laws and regulations, request the receiving State to grant an exequatur to a consular officer other than the head of a consular post.
4. The receiving State may, if required by its laws and regulations, grant an exequatur to a consular officer other than the head of a consular post.

Article 20

Size of the consular staff

In the absence of an express agreement as to the size of the consular staff, the receiving State may require that the size of the staff be kept within limits considered by it to be reasonable and normal, having regard to circumstances and conditions in the consular district and to the needs of the particular consular post.

Article 21

Precedence as between consular officers of a consular post

The order of precedence as between the consular officers of a consular post and any change thereof shall be notified by the diplomatic mission of the sending State or, if that State has no such mission in the receiving State, by the head of the consular post, to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or to the authority designated by that Ministry.

Article 22

Nationality of consular officers

1. Consular officers should, in principle, have the nationality of the sending State.
2. Consular officers may not be appointed from among persons having the nationality of the receiving State except with the express consent of that State which may be withdrawn at any time.
3. The receiving State may reserve the same right with regard to nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

Article 23

Persons declared non grata

1. The receiving State may at any time notify the sending State that a consular officer is persona non grata or that any other member of the consular staff is not acceptable. In that event, the sending State shall, as the case may be, either recall the person concerned or terminate his functions with the consular post.

2. If the sending State refuses or fails within a reasonable time to carry out its obligations under paragraph 1 of this Article, the receiving State may, as the case may be, either withdraw the exequatur from the person concerned or cease to consider him as a member of the consular staff.

3. A person appointed as a member of a consular post may be declared unacceptable before arriving in the territory of the receiving State or, if already in the receiving State, before entering on his duties with the consular post. In any such case, the sending State shall withdraw his appointment.

4. In the cases mentioned in paragraphs 1 and 3 of this Article, the receiving State is not obliged to give to the sending State reasons for its decision.

Article 24

Notification to the receiving State of appointments, arrivals and departures

1. The Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or the authority designated by that Ministry shall be notified of:

- (a) the appointment of members of a consular post, their arrival after appointment to the consular post, their final departure or the termination of their functions and any other changes affecting their status that may occur in the course of their service with the consular post;
- (b) the arrival and final departure of a person belonging to the family of a member of a consular post forming part of his household and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be such a member of the family;
- (c) the arrival and final departure of members of the private staff and, where appropriate, the termination of their service as such;
- (d) the engagement and discharge of persons resident in the receiving State as members of a consular post or as members of the private staff entitled to privileges and immunities.

2. When possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.

SECTION II. END OF CONSULAR FUNCTIONS

Article 25

Termination of the functions of a member of a consular post

The functions of a member of a consular post shall come to an end inter alia:

- (a) on notification by the sending State to the receiving State that his functions have come to an end;
- (b) on withdrawal of the exequatur;
- (c) on notification by the receiving State to the sending State that the receiving State has ceased to consider him as a member of the consular staff.

Article 26

Departure from the territory of the receiving State

The receiving State shall, even in case of armed conflict, grant to members of the consular post and members of the private staff, other than nationals of the receiving State, and to members of their families forming part of their households irrespective of nationality, the necessary time and facilities to enable them to prepare their departure and to leave at the earliest possible moment after the termination of the functions of the members concerned. In particular, it shall, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property other than property acquired in the receiving State the export of which is prohibited at the time of departure.

Article 27

Protection of consular premises and archives and of the interests of the sending State in exceptional circumstances

1. In the event of the severance of consular relations between two States:

- (a) the receiving State shall, even in case of armed conflict, respect and protect the consular premises, together with the property of the consular post and the consular archives;

- (b) the sending State may entrust the custody of the consular premises, together with the property contained therein and the consular archives, to a third State acceptable to the receiving State;
- (c) the sending State may entrust the protection of its interests and those of its nationals to a third State acceptable to the receiving State.

2. In the event of the temporary or permanent closure of a consular post, the provisions of sub-paragraph (a) of paragraph 1 of this Article shall apply. In addition,

- (a) if the sending State, although not represented in the receiving State by a diplomatic mission, has another consular post in the territory of that State, that consular post may be entrusted with the custody of the premises of the consular post which has been closed, together with the property contained therein and the consular archives, and, with the consent of the receiving State, with the exercise of consular functions in the district of that consular post; or
- (b) if the sending State has no diplomatic mission and no other consular post in the receiving State, the provisions of sub-paragraphs (b) and (c) of paragraph 1 of this Article shall apply.

Legislative Institutional Repository of Thailand

CHAPTER II. FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES RELATING
TO CONSULAR POSTS, CAREER CONSULAR OFFICERS AND OTHER
MEMBERS OF A CONSULAR POST

SECTION I. FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES
RELATING TO A CONSULAR POST

Article 28

Facilities for the work of the consular post

The receiving State shall accord full facilities for the performance of the functions of the consular post.

Article 29

Use of national flag and coat-of-arms

1. The sending State shall have the right to the use of its national flag and coat-of-arms in the receiving State in accordance with the provisions of this Article.
2. The national flag of the sending State may be flown and its coat-of-arms displayed on the building occupied by the consular post and at the entrance door thereof, on the residence of the head of the consular post and on his means of transport when used on official business.
3. In the exercise of the right accorded by this Article regard shall be had to the laws, regulations and usages of the receiving State.

Article 30

Accommodation

1. The receiving State shall either facilitate the acquisition on its territory, in accordance with its laws and regulations, by the sending State of premises necessary for its consular post or assist the latter in obtaining accommodation in some other way.
2. It shall also, where necessary, assist the consular post in obtaining suitable accommodation for its members.

Article 31

Inviolability of the consular premises

1. Consular premises shall be inviolable to the extent provided in this Article.
2. The authorities of the receiving State shall not enter that part of the consular premises which is used exclusively for the purpose of the work of the consular post except with the consent of the head of the consular post or of his designee or of the head of the diplomatic mission of the sending State. The consent of the head of the consular post may, however, be assumed in case of fire or other disaster requiring prompt protective action.
3. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, the receiving State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the consular premises against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the consular post or impairment of its dignity.
4. The consular premises, their furnishings, the property of the consular post and its means of transport shall be immune from any form of requisition for purposes of national defence or public utility. If expropriation is necessary for such purposes, all possible steps shall be taken to avoid impeding the performance of consular functions, and prompt, adequate and effective compensation shall be paid to the sending State.

Article 32

Exemption from taxation of consular premises

1. Consular premises and the residence of the career head of consular post of which the sending State or any person acting on its behalf is the owner or lessee shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes whatsoever, other than such as represent payment for specific services rendered.
2. The exemption from taxation referred to in paragraph 1 of this Article shall not apply to such dues and taxes if, under the law of the receiving State, they are payable by the person who contracted with the sending State or with the person acting on its behalf.

Article 33

Inviolability of the consular archives and documents

The consular archives and documents shall be inviolable at all times and wherever they may be.

Article 34

Freedom of movement

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State shall ensure freedom of movement and travel in its territory to all members of the consular post.

Article 35

Freedom of communication

1. The receiving State shall permit and protect freedom of communication on the part of the consular post for all official purposes. In communicating with the Government, the diplomatic missions and other consular posts, wherever situated, of the sending State, the consular post may employ all appropriate means, including diplomatic or consular couriers, diplomatic or consular bags and messages in code or cipher. However, the consular post may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.
2. The official correspondence of the consular post shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the consular post and its functions.
3. The consular bag shall be neither opened nor detained. Nevertheless, if the competent authorities of the receiving State have serious reason to believe that the bag contains something other than the correspondence, documents or articles referred to in paragraph 4 of this Article, they may request that the bag be opened in their presence by an authorized representative of the sending State. If this request is refused by the authorities of the sending State, the bag shall be returned to its place of origin.
4. The packages constituting the consular bag shall bear visible external marks of their character and may contain only official correspondence and documents or articles intended exclusively for official use.

5. The consular courier shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the consular bag. Except with the consent of the receiving State he shall be neither a national of the receiving State, nor, unless he is a national of the sending State, a permanent resident of the receiving State. In the performance of his functions he shall be protected by the receiving State. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

6. The sending State, its diplomatic missions and its consular posts may designate consular couriers ad hoc. In such cases the provisions of paragraph 5 of this Article shall also apply except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when such a courier has delivered to the consignee the consular bag in his charge.

7. A consular bag may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag, but he shall not be considered to be a consular courier. By arrangement with the appropriate local authorities, the consular post may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

Article 36

Communication and contact with nationals of the sending State

1. With a view to facilitating the exercise of consular functions relating to nationals of the sending State:

- (a) consular officers shall be free to communicate with nationals of the sending State and to have access to them. Nationals of the sending State shall have the same freedom with respect to communication with and access to consular officers of the sending State;
- (b) if he so requests, the competent authorities of the receiving State shall, without delay, inform the consular post of the sending State if, within its consular district, a national of that State is arrested or committed to prison or to custody pending trial or is detained in any other manner. Any communication addressed to the consular post by the person arrested, in prison, custody or detention shall also be forwarded by the

said authorities without delay. The said authorities shall inform the person concerned without delay of his rights under this sub-paragraph;

- (c) consular officers shall have the right to visit a national of the sending State who is in prison, custody or detention, to converse and correspond with him and to arrange for his legal representation. They shall also have the right to visit any national of the sending State who is in prison, custody or detention in their district in pursuance of a judgment. Nevertheless, consular officers shall refrain from taking action on behalf of a national who is in prison, custody or detention if he expressly opposes such action.

2. The rights referred to in paragraph 1 of this Article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the receiving State, subject to the proviso, however, that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under this Article are intended.

Article 37

Information in cases of deaths, guardianship or trusteeship, wrecks and air accidents

If the relevant information is available to the competent authorities of the receiving State, such authorities shall have the duty:

- (a) in the case of the death of a national of the sending State, to inform without delay the consular post in whose district the death occurred;
- (b) to inform the competent consular post without delay of any case where the appointment of a guardian or trustee appears to be in the interests of a minor or other person lacking full capacity who is a national of the sending State. The giving of this information shall, however, be without prejudice to the operation of the laws and regulations of the receiving State concerning such appointments;
- (c) if a vessel, having the nationality of the sending State, is wrecked or runs aground in the territorial sea or internal waters of the receiving State, or if an aircraft registered in the sending State suffers an accident on the territory of the receiving State, to inform without delay the consular post nearest to the scene of the occurrence.

Article 38

Communication with the authorities of the receiving State

In the exercise of their functions, consular officers may address:

- (a) the competent local authorities of their consular district;
- (b) the competent central authorities of the receiving State if and to the extent that this is allowed by the laws, regulations and usages of the receiving State or by the relevant international agreements.

Article 39

Consular fees and charges

1. The consular post may levy in the territory of the receiving State the fees and charges provided by the laws and regulations of the sending State for consular acts.
2. The sums collected in the form of the fees and charges referred to in paragraph 1 of this Article, and the receipts for such fees and charges, shall be exempt from all dues and taxes in the receiving State.

SECTION II. FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES RELATING TO CAREER CONSULAR OFFICERS AND OTHER MEMBERS OF A CONSULAR POST

Article 40

Protection of consular officers

The receiving State shall treat consular officers with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their person, freedom or dignity.

Article 41

Personal inviolability of consular officers

1. Consular officers shall not be liable to arrest or detention pending trial, except in the case of a grave crime and pursuant to a decision by the competent judicial authority.
2. Except in the case specified in paragraph 1 of this Article, consular officers shall not be committed to prison or liable to any other form of

restriction on their personal freedom save in execution of a judicial decision of final effect.

3. If criminal proceedings are instituted against a consular officer, he must appear before the competent authorities. Nevertheless, the proceedings shall be conducted with the respect due to him by reason of his official position and, except in the case specified in paragraph 1 of this Article, in a manner which will hamper the exercise of consular functions as little as possible. When, in the circumstances mentioned in paragraph 1 of this Article, it has become necessary to detain a consular officer, the proceedings against him shall be instituted with the minimum of delay.

Article 42

Notification of arrest, detention or prosecution

In the event of the arrest or detention, pending trial, of a member of the consular staff, or of criminal proceedings being instituted against him, the receiving State shall promptly notify the head of the consular post. Should the latter be himself the object of any such measure, the receiving State shall notify the sending State through the diplomatic channel.

Article 43

Immunity from jurisdiction

1. Consular officers and consular employees shall not be amenable to the jurisdiction of the judicial or administrative authorities of the receiving State in respect of acts performed in the exercise of consular functions.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not, however, apply in respect of a civil action either:

- (a) arising out of a contract concluded by a consular officer or a consular employee in which he did not contract expressly or impliedly as an agent of the sending State; or
- (b) by a third party for damage arising from an accident in the receiving State caused by a vehicle, vessel or aircraft.

Article 44

Liability to give evidence

1. Members of a consular post may be called upon to attend as witnesses in the course of judicial or administrative proceedings. A consular employee or a member of the service staff shall not, except in the cases mentioned in paragraph 3 of this Article, decline to give evidence. If a consular officer should decline to do so, no coercive measure or penalty may be applied to him.
2. The authority requiring the evidence of a consular officer shall avoid interference with the performance of his functions. It may, when possible, take such evidence at his residence or at the consular post or accept a statement from him in writing.
3. Members of a consular post are under no obligation to give evidence concerning matters connected with the exercise of their functions or to produce official correspondence and documents relating thereto. They are also entitled to decline to give evidence as expert witnesses with regard to the law of the sending State.

Article 45

Waiver of privileges and immunities

1. The sending State may waive, with regard to a member of the consular post, any of the privileges and immunities provided for in Articles 41, 43 and 44.
2. The waiver shall in all cases be express, except as provided in paragraph 3 of this Article, and shall be communicated to the receiving State in writing.
3. The initiation of proceedings by a consular officer or a consular employee in a matter where he might enjoy immunity from jurisdiction under Article 43 shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counter-claim directly connected with the principal claim.
4. The waiver of immunity from jurisdiction for the purposes of civil or administrative proceedings shall not be deemed to imply the waiver of immunity from the measures of execution resulting from the judicial decision; in respect of such measures, a separate waiver shall be necessary.

Article 46

Exemption from registration of aliens and residence permits

1. Consular officers and consular employees and members of their families forming part of their households shall be exempt from all obligations under the laws and regulations of the receiving State in regard to the registration of aliens and residence permits.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not, however, apply to any consular employee who is not a permanent employee of the sending State or who carries on any private gainful occupation in the receiving State or to any member of the family of any such employee.

Article 47

Exemption from work permits

1. Members of the consular post shall, with respect to services rendered for the sending State, be exempt from any obligations in regard to work permits imposed by the laws and regulations of the receiving State concerning the employment of foreign labour.
2. Members of the private staff of consular officers and of consular employees shall, if they do not carry on any other gainful occupation in the receiving State, be exempt from the obligations referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 48

Social security exemption

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, members of the consular post with respect to services rendered by them for the sending State, and members of their families forming part of their households, shall be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.
2. The exemption provided for in paragraph 1 of this Article shall apply also to members of the private staff who are in the sole employ of members of the consular post, on condition:
 - (a) that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State; and

- (b) that they are covered by the social security provisions which are in force in the sending State or a third State.

3. Members of the consular post who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this Article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving State impose upon employers.

4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State, provided that such participation is permitted by that State.

Article 49

Exemption from taxation

1. Consular officers and consular employees and members of their families forming part of their households shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

- (a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;
- (b) dues or taxes on private immovable property situated in the territory of the receiving State, subject to the provisions of Article 32;
- (c) estate, succession or inheritance duties, and duties on transfers, levied by the receiving State, subject to the provisions of paragraph (b) of Article 51;
- (d) dues and taxes on private income, including capital gains, having its source in the receiving State and capital taxes relating to investments made in commercial or financial undertakings in the receiving State;
- (e) charges levied for specific services rendered;
- (f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duties, subject to the provisions of Article 32.

2. Members of the service staff shall be exempt from dues and taxes on the wages which they receive for their services.

3. Members of the consular post who employ persons whose wages or salaries are not exempt from income tax in the receiving State, shall

observe the obligations which the laws and regulations of that State impose upon employers concerning the levying of income tax.

Article 50

Exemption from customs duties and inspection

1. The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:

- (a) articles for the official use of the consular post;
- (b) articles for the personal use of a consular officer or members of his family forming part of his household, including articles intended for his establishment.

The articles intended for consumption shall not exceed the quantities necessary for direct utilization by the persons concerned.

2. Consular employees shall enjoy the privileges and exemptions specified in paragraph 1 of this Article in respect of articles imported at the time of first installation.

3. Personal baggage accompanying consular officers and members of their families forming part of their households shall be exempt from inspection. It may be inspected only if there is serious reason to believe that it contains articles other than those referred to in sub-paragraph (b) of paragraph 1 of this Article, or articles the import or export of which is prohibited by the laws and regulations of the receiving State or which are subject to its quarantine laws and regulations. Such inspection shall be carried out in the presence of the consular officer or member of his family concerned.

Article 51

Estate of a member of the consular post or of a member of his family

In the event of the death of a member of the consular post or of a member of his family forming part of his household, the receiving State:

- (a) shall permit the export of the movable property of the deceased, with the exception of any such property acquired in the receiving State the export of which was prohibited at the time of his death;
- (b) shall not levy national, regional or municipal estate, succession or inheritance duties, and duties on transfers, on movable property the presence of which in the receiving State was due solely to the presence in that State of the deceased as a member of the consular post or as a member of the family of a member of the consular post.

Article 52

Exemption from personal services and contributions

The receiving State shall exempt members of the consular post and members of their families forming part of their households from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

Article 53

Beginning and end of consular privileges and immunities

1. Every member of the consular post shall enjoy the privileges and immunities provided in the present Convention from the moment he enters the territory of the receiving State on proceeding to take up his post or, if already in its territory, from the moment when he enters on his duties with the consular post.

2. Members of the family of a member of the consular post forming part of his household and members of his private staff shall receive the privileges and immunities provided in the present Convention from the date from which he enjoys privileges and immunities in accordance with paragraph 1 of this Article or from the date of their entry into the territory of the receiving State or from the date of their becoming a member of such family or private staff, whichever is the latest.

3. When the functions of a member of the consular post have come to an end, his privileges and immunities and those of a member of his

family forming part of his household or a member of his private staff shall normally cease at the moment when the person concerned leaves the receiving State or on the expiry of a reasonable period in which to do so, whichever is the sooner, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. In the case of the persons referred to in paragraph 2 of this Article, their privileges and immunities shall come to an end when they cease to belong to the household or to be in the service of a member of the consular post provided, however, that if such persons intend leaving the receiving State within a reasonable period thereafter, their privileges and immunities shall subsist until the time of their departure.

4. However, with respect to acts performed by a consular officer or a consular employee in the exercise of his functions, immunity from jurisdiction shall continue to subsist without limitation of time.

5. In the event of the death of a member of the consular post, the members of his family forming part of his household shall continue to enjoy the privileges and immunities accorded to them until they leave the receiving State or until the expiry of a reasonable period enabling them to do so, whichever is the sooner.

Article 54

Obligations of third States

1. If a consular officer passes through or is in the territory of a third State, which has granted him a visa if a visa was necessary, while proceeding to take up or return to his post or when returning to the sending State, the third State shall accord to him all immunities provided for by the other Articles of the present Convention as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any member of his family forming part of his household enjoying such privileges and immunities who are accompanying the consular officer or travelling separately to join him or to return to the sending State.

2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this Article, third States shall not hinder the transit through their territory of other members of the consular post or of members of their families forming part of their households.

3. Third States shall accord to official correspondence and to other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention. They shall accord to consular couriers who have been granted a visa, if a visa was necessary, and to consular bags in transit, the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention.

4. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to official communications and to consular bags, whose presence in the territory of the third State is due to force majeure.

Article 55

Respect for the laws and regulations of the receiving State

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying such privileges and immunities to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.

2. The consular premises shall not be used in any manner incompatible with the exercise of consular functions.

3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not exclude the possibility of offices of other institutions or agencies being installed in part of the building in which the consular premises are situated, provided that the premises assigned to them are separate from those used by the consular post. In that event, the said offices shall not, for the purposes of the present Convention, be considered to form part of the consular premises.

Article 56

Insurance against third party risks

Members of the consular post shall comply with any requirement imposed by the laws and regulations of the receiving State in respect of insurance against third party risks arising from the use of any vehicle, vessel or aircraft.

Article 57

Special provisions concerning private
gainful occupation

1. Career consular officers shall not carry on for personal profit any professional or commercial activity in the receiving State.

2. Privileges and immunities provided in this Chapter shall not be accorded:

- (a) to consular employees or to members of the service staff who carry on any private gainful occupation in the receiving State;
- (b) to members of the family of a person referred to in sub-paragraph (a) of this paragraph or to members of his private staff;
- (c) to members of the family of a member of a consular post who themselves carry on any private gainful occupation in the receiving State.

Legislative Institutional Repository of Thailand

CHAPTER III. REGIME RELATING TO HONORARY
CONSULAR OFFICERS AND CONSULAR POSTS HEADED BY SUCH OFFICERS

Article 58

General provisions relating to facilities,
privileges and immunities

1. Articles 28, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 38 and 39, paragraph 3 of Article 54 and paragraphs 2 and 3 of Article 55 shall apply to consular posts headed by an honorary consular officer. In addition, the facilities, privileges and immunities of such consular posts shall be governed by Articles 59, 60, 61 and 62.
2. Articles 42 and 43, paragraph 3 of Article 44, Articles 45 and 53 and paragraph 1 of Article 55 shall apply to honorary consular officers. In addition, the facilities, privileges and immunities of such consular officers shall be governed by Articles 63, 64, 65, 66 and 67.
3. Privileges and immunities provided in the present Convention shall not be accorded to members of the family of an honorary consular officer or of a consular employee employed at a consular post headed by an honorary consular officer.
4. The exchange of consular bags between two consular posts headed by honorary consular officers in different States shall not be allowed without the consent of the two receiving States concerned.

Article 59

Protection of the consular premises

The receiving State shall take such steps as may be necessary to protect the consular premises of a consular post headed by an honorary consular officer against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the consular post or impairment of its dignity.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

Article 60

Exemption from taxation of consular premises

1. Consular premises of a consular post headed by an honorary consular officer of which the sending State is the owner or lessee shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes whatsoever, other than such as represent payment for specific services rendered.

2. The exemption from taxation referred to in paragraph 1 of this Article shall not apply to such dues and taxes if, under the laws and regulations of the receiving State, they are payable by the person who contracted with the sending State.

Article 61

Inviolability of consular archives and documents

The consular archives and documents of a consular post headed by an honorary consular officer shall be inviolable at all times and wherever they may be, provided that they are kept separate from other papers and documents and, in particular, from the private correspondence of the head of a consular post and of any person working with him, and from the materials, books or documents relating to their profession or trade.

Article 62

Exemption from customs duties

The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of, and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services on the following articles, provided that they are for the official use of a consular post headed by an honorary consular officer: coats-of-arms, flags, signboards, seals and stamps, books, official printed matter, office furniture, office equipment and similar articles supplied by or at the instance of the sending State to the consular post.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

Article 63

Criminal proceedings

If criminal proceedings are instituted against an honorary consular officer, he must appear before the competent authorities. Nevertheless, the proceedings shall be conducted with the respect due to him by reason of his official position and, except when he is under arrest or detention, in a manner which will hamper the exercise of consular functions as little as possible. When it has become necessary to detain an honorary consular officer, the proceedings against him shall be instituted with the minimum of delay.

Article 64

Protection of honorary consular officers

The receiving State is under a duty to accord to an honorary consular officer such protection as may be required by reason of his official position.

Article 65

Exemption from registration of aliens and residence permits

Honorary consular officers, with the exception of those who carry on for personal profit any professional or commercial activity in the receiving State, shall be exempt from all obligations under the laws and regulations of the receiving State in regard to the registration of aliens and residence permits.

Article 66

Exemption from taxation

An honorary consular officer shall be exempt from all dues and taxes on the remuneration and emoluments which he receives from the sending State in respect of the exercise of consular functions.

Article 67

Exemption from personal services and contributions

The receiving State shall exempt honorary consular officers from all personal services and from all public services of any kind whatsoever and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

Article 68

Optional character of the institution of honorary consular officers

Each State is free to decide whether it will appoint or receive honorary consular officers.

Legislative Institutional Repository of Thailand

CHAPTER IV. GENERAL PROVISIONS

Article 69

Consular agents who are not heads of consular posts

1. Each State is free to decide whether it will establish or admit consular agencies conducted by consular agents not designated as heads of consular post by the sending State.
2. The conditions under which the consular agencies referred to in paragraph 1 of this Article may carry on their activities and the privileges and immunities which may be enjoyed by the consular agents in charge of them shall be determined by agreement between the sending State and the receiving State.

Article 70

Exercise of consular functions by diplomatic missions

1. The provisions of the present Convention apply also, so far as the context permits, to the exercise of consular functions by a diplomatic mission.
2. The names of members of a diplomatic mission assigned to the consular section or otherwise charged with the exercise of the consular functions of the mission shall be notified to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or to the authority designated by that Ministry.
3. In the exercise of consular functions a diplomatic mission may address:
 - (a) the local authorities of the consular district;
 - (b) the central authorities of the receiving State if this is allowed by the laws, regulations and usages of the receiving State or by relevant international agreements.
4. The privileges and immunities of the members of a diplomatic mission referred to in paragraph 2 of this Article shall continue to be governed by the rules of international law concerning diplomatic relations.

Article 71

Nationals or permanent residents of the receiving State

1. Except in so far as additional facilities, privileges and immunities may be granted by the receiving State, consular officers who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy only immunity from jurisdiction and personal inviolability in respect of official acts performed in the exercise of their functions, and the privilege provided in paragraph 3 of Article 44. So far as these consular officers are concerned, the receiving State shall likewise be bound by the obligation laid down in Article 42. If criminal proceedings are instituted against such a consular officer, the proceedings shall, except when he is under arrest or detention, be conducted in a manner which will hamper the exercise of consular functions as little as possible.

2. Other members of the consular post who are nationals of or permanently resident in the receiving State and members of their families, as well as members of the families of consular officers referred to in paragraph 1 of this Article, shall enjoy facilities, privileges and immunities only in so far as these are granted to them by the receiving State. Those members of the families of members of the consular post and those members of the private staff who are themselves nationals of or permanently resident in the receiving State shall likewise enjoy facilities, privileges and immunities only in so far as these are granted to them by the receiving State. The receiving State shall, however, exercise its jurisdiction over those persons in such a way as not to hinder unduly the performance of the functions of the consular post.

Article 72

Non-discrimination

1. In the application of the provisions of the present Convention the receiving State shall not discriminate as between States.

2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:

- (a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a

restrictive application of that provision to its consular posts in the sending State;

- (b) where by custom or agreement States extend to each other more favourable treatment than is required by the provisions of the present Convention.

Article 73

Relationship between the present Convention and other international agreements

1. The provisions of the present Convention shall not affect other international agreements in force as between States parties to them.
2. Nothing in the present Convention shall preclude States from concluding international agreements confirming or supplementing or extending or amplifying the provisions thereof.

Legislative Institutional Repository of Thailand

CHAPTER V: FINAL PROVISIONS

Article 74

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, as follows until 31 October 1963 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria and subsequently, until 31 March 1964, at the United Nations Headquarters in New York.

Article 75

Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 76

Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the four categories mentioned in Article 74. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 77

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession,

the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 78

Notifications by the Secretary-General

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 74:

- (a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles 74, 75 and 76;
- (b) of the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with Article 77.

Article 79

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 74.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE AT VIENNA, this twenty-fourth day of April, one thousand nine hundred and sixty-three.

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เจริญเลขาธิการ
นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์
และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

.....

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ทัวไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งเกล้าวุฒิสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติในนานาอารยประเทศ ในการนี้ จำต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คณะรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ออกเพื่อให้การเป็นไปตามอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ ท่านสมาชิกวุฒิสภา

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ
นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ
และความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้มาเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติในนานาอารยประเทศ ในการนี้ จะต้องมียกกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญา ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คณะรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ออกเพื่อกำหนดการเป็นไปตามอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ ท่านสมาชิกวุฒิสภา

LIRT

ส่วนใหญ่คงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้พอสมควรแล้ว ผมจึงไม่มีอะไรที่จะกราบเรียนให้ท่านประธานฯ ทราบบ้างเพิ่มเติม ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิรัชครับ

นายวิรัช โสวรรถจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิรัช โสวรรถจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตเสนอความเห็นเพียงเล็กน้อย ผมคิดว่าอนุสัญญาฉบับนี้เป็นการให้เอกสิทธิ์และการคุ้มครองทางกงสุล ซึ่งจะมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลประโยชน์ของคนไทยแล้วก็ตามที่ประเทศไทยได้ส่งไปทำงานในต่างประเทศ รวมทั้งมีหน้าที่ออกหนังสือเดินทางและช่วยเหลือเรื่องงานทะเบียนราษฎรน่าจะเป็นประโยชน์สำหรับประเทศไทย แต่ของเรายังหวั่นวิตกจากสงฆ์คนไทยไปเป็นกงสุลแล้วก็ยังมี การตั้งคนในประเทศนั้นเป็นกงสุลด้วย ซึ่งความในข้อนี้ผมอยากจะขออนุญาตเรียนตามท่านรัฐมนตรีว่า ในข้อแรก ตอนนั้นเรามีกงสุลอยู่ทั่วโลกทั้งหมดกี่แห่ง แล้วก็เป็นกงสุลที่เป็นคนในประเทศนั้น ๆ กี่แห่ง ข้อที่ ๒ คือ การที่เราจะไปยกเลิกข้อสงวนในเรื่องของการแจ้งการจับกุมคุมขัง การแจ้งฆาตกรรม รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาที่ร้ายแรง อันนี้จะมีผลกระทบต่อกระบวนการพิจารณาความยุติธรรมของไทยหรือไม่ เพราะว่า ยังมีข่าวอยู่เสมอว่าคนไทยที่ไปอยู่ต่างประเทศก็ถูกฆาตกรรม ทำร้าย อย่างเช่นที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ เราจะมีวิธีการในการป้องกันปัญหาในเรื่องเหล่านั้นโดยวิธีการทางทูตหรือทางกงสุลได้อย่างไรครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กระผมขออนุญาตตอบคำถามสุดท้ายของท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติก่อนนะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตลอดจนอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความคุ้มกันทางกงสุล ค.ศ. ๑๙๖๓ หรือ พ.ศ. ๒๕๐๖ ให้ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์แก่เจ้าหน้าที่

กงสุลของรัฐบาลต่าง ๆ ซึ่งไปประจำการอยู่ในต่างประเทศเท่านั้นได้รับ ทั้งนี้เพื่อ
 ๓๓) ให้การปฏิบัติหน้าที่ทางด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่กงสุлдังกล่าวนั้นเป็นไปอย่าง
 มีประสิทธิภาพประสิทธิผลปลอดพ้นจากปัญหาซึ่งอาจจะเกิดขึ้นโดยไม่จำเป็นกับ
 ฝ่ายรัฐบาลของประเทศเจ้าของบ้าน การให้ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ดังกล่าวเป็น
 การให้ความคุ้มครองและเอกสิทธิ์ซึ่งกันและกันของประเทศผู้เป็นภาคีเพื่อผลประโยชน์
 ของทุกฝ่ายที่เป็นประเทศภาคี -----

สาระสำคัญของทั้งอนุสัญญาและกฎหมายฉบับนี้มีไว้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนทั่วไปของประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งเดินทางไปประเทศอื่นหรือพักอาศัยอยู่ในประเทศอื่น ผู้ที่ไม่เป็นเจ้าหน้าที่กงสุลอย่างเป็นทางการ หากไปอยู่ในประเทศอื่นย่อมต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศนั้น หน้าที่ของฝ่ายกงสุลมีเพียงดูแลผลประโยชน์ ดูแลชีวิตความเป็นอยู่เท่าที่จะทำได้ และหากมีปัญหาทางด้านกฎหมายกับประเทศเจ้าของบ้านก็มีหน้าที่ที่จะดูแลทุกข์สุข ดูแลให้ได้รับความเป็นธรรมภายใต้กรอบกฎหมายของประเทศนั้น ดูแลว่าบุคคลดังกล่าวนั้นสามารถติดต่อกับญาติสนิทมิตรสหาย ได้รับความสนับสนุนในเรื่องทนายความหรือไม่อย่างไร ไม่มี ประชาชนทั่วไปที่เดินทางไปในประเทศอื่นหรือพักอาศัยอยู่ในประเทศอื่นมิได้มีเอกสิทธิ์หรือความคุ้มครองทางกงสุลแต่อย่างใด ในขณะนี้ประเทศไทยมีสถานกงสุลใหญ่ ๕๖ แห่งทั่วโลกมีกงสุลกิตติมศักดิ์ ๓๐ ท่านในประเทศต่าง ๆ ซึ่งอาจจะจะเป็นประเทศที่รัฐบาลไทยไม่มีเอกอัครราชทูตหรืออาจจะเป็นในเมืองใหญ่ซึ่งฝ่ายไทยจะต้องได้รับการดูแลในเรื่องผลประโยชน์ สิทธิประโยชน์ของฝ่ายไทย แต่รัฐบาลไทยไม่สามารถส่งกงสุลกิตติมศักดิ์มาจากเมืองไทยได้ด้วยข้อจำกัดทางด้านต่าง ๆ จึงจะต้องแยกแยะกันระหว่างระบบกงสุลปกติกับระบบกงสุลกิตติมศักดิ์ ระบบกงสุลปกติคือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลของประเทศหนึ่งไปประจำการ ไปทำงานในอีกประเทศหนึ่งด้วยความเห็นชอบของรัฐบาลเจ้าของบ้าน เจ้าหน้าที่กงสุลที่ปฏิบัติหน้าที่นี้เป็นตัวแทนของรัฐบาลผู้ส่ง และไปทำงานด้วยความเห็นชอบของรัฐบาลเจ้าของบ้าน จึงได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มครองทางกงสุลตามอนุสัญญายูนิเวนนา และถ้าทางวุฒิสภาให้ความเห็นชอบในวันนั้นตามร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มครองทางกงสุล กงสุลกิตติมศักดิ์ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศนั้น ๆ แต่มีความสัมพันธ์อันดีกับประเทศใดประเทศหนึ่ง และมีความตั้งใจที่จะช่วยเหลือผลประโยชน์ของประเทศนั้น ตลอดจนช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้นกับประเทศของตนอยู่ อาจจะแสดงจดจำแนง

LIRT

ว. ๒ (ส. ทั่วไป)

กาวนา ๒๖/๒

ที่จะทำหน้าที่เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ซึ่งผู้นั้นมีความสนิมสนมด้วย ในที่สุดอาจจะคัดเลือก
เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์และขอความเห็นชอบจากรัฐบาลของประเทศที่ผู้นั้นเป็น
พลเมืองอยู่-----

- ๒๗/๑

ดังนั้นถ้าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปอย่างเรียบร้อยและได้รับความเห็นชอบแล้ว กงสุลกิตติมศักดิ์ก็ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ที่จำเป็นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องการส่งเสริมการค้าระหว่างกัน การลงทุนระหว่างกัน แล้วก็ดูแลผลประโยชน์ สิทธิประโยชน์ของประเทศซึ่งคนเป็นตัวแทนในระดับหนึ่ง แต่ว่าในขณะที่เดียวกันไม่ได้รับความคุ้มครองตามเอกสิทธิอย่างเต็มที่ตามอนุสัญญาฉบับนี้ เพราะยังคงเป็นพลเมืองของประเทศนั้นอยู่ด้วย จึงขอกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณเกษม เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมเกษม สรศักดิ์เกษม มีข้อพิจารณาเล็กน้อยนะครับ เกี่ยวกับถ้อยคำในมาตรา ๔ ครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เรื่องถ้อยคำรอบประเด็น ยังไม่ได้รับหลักการเลย เคยพิจารณาผ่านแล้ว ถ้อยคำค่อนข้างกำกวมอีกที ตอนนี้จะขอมติที่ประชุมก่อนนะครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับหลักการลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ
ต่อไปก็กรรมวิธีการครับ ท่านรัฐมนตรี

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติชั้นมีเพียง ๕ มาตรา แล้วเพื่อให้การเป็นไปตามอนุสัญญากรุงเวียนนา ซึ่งรัฐสภาที่ประชุมร่วมกันของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ฝ่ายรัฐบาลจึงขอเสนอให้เป็นการพิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอให้พิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภาครับ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็เป็นไปตามนั้น เสร็จครับ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ.”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา เลขานุการไม่ต้องอ่านก็ได้ครับ
ประธานวุฒิสภา ไครจะห้วงก็ห้วงเลย

LIRT

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๒ มาตรา ๓”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ อาจารย์ไพศาล

นายไพศาล กุมวลย์วิสัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมใคร่เสนอคำแปรญัตตินิดเดียวครับ ถ้อยคำที่ว่า “สถานที่” ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓ ในบรรทัดที่ ๔ คำว่า “สถานที่” ตรงนี้ไม่ชัดเจน แต่ว่าได้ไปดูในอนุสัญญาแล้ว เขาใช้คำว่า “สถานที่ทางกงสุล” ใน (ญ) คือ สถานที่ในอนุสัญญาลบับนี้มีอยู่ ๒ ถ้อยคำ “สถานที่ทำการทางกงสุล” นั้นคำหนึ่ง ปรากฏอยู่ใน (ก) แล้วก็มีคำว่า “สถานที่ทางกงสุล” ใน (ญ) สถานที่ทางกงสุล หมายถึงอาคาร หรือส่วนของอาคารและที่ดินซึ่งอาคารนั้นตั้งอยู่ ซึ่งใช้โดยเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ของสถานทำการทางกงสุล โดยไม่คำนึงถึงกรรมสิทธิ์ หมายความว่า สถานที่ทำการทางกงสุลนั้นเป็นสถานที่ทำงาน ส่วนสถานทางกงสุลนี้อาจจะเป็นตึกอะไรอยู่ในบริเวณนั้นนะครับ แต่ว่าไม่ใช่เป็นสถานที่ทำการ กระผมคิดว่า ถ้อยคำตรงนี้ในมาตรา ๓ ควรจะแก้เป็นว่า “รวมตลอดถึงสถานที่ทางกงสุล” เพิ่มคำว่า “ทางกงสุล” เข้าไปตรงนี้ เพราะว่า เป็นคำนิยามที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญา และตัวถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓ นี้จะระบุไปถึงว่า ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ ทั้งสิ้น ก็ขอเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อีกครั้งครับ เมื่อครั้นว่า เติม
“ทางกงสุล” แล้วต่อไปยาว ๆ อะไรครับ

นายไพศาล กุศลชัย : ด้อยไม่ต้องยาวครับ คือหมายความว่า อันนั้น
อ่านให้ได้ความต่อไปเลย ๆ ถ้าหากว่าเติมไปเลย ๆ จะอ่านไม่ค่อยได้ความเท่าไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รวมตลอดถึงสถานที่

นายไพศาล กุศลชัย : “รวมตลอดถึงสถานที่ทางกงสุล” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เท่านั้นใช่ไหมครับ

นายไพศาล กุศลชัย : เติมห่าว่า “ทางกงสุล” ต่อท้ายคำว่า
“สถานที่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่ทราบว่าการรัฐมนตรีเห็น
อย่างไรครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม หม่อมราชวงศ์
สุขุมพันธุ์ บริพัตร ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ กระผม
ขอกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบถึงเหตุผลที่ได้มีการใช้คำว่า “รวมตลอดถึงสถานที่
บรรณสารทางกงสุล และบรรดาทรัพย์สินของสถานทำการทางกงสุล” โดยที่ไม่ได้เติม
คำว่า “สถานที่ทางกงสุล” ในอันดับแรก สิ่งที่ได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันคือ
สถานทำการทางกงสุลและสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล หรือของบุคคลในครอบครัว
ของสมาชิกในสถานทำการทางกงสุล สิ่งเหล่านี้หรือผู้คนเหล่านี้คือผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ
และความคุ้มกัน คำ ๓ คำก่อนหน้านั้น กล่าวคือ สถานที่ บรรณสารทางกงสุล และบรรดา
ทรัพย์สินนั้นเป็นเพียงการขยายความว่า อะไรบ้าง อะไรของใครบ้างที่มีสิทธิได้รับเอกสิทธิ
และความคุ้มกันทางกงสุล ดังนั้นความหมายจึงครอบคลุมถึงสถานที่ที่มีการทำการกงสุล
อยู่แล้ว คำว่า “สถานที่” นี้มีความหมายที่กว้างกว่า “สถานทำการทางกงสุล” เพราะคำว่า
“สถานที่” มีความหมายที่รวมถึงที่พักอาศัยของเจ้าหน้าที่กงสุลที่ได้รับเอกสิทธิและ
ความคุ้มกันด้วย ดังนั้นถ้ามีการเติมคำว่า “ทางกงสุล” อาจจะเป็นการจำกัดประเภทของ
สถานที่โดยที่ไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญาหรือกฎหมายว่าด้วย

แต่ความหมายก็เข้าใจกันนะครับว่า สิ่งที่ท่านได้เสนอนั้นมันถูกต้องในหลักการ เพียงแต่ว่า มีเหตุผลที่ได้เขียนไว้ในลักษณะนี้ครับ ขอบคุนมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาล

นายไพศาล กุศลชัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ในหลักการก็เห็นตรงกัน แต่ที่กระผมขอเสนออีกเพราะเหตุว่า เรามองว่า สิ่งที่เราถือว่าได้ เอกสิทธิและความคุ้มครองกันนั้นตามอนุสัญญา ถ้อยคำในอนุสัญญานั้นเขียนระบุบุคคล สถานที่ และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องไว้ชัดเจน แล้วใช้คำว่า “สถานที่ทางกงสุล” ไม่ใช่ “สถานที่” เฉย ๆ สถานที่ทางกงสุลมันมีสถานที่ทำการทางกงสุลกับสถานที่ทางกงสุล และในคำนิยามที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญาโดยเฉพาะความแตกต่างระหว่าง (ก) กับ (ญ) นั้นเป็นถ้อยคำที่ใช้ อยู่ในอนุสัญญา ที่กระผมกราบเรียนก็คือให้สอดคล้องตรงกับอนุสัญญา มิฉะนั้นแล้วถ้อยคำในกฎหมายของเราจะไม่ตรงกับอนุสัญญาเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เต๋อ พลเอก วิจิต จะพูดมาตราเดียวกันหรือเปล่าครับ ถ้าประเด็นอื่นรอนะครับ ถ้าประเด็นเดียวกันก็เชิญครับ

พลเอก วิจิต บุณยะวัฒน์ : คือผมสงสัยครับว่าเอาฉบับไหนเน่ครับ เพราะว่า ในฉบับของกรมสนธิสัญญากับฉบับที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งมา ไม่เหมือนกัน อย่างของกรมสนธิสัญญามีว่า “สถานที่ บรรณสาร” เฉย ๆ แต่ว่าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งมา “รวมตลอดถึงสถานที่ บรรณสารทางกงสุล” มันไม่เหมือนกันครับ ผมก็เลยงงไปหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรี~~รับ~~ พอจะ
เข้าใจคำถามไหมครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ คำว่า “บรรณสาร” มีฉบับเดียว กระผมขอกราบเรียน
ท่านประธานฯ ว่ามีฉบับเดียว คือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทาง
กงสุล พ.ศ. เอกสารที่แนบมาด้วยก็คืออนุสัญญากรุงเวียนนาและคำแปล อนุสัญญา
กรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุลตลอดจนคำแปล ร่างพระราชบัญญัติมี
ฉบับเดียว แล้วก็มีคำว่า “ทางกงสุล” เดิมเข้าไปหลังจากคำว่า “บรรณสาร” ใน
มาตรา ๓ นั้นเพื่อความชัดเจนว่า บรรณสารประเภทใด เพราะบรรณสารอาจจะมี
หลายประเภทด้วยกัน ซึ่งไม่เกี่ยวกับการทำงานทางด้านกงสุลเลย สิ่งที่เราจะได้รับ
เอกสิทธิและความคุ้มกัน คือบรรณสารทางกงสุล เอกสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเก็บในรูปแบบ
ใด ซึ่งเกี่ยวกับการทำงานของการกงสุลโดยตรง คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ในสภาผู้แทนราษฎร จึงได้~~ขอ~~เสนอให้เพิ่มคำว่า “ทางกงสุล”
หลังจากคำว่า “บรรณสารทางกงสุล” ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าสิ่งที่พลเอก วิจิตร
ถามนั้นเราต้องใช้ของสถานะ~~ครับ~~ อันนั้นเป็นอนุสัญญาประกอบมаетานัน ~~เขา~~ใช้ของ
สภาซึ่งมีแผ่นเดียว ส่วนที่อาจารย์ไพศาลพูดเมื่อสักครู่นี้ความรวมได้ไหมครับอย่างที่ว่า
เป็นสถานที่และบรรณสารทางกงสุลเขาไม่ได้เขียนลงไปอย่างนั้น จะรวมอย่างนั้น
ได้ไหม จะได้ไม่ต้องแก้ทั้งหมด

นายไพศาล กุศลย์วิสัย : ที่จริงผมก็ไม่อยากจะให้แก้หรอกครับ
แต่ว่าอันนี้เป็นตัวทกกฎหมายที่อ้างคำศัพท์ทางเทคนิคีเลิธอม (Technical term) ของ
อนุสัญญา ถ้าท่านจะดูใน~~ตัว~~อนุสัญญา ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการที่เราออกกฎหมายฉบับนี้
ในข้อ ๑ มีบทนิยาม ~~มี~~บทนิยามคำว่า “สถานทำการทางกงสุล” คือใคร คืออะไร
“หัวหน้าสถานทำการทางกงสุล” หมายถึงใคร “เจ้าพนักงานกงสุล” หมายถึงบุคคลใด

“ลูกจ้างทางกงสุล” หมายถึงบุคคลใด “สมาชิกในคณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการ” หมายถึงใครบ้าง แล้วผมจะข้ามไปถึงว่า “สถานที่ทางกงสุล” หมายถึงอะไรที่ผมอ่านไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ ถ้าหากท่านดูตามที่ผมกราบเรียนไปนี้ก็จะเห็นว่า เป็นคำเฉพาะที่เราเอามาใช้เป็นตัวบทกฎหมายตรงๆ เพราะฉะนั้นตัวบทกฎหมายตรงนี้ยังเขียนไว้ในตอนท้ายว่า สิ่งที่กำลังออกมาทั้งหมดนั้น ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญากรุงเวียนนาเรื่องสิ่งที่ผมอ่านไปเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้มีคำนิยามอยู่ชัดเจน ถ้าไปเขียนแต่ว่า สถานที่ เฉย ๆ แล้วจะเอาวิธีเขียนแบบไวยากรณ์ว่า คำเมื่อต่อท้าย บรรณสาร ก็หมายความว่าต่อท้ายสถานที่ ด้วยไม่ใช่ เพราะว่า อันนี้เป็นคำเฉพาะในอนุสัญญา ผมขอเสนออย่างนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงให้สมบูรณ์เท่านั้นเองครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ ดูถ้าถ้าจะเอาตามตัวอนุสัญญาตามคำจำกัดความที่เขียนมาอย่างนั้น ควรจะต้องเพิ่มเติมตามอาจารย์ไพศาล เพราะดูที่อนุสัญญาหน้า ๒ ที่เขียนไว้ใน (ญ) (ฎ) เขียนว่า “สถานที่ทางกงสุล” หมายความว่ารวมถึงอาคารรวมทั้งหมดเลย แล้วก็ (ฎ) นั้น “บรรณสารทางกงสุล” หมายถึงกระดาษเอกสาร เอกสารอะไรทั้งหมด เพราะฉะนั้นเอาก็คำเป็นคำเฉพาะมาเขียนแต่เนี่ยเข้าใจว่า ร่างพระราชบัญญัติของเราคงคำไปนิดหนึ่งคงจะพิมพ์ตกมาก็ได้ ถ้าจะเติมไปตามร่างนั้นก็ต้องเติมว่า “สถานที่ทางกงสุล” เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
 กระผม วัลลภ ตังคณานุกาญจน์ กระผมอยากทำความเข้าใจนะครับ กระผมกลับเห็นว่า
 ไม่ต้องเดิมครับ เพราะถ้าดูเล่มที่พูดถึงร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความ
 คู่กันทางกงสุล พ.ศ. ฉบับนี้ ข้อ ๒๗ พูดไว้ชัดเจนว่า การคุ้มครองสถานที่และ
 บรรณสารทางกงสุล กระผมเข้าใจว่า น่าจะล้อมาจากข้อ ๒๗ มากกว่า ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ดุริย คุณวัลลภเอาข้อ ๒๗ มา
 เป็นคำประกอบ ทางอาจารย์ไพศาลเอาตามคำนิยาม ที่ไม่ต้องถามอาจารย์ไพศาลอะไร เป็น
 กลมกลืนแปดัญติ อาจารย์จะเห็นอย่างไรครับ จะไปกับเขาได้ไหมหรือเขียนไว้เป็น
 ภายหลังเฉพาะ

นายไพศาล กุญชรวิชัย : จะสังเกตว่าในสภาผู้แทนราษฎรเดิม
 ค่อยๆทำว่า “บรรณสาร” มา เพราะว่าทำ “บรรณสาร” เป็นคำเฉพาะ “บรรณสารทาง
 กงสุล” “สถานทำการทางกงสุล” เพราะฉะนั้นก็สุดแท้แต่ที่ประชุม ผมเองก็ไม่
 ประารถที่จะทำอะไรยุ่งยาก แต่ในฐานะที่ได้มองเห็นอย่างนี้แล้วก็ขอเสนอไว้ ให้
 ปรากฏเป็นหลักฐานกันแล้วกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถามท่านรัฐมนตรีดีกว่าครับ
 ท่านพิจารณา ทางผู้เสนอที่สุดแต่ท่านเหมือนกัน

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การต่างประเทศ) : การเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม หม่อมราชวงศ์
 สุขุมพันธุ์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ที่จริงกระผมเอง
 ก็ไม่ได้คิดอะไรมากมาย แต่ว่ากระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ในต้นฉบับ
 เดิมของอนุสัญญา อาทิ ในมาตรา ๓๒ ข้อที่ ๑ ได้มีการพูดถึงคอนซูลาร์พรีมิสเสส
 (Consular premises) ก็ถ้าจะให้แปลก็แปลเป็น สถานทำการกงสุล แล้วต่อไปคือ
 แอนดเดอะเรสซิเดนซ์ออฟเดอะแคร์เรียเฮด (and the residence of the career head) คือ
 ที่พักอาศัยของผู้ที่เป็นหัวหน้ากงสุล ดังนั้นจึงได้มีการบอกอย่างชัดเจนใน
 อนุสัญญาเดิมระหว่างสถานทำการกงสุลกับสถานที่อื่น ๆ ที่ได้รับเอกสิทธิและความ

คุ้มกัน ดังนั้นคำว่า “สถานที่” มีความหมายที่กว้างกว่าคำว่า “สถานทำการทางกงสุล” หรือ “สถานที่ทางกงสุล” คำว่า “สถานที่” มีความหมายที่กว้างกว่า ครอบคลุมที่สถานที่นั้นเป็นของคณะเจ้าหน้าที่กงสุลหรือเกี่ยวข้องกับการทำงานทางด้านกงสุลโดยตรง สถานที่นั้นได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกัน ในข้อ ๒๗ อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไว้เมื่อสักครู่นี้ก็มีสาระพูดถึง ไร้คำแปลก็ได้จะรับ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒ (ก) ได้มีการพูดถึงสถานที่ของสถานทำการกงสุล ซึ่งอาจจะมีความหมายที่กว้างกว่า สถานทำการทางกงสุลก็ได้ถ้าจะตีความตามความหมายนี้ กระผมขอกราบเรียนท่าน ประธานฯ ที่เคารพว่า มีอนุสัญญาอีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นอนุสัญญาเกี่ยวกับอนุสัญญา เวียนนาเหมือนกัน ชื่อว่าด้วยสิทธิและความคุ้มกันทางการทูต ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่ คล้ายคลึงกับอนุสัญญาเวียนนาว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุลอย่างมาก แต่ว่า เป็นเรื่องของการทูตไม่ใช่เป็นเรื่องของการกงสุลเท่านั้นครับ -----

- ๓๑/๑

ซึ่งฝ่ายไทยก็ได้ผ่านพระราชบัญญัติเอกสิทธิและความคุ้มกันทางการทูตแล้วเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งในพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการใช้คำพูดเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือมีการใช้คำว่า “สถานที” เท่านั้น ไม่ใช่เป็นสถานที่ทางการทูต ดังนั้นความหมายต่างกัน สถานทีที่กว้างกว่า เพราะรวมถึงที่พักอาศัยของหัวหน้าคณะด้วย ถ้าจะจำกัดว่า เป็นสถานที่ทางกงสุลเท่านั้น นั้นอาจจะตีความว่า ไม่รวมถึงที่พักอาศัยของเจ้าหน้าที่ทางกงสุลด้วย ตลอดจนอาจจะเป็นที่เก็บเอกสาร ถ้ามีเอกสารมาก ๆ อาจจะไปเช่าโกดังเก็บเอกสาร บรรณสารทางกงสุลก็ได้ ซึ่งโกดังดังกล่าวนี้จะต้องได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุลเหมือนกัน ในขณะที่ไม่ใช่เป็นสถานที่ สถานทำการกงสุลโดยตรงครับ นี่ก็เหตุผลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์ไพศาลย้ำอีกครั้งหนึ่งครับ เดี่ยวจะถึงอาจารย์นิติ

นายไพศาล กุศลวิชิต : ก็ไม่ย่ออะไรมาครับ ท่านประธานฯ ท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพ ได้อธิบายมาทั้งเรื่อง แต่ด้วยคำที่ใช้ของท่านจะสังเกตอยู่ในอนุสัญญาข้อ ๓๑ ซึ่งเป็นตัว แอปพลิเคชันเอนฟอร์ซ (applicable enforce) อยู่ตรงนั้น ขออนุญาตที่ใช้คำคำนั้น เพราะเหตุว่า เป็นเรื่องระหว่างประเทศ สถานที่ทางกงสุลจะถูกละเมิดไม่ได้ เท่าที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ก็ใช้คำว่า “สถานทีทางกงสุล” เขาไม่ได้ใช้คำว่า “สถานที” เฉย ๆ ถูกแล้ว สถานที่ทางกงสุล กับ สถานทำการทางกงสุลต่างกัน และต่างกันโดยอนุสัญญาฉบับนี้ซึ่งมีคำนิยามไว้ จุดอยู่ตรงนั้นเองครับ ส่วนในข้อ ๑๒ นั้นเป็นหัวข้อที่เขาเขียนอาจจะเรียกว่า คำแปลผิดเหมือนกัน กระผมกราบเรียนว่า แอปพลิเคชัน (applicable) มาถึงข้อ ๓๒ สถานที่ทางกงสุลและที่อยู่ของหัวหน้าสถานทำการทางกงสุลอาชีพ จะได้รับยกเว้นจากภาษีอากรทั้งปวงของชาติ เขาใช้คำว่า “สถานทีทางกงสุล” ทั้งนี้ ถ้าหากจะเอาว่า สถานที่ทั่วไปได้รับเอกสิทธิและความคุ้มกันด้วยจะไม่ถูก ที่นั่นอยู่ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์นิติครับ

นายนิติ เศรษฐบุตร : กราบทูลเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นวนิติ เศรษฐบุตร ผมเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ไพศาลที่กราบเรียนตามท่านรัฐมนตรี

ว่า คงลดตรงนี้จะเอา สถานที่ หรือ สถานทางกงสุล เพราะว่า การแปลความในข้อ ๒๑ นั้น ~~ในกรณีนี้ในข้อ ๒๑~~ ถ้าเอาให้ถูกต้องคัดมาจากข้อ ๒๑ อาจจะเป็นการคุ้มครอง สถานที่และบรรณสารทางกงสุล เพราะฉะนั้น “ทางกงสุล” ขยายทั้งบรรณสารและ สถานที่ที่ได้รับ ข้อความในมาตรา ๓ นั้น ที่จริงถ้าจะหมายถึงทางกงสุลอาจจะใช้คำว่า “รวมตลอดถึงสถานที่และบรรณสารทางกงสุล” เพราะฉะนั้น ทางกงสุล จะขยายทั้ง บรรณสารและสถานที่ นั้นในประเด็นที่ว่า ต้องการให้เจาะจงว่า เป็นสถานที่ทางกงสุล แต่ถ้าต้องเป็นสถานที่ตามข้อ ๓๐ ซึ่งอาจจะรวมความมากกว่าสถานที่ทางกงสุลนี้ ~~หรือ~~ เป็นไปตามข้อ ๓๐ ของอนุสัญญานั้น ตามที่รัฐมนตรีชี้แจงนั้นก็ต้องการความหมายที่ กว้างไขใหม่ครับ ถ้าต้องการความหมายที่กว้างก็ไม่ต้องแก้ แต่ถ้าต้องการความหมาย เป็นไปอย่างที่ท่านอาจารย์ไพศาล ~~นั้น~~ ผมคิดว่า ถ้าเดิมคำว่า “และ” ก็ต้องเป็นสถานที่ ทางการกงสุลให้ชัดเจน ~~ครับ~~ และก็ควรไว้ ถ้าท่านถามความเห็นจากผม ผมก็คิดว่า ผมกลับเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ไพศาล เพราะข้อความในข้อ ๒๑ นั้นเองถ้าจาก ต้นฉบับภาษาอังกฤษผมคิดว่า กอนซูลาร์ (Consular) ขยายทั้ง ๒ ตัว เพราะฉะนั้น ทางกงสุล น่าจะเป็นตัวขยายทั้ง สถานที่ และ บรรณสาร ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านจะขัดข้องไหม ท่านรัฐมนตรี
ครับ เขาเสนอขอเพิ่ม ให้เดิมเป็นว่า ทางกงสุล ลงไปให้ตรงกับคำนิยาม

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุขุมพันธุ์ นะครับ
ที่จริงก็ได้กราบเรียนไว้แล้วเมื่อสักครู่นี้ว่า ไม่ได้คิดคิดใจอะไรมากมาย เพียงแต่ว่าเมื่อท่าน
สมาชิกวุฒิสภาได้ขอถามเหตุผล กระผมก็ได้กราบเรียนชี้แจงเหตุผลดังกล่าว กระผม
ขอกราบเรียนให้ทราบถึงเหตุผลเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อยนะครับ ที่คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของสภาผู้แทนราษฎรไปเดิมคำว่า “บรรณสารทาง
กงสุล” นะครับ เพราะเหตุว่า คำว่า “บรรณสาร” กว้างเกินไปครับ ความหมายของ
บรรณสารกว้างเกินไป เหตุผลตรงกันข้ามกับคำที่เราใช้คำว่า “สถานที่” เท่านั้น ไม่ใช่
“สถานที่ทางกงสุล” คำว่า “สถานที่” มีความหมายที่กว้างตามที่เราต้องการ แต่ความหมาย
ว่า “บรรณสาร” นั้น เป็นความหมายที่กว้างเกินไปมากกว่าที่เราต้องการ เพราะบรรณสาร
บางประเภทไม่ใช่เป็นบรรณสารทางกงสุล เช่นอาจจะมีการเอกสารทำการค้าขายอย่างไม่ถูกต้อง
ตามกฎหมาย ซึ่งเอกสารเหล่านี้ไม่จำเป็นจะต้องได้รับเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันทางกงสุล
รัฐบาลเจ้าของบ้านสามารถนำไปเป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการทางกฎหมายได้ และถ้ารัฐบาล
ผู้ส่งขอเพิกถอน หรือยินยอมให้ระงับการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่
ทางกงสุล ซึ่งเป็นเจ้าของของเอกสารฉบับนั้นก็สามรถถูกดำเนินการตามกฎหมายได้อย่าง
เต็มที่ สิ่งที่เราอยากให้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุลอย่างเต็มที่ ก็คือบรรณสาร
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานกงสุลจริง ๆ เพราะสิ่งเหล่านี้จะต้องได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน
มิฉะนั้นแล้วการทำงานของทางด้านการกงสุลจะไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ แต่คำว่า
“สถานที่” นั้นนะครับ ในกรณีคำว่า “สถานที่” เราต้องการให้ความหมายกว้างเอาไว้
เพราะจะต้องรวมถึงที่พักอาศัยของเจ้าหน้าที่กงสุลด้วยนะครับ ซึ่งมีการพูดถึงในอนุสัญญา
เวียนนา ดังนั้นจริง ๆ แล้วถ้าเป็นไปได้ก็อยากให้มีความหมายไว้กว้าง ๆ ครับ อยากให้
สิ่งที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางกงสุล คือสถานที่ของสถานทำการทางกงสุล และ
ของสมาชิกในสถานทำการกงสุล หรือบุคคลในครอบครัวของสมาชิกในสถานทำการกงสุล
สถานที่ของสิ่งเหล่านี้และบุคคลเหล่านี้ครับ ที่เราอยากให้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

ไม่ทราบว่ามีกรณีเดิมคำว่า “สถานที่ทางกงสุล” เข้าไปนั้น ความหมายจะถูกจำกัดลง
ในทางที่เราไม่ต้องการหรือไม่อย่างไร อันนี้กระผมก็ขอทราบเรียนไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณศิริครับ

นายศิริ เกวลินสฤกษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม ศิริ เกวลินสฤกษ์ ครับ ด้วยความเคารพต่อท่านอาจารย์ไพศาล และท่านอาจารย์
นรินทร์ครับ กระผมคิดว่า กรณีของมาตรา ๓ ถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ถ้อยคำ
ในบรรทัดที่ ๔ ของมาตรา ๓ ก็ใช้คำว่า “สถานที่” นะครับ แล้วข้อความนั้นก็วรรค แล้วก็
มาลงท้ายด้วยว่า สถานที่นั้นก็คือสถานที่ตามที่เราในอนุสัญญาเวียนนา กระผมคิดว่า
จะเป็นสถานที่ที่กว้างกว่าที่กำหนดเอาไว้ในอนุสัญญาเวียนนานั้นคงจะไม่ได้ อันนี้ก็คงจะ
ตรงกับตามวัตถุประสงค์ที่ท่านอาจารย์ทั้ง ๒ ท่านได้กล่าวแล้วนะครับ กระผมคิดว่า
ความหมายไม่ได้ขัดหรือแย้งกันแต่ประการใด แต่หมายความว่า เขียนค่อนข้างจะกว้าง
แต่กว้างก็ไม่ได้ขัดแย้งกับอนุสัญญาเวียนนาแต่ประการใดทั้งสิ้น กระผมคิดว่า น่าจะผ่าน
เรื่องนี้ไปได้ คือความหมายนั้นอ่านแล้วสถานที่อันนี้ก็มีความหมายอย่างที่ท่านอาจารย์
๒ ท่านได้เข้าใจอยู่แล้วครับ กระผมเห็นอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์นรนิติ เชิญครับ

นายบรรณิธิ เศรษฐบุตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม
นรนิติ เศรษฐบุตร ผมฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีแล้วเพื่อให้เกิดความแน่ใจ คำชี้แจง
ของท่านรัฐมนตรีหมายความว่า ต้องการให้ สถานที่ ตามข้อ ๓๐ ซึ่งรวมไปถึงนอกเหนือไป
จากที่ทำการทางกงสุลแล้วผมก็ไม่ตั้งใจ แสดงว่าความหมายในนี้ต้องการใช้คำว่า “สถานที่”
ตามข้อ ๓๐ ไม่ใช่ตามข้อ ๒๗ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจง
ตามนั้น อาจารย์ไพศาลคงไม่ขัดข้องนะครับ เพราะเป็นไปอย่างนั้นแล้ว ต่อไปเลขา
นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๔”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณเกษมครับ มาตรา ๔

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เกษม
สรศักดิ์เกษม ถ้อยคำในมาตรา ๔ กระผมไม่มั่นใจว่าถ้อยคำนั้นมีความหมายพิเศษทางกงสุล
หรือว่ามีกรพิมพ์ผิดพลาดเคลื่อนมา บรรทัดที่ ๒ ที่ว่า “อาจถูกเพิกถอนหรือถูกจำกัด” กระผม
ไปเปิดดูเอกสารแรกก็ใช้ “จำกัด” เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะเป็นผิดหรือถูก ความหมายเป็น
อย่างไร ถ้อยคำผิดนั้นจะเป็น “จำกัด” มากกว่า ขอให้อธิบายความหมายนิพนธ์เพื่อความ
ชัดเจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านจะอธิบายใหม่ครับ มันก็ตรง
ตามนั้น เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์
ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่ได้ตั้งคำถามนี้ เพราะว่า เป็นคำถามเดียวกับ
ที่กระผมได้ถามได้^{ได้} แต่ได้รับการยืนยันว่า คำว่า “จำกัด” นั้นเป็นคำที่ถูกต้อง ถูกต้องในแง่
ของการพิมพ์และการแปล แต่กระผมไม่ทราบว่าเป็นภาษาไทยจะถูกต้องแค่ไหนครับ

เพราะกระผมไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย แต่ว่าคำที่สำคัญเกี่ยวกับกฎหมาย คำภาษาอังกฤษเกี่ยวกับกฎหมายที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ๒ คำ คำหนึ่งคือคำว่า ลิมิท (Limit) ถ้าจะแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า จำกัด อีกคำหนึ่งคือคำว่า ดิสทริกต์ (District) ซึ่งผู้ที่มีหน้าที่ในการแปลอนุสัญญาทั้ง ๒ ฉบับนี้ครับ ทั้งทางการทูตกับทางกงสุลด้วย ตลอดจนผู้ร่างพระราชบัญญัติซึ่งเกี่ยวข้องกับอนุสัญญาทั้ง ๒ ฉบับนั้น เสนอให้ใช้คำว่า “จำกัด” ครอบคลุมเป็นคำแปลจากคำภาษาอังกฤษว่า ดิสทริกต์ ดังนั้นไม่ค่อยเพราะเท่าไรหรือครับ และกระผมก็ไม่แน่ใจว่าหลักภาษานั้นถูกต้องเต็มที่หรือไม่ แต่ว่าไม่ได้พิมพ์ผิดครับ ตั้งใจและก็มีเหตุผลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผ่านไปนะครับ ถ้าอย่างนั้น ๒ คำไม่เหมือนกันทีเดียว มีไหมครับ มีโครไหม คุณวิชัย เชิญครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมมีมติเดียว คือผมอยากจะขอให้ข้อสังเกตว่า การแปลในเรื่องนี้ฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้นในอดีตที่ผ่านมาจะมีข้อบกพร่องอยู่มาก แต่ฉบับนี้ดีมากท่านรัฐมนตรี แปลได้เกือบถูกต้องทั้งหมด มีบางคำเท่านั้นที่อาจจะฟังแล้วขัดหูอยู่บ้าง เช่น ในมาตรา ๒๖ ที่พูดถึงเรื่อง อาร์มด์คอนฟลิคต์ (Armed conflict) แต่ผู้แปลไปแปลว่า การขัดกันด้วยอาวุธ ซึ่งจะทำให้ความหมายนั้นผิดไป การขัดกันด้วยอาวุธนั้นไม่ใช่เรื่องหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ฉบับโน้นอย่าไปพิจารณาเลยครับ พิจารณฉบับนี้ ฉบับที่เสนอสถานะครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ฉบับนี้แหละครับ ท่านประธานฯ เกี่ยวพันกันอย่างไรที่ฝากท่านรัฐมนตรีว่า ช่วยดูคำแปลสักนิดหนึ่งให้เป็นภาษาไทย คนไทยอ่านแล้วจะได้เข้าใจ เพราะว่า เราจะต้องดูต้นฉบับประกอบเสมอ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญเลขาธิการวุฒิสภา
นายพินิต อารยะสิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“มาตรา ๕

.....
.....”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครั้น จบการพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ นะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่า
จะเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ เชิญท่านลงคะแนนครับ พร้อมแล้ว
รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์

นะครับ

ต่อไปครับ ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภามีมติต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/สผสว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๕๒/๒๕๖๓
วันที่ ๑๙ มิ.ย. ๒๕๖๓
เวลา ๔.๑๕ น.

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๗

พฤศจิกายน ๒๕๔๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ออมสิน/1

สรุป

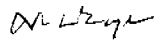
เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

(นางศิริลักษณ์ ปันปัญจกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ

กำหนดให้ธนาคารออมสินจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งส่งเป็น
รายได้ของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐)

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้รัฐวิสาหกิจประเภทเกษตรกรรม พาณิชยกรรม
อุตสาหกรรม การเงินและบริการ ซึ่งมีได้จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทจำกัดจะได้นำรายได้
ส่งเข้ารัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน
พ.ศ. ๒๔๘๘ มิได้มีบทบัญญัติกำหนดให้ธนาคารออมสินได้นำรายได้ส่งเข้ารัฐ ดังนั้น
เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารออมสินสามารถ
จัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งในแต่ละปีส่งเป็นรายได้ของรัฐได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ออมสิน/3

พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ..)

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ รายได้ที่ได้มาในปีหนึ่ง ๆ ให้ธนาคารออมสินจ่ายเป็นรายจ่ายในการดำเนินงานดังนี้

- (ก) จ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก
- (ข) จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการธนาคารออมสินภายในวงเงินที่รัฐมนตรีเห็นชอบ
- (ค) จ่ายเป็นเงินก้อนใดที่ต้องจ่ายตามข้อผูกพัน

มาตรา ๒๐ รายได้เมื่อได้ให้กระจายตามมาตรา ๑๘ แล้ว หากมีจำนวนเหลือหลังจัดสรรเป็นเงินสำรองเพื่อการขยายงาน ให้หนังสือเป็นรายได้ของรัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด นอกนั้นให้สะสมไว้สำหรับการธนาคารออมสินต่อไป

ถ้ารายได้ที่ได้มาในปีใดไม่พอแก่รายจ่ายประจำปีนั้น ให้จ่ายจากเงินที่ได้สะสมไว้สำหรับการธนาคารออมสินได้เท่าจำนวนที่ขาด ถ้ายังไม่พอจ่ายรัฐพึงจ่ายเงินให้ธนาคารออมสินเท่าที่จำเป็น"

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย คุณยศสุข)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

จุลิจรา ๓๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ
นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติว่าหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ

กำหนดให้ธนาคารออมสินจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่ง
ส่งเป็นรายได้ของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐)

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้รัฐวิสาหกิจประเภทเกษตรกรรม
พาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม การเงินและบริการ ซึ่งมีได้จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทจำกัด
จะได้นำรายได้ส่งเข้ารัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติ
ธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ มิได้มีบทบัญญัติใดกำหนดให้ธนาคารออมสินต้องนำ
รายได้ส่งเข้ารัฐ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้
ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งในแต่ละปีส่งเป็นราย
ได้ของรัฐได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะดี
เรียนครับ

นายพิษณุ พันธุ์วิชาญกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายพิษณุ พันธุ์วิชาญกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ท่านรัฐมนตรี ครับ ผมกราบขอแจ้งในเรียงเวลาจะพยายาม

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สุภาภรณ์ ๓๕/๑

เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน^{พ.ร.บ.}ฉบับดังกล่าวตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ ระบุว่า กรณีที่ขาดทุนหรือรายได้น้อยไป ให้ใช้วิธีตั้งเงินคงคลังชดเชยให้ธนาคารออมสิน แต่พระราชบัญญัติเงินคงคลังที่เขียนขึ้นมาใหม่ในปี ๒๕๕๑ ไม่ได้เขียนครอบคลุมให้เปิดช่องทางที่จะนำเงินทดแทนให้แก่ธนาคารออมสินในกรณีที่ขาดทุนด้วย เพราะฉะนั้นในที่สุดก็ได้มีการแก้ไขมาตรา ๓ ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ ๒ ประการ ตามที่ผมได้กราบเรียนที่ประชุมมา สารสำคัญก็เกินไปตามที่ผมกราบเรียนเพิ่มเติมครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าแทนประธานวุฒิสภา : ยกมือหลายท่าน เชิญ
คุณจิรายุทธก่อนครับ

นายจิรายุทธ วสุรัตน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายจิรายุทธ วสุรัตน์ สมาชิกวุฒิสภา ~~ท่านประธาน~~ ^{ได้รับ} กระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ - ๓ ข้อที่สำคัญ ที่กระผมขออนุญาตกราบเรียนผ่านไปยังสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประเด็นแรกเลยอยากจะกราบเรียนว่า เงินออมนั้นเป็นจักรกลใหญ่สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ณ วันที่ที่สภาวะวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นนี้ก็คือด้วยเหตุผลหลักก็คือ เรามีเงินออมในประเทศไม่เพียงพอ มีความจำเป็นที่จะต้องไปนำเงินกู้ยืมจากต่างประเทศเข้ามา และเมื่อเจ้าหนี้เรียกเงินคืนจากเรา ก็ทำให้เราประสบปัญหาเศรษฐกิจอยู่ทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นต้องยอมรับว่า ธนาคารออมสินนั้นประสบความสำเร็จตั้งแต่กระผมเป็นนักเรียน ทุกคนรู้จักการ~~ที่จะ~~ออมเงินและทำให้ธนาคารออมสินนั้น แม้กระทั่งวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ก็ต้องยอมรับว่า ธนาคารออมสินไม่มีภาระที่จะต้องให้รัฐบาลเข้าไปโอบอุ้ม เพราะฐานะการเงินนั้นแข็งแกร่งมาก ปัจจุบันที่ทราบว่า เหนือที่ไม่มีคุณภาพของธนาคารออมสินนั้นมีน้อยเหลือเกิน ประมาณ ๒ หรือ ๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเองครับ เช่นบีแอล (NPL) เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมได้เรียนแล้วว่า เงินออมเป็นจักรกลใหญ่สามารถทำให้ธนาคารออมสินเจริญเติบโตต่อไป และที่สำคัญสร้างเงินออมได้มากที่สุดในประเทศก็สามารถที่จะนำไปให้การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ได้ชี้แจงมาแล้วว่า ธนาคารออมสินนั้นจัดตั้งขึ้นโดยทุนทรัพย์ทั้งหมดซึ่งพระราชทานมาจากรัฐบาลที่ ๖ ครั้งนี้เป็นประเด็นว่า

รัฐวิสาหกิจทั่วไปนั้นผู้ให้ทุนทรัพย์จากเงินงบประมาณของแผ่นดิน แต่รัฐวิสาหกิจ
 แห่งนี้ให้ทุนทรัพย์ซึ่งพระราชทานมาและระบุไว้ในการจัดตั้งว่า ผลกำไรนั้นให้นำไป
 เพิ่มทุนของธนาคารนี้ตลอดไป ตรงนี้จึงเป็นประเด็นที่ถ้าถือว่าธนาคารได้เพิ่มทุน
 ก็สามารถที่จะขยายงานได้มาก ขยายงานได้มากก็จะเกิดเงินออมในประเทศได้มาก
 เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้จะไม่ใช่หลักการเดียวกับรัฐวิสาหกิจอื่น เพราะว่า
 ไม่ได้นำเงินกำไรของราษฎร นำเงินงบประมาณของแผ่นดินไปจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแห่งนี้
 เพราะฉะนั้นก็เลยอยากจะทราบเรียนว่า ถ้าใช่ไม่แก้มาตรานี้ก็จะทำให้ธนาคารออมสิน
 สามารถใช้ไปตามวัตถุประสงค์เดิมรวมทั้งผู้บริจาคด้วย ในการที่จะขยายธุรกิจของ
 ธนาคารออมสินต่อไป ซึ่งก็จะเป็นผลประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติต่อไปด้วย
 กระผมขอฝากข้อคิดเห็นแล้วนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณโกวิท เชิญครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ร่างกฎหมายฉบับนี้ถ้าเราโดยทั่ว ๆ ไป
 ก็คิดว่าจะมีการแก้ไขเพียงมาตราสองมาตรา แต่มาตราที่เดี่ยวยิ่งจะเป็นส่วนที่ถ้ามอง
 ไปแล้วเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญที่จะมีผลกระทบต่อความรู้สึกของประชาชนที่มีกิจกรรม
 ร่วมกับธนาคารออมสิน การกำหนดหลักการเพื่อที่รัฐจะเอาเงินรายได้เข้าไปใช้จ่าย
 ในกิจกรรมอื่นจากธนาคารออมสิน-----

ถ้าเราดูในส่วนที่แก้แล้วจะเห็นได้ชัดว่า ธนาคารออมสินคนที่ฝากเงินคือเด็กและเยาวชน แล้วคนที่ฝากเงินที่มีอายุมาก ๆ ที่เขาฝากกับธนาคารออมสิน แม้ว่าธนาคารออมสินจะมีระบบการบริการที่ค่อนข้างจะล่าช้ากว่าธนาคารพาณิชย์อื่น จุดที่เขาอยากฝากก็เพราะว่า รัฐบาลเป็นประกัน คำว่า “รัฐบาลเป็นประกัน” ตรงนี้ก็คือว่ากระทรวงการคลังจะต้องนำเงินคงคลังเข้าไปสนับสนุนในกรณีที่ธนาคารออมสินมีปัญหาในแต่ละปี จะต้องเอาไปหนุนเงื่อให้ครบตามจำนวน แต่ส่วนที่แก้ไขรัฐบาลจะเอาไปช่วยหรือไม่ช่วยก็ได้ หวังใช้จ่ายตามความจำเป็น คือจะช่วยหรือไม่ช่วยก็ได้ ลักษณะนี้บอกถึงว่า การที่รัฐบาลจะให้หลักประกัน ให้ความมั่นคงต่อคนที่ฝากเงินสูญหายไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าธนาคารออมสินต่อไปนี้ กระทบจะต้องปลดป้ายคำว่า “รัฐบาลเป็นประกัน” ออก เพราะในขณะนี้หลักยึดที่จะบอกถึงรัฐบาลเป็นประกัน ต้องดูในตัวกฎหมายครับ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมคิดว่า เป็นประเด็นสำคัญ ถ้ามีรายจ่ายเกินรายได้ในแต่ละปีจะต้องเคลียร์ (Clear) กันทุกปี เพราะฉะนั้นลักษณะธนาคารออมสินจะแตกต่างกับการดำเนินธุรกิจประเภทอื่น ๆ ถ้าเราย้อนไปดูตั้งแต่ตั้งมาปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จนกระทั่งถึงปัจจุบันธนาคารออมสินไม่เคยขาดทุนเลย แล้วถ้าดูปลายปี ๒๕๕๐ ยอดตัวเลขที่เป็นรายได้ เป็นอันดับที่ ๕ ของรัฐวิสาหกิจ ๖๒ แห่งทั่วประเทศ ซึ่งอยู่ในอัตราที่จะบอกถึงความมั่นคง บอกถึงหลักประกันให้ด้วยประชาชนได้มาก กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่า ณ วันนี้ถ้าหากว่าเราเคยดูในเรื่องของรัฐบาลเป็นประกัน ประชาชนทางบ้านที่เขาเคยฝาก ที่มีความสัมพันธ์กับธนาคารออมสินจะน้อยลง กระผมคาดหวังว่าอย่างนั้น เขาจะฝากเหมือนธนาคารพาณิชย์ทั่วไป แล้วอะไรจะเกิดขึ้นความจริงประโยชน์ที่รัฐบาลได้ ในทางอ้อมมากมายซึ่งกระผมคงไม่กล่าว ณ ที่นี้ แม้ว่าจะไม่เอาถ้าไรในส่วนนี้ การเอากำไรกระผมก็ไม่ได้ขัดข้องว่าจะไม่เอากำไร แต่อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีหลักประกันความมั่นคง สมกับคำว่า “รัฐบาลเป็นประกัน” ขอบอภุมมาภัก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ชูวงศ์ครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายชูวงศ์ ฉายะบุตร คิดว่าอยากจะตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับข้อสงสัยเกี่ยวกับธนาคารออมสิน ธนาคารออมสินนี้ได้รับเงินพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระมหาจักรพรรดิเจ้าอยู่หัวแล้วก็นับถึงการทรงครองราชย์มาเป็นปีกแล้วจนกระทั่งปัจจุบัน ในปีปัจจุบันธนาคาร

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

ละโม ๓๖/๒

ต่าง ๆ แม้แต่ธนาคารกรุงไทยก็ยังไปกู้เงินธนาคารออมสิน เพราะฉะนั้นโดยวัตถุประสงค์
เช่นนี้ ธนาคารออมสินได้มีกิจการในลักษณะทำงานที่มั่นคงตลอดมา ผู้กระผมสงสัยใน
นโยบายของรัฐบาล รัฐบาลที่ผ่านมาก่อนปี ๒๕๓๕ การเกี่ยวข้องของธนาคารออมสินนั้น
จากที่เจ้าหน้าที่ธนาคารออมสินชี้แจงว่า รัฐบาลกู้เงินธนาคารออมสิน เพิ่งไม่มีการกู้เมื่อ
ปี ๒๕๓๕ ที่ผ่านมานี้เอง -----

- ๓๓๖/๑

แต่วันนี้รัฐบาลไม่ได้คิดกู้เงินเหมือนสมัยก่อน แต่รัฐบาลเทกอเวอร์ (Take over) กำไรของธนาคารออมสินไปนี้ กระผมเพียงแต่สงสัยว่า น่าจะมีการตรวจสอบพระราชประสงค์ขององค์พระผู้พระราชทานเงินให้มาตั้งธนาคารออมสินนี้ เพราะถึงขนาดที่ให้มีการเปลี่ยนแปลงถึงขนาดนี้หรือไม่ หรือว่านโยบายของรัฐบาลนี้ไม่ทราบจะหาสดางค์ที่ไหนแล้วตอนนี้ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ก็ส่งเข้ามาตลอดด้วยกัน โดยกองรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลังเป็นผู้ติดตามเรียกตลอดเวลา ธนาคารออมสินนี้ไม่เคยส่งเงิน เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องนโยบายที่เป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด กระผมมีความเป็นห่วงเหมือนอย่างท่านสมาชิกฯ บางท่านที่พูดไปแล้ว กระผมยกตัวอย่างนิดเดียวครับ อย่างกองทุนออมสินที่ธนาคารออมสินเป็นผู้ออกกองทุน ๑๐ บาทมาหลายปี บัญชีข้าราชการกิติ คนจนทั่วไป กิติ ช้อในราคา ๑๐ บาท โดยไม่ทราบเรื่องการเงินการทอง คิดว่าจะ ๑๐ บาทบวกอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่วันนี้เหลือ ๔ บาท ๓ บาท ๒ บาท อะไรอย่างนี้ ในฐานะที่เป็นกองปิดรัฐบาลค่าประกันนี้ น่าจะค่าประกัน ๑๐ บาท บวก ~~ซั่ม~~ ซั่ม (Something) บวกอะไรบางอย่าง แต่ตลาดหลักทรัพย์บอกไม่ไหว ต้องเป็นไปตามกลไกตลาด เพราะฉะนั้นเวลานี้คนยากจนไปแล้ว เพราะกองทุนจำนวนมากด้วยกัน วันนี้ก็เช่นเดียวกันนโยบายของรัฐบาลนี้เพื่อที่จะดึงเงินบางส่วนจากธนาคารออมสินไปเช่นนี้ กระผมมีความสงสัยว่า ก็เป็นสิ่งที่รัฐบาลทำได้ เพราะสามารถที่จะทำได้ แต่ว่านโยบายเช่นนี้จะถูกต้องหรือไม่ เพียงสงสัยเท่านั้น ขอกราบเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ขอกราบเรียนถามประเด็นสั้น ๆ ว่า ถ้าจะมีการแก้ไขให้ธนาคารออมสินต้องส่งเงินเข้ารัฐเป็นรายได้ จะมีผลกระทบกระเทือนต่อกระบวนการในการพิจารณารัฐวิสาหกิจดีเด่นหรือไม่ เพราะกระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์ว่า ถ้ารัฐวิสาหกิจไหนบริหารงานได้ดี ก็จะยกขึ้นเป็นรัฐวิสาหกิจดีเด่นซึ่งจะมีอำนาจในการที่จะพิจารณาเงินเดือน กำหนดตำแหน่ง รวมทั้งจ่ายเงินโบนัส เป็นหลักเกณฑ์ที่สร้างความคล่องตัวในการบริหารงาน ~~ที่~~ เมื่อกระทรวงการคลังไปกำหนดว่า มีรายได้

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

ทิพรัตน์ ๓๓/๒

มากกว่ารายจ่ายก็ต้องจ่ายเงินเข้ารัฐ ก็ทำให้เงินสะสมที่จะใช้ในการขยายงาน ในการที่จะพัฒนาประสิทธิภาพของธนาการนั้นอาจจะลดน้อยลง ประเด็นนี้อาจจะขออนุญาต ผากเอาไว้

~~ในข้อที่ ๒~~ ก็คือ เงินที่กำหนดว่า จะต้องจ่ายเป็นรายได้ของรัฐ ในร่างกฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้กำหนดว่า เท่าไร ซึ่งผมคิดว่า น่าจะต้องมีอัตราส่วน ซึ่งน้อยกว่าหลักเกณฑ์ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทจำกัดที่ต้องจ่ายภาษีให้รัฐ เพราะถือว่าธนาการออมสินไม่ได้มุ่งหากำไร เป็นธนาการที่มุ่งเพื่อสร้างนิยตในการออม ให้กับเด็กและเยาวชน น่าที่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพื่อให้ธนาการสามารถที่จะดำรงฐานะความเป็นธนาการที่ได้รับความเชื่อถืออยู่ต่อไปได้ เพราะฉะนั้นรายได้ที่ส่งให้รัฐนี้ น่าจะมีอัตราที่ค่อนข้างจะต่ำกว่ารัฐวิสาหกิจอื่น โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ ในการก่อตั้งด้วย ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง กระผมขออนุญาตตอบรวม ๆ

ประเด็นแรก ~~ในประเด็น~~คำถามท่านโกวิท สุรัสวดี ว่า การที่รัฐเป็น ประกันในธนาการออมสิน และเมื่อ ไม่ได้ใช้ค่าใช้จ่ายจากเงินกงคลังจะถือว่า สถานะ ที่รัฐค้ำประกันธนาการออมสินด้อยลงไปหรือไม่ อย่างไร ก็ขอเรียนว่า ธนาการออมสิน ก็ยังคงเป็นธนาการของรัฐอยู่ตามเดิม สิ่งใดที่รัฐผูกพันกับธนาการออมสินก็ยังคงผูกพัน อย่างเดิม ถ้าธนาการออมสินจะต้องขาดทุนเพียงไร อย่างไรรัฐก็จะต้องดูแลเหมือนเดิม เพียงแต่ว่าส่วนที่รัฐจะต้องเข้าไปดูแลชดเชย เดิมเขียนไว้ว่า ใช้จากเงินกงคลังอุดหนุน เข้าไป และถ้ามีกำไรแล้วค่อยเอามาคืนในเงินกงคลัง แต่ครั้งนี้คณะกรรมการวิสามัญ ก็พิจารณาว่า เมื่อมีข้อขัดข้องในพระราชบัญญัติเงินกงคลัง ต่อไปนี้ให้ตั้งพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ขาดทุนเท่าไรตั้งงบประมาณรายจ่ายชดเชยเข้าไป เพื่อที่จะให้สอดคล้อง รับกับกรณีที่ทำไร แล้วก็จัดเงินบางส่วนส่งคืนรัฐ โดยภาพรวมของธนาการออมสินทั่วไป ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕, ๒๕๓๖ เราได้พยายามศึกษากิจการของธนาการออมสิน เราไปพบว่า

เงินของธนาคารออมสินที่บอกว่าเป็นเงินฝากเด็ก เงินฝากนักเรียน เงินฝากข้าราชการ
เงินฝากพ่อค้า แม่ค้า ทั้งหมดนี้ส่วนใหญ่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์มาจากต่างจังหวัด ประมาณ
๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ก็เท่ากับว่าธนาคารออมสินดูดซับเงิน
จากภาคชนบททั้งหมดเข้ามาอยู่ในส่วนกลาง -----

- ๓๘/๑

แต่เงินกู้ที่ปล่อยออกไป ประมาณ ๒๐ เพอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ปล่อยไปต่างจังหวัด ๘๐ เพอร์เซ็นต์อยู่ในกรุงเทพมหานครและส่วนกลาง ก็ยึดตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง กลายเป็นธนาคารออมสินเป็นแหล่งที่ไปดูดซับเงินจากชนบทเข้ามาอยู่ในส่วนกลาง การะของธนาคารออมสินแตกต่างกับที่อื่นอยู่คนหนึ่ง คือว่าปัญหาที่อื่นขาดสภาพคล่อง แต่ธนาคารออมสินเงินต้น เงินต้นและถ้าวันไหนธนาคารออมสินไม่สามารถนำเงินที่ล้นอยู่ เหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ รายได้ของธนาคารออมสินก็ย่อมลดลง เงินฝากทั้งหมดของธนาคารออมสินประมาณ ๘๐ เพอร์เซ็นต์ที่บอกว่าอยู่ในส่วนกลางดังกล่าวนี้อาศัยทางไหน นี้อยู่ทางเดียวคือให้กระทรวงการคลังกู้ สมัยที่กระผมเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีอยู่ที่กระทรวงการคลัง ปัญหาหนักก็คือ ธนาคารออมสินทุกครั้งเร่งเข้ามาว่า เงินที่กู้ไปอย่าเพิ่งคืน เงินที่มีอยู่ช่วยกู้เพิ่ม และส่วนที่กระทรวงการคลังกู้เงินจากออมสินต่าง ๆ เหล่านี้มาก็แน่นอนรัฐก็ต้องเบี้ยวค่อนข้างที่จะต่ำ บัดนี้บทบาทของธนาคารออมสินนอกจากว่าดูแลในเรื่องเงินออม บทบาทในเชิงสังคมหลายเรื่องที่ธนาคารออมสินคิดกันมากคือว่า นักเรียนฝากเงินต่าง ๆ ดูดซับเงินเข้ามา ทำอย่างไรจะให้เงินของนักเรียนกลับไปสู่นักเรียน เงินของแม่ค้ากลับไปสู่แม่ค้า เงินของชนบทกลับไปสู่ชนบทได้มากยิ่งขึ้น นอกจากพึ่งพาที่จะเอาเงินฝากให้กระทรวงการคลังเพื่อกินดอกเบี้ยจากกระทรวงการคลังอย่างเดียว ทั้งหมดนี้ก็เป็นบทบาทที่ธนาคารออมสินในขณะนี้พยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาตรงนี้นโยบายข้อนี้ก็จะจะเป็นการตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกฯ บางส่วน มีการพูดถึงว่า กองทุนออมสินขอทราบเรียนว่า กองทุนออมสินไม่ใช่ของธนาคารออมสิน กองทุนออมสินที่กำลังขายกันอยู่ในกองทุนที่เกิดจากตลาดหลักทรัพย์ และผู้บริหารในกองทุนนี้ตลอดมาไม่ใช่ธนาคารออมสิน อยู่ในการดูแลของบริษัทรันทุนหลักทรัพย์ใหญ่ ๆ และผู้ที่เป็นประธานหรือผู้ที่เป็นกรรมการต่าง ๆ ธนาคารออมสินเป็นเพียงผู้ถือหุ้นในกองทุนนี้ ซึ่งถือหุ้นอยู่ประมาณ ๒๕ เพอร์เซ็นต์และเป็นเพียงผู้บริหาร ธนาคารออมสินไม่ได้เป็น อันเดอร์ไรเตอร์ (Under writer) ผู้ประกันความเสี่ยง เพียงแต่ในช่วงที่ผ่านมาเคยได้ขอการสนับสนุนจากธนาคารออมสินให้สาขาต่าง ๆ ช่วยขายกองทุนให้ด้วย เพราะฉะนั้นก็ขอโปรดทำความเข้าใจว่า กองทุนออมสินไม่ใช่ของธนาคารออมสิน ธนาคารออมสินไม่มีสิทธิ์ ไม่มีหน้าที่ที่จะไปรับรองอะไรในกองทุนอะไรต่าง ๆ เพียงแค่เราเป็นผู้ถือหุ้นเป็นเพียง

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สมบูรณ ๓๘/๒

ส่วนนั้นเท่านั้น เพียงแต่บัดนี้หลังจากที่มีปัญหาภัยพิภพยามที่จะปรับปรุงและผู้อำนวยกา
รณาการอมสินปัจจุบันนี้ก็เพิ่งจะเข้าไปเกี่ยวข้องบริหารในกองทุนอมสินหลังจากที่มี
ปัญหาทั้งหมดเกิดขึ้นแล้ว ไม่ใช่ปัญหาแค่เดิม เดิมกองทุนอมสินนี้บริหารด้วยบริษัท
จีเอฟ (GF) ดูแลกันมาตลอดและที่บริษัทในเครืออีกแห่งหนึ่งดูแลกองทุนนี้ ผู้ที่เป็น
ผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้บริหาร ในกองทุนทั้งหมดก็ไม่เกี่ยวข้องกับคนในธนาคารอมสินเลย
เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า การที่ให้นายรายได้ส่งคืนแก่รัฐเฉพาะกรณีที่มี
กำไรมาก ๆ และในกรณีที่มียรายได้ที่ส่งคืนก็ไม่ใช่ส่งทั้งหมด หลังจากหักส่วนสำรองที่
ควรจะสำรอง หักจ่ายส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายในส่วนที่ควรจะจ่าย ส่วนที่เหลือแทนที่จะให้รัฐ
กู้ก็นำส่งรายได้แก่รัฐ หากธนาคารอมสินมีปัญหาที่จะต้องขาดทุนหรืออย่างไรแทนที่
จะใช้เงินคงคลังไปชดเชยก็ผู้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไปชดเชยให้ ซึ่งก็สอดคล้องกันโดย
หลักการและเหตุผลทั้งสิ้น ทั้งหมด สาระก็มีเพียงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณทองศิริครับ

นายทองศิริ นิคกรัมย์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่จริงผมไม่
อยากจะพูดเรื่องนี้ พอต้องเชิญเห็น ต้องถามนิดหนึ่ง ถามท่านรัฐมนตรี ~~ด้วยหรือไม่~~ ว่า
นายทองศิริ นิคกรัมย์ สมาชิกวุฒิสภา ~~คือ~~ นิดหนึ่ง การจะเรียกเงินจากอมสินทำไมต้องให้
รัฐมนตรีเรียก และต้องกำหนดด้วย นีคือปัญหา แต่เป็นคณะรัฐมนตรีหรือเป็นคณะอะไร
ก็แล้วแต่ ~~คือ~~ เป็นคณะดำเนินการพิจารณาตามความเหมาะสมได้หรือไม่ อันนี้ผมอยากจะ
ถามอย่างนั้น อย่าให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้สั่งการ คือไม่ชอบตามรัฐธรรมนูญ ไหน ๆ
ก็จะกระจายอำนาจแล้วก็อย่าคอมเมนต์ (Comment) ตรงนั้นมาเป็นของตัว ผมขอฝากไว้
แค่นั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณจิราวุทธิ์ เชิญครับ

- ๓๘/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายจิรายุทธ วสุรัตน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม
จิรายุทธ วสุรัตน์ สั้น ๆ นิดเดียว ผมได้อ่านท่านรัฐมนตรีตอบข้อแสดงความยินดีด้วย
และอยากจะเรียนตรง ๆ ว่า ถ้าสภาพคล่องของออมสินยิ่งมากยิ่งเป็นผลดีแก่ระบบเศรษฐกิจ
ของประเทศ เพราะฉะนั้นทำไมไม่ทำให้สภาพคล่องสินนั้นมากยิ่งขึ้นอีก การที่จะนำเงิน
กำไรของธนาคารออมสินนี้เป็นเงินรายได้ของรัฐแทนที่จะให้ธนาคารออมสินนั้นนำกำไร
ไปเพิ่มเป็นทุนของธนาคารออมสินซึ่งจะทำให้ธนาคารออมสินสามารถที่จะระดมทุนมากยิ่งขึ้น
ขึ้นจะไม่เป็นผลดีกว่าหรือ อันนี้เป็นคำถามแรก ถ้าถามที่ ๒ ดังที่กราบเรียนว่า ธนาคาร
ออมสินนั้นซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจซึ่งแตกต่างกับรัฐวิสาหกิจอื่น เพราะหา ไม่ได้นำเงินคงคลัง
เงินภาษีอากรมาเป็นทุนจัดตั้ง ในเมื่อทุนนั้นเป็นทุนพระราชทานและก็เจตนารมณ์เป็น
ว่า ถ้าได้กำไรมาก็ให้ไปเพิ่มทุนเพื่อสร้างการออมให้เกิดขึ้นในประเทศ ผมขอเน้นว่า
การออมปัญหาทุกวันนี้ที่เกิดขึ้นก็เพราะว่า เรามีเงินออมในประเทศไม่พอ เพราะฉะนั้นตรง
นี้มันตรงกับเจตนารมณ์ตรงนั้นหรือเปล่า ขออนุญาตกราบเรียนแก่นี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะตอบอีกทีหนึ่งขอเชิญครับ

นายพิเศษ พันธุ์ชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ขอกราบเรียนเพื่อความเข้าใจและความสบายใจเล็กน้อยว่า จาก
๑ แสนบาท เจริญเติบโตตามลำดับส่วนหนึ่งจากเงินบริจาค ส่วนหนึ่งจากกำไรสะสม
จนเวลานี้เนื่องจากกำไรทั้งหมดอยู่ที่ธนาคารออมสินนั้นก็เลยกลายเป็นกำไรสะสมเพิ่มเข้า
มาหลายหมื่นล้านจน ณ วันนี้มีเงินอยู่ถึงประมาณ ๒๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท เงินจำนวนมาก
ดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่ต้องชำระรับผิดชอบในหรือคอกเบี้ย เพราะฉะนั้นสภาพคล่องที่สิน
ดังกล่าวแทนที่จะทำให้กำไรเพิ่มขึ้นกลับจะทำให้สถานะในเรื่องตัวเลขกำไรค่อย ๆ กระทบ
ลงไปตามลำดับ เรื่องสภาพคล่องในการที่นำส่งเงินแก่รัฐหรือไม่ส่งเงินแก่รัฐ ไม่ได้มีผล
กระทบเกี่ยวกับตลาดเงินออมของประเทศ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่ารัฐจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะ
อยู่ในงบประมาณรายรับ และก็有一部分ของภาพรวมทั้งประเทศไม่ได้กระทบกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงเปิดอภิปรายได้นะครับ ผมจะ
ได้ขอมติที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ผู้ใดเห็นคว
รับหลักการเชิญลงคะแนนได้ครับ เรียกร้อยแล้วรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รับหลักการเป็นเอกฉันท์ ต่อไป
คณะกรรมการการครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ขอให้กรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบัน
การเงินของวุฒิสภาเป็นผู้พิจารณาตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รัฐบาลเสนอให้ส่งคณะ
กรรมการการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา แปรญัตติตาม
ข้อบังคับ มีผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ร่างกฎหมายฉบับนี้มีอยู่แค่ ๓ มาตรา ผมคิดว่าถ้าจะพิจารณาเต็มสภาก็น่าจะเสร็จภายใน
เวลา ๕ นาทีครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมเข้าใจแล้วครับคุณวิชัย กรณี
ร่างกฎหมายฉบับนี้น้อยอย่างที่อภิปรายกัน และผมก็ถามท่านรองประธานฯ ซึ่งเป็น
ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเรื่องทั้งหมดนี้ซึ่งประกอบด้วย ประธาน
คณะกรรมการการคณะต่าง ๆ เขาอาจจะมีการอภิปรายกัน เรื่องสั้นแต่เป็นเรื่องสำคัญมาก
เพราะฉะนั้นที่ท่านเสนออย่างนี้ก็ยังไม่ขัดข้อง ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่
เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา ความจริงกระผมก็เป็น ๑ ใน
กรรมการการวิสามัญการวุฒิสภาซึ่งได้พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้มาก่อนแล้ว แต่เมื่อมา
ดูรายละเอียดทั้งหมดมาพบทวนแล้วกระผมคิดว่า ถ้าพิจารณา ๓ วาระได้ตามที่ผู้เสนอ
กระผมคิดว่าไม่น่ามีปัญหา เพราะจากคำแถลงชี้แจงของท่านรัฐมนตรีและข้อข้องใจของ
สมาชิก นั่นก็น่าจะพิจารณาได้รวดเร็วเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เวลาที่ท่านจะ

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สรยุทธ ๓๕/๓

พิจารณาทั้งหมด แต่รัฐบาลเสนอนั้น เพราะฉะนั้นผมก็จะถามว่ารัฐบาลเสนอว่า เข้า
กรรมการการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดจะ
ขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้องก็ไปเข้ากรรมการ
นะครับ ท่านรัฐมนตรีเชิญครับ

- ๕๐/๑

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เนื่องจากเกรงใจในเรื่องเวลา กระผมถึงเสนอให้ กรรมการสามัญเป็นผู้พิจารณา แต่ถ้าสภานี้จะกรุณาถ้าคิดว่าเรามีเวลา หรือจะกรุณา ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ เห็นอย่างไรครับ ผมถามมติดเดียวว่า จะส่งกรรมการสามัญประจำสภาพิจารณา หรือจะพิจารณาเต็มสภา ก็เอานะครับ ใครเห็นว่า ควรส่งไปที่กรรมการสามัญ ยกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ใครเห็นว่า ควรพิจารณา โดยกรรมการเต็มสภาได้ครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ข้างน้อยนะครับ ก็ไปตามนั้น ก็แล้วกัน เพราะเวลาที่บังคับอยู่แล้วภายในสี่สัปดาห์ก็ต้องเสนอมา

ต่อไปครับท่านสมาชิกฯ เหลืออีกนิดหนึ่ง อยากให้ผ่านไปเสียด้วยคือ เรื่องอื่น ๆ ที่เสนอไว้ อยากให้พิจารณาคือเรื่องตั้งกรรมการร่วม จะได้พิจารณาเรื่องนี้ ให้ผ่านไปเพราะค้างมา เพราะฉะนั้นขอเสนอเรื่องอื่น ๆ ระเบียบวาระที่ ๑

๑.๑ เรื่องตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรา ชั่งตวงวัด พ.ศ. ซึ่งเราจะต้องตั้งฝ่ายวุฒิสภา ๑๐ คน ขอเชิญเสนอ เชิญคุณชัยเขต คราวนี้

นายชัยเขต สุนทรพิพิธ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ชัยเขต สุนทรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากยังมีเรื่อง ตามระเบียบวาระที่ ๑.๒ คือร่างพระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน ระเบียบวาระที่ ๑.๓, ๑.๔, ๑.๕ และ ๑.๖ ซึ่งเป็นกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีปัญหา กล้าย ๆ กับร่างพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด ก็เกี่ยวกับค่าปรอท กระผมจึง เห็นควรตั้งกรรมการร่วมชุดเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด แล้วก็ ขอเสนอขึ้นมาเพื่อร่วมพิจารณาในคราวเดียวกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๗.๑ - ๗.๖ เลขใช้ใหม่ครบ

นายชัยเขต สุนทรพิพิธ : ครบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมไม่ขัดข้องน่ะครับ

เสนอพร้อมกันไปเลยเพราะเป็นกรรมาธิการชุดเดียวกัน เชิญเสนอครับ

นายชัยเขต สุนทรพิพิธ : ผมขอกราบเรียนเสนอกรรมาธิการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับ ทางฝ่ายวุฒิสภาจำนวน ๑๐ คน คือ

๑. นางกรรณ แก้ว อัสวชิน
๒. นายกรินทร์ ชัชวาลวงศ์
๓. พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุกข์
๔. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๕. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๖. นายพินิต อารยะศิริ
๗. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๘. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๙. พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์ และ
๑๐. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย

กระผมขอผู้รับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องน่ะครับ มีท่าน
ผู้ใดเสนอผู้อื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็ถือว่าทั้ง ๑๐ ท่านนั้น
เป็นคณะกรรมาธิการร่วมกันไปพิจารณาทั้ง ๖ ฉบับน่ะครับ

LIRT

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๗.๗ ตั้งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ซึ่งจะต้องตั้ง ๑๐ ท่าน ขอมเชิญพลเรือเอก เกาเหลัก ครับ

พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุข : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุข สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอเสนอ กราบเรียนเสนอรายชื่อกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๐ ท่าน กระผมขอเสนอรวดเดียวเลย ๑๐ ท่านนี้ครับคือ

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๒. นายคูสิต สิริวรรณ
๓. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์
๔. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๕. พลตำรวจเอก วสิษฐ เดชกุญชร
๖. นายวัฒนา รัตนวิจิตร
๗. นายวิชัย ไทสุวรรณจินดา
๘. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ
๙. นายสุชน ชาลิศรี และ
๑๐. นายอำนาจ สอนอัมมาตร

กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดเสนอผู้อื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ๑๐ ท่านนั้นเป็นน่ะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๙.๘ ตั้งกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ตั้ง ๑๐ ท่าน ขอเชิญคุณนิวัฒน์

นายนิวัฒน์ พันชั่ว : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม นิวัฒน์ พันชั่ว ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๐ คน

๑. นายกำธร อุดมฤทธิรุ่ง
๒. นายชัยเชต สุนทรพิพิธ
๓. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๔. นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
๕. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๖. นายพนิต อารยะศิริ
๗. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๘. นายไพศาล พิฆมมงคล
๙. พลตำรวจเอก วชิษฐ เดชกุญชร
๑๐. นายวิจิตร ศรีสอ้าน

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มี
เสนอผู้อื่นอีก ๑๐ ท่านนั้นเป็นนะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ วันนี้จบการพิจารณาเพียงเท่านี้ ขอปิดประชุม
ขอบคุณมากครับ

ผู้จกรายงานการประชุม

อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวนา	ภักฉัตรพัน	สุวิมล	มหาจำปา
ปวีณ์พร	นิสมเพิ่ม	สุชาดา	ภมระภา
ศิริลักษณ์	แซ่ตั้ง	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	สำรวม	ผลประสิทธิ์
รุจิรา	เนตรนุตร	สุภาภรณ์	มาลัยทัด
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนน
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นันทพร	แก้วมะเรียง
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะภัก
ธีรวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้งอัคร
มยุรี	แก่นสาร		

ฝ่ายเลข กองการพิมพ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาประเด็นรายงานการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิตร บุญยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	๑๖.๑๑.๒๕๖๓
๒.	นายไพสิฐ พิพัฒนกุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	๑๖.๑๑.๒๕๖๓
๓.	นายศิริ เกลื่อนสกุล รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรยา สุคนทรทรัพย์	
๕.	นายจำนงค์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเชต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ ขุนพะวัญ	๑๖.๑๑.๒๕๖๓
๙.	พลเอก บุลฤทธิ์ ทรพรานนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	๑๖.๑๑.๒๕๖๓
๑๑.	นายขยงยุทธ เลออล	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต ช่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลสิทธิ์	
๑๕.	นางสาวสุกนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษนสุข	๑๖.๑๑.๒๕๖๓
๑๗.	นายพินิต ยาระยศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไปครั้งที่ ๒)

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand